

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

**ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τετραμηνιαία Έκδοση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού

- 1. Ιδιοκτήτης – Εκδότης: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού**
- 2. Έδρα:** Κηφισίας 7, Αθήνα 11523, τηλ. 210-6496528 – Fax: 210-6472010
- 3. Νόμιμος Εκπρόσωπος – Υπεύθυνος κατά νόμον:** Σταύρος Δουβής
Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού
- 4. Ίδρυτές – Διευθυντές Σύνταξης:** Γιώργος Παναγόπουλος – Ανδρέας Μαλάτος
- 5. Επιμέλεια ύλης:** Κων/νος Λοϊζάς, Σπύρος Μπάκας, Φωτεινή Σισμανίδου, Ανδρέας Ζαγγλής
- 6. Επιμέλεια ενημερωτικού δελτίου:** Τάσος Αντωνίνης, Οδυσσέας Κοκκινάκης,
Νίκος Γιαννόπουλος
- 7. Συντακτική Επιτροπή:** Θωμάς Μεντεσιδης, Θωμάς Στάμου, Άγγελος Κουτλιάνος, Ανδρέας Μαλάτος, Γιώργος Παναγόπουλος
- 8. Σύμβουλοι έκδοσης:** Αργύρης Κοκκινάκης – Γιώργος Βλαζάκης
- 9. Ηλεκτρονική επεξεργασία:** Δέσποινα Δερμιτζάκη, Παρασκευή Στούφη, Βασιλική Σιούτη,
Κατερίνα Μητσοβάλη, Διονυσία Ρωμανού
- 10. Γραμματεία:** Αγγελική Σακκαλόγλου, Αδαμαντία Σουγκλάκου, Χρυσούλα Στράτου, Δροσούλα Μανταφούνη
- 11. Διεθνείς σχέσεις:** Καλλιόπη Νεδέλκου - Γιαλεδάκη
- 12. Υπηρεσίες Πληροφορικής:** Παναγιώτης Οπλοποιός
- 13. Ιστοσελίδα Internet:** Βλάβσης Γκίνης
- 14. Επιστημονική Επιτροπή:**
Πρόεδρος: Νικόλαος Κλαμαρής
Μέλη: Αντώνης Μπρεδήμας, Ελίνα Μουσταίρα, Στέλιος Κουσουλής, Λίνα Κουσκουνά, Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, Ανδρέας Μαλάτος, Αχιλλέας Μαυρομάτης, Παντελής Δέδες

Σημείωση: Η συμμετοχή όλων των άνω αναφερομένων προσώπων στο παρόν περιοδικό είναι τιμητική και άμισθη.

Μελέτη εντύπου - φωτοστοιχειοθεσία - εκτύπωση: ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΘΕΩΡΙΑ - ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ζ' - Τεύχος 2
ΜΑΪΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ 2006

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Επισημαίνεται πάντως ότι κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Επιθεώρηση Αθλητικού Δικαίου

SECRETARIAT GENERAL OF SPORTS

Sports Law Review

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2006

Copyright©: Γενική Γραμματεία Αθλητισμού

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

1. International Sport Law Association
2. Asser Institut
3. Konstanzer Arbeitskreis für Sportrecht
4. Sport und Recht
5. Il Calciatore
6. Centre de droit et d'économie du sport
7. International Sport Lawyers Association
8. CONI (Comitato Olimpico Nazionale Italiano)
9. ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή)
10. UNESCO
11. DGX- Επιτροπή Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. CDDS –Συμβούλιο της Ευρώπης

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των νομικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγραφούν τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως νομικοί επιστήμονες στην έκδοση της ΕΑΔ, συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς, νομολογία ή άλλα κείμενα αθλητικονομικού ενδιαφέροντος.

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Στον πίνακα των ειδικών επιστημονικών συνεργατών θα καταγραφούν τα πρόσωπα που συμβάλλουν ως επιστήμονες – μη νομικοί – στην έκδοση της Ε.Α.Δ., συνεισφέροντας άρθρα τους, σχολιασμούς ή άλλα κείμενα σχετικά με την οργάνωση, διοίκηση προαγωγή και ανάπτυξη του αθλητισμού.

1. Κάκκος Βασίλης, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ
2. Καραστάθης Δημήτρης, Πτυχιούχος ΤΕΦΑΑ
3. Σταύρου Νεκτάριος, Διδάκτωρ Αθλητικής Ψυχολογίας ΤΕΦΑΑ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Το χρονικό διάστημα που καλύπτει η έκδοση του δεύτερου τόμου της ΕΑΔ (Μάϊος –Αύγουστος 2006) χαρακτηρίστηκε από τις ραγδαίες εξελίξεις που πήρε το πρόβλημα των σχέσεων της FIFA προς την Ε.Π.Ο και την Ελληνική Πολιτεία, τις διαβουλεύσεις, συναντήσεις και συμφωνίες για την αντιμετώπιση του προβλήματος και τις διαδικασίες εντός του Ελληνικού Κοινοβουλίου προκειμένου να λάβει επίσημο και νομικά κατοχυρωμένο περιεχόμενο η οριστική επίλυση ενός προβλήματος που επί χρόνια ταλαιπωρούσε το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Αυτή ακριβώς η χρονική σύμπτωση της επίλυσης ενός μεγάλου προβλήματος του αθλητισμού με την επανέκδοση της ΕΑΔ από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού αποτελεί έναν ακόμη «καλό οιωνό» για την συμβολή της επιστημονικής αναζήτησης στην ανάπτυξη και προαγωγή του αθλητισμού μας.

Είναι σίγουρο ότι η επιστημονικά τεκμηριωμένη προσέγγιση των αθλητικών δρώμενων από πλευράς Πολιτείας μόνο όφελος μπορεί να προσφέρει για τον αθλητισμό και την κοινωνία. Ίσως μάλιστα να μην είχαμε την ανάγκη όλων αυτών των διαδικασιών για την επίλυση του προβλήματος, αν η συστηματική επιστημονική αναζήτηση από πλευράς Πολιτείας είχε εκδηλωθεί κάποιες δεκαετίες νωρίτερα. Έστω όμως και με αυτή την χρονική υστέρηση η προοπτική που ανοίγει η επανέκδοση της ΕΑΔ είναι θετική και ελπιδοφόρα: «κάλλιο αργά παρά ποτέ».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΟΥΒΗΣ

Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Στο δεύτερο τεύχος της ΕΑΔ, ακολουθώντας την αθλητικονομική επικαιρότητα, δεν μπορούμε παρά να ασχοληθούμε ιδιαίτερα με την νέα νομοθετική ρύθμιση του επαγγελματικού μας αθλητισμού, την ίδρυση των νέων φορέων οργάνωσης των επαγγελματικών πρωταθλημάτων και την νομοθετική τακτοποίηση των εκκρεμοτήτων που επί πολλά χρόνια υπήρχαν μεταξύ FIFA – Ε.Π.Ο. – Πολιτείας.

Όλα αυτά επιτυγχάνονται με την ψήφιση του νόμου 3479/2006 (ΦΕΚ 152 Α) τον οποίο φυσικά παραθέτουμε στο οικείο τμήμα του τεύχους αυτού. Είναι βέβαιο ότι με τον νόμο αυτό επιχειρείται μια τομή στον ελληνικό αθλητισμό, που αν και εκ πρώτης όψεως, θα έλεγε κάποιος ότι αφορά κυρίως το ποδόσφαιρο, μια βαθύτερη ανάλυσή της θα αποδείκνυε ότι αποτελεί σημείο μιας νέας θεώρησης της σχέσης κράτους και αθλητισμού.

Μετά από μια τριακονταετία θεώρησης της σχέσης αυτής με βάση τα δεδομένα και την φιλοσοφία της εποχής του νόμου 75/1975 (ας μην ξεχνάμε ότι όλα τα μεταγενέστερα νομοθετήματα μέχρι σήμερα βασίζονται μεθοδολογικά και νομοτεχνικά σ' αυτή τη φιλοσοφία) ωρίμασαν πλέον οι συνθήκες για μια νέα αντιμετώπιση του αθλητισμού από πλευράς νομοθετούσας Πολιτείας, στην οποία φυσικά η ΕΑΔ φιλοδοξεί να συμβάλλει με όλες της τις δυνάμεις. Για τον σκοπό αυτό χρειαζόμαστε την συνεργασία όχι μόνο των ειδικών επιστημόνων αλλά όλων των σκεπτομένων και ανησυχούντων φιλάθλων, για τους οποίους το βήμα της ΕΑΔ είναι πάντα ανοικτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΛΑΤΟΣ

Διευθυντής Σύνταξης της ΕΑΔ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. ΘΕΩΡΙΑ

3. Α. Μπρεδήμας, Η νομική φύση της Δ.Ο.Ε. και των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών και η σχέση τους προς την διεθνή και κρατική έννομη τάξη..... 217
4. Α. Μαυρομάτης, Το ντόπινγκ ως πειθαρχικό και ποινικό αδίκημα, ... 230

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

5. Ν. 3479/2006 (ΦΕΚ 152 Α'), Ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία αθλητικών επαγγελματικών ενώσεων και άλλες διατάξεις 271
6. ΥΑ 19180/2006 (ΦΕΚ 559 Β'), Όροι, προϋποθέσεις και άδεια λειτουργίας σκοπευτηρίων..... 305
7. ΥΑ 15565/2006 (ΦΕΚ 446 Β'), Κανονισμός λειτουργίας διαρκούς επιτροπής αντιμετώπισης της βίας (ΔΕΑΒ)..... 317
8. ΥΑ 24560/2003 (ΦΕΚ 1071 Β'), Εγκατάσταση και λειτουργία ηλεκτρονικού συστήματος, εποπτείας αθλητικών εγκαταστάσεων..... 327
9. ΥΑ 17223/2006 (ΦΕΚ 559 Β'), Τροποποίηση και συμπλήρωση της απόφασης 24560/2003 για την εγκατάσταση και λειτουργία ηλεκτρονικού συστήματος εποπτείας αθλητικών εγκαταστάσεων..... 334

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

5. ΕΦΙΠ 06/2005, Αντίθετη προς το φίλαθλο πνεύμα διάθεση κονδυλίων επιχορήγησης για δημόσιες σχέσεις..... 341
6. ΕΦΙΠ 07/2006, Αντίθετη προς το φίλαθλο πνεύμα συμπεριφορά προπονητών σωματείου προς αθλητές..... 345
7. ΕΦΙΠ 08/2006, Αντίθετη προς το φίλαθλο πνεύμα συμπεριφορά παραγόντων σωματείου προς αθλητές 349
8. ΕΦΙΠ 17/2006, Αντίθετη προς το φίλαθλο πνεύμα συμπεριφορά διαιτητών κατά την διάρκεια του αγώνα..... 353
9. ΕΦΙΠ 18/2006, Αντίθετη προς το φίλαθλο πνεύμα συμπεριφορά διαιτητών κατά την διάρκεια του αγώνα..... 358

Δ. ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

4. Β. Κάκκος – Ν. Σταύρου, Βαθμός ικανοποίησης αθλουμένων από τα προγράμματα άθλησης για όλους δημοτικών αθλητικών οργανισμών 365
5. Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης Ντόπινγκ, Αποσπάσματα από τις εκθέσεις δράσης των ετών 2004 μέχρι 30.6.2006 373

Α . Θ Ε Ω Ρ Ι Α

Στην «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ» θα δημοσιεύονται πρωτότυπες και ανέκδοτες επιστημονικές μελέτες – εργασίες που έχουν αντικείμενο την αθλητική νομοθεσία, διοίκηση, οργάνωση και δικαιοσύνη και παρουσιάζουν νομικό ενδιαφέρον. Παράλληλα θα αναδημοσιεύονται και κείμενα από άλλα αθλητικά ή νομικά έντυπα (μετά φυσικά από σχετική άδεια) χάριν της συγκέντρωσης και διάδοσής τους. Όπως πάντα, η ΕΑΔ θα είναι ανοικτή σε κάθε νομομαθή και άνθρωπο του αθλητισμού που θέλει να διατυπώσει από την θέση αυτή την προσωπική του άποψη για κάθε νομικό ζήτημα που αναφέρεται στην οργάνωση, διοίκηση και νομική κατάσταση του αθλητισμού μας σε όλες του τις εκφάνσεις.

3 ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΙΡΕΔΗΜΑΣ

Καθηγητής στο Τμήμα Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών,
Διευθυντής του Τομέα Διεθνών Σπουδών

Η νομική φύση της ΔΟΕ και των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών και η σχέση τους προς την διεθνή και κρατική έννομη τάξη

Σημείωση Συντάξης: Το άρθρο αυτό αποτέλεσε εισήγηση του Καθηγητού κ. Μπρεδήμα στο Διεθνές Συνέδριο που διοργάνωσε το Τμήμα Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, 24-26 Μαΐου 2003, με θέμα «Ολυμπιακοί Αγώνες και Δικαίο» και αναδημοσιεύεται λόγω της επικαιρότητάς του με την συγκατάθεση του συγγραφέα.

I. Εισαγωγή

Πριν από τρία περίπου χρόνια υπήρξαμε μάρτυρες στην Ελλάδα μιας διαμάχης ανάμεσα στην ΕΠΟ, την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, και τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, στην οποία ενεπλάκη και η FIFA (η Διεθνής Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου), η οποία επεσήμανε ότι η οργάνωση και η λειτουργία του ποδοσφαίρου στην Ελλάδα διέπεται από νόμους, ρυθμίσεις και πρακτικές αντίθετες προς τις ρυθμίσεις και γενικά τις αντιλήψεις της FIFA. Η FIFA δε απειλούσε με επιβολή κυρώσεων σε βάρος της ΕΠΟ, στο πλαίσιο της εξουσίας της για πειθαρχικό έλεγχο των εθνικών Ομοσπονδιών. Τελικά, με κοινή δήλωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, της ΕΠΟ και της FIFA στις 2 Αυγούστου 2001, υπήρξε επίλυση, θα λέγαμε πολιτικού χαρακτήρα, της διαφοράς στην κατεύθυνση των ρυθμίσεων της FIFA, ενώ η ΕΠΟ δεσμεύτηκε να προβεί στην τροποποίηση του Καταστατικού της σύμφωνα με τις αρχές της FIFA και της ΟΥΕΦΑ (Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου), καθώς και σύμφωνα με τη νομοθεσία της ελληνικής Δημοκρατίας¹.

Αν αναφερθήκαμε στο παράδειγμα αυτό, είναι επειδή αποτελεί, τουλάχιστον στον ελληνικό χώρο, την κορυφή του παγόβουνου καταστάσεων που

¹ Α. Μαλάτος, Οι ρυθμίσεις της FIFA και η ελληνική έννομη τάξη, Αθήνα 2001 (δακτυλογραφημένη εισήγηση στην εκδήλωση του τμήματος Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών την 8-11-2001 «Η σχέση της Διεθνούς Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (FIFA) με την Ελλάδα».

υπάρχουν και διεργασιών που συντελούνται όχι μόνο στο διεθνές κοινωνικοπολιτικό επίπεδο, αλλά και στο νομικό. Διεργασίες που θέτουν επί τάπητος ένα γενικότερο ζήτημα: ποιοί είναι δηλαδή, στο σημερινό διεθνές και ταχέως εξελισσόμενο περιβάλλον, η θέση και ο ρόλος διεθνών οντοτήτων όπως η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή και οι Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες, ποια είναι η σχέση τους με τα κράτη και την εθνική κυριαρχία τους και, σε τελική ανάλυση, αν η κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα που εκφράζεται μέσα από την ΔΟΕ και τις Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες έχει διεισδύσει και στο νομικό επίπεδο, μεταβάλλοντας έτσι τις παραδοσιακές σχέσεις ανάμεσα στα κράτη και στους ιδιώτες.

Στην εισήγηση που θα ακολουθήσει θα αναπτυχθούν διαδοχικά τα εξής σημεία: α) το ζήτημα της ύπαρξης διεθνούς νομικής προσωπικότητας της ΔΟΕ και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών και β) το ζήτημα της ενδεχόμενης διαμόρφωσης μιας διεθνούς αθλητικής έννομης τάξης, μιας *lex sportiva*, που θα μπορούσε να αντιπαρατεθεί ισότιμα προς τις άλλες εννόμους τάξεις που αναγνωρίζονται γενικά, δηλαδή τις εθνικές έννομες τάξεις και τη διεθνή διακρατική έννομη τάξη, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από το διεθνές δίκαιο.

II. Η διεθνής νομική προσωπικότητα της Δ.Ο.Ε. και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών.

Είναι γνωστό από τη γενική θεωρία των Διεθνών Οργανισμών, ότι σε αντίθεση με τα κράτη που είναι πρωτογενή υποκείμενα της διεθνούς έννομης τάξης και διαθέτουν διεθνή νομική προσωπικότητα, οι διακρατικοί Διεθνείς Οργανισμοί αποτελούν δευτερογενές φαινόμενο, είναι προϊόν της συμβατικής δραστηριότητας των κρατών και ως τέτοιο δεν έχουν κατά τρόπο αυτόματο, διεθνή νομική προσωπικότητα².

Μόνο εάν τα κράτη εκδηλώσουν τη βούλησή τους προς αυτή την κατεύθυνση, ρητώς ή και σιωπηρώς, οι διακρατικοί Διεθνείς Οργανισμοί είναι υποκείμενα του διεθνούς δικαίου. Όσον αφορά τους μη κυβερνητικούς Διεθνείς Οργανισμούς, στη γενική τους έννοια, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες και η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, πρόκειται για ένα φαινόμενο πρωτογενές, με την έννοια ότι δεν αποτελούν προϊόν της συμβατικής δράσης των κρατών και έτσι δεν μπορούν να έχουν,

² Α. Μπρεδήμας, Διεθνείς Οργανισμοί, τ. Β', Αθήνα 1990, σ. 67

ως προς το θέμα της διεθνούς νομικής προσωπικότητας, την ίδια αντιμετώπιση που έχουν οι διακρατικοί Διεθνείς Οργανισμοί³.

Σημαίνει όμως αυτό ότι δεν έχουν αποκτήσει ή δε μπορούν να αποκτήσουν στο μέλλον την ιδιότητα του υποκειμένου του διεθνούς δικαίου; Η εξέταση της διεθνούς θεωρίας και πρακτικής αλλά και της εσωτερικής εθνικής πρακτικής θα μας δώσει μια σαφέστερη εικόνα. Ως προς τη διεθνή θεωρία και πρακτική είναι γνωστό ότι για να αποκτήσει ένας Διεθνής Οργανισμός διεθνή νομική προσωπικότητα, πρέπει να έχει δημιουργηθεί από κράτη ή άλλα υποκείμενα διεθνούς δικαίου στη βάση μίας διεθνούς συνθήκης και οι δραστηριότητές του πρέπει να υπόκεινται στις ρυθμίσεις του διεθνούς δικαίου⁴.

Οι μη κυβερνητικοί Διεθνείς Οργανισμοί περιλαμβανομένης και της ΔΟΕ και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών, έχουν δημιουργηθεί από τις αντίστοιχες εθνικές ενώσεις που αποτελούν πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, συγκροτημένα με βάση τους κανόνες του κράτους της έδρας τους. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή λ.χ. συγκροτήθηκε με απόφαση των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών ως σωματείο ιδιωτικού δικαίου του καντονίου της Λωζάνης.

Οι μη κυβερνητικοί Διεθνείς Οργανισμοί περιλαμβανομένης και της ΔΟΕ και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών, έχουν δημιουργηθεί από τις αντίστοιχες εθνικές ενώσεις που αποτελούν πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, συγκροτημένα με βάση τους κανόνες του κράτους της έδρας τους. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή λ.χ. συγκροτήθηκε με απόφαση των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών ως σωματείο ιδιωτικού δικαίου του καντονίου της Λωζάνης.

Κατά τον ίδιο τρόπο οι Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες συγκροτούνται από τις αντίστοιχες Εθνικές Ομοσπονδίες και δημιουργούνται ως σωματεία ιδιωτικού δικαίου των κρατών της έδρας τους. Είναι προφανές από τα προαναφερθέντα, ότι, με βάση τους γενικώς αποδεκτούς και ισχύοντες κανόνες του διεθνούς αλλά και των εσωτερικών δικαίων, η ΔΟΕ και οι Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες δεν μπορούν κατ' αρχήν να χαρακτηριστούν ως

³ Για το θέμα αυτό βλ. H. Rechenberg, *Non-Governmental Organizations*, στο R. Bernhardt (ed.), *Encyclopedia of Public International Law*, v. 3, 1997, σ. 617.

⁴ Α. Μπρεδήμας, *Διεθνείς Οργανισμοί*, τ. Α', Αθήνα 1983, σ. 110. Ε. Ρούκουνας, *Διεθνές Δίκαιο*, τ. Γ', Αθήνα 1983, σ.146 επ.

υποκειμένα του διεθνούς δικαίου ισότιμα, ως προς τη νομική διάσταση, με τα κράτη ή τους διακρατικούς Διεθνείς Οργανισμούς.

Δεν θα πρέπει όμως να αποσιωπηθεί μια προσπάθεια που γίνεται από ορισμένους τουλάχιστον μη κυβερνητικούς Διεθνείς Οργανισμούς να αποκτήσουν την ιδιότητα του υποκειμένου του διεθνούς δικαίου μέσα από την αναγνώριση αυτής της ιδιότητας από τα κράτη ή τουλάχιστον από ορισμένα κράτη. Κλασική περίπτωση είναι αυτή του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού που έχει συγκροτηθεί ως σωματείο διεπόμενο από τη νομοθεσία του καντονίου της Γενεύης.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90 ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός έγινε δεκτός ως παρατηρητής στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, γεγονός που οδήγησε σε αντιδράσεις ορισμένων κρατών, μεταξύ των οποίων ιδιαίτερα των Ηνωμένων Πολιτειών, της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιαπωνίας, τα οποία τόνισαν ότι το καθεστώς του παρατηρητή δίνεται μόνο σε κράτη μη μέλη του ΟΗΕ και σε Διεθνείς Οργανισμούς, που είναι υποκειμένα διεθνούς δικαίου, και ότι αυτό δεν πρέπει να επαναληφθεί στο μέλλον.

Αλλά και τα κράτη που προώθησαν την ιδιότητα αυτή του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, παραδέχτηκαν ότι πρόκειται για μια μοναδική περίπτωση εξαιτίας της «εντολής» του (mandate) που έχει βάσει των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949, και αυτό έγινε δεκτό με ρητή απόφαση της Γενικής Συνέλευσης ότι επρόκειτο για μια εξαιρετική περίπτωση. Το θέμα όμως του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού δεν έμεινε στο σημείο αυτό.

Η ελβετική κυβέρνηση, όπου βρίσκεται η έδρα του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, του παρεχώρησε σε μία πρώτη φάση προνόμια και ασυλίες που συνήθως δίνονται στους διακρατικούς Διεθνείς Οργανισμούς και στη συνέχεια, με διμερή συμφωνία με τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό, του αναγνώρισε διεθνή νομική προσωπικότητα. Έτσι σήμερα ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός διαθέτει αυτή την προσωπικότητα, αλλά αυτή η συμφωνία δεν δεσμεύει τα άλλα κράτη⁵.

Δύο άλλα παραδείγματα είναι αυτά της ΙΑΤΑ, της Ένωσης των Διεθνών Αεροπορικών Μεταφορών, που είναι σωματείο με έδρα το Μόντρεαλ

⁵ Βλ. γενικότερα D. Bindschendler-Robert, στο: R. Bernhardt (ed.), *Encyclopedia of Public International Law*, 1983, σ. 248 επ., που θεωρεί ότι ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, χωρίς να αποτελεί διεθνή δημόσιο οργανισμό, διαθέτει εν τούτοις διεθνή νομική προσωπικότητα.

του Καναδά και η Διεθνής Ένωση για την Διατήρηση της Φύσης, που είναι σωματείο του ελβετικού δικαίου, με τις οποίες η ελβετική κυβέρνηση συνήψε συμφωνία που τους αναγνώριζε ορισμένα προνόμια, τα οποία συνήθως αναγνωρίζει στους διακρατικούς Διεθνείς Οργανισμούς, και αυτό στη βάση κυρίως του ότι, αν και μη κυβερνητικοί οργανισμοί, έχουν, ως εκ της λειτουργίας τους, έναν χαρακτήρα πρωτίτως διακρατικό.

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, η μερική έστω εξομοίωση των Ενώσεων αυτών με διακρατικούς Διεθνείς Οργανισμούς, δε δεσμεύει κανένα άλλο κράτος πλην της Ελβετίας. Όλη αυτή η εκτεταμένη παράθεση της πρακτικής έγινε για να διαγραφεί το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινήθηκε κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90 η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή προκειμένου να αποκτήσει την ιδιότητα του υποκειμένου του διεθνούς δικαίου.

Ήδη από τη δεκαετία του '80 υπήρχε συζήτηση στο θεωρητικό επίπεδο σχετικά με την αναγνώριση στη ΔΟΕ διεθνούς νομικής προσωπικότητας⁶. Η αντίληψη αυτή εκφράστηκε στο επίπεδο της νομολογίας με ορισμένες αποφάσεις πρωτοβάθμιων δικαστηρίων των ΗΠΑ που όμως δεν είχαν συνέχεια στα άλλα επίπεδα της νομολογίας των ΗΠΑ και δεν ακολουθήθηκαν από τη νομολογία άλλων κρατών⁷.

Η ΔΟΕ όμως επέμεινε και ήδη μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90 υιοθέτησε μονομερή διάταξη στο Καταστατικό της με την οποία αυτοχαρακτηριζόταν ως διεθνής οργανισμός διαθέτων νομική προσωπικότητα⁸. Στο αυστηρώς νομικό πεδίο, μια τέτοια πράξη είναι αδιάφορη, αφού η αναγωγή

⁶ Βλ. μεταξύ άλλων, Johnson Book Review, *British Yearbook of International Law*, 1989, σ.451. "Recent developments", *Stanford Journal of International Law*, 1989 σ.616. L. Silance, *Interaction of the rules in sports law and the laws and treaties made by public authorities*, *Olympic Review*, Oct. 1977, σ. 619 επ. Cf. και άλλους συγγραφείς αναφερόμενους από τον J. Nafziger, *International Sports Law: A Replay of characteristics and trends*, *American Journal of International Law*, 1992, σ. 491-492.

⁷ Βλ. σχετικά J. Nafziger, *International Sports Law*, 1988, σ. 33. J. Segrave-D. Chu (eds), *The Olympic Games in Transition*, Champaign, III. 1988, σ. 227.

⁸ Άρθρο 11: «Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή είναι μια ένωση διεθνούς δικαίου που διαθέτει διεθνή νομική προσωπικότητα». βλ. Kebe Mbaye, *La nature juridique du CIO*, στο: P Collomb, *Sport, droit et relations internationales*, Paris 1988, σ. 86-87. Ας σημειωθεί ότι σε σχέδιο αναθεώρησης του Ολυμπιακού Χάρτη του 1993, το άρθρο 11 αναδιαμορφωνόταν ως εξής: Η ΔΟΕ είναι μια διεθνής μη κυβερνητική οργάνωση με τη μορφή ένωσης που διαθέτει τη νομική προσωπικότητα»

μιας τέτοιας οντότητας στο επίπεδο του διεθνούς δικαίου χρειάζεται την αναγνώρισή της από τα άλλα υποκείμενα του διεθνούς δικαίου⁹.

Είναι γεγονός ότι, όπως συνέβη και με τους άλλους προαναφερθέντες μη κυβερνητικούς οργανισμούς, η Ελβετία προχώρησε στην σύναψη με την Δ.Ο.Ε. συμφωνίας, με την οποία της αναγνώριζε διάφορα προνόμια (κυρίως φορολογικού χαρακτήρα), ενώ αντίστοιχες, αλλά με διαφορετικό αντικείμενο, συμφωνίες συνήψε η Δ.Ο.Ε. με διάφορους ειδικευμένους οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών¹⁰. Μπορεί κανείς να ισχυρισθεί ότι μια τέτοια ρύθμιση συνιστά αναγνώριση της Δ.Ο.Ε. ως υποκειμένου του διεθνούς δικαίου; Έχει διατυπωθεί η γνώμη ότι αρκεί η αναγνώριση ορισμένων ικανοτήτων διεθνούς δικαίου για να χαρακτηρισθεί μια οντότητα ως υποκείμενο διεθνούς δικαίου, τουλάχιστον σε σχέση με τη συγκεκριμένη ικανότητα¹¹. Αλλά ακόμα και αν δεχθούμε την αντίληψη αυτή ως προς τη Δ.Ο.Ε., η αναγνώριση αυτή είναι πολύ περιορισμένη, όχι μόνο καθ' ύλην, αλλά και, ιδιαίτερα, ως προς τα υποκείμενα διεθνούς δικαίου που προβαίνουν σε μια τέτοια αναγνώριση, γεγονός που αφαιρεί σχεδόν ολοκληρωτικά τη σημασία της.

Η αναγνώριση δηλαδή αυτή έχει συστατικό χαρακτήρα. Στην πράξη, καθ' όλη τη διάρκεια του '90, κανένα κράτος πλην του κράτους της έδρας της ΔΟΕ, δηλαδή της Ελβετίας¹², δεν αναγνώρισε άμεσα ή έμμεσα τη ΔΟΕ ως υποκείμενο του διεθνούς δικαίου, με αποτέλεσμα η ίδια η ΔΟΕ να αποσύρει, αργότερα νομίζω, την επίμαχη αυτή διάταξη από το Καταστατικό της, ελπίζοντας πιθανώς σε καλύτερες μέρες, ή θεωρώντας ίσως ότι η *de facto* επιρροή της σε διεθνές επίπεδο ήταν αρκετή για να της εξασφαλίσει τις νομικές δυνατότητες κατοχύρωσης της αυτοτελούς παρουσίας της στη διεθνή σκηνή.

Στην Ελλάδα, το θέμα της διεθνούς νομικής προσωπικότητας απασχόλησε την πρακτική δύο φορές, εξ όσων γνωρίζω. Την πρώτη στην αρχή των ετών

⁹ Αν και δεν είναι επιβεβλημένο να κάνει κανείς συγκρίσεις με το θέμα της αναγνώρισης των κρατών, στην πράξη η ύπαρξη των διεθνών οργανισμών ως υποκειμένων του διεθνούς δικαίου εξαρτήθηκε από την αναγνώρισή τους από τα κράτη ή τους άλλους διεθνείς οργανισμούς. Εξ άλλου, το γεγονός ότι η ΔΟΕ λειτούργησε επί μακρά σειρά ετών ως μη υποκείμενο του διεθνούς δικαίου, δείχνει ότι δεν έχει ανάγκη της διεθνούς νομικής προσωπικότητας για την εκτέλεση των λειτουργιών της, όπως συμβαίνει με τους κανονικούς (διακρατικούς διεθνείς οργανισμούς). Βλ. γενικά για το θέμα αυτό Nguen Quock Dinh, P Dailier, A. Pellet, *Droit International Public*, 6e ed, Paris 1999 σ. 587.

¹⁰ Βλ. σχετικά F. Latty, *Le Comitit international olympique et le droit international*, Paris 2001.

¹¹ Βλ. σχετικά D.P.O'Connell, *International Law*, 2nd ed., London 1970, σ. 82-83

¹² F.Latty, ο.π.

1990, αφορούσε τη σύναψη μιας συμφωνίας ανάμεσα στην Ελλάδα και στη ΔΟΕ για την κυκλοφορία ορισμένων μεταλλείων της ΔΟΕ. Συμφωνία που ήρθε στη Βουλή για κύρωση υπό το καθεστώς του άρθρου 28 παρ. 1 του Συντάγματος που διέπει τις συμφωνίες μεταξύ υποκειμένων διεθνούς δικαίου. Η σχετική διάταξη απορρίφθηκε από την Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή και τελικά κυρώθηκε από τη Βουλή ως μία κοινή σύμβαση της Ελλάδας με ιδιώτη.

Η δεύτερη περίπτωση της πρακτικής αφορά την προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας για τη συμφωνία με τη ΔΟΕ σχετικά με τη δημιουργία του κωπηλατοδρομίου στο Σχοινιά. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο εισηγητής πρότεινε να απορριφθεί η προσφυγή στη βάση του ότι η συμφωνία με τη ΔΟΕ αποτελεί διεθνή συνθήκη και έχει την κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος υπερνομοθετική ισχύ. Δε γνωρίζω τί απέγινε με την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας και αν υιοθέτησε αυτή τη θέση του Εισηγητή.

Ανακεφαλαιώνοντας τα όσα ανέφερα σε σχέση με τη διεθνή νομική προσωπικότητα των μη κυβερνητικών Διεθνών Οργανισμών, εν προκειμένω της ΔΟΕ και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών, ένα είναι βέβαιο: Ότι οι Οργανισμοί και Ενώσεις αυτές δεν έχουν και δεν φαίνεται να μπορούν να αποκτήσουν στο προβλεπτό μέλλον τη διεθνή νομική προσωπικότητα ως παράγοντες των διεθνών σχέσεων, νομικά ισότιμη με τα κράτη και τους διακρατικούς Διεθνείς Οργανισμούς.

Όπου κατ' εξαίρεση έγινε μια τέτοια περιορισμένου βεληνεκούς πάντοτε αναγνώριση, όπως είδαμε στην περίπτωση της Ελβετίας, αυτό έγινε στη βάση του ότι οι εν λόγω μη κυβερνητικοί Διεθνείς Οργανισμοί, Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, ΙΑΤΑ και Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, δρουν στο εσωτερικό της διεθνούς διακρατικής έννομης τάξης, η οποία τους έχει αναθέσει ορισμένες λειτουργίες σχετικά με την αποτελεσματική λειτουργία αυτής της έννομης τάξης.

Έτσι, η ΔΟΕ και οι Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες, δρουν εκτός της διεθνούς διακρατικής έννομης τάξης, στο πλαίσιο μιας άλλης έννομης τάξης, και αυτό μας φέρνει στο δεύτερο σημείο της σημερινής εισήγησης που είναι η έννομη τάξη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών και η σχέση της με τη διεθνή και τις εθνικές έννομες τάξεις.

III. Η σχέση της διεθνούς αθλητικής τάξης με τη διεθνή και τις εθνικές έννομες τάξεις

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται εν προκειμένω είναι αν οι διάφορες διεθνείς αθλητικές οργανώσεις, Ομοσπονδίες και ΔΟΕ, έχουν με την πάροδο των ετών και με τη βελτίωση των δομών και των κανόνων τους, συγκροτήσει αυτό που αποκαλείται έννομη τάξη ή διεθνής έννομη τάξη. Το δεύτερο και σημαντικότερο ερώτημα είναι, εφόσον αποτελούν πράγματι μία έννομη τάξη, ποια είναι η σχέση της τάξης αυτής με τις άλλες έννομες τάξεις που γίνονται γενικά αποδεκτές και ουσιαστικά κυριαρχούν, δηλαδή τη διεθνή έννομη τάξη και τις εθνικές εννόμους τάξεις.

Για να απαντήσουμε στο ερώτημα αν οι Ομοσπονδίες και η ΔΟΕ συγκροτούν μια διεθνή έννομη τάξη, πρέπει πρώτα να εξετάσουμε τί ακριβώς είναι μια έννομη τάξη και ποια είναι τα αναγκαία συστατικά της στοιχεία. Η θεωρία έχει προσδιορίσει ότι τα στοιχεία είναι τα εξής τρία: α) η πολλαπλότητα των υποκειμένων της, β) η ύπαρξη ενός συστήματος κανόνων και γ) η ύπαρξη οργάνωσης¹³.

Ως προς το πρώτο θέμα, την πολλαπλότητα των υποκειμένων της, αυτό σημαίνει την ύπαρξη ενός σημαντικού αριθμού φυσικών και νομικών προσώπων που συνδέονται μεταξύ τους από την υποχρέωση υποταγής σε έναν κοινό σύνολο κανόνων στους οποίους τα πρόσωπα αυτά προσδίδουν δεσμευτική αξία. Στη διεθνή αθλητική τάξη διαπιστώνεται χωρίς καμία δυσκολία η πολλαπλότητα των υποκειμένων της, αθλητικές ομοσπονδίες, αθλητικές ενώσεις, αθλητές κτλ., η ύπαρξη συστήματος κανόνων κοινωνικής συμπεριφοράς ταξινομημένων κατά τρόπο ιεραρχικό, βασισμένων σε ορισμένους θεμελιώδεις κανόνες.

Το σύστημα κανόνων της διεθνούς αθλητικής έννομης τάξης είναι υπαρκτό, αποτελούμενο από τους κανόνες της ΔΟΕ και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών. Η ύπαρξη οργάνωσης σημαίνει ένα ολοκληρωμένο σύνολο προσώπων, υπηρεσιών και μέσων με συνεχή και διαρκή ύπαρξη που ασκεί

¹³ M. S. Giannini, Prime osservazioni sugli ordinamenti giuridici sportivi, Rivista di diritto sportivo, 1949, σ.10 επ.. Α. Μαλάτος, Η επιστημολογική προσέγγιση του αθλητικού δικαίου, Αθήνα 2000, σ. 53 επ. J.P. Karaquillo, Le droit sportif, Connaissance du droit, Dalloz 1993, σ. 57 επ.

στα υποκείμενα της έννομης τάξης περιοριστική εξουσία χάριν του κοινού συμφέροντος.

Η ίδια η ύπαρξη της ΔΟΕ και των Διεθνών Αθλητικών Ομοσπονδιών σε μία συνεχή χρονική διάρκεια αποτελεί και την απόδειξη της ύπαρξης της οργάνωσης. Διαπιστώνουμε επίσης την παρουσία ορισμένων θεμελιωδών κανόνων όπως η ύπαρξη διεθνώς μιας μόνο Ομοσπονδίας για κάθε άθλημα και μίας μόνο αντίστοιχης εθνικής Ομοσπονδίας. Ακόμα και αν υπάρχουν σε μία χώρα περισσότερες της μίας αναγνωρισμένες Αθλητικές Ομοσπονδίες, η Διεθνής Αθλητική Έννομη τάξη αναγνωρίζει μόνο τη μία.

Άλλος θεμελιώδης κανόνας είναι λ.χ. η αρχή της αθλητικής ιθαγένειας που σημαίνει ότι μόνο οι πολίτες μιας χώρας δικαιούνται να την εκπροσωπούν στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Τέλος, βασική συνιστώσα της αθλητικής έννομης τάξης είναι η ύπαρξη αθλητικών δικαιοδοτικών οργάνων κατ' αποκλεισμό των εθνικών δικαστηρίων, προκειμένου ακριβώς να κατοχυρωθεί η ανεξαρτησία και η αυτονομία της διεθνούς και εθνικής αθλητικής έννομης τάξης.

Τέτοια δικαιοδοτικά όργανα υπάρχουν τόσο στο επίπεδο των εθνικών αθλητικών Ομοσπονδιών όσο και, ιδιαίτερα, σε διεθνές επίπεδο με τη δημιουργία του Διεθνούς Δικαστηρίου του Αθλητισμού (CAS)¹⁴.

Η συνδρομή όλων των παραπάνω στοιχείων και χαρακτηριστικών προσδίδει χωρίς καμία αμφιβολία την ιδιότητα της έννομης τάξης στο διεθνές αθλητικό κίνημα. Η διαπίστωση όμως αυτή δεν επιλύει αυτομάτως το ζήτημα της νομικής αυτοτέλειας της διεθνούς αθλητικής έννομης τάξης. Η σχέση της με τις δύο άλλες έννομες τάξεις, τη διεθνή και ιδιαίτερα τις κρατικές, είναι το κρίσιμο σημείο της αξιολόγησής τους.

Όσον αφορά τις σχέσεις με τη διεθνή έννομη τάξη, την αποτελούμενη δηλαδή από τα κράτη και τους διακρατικούς διεθνείς οργανισμούς, παρατηρούνται δύο αποκλίνουσες τάσεις: Αφενός η διεθνής κοινότητα αποφεύγει να υιοθετήσει και να επιβάλλει στη διεθνή αθλητική έννομη τάξη κανόνες που έχουν σχέση με την ουσία των δραστηριοτήτων τους και εξαιρετική πε-

¹⁴ Για το CAS, βλ. την μελέτη του Π. Δέδε, Η δικαιοδοσία του διαιτητικού δικαστηρίου αθλητισμού (CAS) κατά την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων, παρακάτω σ. Για τη νομολογία του CAS, βλ. M. Reeb (ed.), Recueil des sentences du TAS, Bern t. I, 1998, t II, 2002.

ρίπτωση αποτελεί λ.χ. η υιοθέτηση δεσμευτικών κανόνων σε περιφερειακό επίπεδο για τον έλεγχο του ντόπινγκ¹⁵.

Αφ' ετέρου όμως η διεθνής έννομη τάξη επιβάλλει στη διεθνή αθλητική έννομη τάξη ορισμένους κανόνες που θεωρεί θεμελιώδεις, όπως λ.χ. τη μη συμμετοχή στο διεθνές αθλητικό γίγνεσθαι ομάδων προερχόμενων από χώρα μη αναγνωρισμένη διεθνώς, λ.χ. τη βόρεια Κύπρο ή από χώρες που παραβιάζουν θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, λ.χ. στο παρελθόν η Νότια Αφρική εξαιτίας του απαρχαίντ¹⁶.

Πολύ περισσότερο προβληματική είναι η σχέση της διεθνούς αθλητικής έννομης τάξης με τις εθνικές εννόμους τάξεις¹⁷. Η κατανόηση όμως των σχέσεων αυτών στη σημερινή κατάσταση του διεθνούς συστήματος δεν μπορεί να επέλθει χωρίς την αναδρομή στις φάσεις της εξέλιξης αυτού του ίδιου του συστήματος.

Στο Μεσαίωνα, το υπάρχον διεθνές σύστημα, τουλάχιστον στην περιοχή της Ευρώπης, διακρινόταν από την ποικιλία των παραγόντων που μετείχαν σ' αυτό. Κράτη, δουκάτα, αυτοκρατορίες, ενώσεις πόλεων, εκκλησία κτλ. Το διεθνές σύστημα ήταν ανοιχτό, αν και σχετικώς ιεραρχημένο. Από τον 16ο με 17ο αιώνα αρχίζει να μεταβάλλεται το διεθνές σύστημα με την εμφάνιση του μοντέρνου κράτους, του συγκεντρωτικού κράτους θα λέγαμε. Οι άλλοι δε παράγοντες εξαφανίζονται ή χάνουν το ιδιαίτερο βάρος που είχαν.

Η εθνική κυριαρχία ως εκδήλωση του πλήρους ελέγχου του εδάφους από το κράτος, καθιερώνεται στη θεωρία και στην πράξη. Από τον 19ο αιώνα και κυρίως από το δεύτερο ήμισυ του 20ου αιώνα, το σύστημα της εθνικής κυριαρχίας τίθεται σταδιακά υπό αμφισβήτηση, με την έννοια ιδιαίτερα της απο-

¹⁵ Βλ. λ.χ. τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης (1989) και το πρόσθετο πρωτόκολλό της. Πολύ πρόσφατα μόνο γίνεται προσπάθεια για την κατάρτιση στο πλαίσιο της UNESCO μιας παγκόσμιας σύμβασης για την καταπολέμηση του ντόπινγκ. Βλ. UNESCO, Preliminary study of the technical and legal aspects of an antidoping convention in sport, General Conference, 32nd sess.32c/50.(18-7-2003). Στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντίθετα δεν φαίνεται να έχουν γίνει αποφασιστικά βήματα ως προς τη νομική ρύθμιση του ντοπινγκ. Για όλα αυτά τα θέματα βλ. "Dying to win-Doping in sport and the development of anti-doping policy", 2nd ed., 2002. J. C. Lapouble, L'Europe et le dopage, Revue d'Administration Européenne, 2001-2002, σ. 390 επ.

¹⁶ Α. Μπρεδήμας, Ολυμπιακοί Αγώνες και μη αναγνωρισμένα κράτη, στο D. Panagiotopoulos (ed.), Ο θεσμός των Ολυμπιακών Αγώνων. Διεπιστημονική προσέγγιση, Αθήνα 1993, σ. 319 επ.

¹⁷ Βλ. γενικότερα L. Silance, Les sports et le droit, Paris 1998, ιδιαίτερα σελ. 102 επ.

μείωσης των αρμοδιοτήτων του κράτους εντός του εδάφους του, προς όφελος του διεθνούς δικαίου, ή αλλιώς της διεθνούς κοινότητας¹⁸.

Παράλληλα όμως και αυτό είναι ίσως το σημαντικότερο, το διεθνές σύστημα φαίνεται να ξαναγίνεται ανοιχτό, με την έννοια της σταδιακής μεσολάβησης άλλων παραγόντων πλην των κρατών και των διακρατικών Διεθνών Οργανισμών. Οι ιδιώτες ως χρήστες των νέων τεχνολογιών, αλλά και ως παράγοντες που συμβάλλουν στη δημιουργία των διεθνών σχέσεων, με άλλα λόγια η διεθνής κοινωνία των πολιτών, φαίνεται να αποτελεί τον ανερχόμενο παράγοντα στις διεθνείς σχέσεις.

Μέρος αυτής της διεθνούς κοινωνίας των πολιτών αποτελούν οι Διεθνείς Αθλητικές Ομοσπονδίες και η ΔΟΕ. Σε αντίθεση όμως με άλλες κατηγορίες της διεθνούς κοινωνίας των πολιτών, όπως λ.χ. οι Διεθνείς Μη Κυβερνητικοί Οργανισμοί για τα δικαιώματα του ανθρώπου ή για την προστασία του περιβάλλοντος, οι οποίοι αναπτύσσουν τις δραστηριότητές τους σε σχέση με τις δραστηριότητες των κρατών, οι διεθνείς Αθλητικοί Οργανισμοί και η ΔΟΕ κινούνται παράλληλα με τα κράτη χωρίς να επικαλύπτονται οι δραστηριότητές τους, παρά μόνο κατ' εξαίρεση.

Είναι σαν να έχει γίνει μια σιωπηρή διεθνής κατανομή εργασίας, όπου τα κράτη περιορίζονται στο διεθνές επίπεδο σε ορισμένες μόνο κλασικές διακρατικές ενέργειες όπως λ.χ. η σύναψη διεθνών συμβάσεων για τον έλεγχο του ντόπινγκ και ορισμένα άλλα θέματα¹⁹. Στο εθνικό εν τούτοις επίπεδο η εικόνα είναι κάπως διαφορετική, χωρίς όμως από την άλλη πλευρά να αλλάζει ριζικά. Το κράτος διατηρεί τον έλεγχο στις εθνικές αθλητικές οργανώσεις μέσα από την υιοθέτηση του κατάλληλου νομικού πλαισίου: νόμοι, προεδρικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις κ.λ.π. Διατηρεί δηλαδή τα προνόμια της κυριαρχίας του.

Παρατηρούμε όμως παράλληλα την ύπαρξη μιας τάσης εκ μέρους του κράτους να αποφεύγει να υιοθετεί ρυθμίσεις που θα έρχονταν σε αντίθεση με τη διεθνή αθλητική έννομη τάξη. Όχι γιατί θεωρεί ότι η κυριαρχία του έχει περιοριστεί στο νομικό επίπεδο από αυτή την τάξη, αλλά γιατί θεωρεί ότι ένα *modus vivendi*, μία αμοιβαία ανοχή, εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντά του. Αν θεωρήσει ότι αυτά τα ίδια συμφέροντά του υπαγορεύουν τη

¹⁸ Α. Μπρεδήμας, Διεθνείς Οργανισμοί, τ. Β', Αθήνα 1990, σ. 63 επ.

¹⁹ Βλ. παραπάνω, σημ. 16

νόμιμη, ούτως ή άλλως, παράκαμψη αυτής της διεθνούς αθλητικής έννομης τάξης, θα το κάνει, αρκεί να είναι διατεθειμένο να πληρώσει το τίμημα που δεν είναι άλλο από το ενδεχόμενο, προσωρινό ή οριστικό, αποκλεισμού του από αυτή την έννομη τάξη. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα κράτη δεν έχουν πλήρως εξοικειωθεί με αυτό το νέο διεθνές περιβάλλον και αντιδρούν μερικές φορές ως εάν αλλιώς θα προσβαλλόταν η εθνική τους κυριαρχία. Είναι χαρακτηριστικό ότι το έτος 2000 η FIFA είχε στην ατζέντα της όχι λιγότερες από 14 περιπτώσεις διαφορών σε σχέση με τις εθνικές ενώσεις ποδοσφαίρου, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων οφειλόταν σε κυβερνητική παρέμβαση²⁰.

Το ίδιο θέμα προέκυψε πρόσφατα – σε σχέση με τους Ολυμπιακούς Αγώνες στην Αθήνα – και με την κοινοτική νομοθεσία. Το πρόβλημα συνίσταται στο ότι ο μεν Ολυμπιακός Χάρτης προβλέπει «δικαίωμα εισόδου» στην διοργανώτρια χώρα με την απλή επίδειξη του ολυμπιακού δελτίου διαπίστευσης ή του διαβατηρίου ή άλλου επίσημου ταξιδιωτικού εγγράφου, χωρίς περαιτέρω διαδικασίες. Η Ελλάδα όμως, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι υποχρεωμένη να εφαρμόζει το κεκτημένο Schengen που συνεπάγεται πρόσθετες διαδικασίες. Προκειμένου να συμβιβαστούν οι δύο αυτές αντιτιθέμενες διαδικασίες η Ευρωπαϊκή Ένωση προχώρησε σε συμβιβαστική ρύθμιση που συνίσταται στην πρόβλεψη προσωρινής παρέκκλισης από το κεκτημένο του Σένγκεν, αλλά μόνο σε σχέση με ορισμένες όψεις του (την υποβολή και διεκπεραίωση της αίτησης χορήγησης θεωρήσης και την έκδοση ή τη μορφή της). Από την άλλη πλευρά εξακολουθούν να ισχύουν οι λοιπές προϋποθέσεις Σένγκεν: Ο ενδιαφερόμενος δεν συγκαταλέγεται στα πρόσωπα τα οποία έχουν καταχωρηθεί με σκοπό την απαγόρευση εισόδου και δεν θεωρείται ως απειλή για τη δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια ή τις διεθνείς σχέσεις των κρατών-μελών²¹.

IV. Συμπέρασμα

Οι Διεθνείς Αθλητικές Οργανώσεις δεν «γεννούν» δίκαιο σε διεθνές επίπεδο, γεννούν όμως το δικό τους εσωτερικό δίκαιο. Μια εθνική αθλητική

²⁰ Βλ. FIFA News, April 2000, σ. 4: “Government interference is a problem”.

²¹ Κανονισμός 1295/2003 του Συμβουλίου (15-7-2003) Ε.Ε., L183 (22-7-2003), «Μέτρα που αποβλέπουν στην διευκόλυνση των διαδικασιών υποβολής αίτησης και έκδοσης θεωρήσεων για τα μέλη της Ολυμπιακής Οικογένειας που συμμετέχουν στους Ολυμπιακούς ή Παρολυμπιακούς Αγώνες του 2004 στην Αθήνα».

Ομοσπονδία είναι κατά κάποιον τρόπο διχασμένη. Αφενός οφείλει να σέβεται και να ακολουθεί τους νόμους του κράτους της, αφετέρου δεσμεύεται από τους κανόνες της αντίστοιχης Διεθνούς Αθλητικής Ομοσπονδίας και της ΔΟΕ. Ναι μεν η νομική υποχρέωση απέναντι στο κράτος τελικά υπερισχύει, η ίδια όμως η εθνική Ομοσπονδία, ακόμα και αν διαφωνεί με την κρατική επέμβαση, κινδυνεύει να γίνει ο παρίας του διεθνούς αθλητικού συστήματος και ουσιαστικά να συρρικνωθεί σε ένα επαρχιώτικου τύπου αθλητικό σωματείο.

Υπάρχει σύγκρουση ανάμεσα στο νομικό κανόνα και στην κοινωνιολογική ανάγκη επιβίωσης και συμμετοχής. Ποιο από τα δύο θα υπερισχύσει; Σε έναν κόσμο που μέσα από αντιθέσεις, ζιγκ-ζαγκ και πισωγυρίσματα βαδίζει προς ενός είδους παγκοσμιοποίηση, στην οποία ο αθλητισμός αποτελεί ένα βασικό σημείο όπου μπορεί να συγκερασθεί η ενότητα ενός κοινωνικού φαινομένου σε διεθνές επίπεδο με την ανάγκη διατήρησης της πολιτιστικής ταυτότητας των λαών, σε έναν τέτοιο κόσμο λοιπόν, θεωρώ ότι τα κράτη και δεν μπορούν και δεν είναι προς το συμφέρον τους να αντιπαρατεθούν προς αυτές τις εξελίξεις.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα κράτη δεν έχουν τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν στην κατεύθυνση είτε της θεραπείας ορισμένων τουλάχιστον από τις αρνητικές πλευρές του διεθνούς αθλητισμού, είτε της ρύθμισης ορισμένων άλλων πλευρών σε επίπεδο διακρατικό, όπως συμβαίνει λ.χ. στο πλαίσιο της UNESCO²². Η αντιμετώπιση όμως του διεθνούς αθλητισμού από τα επιμέρους κράτη στη βάση της αρχής της εθνικής κυριαρχίας, δεν πρόκειται να οδηγήσει σε ωφέλιμα αποτελέσματα για κανένα. Σας ευχαριστώ.

²² Βλ. P. Jacq, *Les différentes formes de la coopération internationale*, στο P. Collomb, ο.π. (σημ. 9), σ. 157 επ.

4 ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ

Διδάκτωρ Νομικής, Δικηγόρος

Το ντόπινγκ ως πειθαρχικό και ποινικό αδίκημα

1. Εισαγωγικά

Είναι κοινά αποδεκτό πως το ντόπινγκ αποτελεί το σημαντικότερο και σίγουρα πιο συζητημένο σύγχρονο πρόβλημα του αθλητισμού παγκοσμίως. Ο όρος doping για πρώτη φορά συναντάται σε αγγλικό λεξικό το 1889 για να δηλώσει «χορήγηση μίγματος ναρκωτικών ουσιών σε άλλα αγώνων για να έχουν καλύτερη απόδοση». Στην ελληνική γλώσσα δεν υπάρχει λέξη που να αποδίδει πλήρως το περιεχόμενό του. Οι όροι «φαρμακοδιέγερση» ή «φάρμακευση» και όποιοι άλλοι έχουν χρησιμοποιηθεί είναι αδόκιμοι, εφόσον η έννοια του ντόπινγκ είναι ευρύτερη - το ντόπινγκ δεν γίνεται μόνο με φάρμακα - και συνεχώς διευρύνεται. Για το λόγο αυτό ακόμη και ο Έλληνας νομοθέτης, αντί για τον όρο «φαρμακοδιέγερση», που είχε χρησιμοποιηθεί από το ν. 1646/1986, στον ισχύοντα ν. 3057/2002 προτίμησε τον όρο «ντόπινγκ».

Πολλοί διαφορετικοί ορισμοί του ντόπινγκ προτάθηκαν μέχρι σήμερα, χωρίς κάποιος από αυτούς να μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτει πλήρως όλη την έκταση του προβλήματος, λόγω κυρίως της πολυπλοκότητάς του και της διαρκούς διεύρυνσης της έννοιάς του. Ο νόμος 3057/2002 όρισε ως ντόπινγκ τη χορήγηση σε αθλητή ή τη χρήση από αυτόν ενός απαγορευμένου μέσου, καθώς επίσης και την ύπαρξη στο σώμα του είτε απαγορευμένου μέσου είτε των αποδείξεων της χρήσης ενός τέτοιου μέσου¹.

Οι ραγδαίες εξελίξεις όμως στον παγκόσμιο αγώνα κατά του ντόπινγκ κατέστησαν ήδη ξεπερασμένο και αυτόν, όπως και όλους του λοιπούς προταθέντες ορισμούς. Ο Παγκόσμιος Κώδικας Αντιντόπινγκ ορίζει στο άρθρο 1 ως ντόπινγκ την παραβίαση ενός ή περισσότερων από τους κανόνες αντιντόπινγκ των άρθρων 2.1 έως 2.8 του Κώδικα. Πρόκειται για μία νέα προσέγγιση του προβλήματος που ουσιαστικά θέτει σε νέα βάση τη συζήτηση για τον ορισμό του στο επίπεδο που γινόταν μέχρι τότε, καθώς ορίζει απλά

¹ Άρθρο 53 ν. 3057/2002, με το οποίο προστίθεται στο ν. 2725/1999 άρθρο 128Α.

ως ντόπινγκ την παραβίαση κάποιων διατάξεων. Έτσι ο διάλογος μεταφέρεται πλέον στο επίπεδο του ποια πράξη ή παράλειψη πρέπει να συμπεριληφθεί στις σχετικές διατάξεις που ορίζουν. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι το ντόπινγκ δεν συνίσταται π.χ. στη χρήση απαγορευμένων ουσιών. Αντίθετα η πράξη αυτή παραμένει και σήμερα η βασικότερη μορφή παραβίασης κανόνων αντιντόπινγκ. Απλά δεν είναι πλέον η μόνη, αλλά μία από τις πολλές που προβλέπονται στον Κώδικα, όπως είναι π.χ. η κατοχή ή η κυκλοφορία απαγορευμένων ουσιών ή μεθόδων ή ακόμη και η άρνηση χορήγησης δείγματος ή η μη παροχή πληροφοριών για τον εντοπισμό των αθλητών. Ακριβώς επειδή ήδη στην έννοια του ντόπινγκ έχουν υπαχθεί πολλές και διαφορετικές μεταξύ τους πράξεις ή παραλείψεις και προκειμένου να μη χρειαστεί να διατυπώνεται κάθε φορά που αλλάζουν τα δεδομένα νέος ορισμός, επιλέχθηκε ο ορισμός του ντόπινγκ ως παραβίαση κανόνων, οπότε κάθε νέα μορφή ντόπινγκ μπορεί να συμπεριληφθεί στην έννοιά αυτή με μία απλή προσθήκη ενός νέου κανόνα.

Με τη ριζοσπαστική αυτή προσέγγιση ο Παγκόσμιος Κώδικας Αντιντόπινγκ δίνει τελικά στο πρόβλημα μία άλλη σωστή διάσταση, αφού ανεξάρτητα από τους λόγους δίωξης του ντόπινγκ (κίνδυνος για την υγεία των αθλητών, αντίθεση στην αθλητική ηθική, άλλες κοινωνικές συνέπειες), θεμελιώδες στοιχείο του που το καθιστά αθλητικό αδίκημα είναι η παράβαση κάποιων κανόνων. Πράγματι, αν η χρήση μίας ουσίας δεν απαγορεύεται από κάποιον κανόνα που προΐσχύει, τότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει ντόπινγκ, και ο αθλητής χρήστης της δεν μπορεί να τιμωρηθεί, ακόμη και αν η ουσία βελτιώνει σημαντικά την απόδοση του ή αντίκειται στην αθλητική ηθική². Αντίθετα, αν η χρήση μίας ουσίας απαγορεύεται από κανόνα που προΐσχύει, τότε υπάρχει παραβίαση κανόνα ντόπινγκ και ο αθλητής χρήστης της θα τιμωρηθεί, έστω και αν αποδείξει ότι η ουσία αυτή δεν μπορούσε να βελτιώσει την απόδοσή του. Η πράξη του μάλιστα θα θεωρείται ντόπινγκ, ακόμη και

² Στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ατλάντα (1996), τέσσερις Ρώσοι αθλητές βρέθηκαν να έχουν κάνει χρήση της ουσίας bromantan, που δρα ως διεγερτικό, αλλά και ως μέσο κάλυψης άλλων φαρμακευτικών ουσιών. Η αρχική απόφαση της Δ.Ο.Ε. να τους τιμωρήσει και να αφαιρέσει τα μετάλλια που κέρδισαν οι δύο από αυτούς ανατράπηκε στο Διαιτητικό Δικαστήριο του Αθλητισμού, διότι η συγκεκριμένη ουσία δεν συμπεριλαμβανόταν τότε στον κατάλογο των απαγορευμένων ουσιών. Τελικά συμπεριλήφθηκε το 1997, ενώ οι αθλητές που την είχαν χρησιμοποιήσει πριν έμειναν ατιμώρητοι.

αν η ουσία αυτή αργότερα εξαιρεθεί από τον κατάλογο των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων.

Το ντόπινγκ κατέστη μείζον αθλητικό και κοινωνικό πρόβλημα τις τελευταίες δεκαετίες του 20ου αιώνα λόγω των σοβαρών συνεπειών του, οι οποίες αναφέρονται κατ' αρχήν στην υγεία των αθλουμένων και εκτείνονται σε αθλητικό και σε κοινωνικό επίπεδο.

Αξιολογικά σημαντικότερη διάσταση των συνεπειών του ντόπινγκ, η οποία μάλιστα αποτελεί την πραγματική αιτία που προκάλεσε το ενδιαφέρον ακόμη και των μη αθλητικών διεθνών οργανισμών και των κρατικών εννόμων τάξεων, είναι οι συνέπειές του στην υγεία και τη σωματική ακεραιότητα των αθλητών που κάνουν χρήση των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων. Οι βλάβες που προκαλούν οι ουσίες και οι μέθοδοι ντόπινγκ στην υγεία των αθλητών είναι ποικίλες, εμφανίζονται άμεσα ή μακροπρόθεσμα και οδηγούν κάποτε και στο θάνατο. Το ζήτημα των συνεπειών στην υγεία των αθλουμένων είναι περίπλοκο λόγω της δυσχέρειας διαπίστωσής τους κυρίως σε περιπτώσεις μακροπρόθεσμης εμφάνισης των σχετικών συμπτωμάτων.

Οι συνέπειες του ντόπινγκ στον αθλητισμό εντοπίζονται τόσο σε θεωρητικό επίπεδο λόγω της αντίθεσής του στην αθλητική ηθική και στις διαχρονικές αξίες του αθλητισμού όσο και σε πρακτικό λόγω της αλλοίωσης του αποτελέσματος των αθλητικών αγώνων.

Έχει υποστηριχθεί η άποψη πως το ντόπινγκ πρέπει να απαγορεύεται, γιατί αποτελεί ουσιαστικά εξαπάτηση και προκαλεί άδικο πλεονέκτημα σε κάποιους αθλητές³. Παρόμοια, αλλά πιο κοντά στην ουσία του προβλήματος είναι η άποψη ότι το ντόπινγκ δεν απαγορεύεται επειδή είναι απάτη, αλλά είναι απάτη επειδή απαγορεύεται (η χρήση των συγκεκριμένων ουσιών)⁴.

Πράγματι οι κανόνες της αθλητικής έννομης τάξης, με βασικότερο τον ετήσιο κατάλογο του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ, είναι αυτοί που ορίζουν ποιες ουσίες και μέθοδοι επιτρέπονται και ποιες όχι. Αυτοί οι κανόνες συχνά αλλάζουν, με αποτέλεσμα ουσίες που αρχικά απαγορεύονται αργότερα να επιτρέπονται και το αντίστροφο. Επομένως ουσιαστικά το ντόπινγκ είναι παράβαση κάποιων αθλητικών κανόνων, εξίσου σημαντικών με

³ R. Voy, *Drugs, sport and politics, The inside story about drug use in sport and its political cover-up*, Champaign, Ill, Leisure press, 1991.

⁴ T. Lemmens, *Sports, Doping and Clashing Values*, Πανδέκτης, II, 1994, σελ. 4.

τους κανόνες που καθορίζουν το αντικείμενο ενός αθλήματος (π.χ. ότι παίζεται με τα πόδια ή τα χέρια), τους όρους συμμετοχής και τον τεχνικό εξοπλισμό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί⁵. Οι κανόνες αυτοί μάλιστα μπορεί να υπαγορεύονται από την ανάγκη προστασίας της υγείας των αθλητών, αλλά αποσκοπούν κυρίως στο να εξασφαλίσουν τη συμμετοχή στους αγώνες με ίσα «όπλα» για όλους, δηλαδή να διασφαλίσουν ένα καθεστώς ισότητας, στο πλαίσιο του οποίου θα αναδειχθεί νικητής ο πραγματικά καλύτερος.

Βέβαια αν μία ουσία δεν απαγορεύεται, δεν παύει να παρέχει πλεονέκτημα στον αθλητή που τη χρησιμοποιεί ή ακόμη και να θέτει σε κίνδυνο την υγεία του. Παύει όμως να παρέχει αθέμιτο και άδικο πλεονέκτημα. Εξάλλου ο αθλητισμός στηρίζεται στην αναζήτηση πλεονεκτήματος σε βάρος των άλλων συναγωνιζομένων⁶. Έτσι, όπως δεν αποτελεί αθέμιτο πλεονέκτημα όταν ένας αθλητής διαθέτει οργανικά μεγαλύτερη αντοχή ή καλύτερη σωματική διάπλαση από κάποιον άλλο, δεν είναι αθέμιτο και το πλεονέκτημα που αποκτάται με τη σωστή προπόνηση και διατροφή, ακόμα και με την επιλογή του σωστού από άποψης συνθηκών αγώνα τόπου προπόνησης (υψόμετρο, κλιματολογικές συνθήκες κτλ.), τη χρήση καλύτερου εξοπλισμού ή με τη λήψη βιταμινών και άλλων επιτρεπόμενων ουσιών, ακόμη και αν δεν έχουν όλοι οι αθλητές την οικονομική δυνατότητα να επιλέξουν τον καταλληλότερο τόπο και τρόπο προπόνησης, να αποκτούν τον καλύτερο εξοπλισμό ή να απολαμβάνουν την πληρέστερη και πιο σύγχρονη επιστημονική υποστήριξη⁷.

Από τα παραπάνω συνάγεται το συμπέρασμα ότι η κύρια πρακτική συνέπεια του ντόπινγκ σε αθλητικό επίπεδο είναι η ανισότητα που προκαλείται μεταξύ των αθλητών που συμμετέχουν σε έναν αγώνα. Αυτή η ανισότητα ουσιαστικά αλλοιώνει ή νοθεύει το αποτέλεσμα του συγκεκριμένου αγώνα, αφού προκαλείται με αθέμιτο τρόπο και παρά την ύπαρξη αντίθετου απαγορευτικού κανόνα. Η θεωρητική συνέπεια είναι ότι με τον τρόπο αυτό παραβιάζεται το «ευ αγωνίζεσθαι» ως έκφραση του αθλητικού ιδεώδους και του ολυμπιακού πνεύματος και γι' αυτό το λόγο το ντόπινγκ αντίκειται στην

⁵ T. Lemmens, ό.π. σελ. 8.

⁶ B. Houlihan, Ντόπινγκ, 1999, σελ. 184.

⁷ Αυτές είναι οι καλούμενες διαφορές πρόσβασης των αθλητών που αντιδιαστέλλονται με τα φυσικά πλεονεκτήματα. Βλ. σχετικά B. Houlihan, ό.π. σελ. 187 επ.

αθλητική ηθική⁸. Παρόμοιες συνέπειες παρατηρούνται και όταν τελούνται άλλα σοβαρά αθλητικά αδικήματα, όπως η δωροδοκία ή η με εξαπάτηση συμμετοχή σε αγώνα αθλητή που δεν έχει το σχετικό δικαίωμα. Η αλλοίωση του αθλητικού αποτελέσματος μάλιστα σήμερα επιφέρει και σοβαρές οικονομικές συνέπειες, καθώς προκαλεί διαφορετική κατανομή των περιουσιακών στοιχείων που εξαρτώνται από αυτό άμεσα (πριμ, χρηματικά έπαθλα κτλ.) ή έμμεσα και μελλοντικά (συμβόλαια χορηγίας, διαφήμισης, τηλεοπτικά δικαιώματα κτλ.).

Βέβαια όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι σε αθλητικό επίπεδο παραβλέπονται οι συνέπειες του ντόπινγκ στην υγεία των αθλητών. Η διακινδύνευση της υγείας τους είναι μία σοβαρότατη πτυχή του προβλήματος, που έχει ληφθεί υπόψη στη θέσπιση των κανόνων απαγόρευσης των ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ, αλλά δεν αποτελεί το στοιχείο εκείνο που το καθιστά σοβαρό αθλητικό αδίκημα. Αν το όλο πρόβλημα εντοπιζόταν μόνο στη βλάβη ή τη διακινδύνευση της υγείας των αθλητών θα συμπεριλαμβανόταν στους καταλόγους μόνο βλαβερές ουσίες, κάτι που δε συμβαίνει σήμερα, αφού στις απαγορευμένες ουσίες μπορεί να συμπεριλαμβάνονται και κάποιες που ενισχύουν την απόδοση των αθλητών και αντιτίθενται στο αθλητικό πνεύμα, χωρίς όμως να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία τους⁹. Εξάλλου, αν η διακινδύνευση της υγείας των αθλουμένων συνιστούσε αθλητικά άδικο πράξη, πολλά αθλήματα θα έπρεπε να είχαν απαγορευτεί, αφού είναι ιδιαίτερα επικίνδυνα (πυγμαχία, ορειβασία, ράγκμπι κτλ.). Στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί και η σκέψη ότι, αν κάποτε - πράγμα απίθανο - καταργούνταν όλοι οι σχετικοί κανόνες και επιτρεπόταν η χρήση όλων αυτών των ουσιών και μεθόδων, δεν θα υπήρχε κανένα αθλητικό πειθαρχικό αδίκημα από τη χρήση τους, ανεξάρτητα από την πρόβλεψη ποινικών κυρώσεων για τη διακινδύνευση της υγείας των αθλητών.

Υπάρχουν όμως και άλλες συνέπειες του ντόπινγκ στον αθλητισμό, οι οποίες έχουν όμως περισσότερο κοινωνική διάσταση και εντοπίζονται μεταξύ άλλων στην αλλοτρίωση που επέρχεται στους νέους, ώστε αυτοί να παραβλέπουν τους κινδύνους που εγκυμονεί η χρήση απαγορευμένων ουσιών, αν εγγυημένα θα μπορούσαν μέσω αυτών να πετύχουν ανώτατες αθλητικές

⁸ Βλ. μεταξύ άλλων για την ηθική στον αθλητισμό και το ντόπινγκ, P. Laure, *Ethique du dopage*, 2002.

⁹ Βλ. και άρθρο 4.3 Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ.

διακρίσεις, στην ταύτιση του αθλητισμού με τις συγκεκριμένες πρακτικές στη συνείδηση της κοινής γνώμης με αποτέλεσμα την υποβάθμιση της αξίας του ως κοινωνικού και πολιτιστικού αγαθού και ως εκπαιδευτικού εργαλείου και στην κατάρρευση του μύθου των αθλητών που αποτελούν ινδάλματα για τους νέους, οι οποίοι εξελίσσονται έτσι σε κακά πρότυπα.

Μέχρι το 1999 το κύριο βάρος αντιμετώπισης του προβλήματος σε αθλητικό επίπεδο είχε η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.), η οποία από το 1968 έχει ξεκινήσει υποχρεωτικούς ελέγχους αντι-ντόπινγκ σε όλους τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Στις 10.11.1999 ιδρύθηκε στη Λωζάνη από τη Δ.Ο.Ε. με τη μορφή ενός ιδρύματος κατά το ελβετικό δίκαιο ένας νέος ανεξάρτητος διεθνής οργανισμός που ονομάζεται WADA (World Anti-Doping Agency - Παγκόσμιος Οργανισμός Αντι-ντόπινγκ)¹⁰ με σκοπό να προωθήσει και να συντονίσει τον αγώνα κατά του ντόπινγκ σε διεθνές επίπεδο σε συνεργασία με διακυβερνητικούς οργανισμούς, κυβερνήσεις, κρατικές αρχές και κάθε δημόσιο και ιδιωτικό οργανισμό, όπως τη Δ.Ο.Ε., τις Διεθνείς Ομοσπονδίες, τις Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές και τους αθλητές, αλλά και να πετύχει την εναρμόνιση των σχετικών κανονισμών όλων των αθλητικών και μη φορέων. Αφορμή για την ίδρυσή του αποτέλεσε το σκάνδαλο με την ανακάλυψη μεγάλων ποσοτήτων απαγορευμένων ουσιών στον ποδηλατικό Γύρο της Γαλλίας το 1998 και η ανησυχία που προκάλεσε διεθνώς για την έκταση του προβλήματος¹¹.

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ στο πλαίσιο της δράσης του σχεδίασε το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Αντιντόπινγκ, σκοπός του οποίου είναι να προστατεύσει το θεμελιώδες δικαίωμα των αθλητών να συμμετέχουν σε αθλητισμό χωρίς ντόπινγκ, που κατά συνέπεια προάγει την υγεία, τη δικαιοσύνη και την ισότητα των αθλητών σε όλο τον κόσμο, καθώς και να διασφαλίσει εναρμονισμένα, συντονισμένα και αποτελεσματικά προγράμματα αντιντόπινγκ σε όλο τον κόσμο σε διεθνές και εθνικό επίπεδο με στόχο την

¹⁰ Βλ. σχετικά G. Engelbrecht, Adoption, recognition and harmonization of sporting sanctions between world sports organisations, *The International Sports Law Journal*, September 2000, σελ. 4, C. Miede – J.-C. Lapouble, *Sport & Organisations Internationales*, σελ. 215 επ., B. Houlihan, *Dying to win*, σελ. 169 επ. Χρήσιμες πληροφορίες για το WADA μπορούν να αντληθούν και από το διαδίκτυο, στην ιστοσελίδα www.wada-ama.org.

¹¹ B. Houlihan, *ό.π.*, σελ. 169.

ανίχνευση, την καταπολέμηση και την πρόληψη του ντόπινγκ¹². Στο πρόγραμμα αυτό εντάσσεται η ετοιμασία τριών ειδών κειμένων με σκοπό την καλύτερη δυνατή εναρμόνιση της πρακτικής καταπολέμησης του ντόπινγκ σε διεθνές και εθνικό επίπεδο: Του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ (World Anti-doping Code), των Διεθνών Προτύπων (International Standards)¹³, που είναι κανονισμοί υποχρεωτικοί για όλους τους αθλητικούς φορείς, και των Μοντέλων Πρακτικής (Models of Best Practice)¹⁴, που συνιστούν προτάσεις αντιμετώπισης θεμάτων όχι υποχρεωτικού χαρακτήρα.

Σπουδαιότερο και θεμελιώδες μεταξύ αυτών των κειμένων είναι ο Παγκόσμιος Κώδικας Αντιντόπινγκ, ο οποίος εγκρίθηκε πανηγυρικά στο Παγκόσμιο Συνέδριο κατά του Ντόπινγκ που διοργανώθηκε στην Κοπεγχάγη στις 3-5.3.2003 με τη συμμετοχή εκπροσώπων του ολυμπιακού κινήματος και των κρατικών αρχών από όλο σχεδόν τον κόσμο. Ο Κώδικας αυτός έχει ήδη αναγνωριστεί από τη Δ.Ο.Ε., τη Διεθνή Παραολυμπιακή Επιτροπή, τις διεθνείς ομοσπονδίες, τις εθνικές ολυμπιακές και παραολυμπιακές επιτροπές και τους εθνικούς οργανισμούς αντιντόπινγκ. Οι παραπάνω φορείς έχουν ήδη εναρμονίσει με αυτόν τους κανονισμούς τους, πραγματοποιώντας έτσι ένα ουσιαστικό βήμα εναρμόνισης. Ο Κώδικας έχει 24 συνολικά άρθρα σε τέσσερα κεφάλαια, από τα οποία το πρώτο αναφέρεται στους ελέγχους ντόπινγκ (καθορισμός των παραβάσεων ντόπινγκ, βάρος απόδειξης, κατάλογος απαγορευμένων ουσιών, ανάλυση δειγμάτων, διαχείριση αποτελεσμάτων, πειθαρχική διαδικασία και κυρώσεις, δεύτερος βαθμός πειθαρχικής δικαιοδοσίας, εμπιστευτικότητα, κατανομή ευθυνών και ντόπινγκ σε ζώα), το δεύτερο σε θέματα εκπαίδευσης και έρευνας, το τρίτο στο ρόλο και τις ευθύνες όλων των εμπλεκόμενων φορέων και το τέταρτο στην αποδοχή, συμμόρφωση, τροποποίηση και ερμηνεία του Κώδικα.

Παράλληλα με τους αθλητικούς φορείς ενδιαφέρον για την αντιμετώπιση του προβλήματος επέδειξαν και κάποιοι διεθνείς οργανισμοί, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης, στο πλαίσιο του οποίου καταρτίστηκε η Ευρωπαϊκή

¹² Βλ. Εισαγωγή Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ.

¹³ Τέτοια είναι π.χ. αυτά που αναφέρονται στη συλλογή δειγμάτων, την ανάλυση των δειγμάτων στα εργαστήρια και την διαπίστευση των εργαστηρίων.

¹⁴ Τέτοια είναι π.χ. αυτά που αναφέρονται στη λειτουργία των Εθνικών Οργανισμών Αντιντόπινγκ και των Διεθνών Ομοσπονδιών.

Σύμβαση κατά του Ντόπινγκ της 16.11.1989, την οποία έχουν υπογράψει και επικυρώσει τα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη¹⁵.

Πέρα από τους αθλητικούς φορείς, εθνικούς ή διεθνείς, και τους διεθνείς οργανισμούς, πολλά κράτη έχουν θεσπίσει ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις για το ντόπινγκ, είτε ποινικοποιώντας το σχετικό αδίκημα είτε με σκοπό ενίσχυσης του αγώνα καταπολέμησής του¹⁶.

Στις σχέσεις όμως των κρατών με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Αντιντόπινγκ παρουσιάστηκε ένα πρόβλημα, σχετικό με τη νομική φύση του τελευταίου ως νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου. Αυτός ήταν και ο λόγος που ο Παγκόσμιος Κώδικας δεν συνυπογράφηκε ως κείμενο από τους κρατικούς φορείς στο Παγκόσμιο Συνέδριο της Κοπεγχάγης. Για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα αυτό στο ίδιο συνέδριο ετοιμάστηκε μία δήλωση στήριξης του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ και συνέχισης της προσπάθειας εναρμόνισης και σε επίπεδο κρατικών φορέων, την οποία έχουν υπογράψει περισσότερα από 175 κράτη¹⁷, ενώ παράλληλα αποφασίστηκε και προβλέφθηκε στο κείμενο της δήλωσης αυτής η ετοιμασία μίας διεθνούς Σύμβασης κατά του Ντόπινγκ από έναν άλλο διεθνή οργανισμό, την UNESCO¹⁸. Η εν λόγω Σύμβαση, της οποίας προορισμός είναι να συντονίσει τις προσπάθειες των κρατικών φορέων στον αγώνα κατά του ντόπινγκ σε παγκόσμιο επίπεδο ολοκληρώθηκε και εγκρίθηκε στη 33η Γενική Διάσκεψη της UNESCO στο Παρίσι τον Οκτώβριο του 2005.

Μεταξύ των κρατών που όχι μόνο έχουν ρητή νομοθετική πρόβλεψη, αλλά έχουν αναγάγει το ντόπινγκ και σε ποινικό αδίκημα είναι η Ελλάδα, η οποία μάλιστα ανήκει στις πρώτες χρονικά χώρες που απέκτησαν σχετικό νόμο. Ήδη από το 1975 ο νόμος 75/75 στα άρθρα 58 και 59 προέβλεπε ποινικές και πειθαρχικές κυρώσεις για το αδίκημα της φαρμακοδιέγερσης. Λίγα

¹⁵ Στην Ελλάδα κυρώθηκε με το ν. 2371/1996. Μέχρι το 2000 είχε υπογραφεί από 42 χώρες, 36 από τις οποίες την είχαν επικυρώσει, βλ. Ψήφισμα για τον αγώνα κατά του ντόπινγκ της 9ης Διάσκεψης Ευρωπαίων Υπουργών υπευθύνων για τον αθλητισμό, Μπρατισλάβα, 30-31.5.2000.

¹⁶ Βλ. Council of Europe, Study on national sports legislation in Europe, 1999.

¹⁷ Η πληροφορία αυτή προκύπτει από την ιστοσελίδα του WADA, www.wada-ama.org, στις 6.9.2005.

¹⁸ Η UNESCO είχε ήδη ασχοληθεί και στο παρελθόν με το ντόπινγκ, βλ. Conference generale, Paris 1993, Πανδέκτης 1:4, 1992-93, 610.

χρόνια αργότερα, ο ν. 1646/1986 (άρθρα 7-11)¹⁹, που ίσχυε μέχρι το 2002, τροποποίησε τις σχετικές διατάξεις διατηρώντας και την ποινική παράλληλα με την πειθαρχική διάσταση του προβλήματος, ενώ το 1996 κυρώθηκε με το ν. 2371/1996 η Ευρωπαϊκή Σύμβαση κατά του Ντόπινγκ του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Τον Οκτώβριο του 2002 ο νόμος 3057/2002 (άρθρα 52-65) αναθεώρησε πλήρως το νομοθετικό πλαίσιο αντιμετώπισης του ντόπινγκ ενσωματώνοντας στο ν. 2725/1999 ένα ολόκληρο κεφάλαιο (τμήμα Δ', άρθρα 128Α – 128ΙΔ) με τίτλο: «Καταπολέμηση του ντόπινγκ». Οι διατάξεις του νόμου αυτού είναι σύγχρονες και συγκαταλέγονται στις πιο αυστηρές στον κόσμο. Χαρακτηριστικό είναι ότι, αν και ψηφίστηκαν μερικούς μήνες πριν από τον Παγκόσμιο Κώδικα Αντιντόπινγκ, δεν έχουν ουσιαστικές αντιθέσεις με αυτόν.

Στο άρθρο 128Α του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 52 ν. 3057/2002, αναγνωρίζεται ότι το ντόπινγκ απαγορεύεται, γιατί αλλοιώνει τη γνησιότητα του αποτελέσματος και της προσπάθειας των αθλητών, θέτει σε κίνδυνο την υγεία των αθλητών και ιδίως των ανηλίκων και είναι αντίθετο στις θεμελιώδεις αρχές του ολυμπισμού, του ευ αγωνίζεσθαι και της ιατρικής ηθικής.

Στο άρθρο 128ΣΤ του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 57 ν. 3057/2002 προβλέφθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα η σύσταση εθνικού φορέα κατά του ντόπινγκ, του εννεαμελούς Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν.), το οποίο ανέλαβε το σχεδιασμό, την παρακολούθηση, τον έλεγχο, το συντονισμό και την εφαρμογή των δράσεων και προγραμμάτων για την καταπολέμηση του ντόπινγκ σε εθνικό επίπεδο. Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., μετά την έκδοση και της κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 128Ε παρ. 10 του νόμου αυτού ΥΑ 19514/26.4.2005 περί καθορισμού των διαδικασιών του ελέγχου ντόπινγκ σε αθλητές και κάθε άλλης αναγκαίας λεπτομέρειας, πραγματοποιεί όλους τους ελέγχους ντόπινγκ κατά τη διάρκεια των αγώνων σε πανελλήνιο επίπεδο διενεργώντας τουλάχιστον τους προβλεπόμενους στις παραγράφους 2-5 του ίδιου άρθρου (128Ε)²⁰, ενώ

¹⁹ Βλ. ανάλυση των σχετικών διατάξεων από Α. Μαυρομάτη, Ποινικά Αδικήματα στον Αθλητισμό, διδακτορική διατριβή, 2002, σελ. 187 επ.

²⁰ Οι έλεγχοι αυτοί πραγματοποιούνταν παλαιότερα από τις αθλητικές ομοσπονδίες και ενώ-

μπορεί να διενεργεί και ελέγχους εκτός αγώνων με ή χωρίς προειδοποίηση των αθλητών κατ' εφαρμογή του ετήσιου σχεδιασμού του. Στην παραπάνω ΥΑ προβλέπονται οι διαδικασίες σχεδιασμού, οργάνωσης και υλοποίησης του προγράμματος ελέγχου ντόπινγκ (άρθρα 1-7), συλλογής, συσκευασίας και μεταφοράς δειγμάτων ούρων (άρθρα 8-15) ή αίματος (άρθρα 16-23) και ανάλυσης δειγμάτων και διαχείρισης των αποτελεσμάτων (άρθρα 24-25) στο πλαίσιο των διεθνών προτύπων του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ. Την ευθύνη της δειγματοληψίας έχει η αρμόδια υπηρεσία του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.), ενώ την ανάλυση των δειγμάτων ντόπινγκ πραγματοποιεί το αναγνωρισμένο από τη Δ.Ο.Ε. και τον Παγκόσμιο Οργανισμό Αντιντόπινγκ εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α. (άρθρο 128Δ παρ. 3-4). Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. εκτός από την εντολή διενέργειας ελέγχων, την παρακολούθησή τους, τη διαχείριση των αποτελεσμάτων τους και την εποπτεία της διαδικασίας επιβολής πειθαρχικών κυρώσεων, έχει πολλές άλλες αρμοδιότητες, ανάμεσα στις οποίες ξεχωρίζουν η κατάρτιση, προώθηση και εφαρμογή προγράμματος εκπαίδευσης και ενημέρωσης σε συνεργασία με άλλους αρμόδιους φορείς, η υποβολή προτάσεων για τη λήψη μέτρων πρόληψης ή καταπολέμησης του ντόπινγκ, η συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς για τον περιορισμό της διακίνησης απαγορευμένων ουσιών, η εισήγηση για τροποποίηση του καταλόγου των απαγορευμένων ουσιών κατά τα εκάστοτε διεθνώς ισχύοντα, η παρακολούθηση της εκπαίδευσης των δειγματοληπτών, η παρακολούθηση των διεθνών εξελίξεων και η εκπροσώπηση της Ελλάδας στη Διεθνή Επιτροπή Καταπολέμησης του Ντόπινγκ του Συμβουλίου της Ευρώπης (άρθρο 128ΣΤ παρ. 7-8).

Στα σχετικά άρθρα του ν. 2725/1999, που προστέθηκαν με το ν. 3057/2002, υπάρχουν ακόμη διατάξεις για τα απαγορευμένα μέσα (άρθρο 128Γ), τις πειθαρχικές παραβάσεις ντόπινγκ και τις προβλεπόμενες κυρώσεις τους από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα (άρθρα 128Ζ, 128Η και 128Ι), το ντόπινγκ ίππων (άρθρο 128ΙΑ παρ. 5), καθώς και ποινικές διατάξεις (άρθρα 128Θ και 128ΙΔ παρ. 1-4), οι οποίες θα εξεταστούν στη συνέχεια. Τέλος στο άρθρο 128ΙΑ προβλέπεται η σύσταση ιατρικών μονάδων καταπολέμησης της χρήσης ντόπινγκ, στο άρθρο 128ΙΒ ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις ιατρικές εξε-

σεις, που είχαν την ευθύνη της κάθε διοργάνωσης.

τάσεις των αθλητών και την προστασία της υγείας τους και στο άρθρο 128ΙΓ ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τους ελέγχους για την πρόληψη της διακίνησης και εμπορίας απαγορευμένων μέσων.

2. Το ντόπινγκ ως πειθαρχικό αδίκημα

Το ντόπινγκ, όπως προαναφέρθηκε, συνιστά κατ' αρχήν αθλητικό αδίκημα και για το λόγο αυτό διώκεται πειθαρχικά. Στους πειθαρχικούς κανονισμούς των διεθνών ομοσπονδιών ορίζεται μεταξύ άλλων ποιες πράξεις ή παραλείψεις, όταν τελούνται από αθλητές, προπονητές ή άλλα πρόσωπα σε σχέση με το οικείο άθλημα, συνιστούν παράβαση ντόπινγκ και με ποια πειθαρχική ποινή τιμωρούνται. Παλαιότερα οι κανονισμοί αυτοί διέφεραν από τη μια ομοσπονδία στην άλλη, τόσο ως προς τον ορισμό των παραβάσεων ντόπινγκ ή των απαγορευμένων ουσιών, όσο και ως προς τις προβλεπόμενες κυρώσεις. Παράλληλα δικούς τους κανονισμούς διέθεταν αρκετοί άλλοι αθλητικοί φορείς, όπως π.χ. οι εθνικές ομοσπονδίες των αθλημάτων, ενώ δεν είναι λίγα τα κράτη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, που διέθεταν ή ακόμα διαθέτουν νομοθετική ρύθμιση, όπου καθορίζονται τόσο οι παραβάσεις ντόπινγκ όσο και οι επιβλητέες κυρώσεις, για όλα τα αθλήματα σε εθνικό επίπεδο. Είναι προφανές ότι αυτή η κατάσταση δημιουργούσε σύγχυση στους αθλητές, αλλά και όλους όσοι ασχολούνται με τον αθλητισμό.

Λύση στο παραπάνω πρόβλημα αυτό προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης όλων αυτών των κανόνων και ρυθμίσεων δόθηκε σε σημαντικό βαθμό με τον Παγκόσμιο Κώδικα Αντιντόπινγκ, ο οποίος, όπως έχει προαναφερθεί, έχει ήδη υιοθετηθεί από τη συντριπτική πλειοψηφία των αθλητικών φορέων, με αποτέλεσμα σήμερα σχεδόν όλοι οι διεθνείς και εθνικοί αθλητικοί φορείς να έχουν εναρμονίσει τους κανονισμούς τους με αυτόν και οι προβλέψεις τους για τις παραβάσεις ντόπινγκ και τις επιβλητέες κυρώσεις να είναι κοινές. Μικρές διαφοροποιήσεις υπάρχουν μεταξύ κάποιων αθλημάτων μόνο στον κατάλογο των απαγορευμένων ουσιών, λόγω της διαφορετικότητάς τους.

Το πρόβλημα πλέον εντοπίζεται μόνο στις περιπτώσεις όπου οι νομοθεσίες κάποιων κρατών, όπως η Ελλάδα, περιέχουν ρυθμίσεις αντίθετες από του Κώδικα. Τέτοιο ζήτημα δεν τίθεται σε ουσιώδη θέματα με το ν. 2725/1999, όπως ισχύει, αφού παρά το ότι οι σχετικές διατάξεις του ψηφίστηκαν πριν την ολοκλήρωση του Κώδικα, οι ρυθμίσεις του είναι αυστηρές και στην ίδια κατεύθυνση με αυτόν. Πρέπει όμως να γίνει δεκτό επί της αρ-

χής ότι, αφού το ντόπινγκ είναι κατ' αρχήν αθλητικό αδίκημα, ο ορισμός του και η πρόβλεψη πειθαρχικών κυρώσεων πρέπει να γίνεται από τους αθλητικούς φορείς στο πλαίσιο της αθλητικής έννομης τάξης και όχι νομοθετικά. Λόγω της σοβαρής κοινωνικής διάστασης του προβλήματος η νομοθετική παρέμβαση φαίνεται αναγκαία, πρέπει όμως να περιοριστεί σε ζητήματα μηχανισμών ελέγχου, πρόληψης και καταστολής, σε επίπεδο όμως μόνο διοικητικό ή και ποινικό.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, στο άρθρο 1 του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ ορίζεται ως ντόπινγκ η παραβίαση ενός ή περισσότερων από τους κανόνες αντιντόπινγκ των άρθρων 2.1 έως 2.8 αυτού, οι οποίοι περιλαμβάνουν πολλές και διαφορετικές μεταξύ τους πράξεις ή παραλείψεις. Παράλληλα στο άρθρο 128Z του ν. 2725/1999, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 58 ν.3057/2002, ορίζονται οι πράξεις ή παραλείψεις που συνιστούν ντόπινγκ κατά το ελληνικό δίκαιο, οι οποίες δεν διαφέρουν σημαντικά από αυτές που προβλέπονται στον Κώδικα. Είναι αυτονόητο ότι οι προβλεπόμενες στον Κώδικα πειθαρχικές παραβάσεις, ισχύουν σε όλες τις διοργανώσεις - ακόμη και εθνικού επιπέδου - όλων των αθλημάτων, των οποίων η διεθνής ομοσπονδία τον έχει επικυρώσει, ανεξάρτητα από το αν οι παραβάσεις αυτές συμπεριλαμβάνονται και στον ελληνικό νόμο. Αντίθετα πειθαρχικές παραβάσεις που αναφέρονται στον ελληνικό νόμο, αλλά όχι στον Κώδικα, ισχύουν μόνο σε εθνικού επιπέδου διοργανώσεις.

Σύμφωνα με τα άρθρα 2.1 μέχρι 2.8 του Κώδικα, παραβίαση κανόνων αντιντόπινγκ, συνιστούν οι παρακάτω πράξεις ή παραλείψεις:

α) Η παρουσία μιάς απαγορευμένης ουσίας ή μεταβολίτη της ή βιολογικού δείκτη σε δείγμα σώματος αθλητή (άρθρο 2.1). Η παρουσία της ουσίας στο σώμα του αθλητή διαπιστώνεται από την ανάλυση δείγματος του αθλητή, που λαμβάνεται κατά τη διαδικασία ελέγχου ντόπινγκ (doping control). Η διαδικασία λήψης δείγματος από την ομάδα δειγματοληψίας προβλέπεται στο άρθρο 5.2 του Κώδικα, στα Διεθνή Πρότυπα Ελέγχου Ντόπινγκ, στο άρθρο 128Δ παρ. 2, 3, 6 και 7 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, και στα άρθρα 2 και 7-23 της ΥΑ 19514/2005. Η ανάλυση γίνεται από ειδικό διαπιστευμένο από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Αντιντόπινγκ εργαστήριο - για την Ελλάδα το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α. - σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του Κώδικα, στα Διεθνή Πρότυπα για Εργαστηριακές Αναλύσεις,

στο άρθρο 128Δ παρ. 4 και 5 ν. 2725/1999, όπως ισχύει, και στο άρθρο 24 της ΥΑ 19514/2005.

Οι απαγορευμένες ουσίες καθορίζονται στον ετήσιο κατάλογο που εκδίδεται από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Αντιντόπινγκ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4 του Κώδικα. Δεν απαιτείται η ανιχνευθείσα ουσία ή μεταβολίτης ή βιολογικός δείκτης να βρίσκονται σε ορισμένη ποσότητα, εκτός από τις ρητά αναφερόμενες στον κατάλογο απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων περιπτώσεις, όπως η τεστοστερόνη (άρθρο 2.1.2 Κώδικα). Οι κατηγορίες των απαγορευμένων μέσων αναφέρονται και στο άρθρο 128Γ παρ. 1 του ν. 2725/1999. Οι ακριβείς ουσίες, υλικά και μέθοδοι που συμπεριλαμβάνονται σε αυτές αναγράφονται αναλυτικά στην κοινή απόφαση (ΚΥΑ) των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Πολιτισμού του άρθρου 128Γ παρ. 2, η οποία εκδίδεται τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος ύστερα από γνώμη του Ε.Σ.ΚΑ.²¹ Η απόφαση αυτή εναρμονίζεται κάθε φορά με τον κατάλογο απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων (Απαγορευμένο Κατάλογο) που εκδίδει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ, ο οποίος δημοσιοποιείται περί το μήνα Σεπτέμβριο κάθε χρόνου για το επόμενο ημερολογιακό έτος²². Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, ακόμη και αν για οποιονδήποτε λόγο δεν γίνει έγκαιρα τροποποίηση της εν λόγω ΚΥΑ, εφόσον μία ουσία συμπεριλαμβάνεται στον ισχύοντα κατάλογο του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ, η παρουσία της σε δείγμα αθλητή στην Ελλάδα, συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα. Ακριβώς προς αποφυγή σύγχυσης μεταξύ των αθλητών και των συντελεστών ως προς το ποιες είναι τελικά οι απαγορευμένες ουσίες και μέθοδοι²³, θα πρέπει να

²¹ Στο πλαίσιο αυτής της εξουσιοδότησης έχουν μέχρι σήμερα εκδοθεί οι ΚΥΑ 33081/2004, ΦΕΚ 1229/11-8-2004, 3519/2005, ΦΕΚ 124/2.2.2005 και 3416/2006, ΦΕΚ 215/13.2.2006.

²² Σύμφωνα με το άρθρο 4.1 του Κώδικα ο κατάλογος τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ανακοίνωσή του.

²³ Πριν το νόμο 3057/2002 οι απαγορευμένες ουσίες και μέθοδοι προβλεπόταν στο νόμο 1646/1986 και στην κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσα Υπουργική Απόφαση υπ' αρ..../1987 "Χαρακτηρισμός ουσιών ως απαγορευμένων", ΦΕΚ 549/ 16.10.1987. Με δεδομένο ότι ούτε ο νόμος ούτε η παραπάνω ΥΑ υπέστησαν οποιαδήποτε τροποποίηση μέχρι το 2002, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι υπήρχαν πολλές αντιφάσεις μεταξύ των ουσιών που αναγράφονταν εκεί σε σχέση με τις ουσίες που περιέχονταν στον εκάστοτε ισχύοντα κατάλογο της Δ.Ο.Ε. με συνέπεια να υπάρχουν σοβαρά ερμηνευτικά ζητήματα κυρίως για τις ουσίες που αφαιρούνταν από τον κατάλογο της Δ.Ο.Ε., αλλά παρέμεναν ως απαγορευμένες στην Ελλάδα. Βλ. σχετική ανάλυση Α. Μαυρομάτη, Ποινικά Αδικήματα στον Αθλητισμό, σελ. 221 επ.

εξεταστεί η πιθανότητα στο μέλλον να μην υπάρχει χωριστός κατάλογος απαγορευμένων ουσιών στην Ελλάδα, αλλά να ισχύει κάθε φορά ο κατάλογος του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ.

Στον Παγκόσμιο Κώδικα Αντιντόπινγκ προβλέπονται (άρθρο 4.3) τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται για να χαρακτηριστεί μία ουσία ή μέθοδος απαγορευμένη. Για να συμβεί αυτό, θα πρέπει να πληρούνται δύο από τα τρία κριτήρια που ακολουθούν: (ι) η ουσία ή η μέθοδος αποδεδειγμένα να έχει τη δυνατότητα να βελτιώσει την αθλητική απόδοση, (ii) η χρήση της ουσίας ή της μεθόδου αυτής αποδεδειγμένα να μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την υγεία του αθλητή και (iii) να οριστεί από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Αντιντόπινγκ ότι η χρήση της ουσίας ή της μεθόδου αυτής παραβιάζει το αθλητικό πνεύμα, όπως αυτό περιγράφεται στην Εισαγωγή του Κώδικα. Εκεί αναφέρεται ότι το αθλητικό πνεύμα περιλαμβάνει τις παρακάτω αξίες: ηθική, ευ αγωνίζεσθαι και τιμιότητα, υγεία, άριστη απόδοση, ήθος και εκπαίδευση, χαρά και διασκέδαση, ομαδικότητα, αφοσίωση και δέσμευση, σεβασμό σε κανόνες και νόμους, αυτοσεβασμό και σεβασμό στους λοιπούς συμμετέχοντες, κουράγιο, κοινότητα και αλληλεγγύη. Μία ουσία ή μέθοδος, μπορεί επίσης να χαρακτηριστεί απαγορευμένη αν αποδεδειγμένα έχει τη δυνατότητα να καλύψει τη χρήση άλλης απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου.

Με τις πρωτοεμφανιζόμενες αυτές διατάξεις ο Κώδικας προσπαθεί να βάλει κατά το δυνατόν σαφείς κανόνες στον ορισμό των ουσιών ντόπινγκ και μάλιστα σε αντίθεση με τη μέχρι σήμερα ευρύτατα υποστηριζόμενη άποψη ότι απαγορευμένες ουσίες πρέπει να είναι μόνο αυτές που βελτιώνουν την απόδοση των αθλητών θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία τους. Έτσι μία ουσία για να συμπεριληφθεί στον κατάλογο πρέπει είτε να βελτιώνει την απόδοση του αθλητή και να θέτει ταυτόχρονα σε κίνδυνο την υγεία του είτε να βελτιώνει την απόδοση του αθλητή και να αντιβαίνει στο φιλαθλο πνεύμα, ακόμα και χωρίς να θέτει σε κίνδυνο την υγεία του, είτε να θέτει σε κίνδυνο την υγεία του και να αντιβαίνει στο αθλητικό πνεύμα, ακόμα και χωρίς να βελτιώνει την απόδοσή του.

Η ένταξη στον κατάλογο και ουσιών που βελτιώνουν την απόδοση και παραβιάζουν το αθλητικό πνεύμα χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την υγεία των αθλητών συνάδει απόλυτα με τον αθλητικό χαρακτήρα του αδικήματος του ντόπινγκ, στην τυποποίηση του οποίου λαμβάνεται υπόψη ο κίνδυνος βλά-

βης της υγείας των αθλητών, χωρίς όμως να συνιστά απαραίτητο στοιχείο αυτού.

Από την άλλη πλευρά η ένταξη στον κατάλογο και ουσιών που δεν βελτιώνουν την απόδοση, αλλά θέτουν σε κίνδυνο την υγεία των αθλητών και έρχονται σε αντίθεση με το αθλητικό πνεύμα, δεν διαφοροποιεί τον χαρακτήρα του ντόπινγκ ως αδικήματος με καθαρά αθλητική διάσταση ούτε τη γνησιότητα του αποτελέσματος των αθλητικών αγώνων ως προσβαλλόμενο έννομο αγαθό. Εμπεριέχει όμως τον κίνδυνο του αυθαίρετου χαρακτηρισμού κάποιων ουσιών ως απαγορευμένων λόγω της ασάφειας που εύλογα έχει η έννοια του αθλητικού πνεύματος, η οποία είναι έννοια θεωρητική και επιδέχεται ποικίλες ερμηνείες.

Σύμφωνα μάλιστα με το άρθρο 4.3.3 του Κώδικα δεν επιτρέπεται ανταπόδειξη ως προς το αν μία ουσία ή μέθοδος που συμπεριλήφθηκε στον κατάλογο έχει τις παραπάνω ιδιότητες. Με τη διάταξη αυτή αποσαφηνίζεται με τον πιο πανηγυρικό τρόπο ότι το ντόπινγκ είναι ένα καθαρά αθλητικό αδίκημα, που συνίσταται στην τυπική παραβίαση κάποιων κανονισμών σχετικών με την απαγόρευση χρήσης ουσιών και μεθόδων, ανεξάρτητα από το ποιες είναι οι αιτίες που οδήγησαν στην απαγόρευση χρήσης των συγκεκριμένων ουσιών και μεθόδων²⁴.

Είναι καθήκον του αθλητή να βεβαιώσει ότι καμία απαγορευμένη ουσία δεν εισέρχεται στο σώμα του. Οι αθλητές είναι υπεύθυνοι για κάθε απαγορευμένη ουσία που θα βρεθεί παρούσα στον οργανισμό τους ανεξαρτήτως δόλου ή αμέλειας ή ακόμη και γνώσης για το πώς αυτή βρέθηκε εκεί (άρθρο 2.1.1 Κώδικα). Με τη διάταξη αυτή, που όμοιά της δεν έχει ο ελληνικός νόμος, καθιερώνεται η αντικειμενική ευθύνη στο ντόπινγκ. Η ρύθμιση αυτή, παρά τις αντιρρήσεις που μπορούν να εγερθούν σε σχέση με το σεβασμό και την

²⁴ Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις στο παρελθόν που συζητήθηκε κατά πόσο η ουσία που βρέθηκε να έχει χρησιμοποιήσει κάποιος αθλητής συνέβαλε ουσιαστικά στην βελτίωση της απόδοσής του ή μπορούσε να συμβάλει σε αυτήν. Χαρακτηριστική ήταν η περίπτωση της Ρουμάνας αθλήτριας γυμναστικής Αντρέα Ραντουκάν, που στον έλεγχο ντόπινγκ, που της έγινε κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2000 (Σίδνεϋ), όπου κέρδισε τρία μετάλλια, βρέθηκε θετική στην ουσία ψευδοεφεδρίνη, η οποία περιεχόταν σε φάρμακο που της είχε δώσει ο γιατρός της αποστολής για κρυολόγημα. Υποστηρίχτηκε πως η ουσία αυτή δεν συμβάλλει στη βελτίωση της απόδοσης αθλητή στο άθλημα της γυμναστικής και γι' αυτό το λόγο σε συνδυασμό με το ότι την ουσία την έλαβε σε ακίνδυνη ποσότητα για θεραπευτικούς λόγους έπρεπε να μην τιμωρηθεί. Τελικά της αφαιρέθηκε μόνο το χρυσό μετάλλιο που κέρδισε στο σύνθετο ατομικό.

προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας²⁵, προβάλλει απολύτως αναγκαία, αν ληφθεί υπόψη η φύση του ντόπινγκ ως αθλητικού αδικήματος και οι συνέπειές του στον αθλητισμό, όπως περιγράφηκαν παραπάνω. Πράγματι, όπως έχει ήδη αναλυθεί, η κυριότερη συνέπεια του ντόπινγκ σε πρακτικό επίπεδο είναι η αλλοίωση του αποτελέσματος του αγώνα, λόγω της ανισότητας που προκαλείται μεταξύ των συμμετεχόντων αθλητών παρά την ύπαρξη αντίθετου απαγορευτικού κανόνα. Η αλλοίωση αυτή προκύπτει από μόνη τη συμμετοχή στον αγώνα του αθλητή, στο σώμα του οποίου ανιχνεύτηκε η απαγορευμένη ουσία, ανεξάρτητα αν αυτό οφείλεται σε δόλο ή αμέλεια του ή ακόμη και σε τυχαίο γεγονός. Έτσι γίνεται πλέον δεκτό ότι παράβαση ντόπινγκ συνιστά η ανίχνευση στο δείγμα του αθλητή της απαγορευμένης ουσίας, αρκεί φυσικά να μην έχουν σημειωθεί κατά τη διαδικασία λήψης, μεταφοράς και ελέγχου του δείγματος παρατυπίες, που θα οδηγούσαν σε αμφιβολίες ως προς την ορθότητα του αποτελέσματος του ελέγχου. Αυτό το γεγονός και μόνο είναι αρκετό για να ακυρώσει τη συμμετοχή του σε συγκεκριμένο αγώνα, όπως θα εξεταστεί και αμέσως παρακάτω σε σχέση με τις επιβαλλόμενες κυρώσεις. Η ύπαρξη δόλου ή αμέλειας εκ μέρους του λαμβάνεται υπόψη μόνο για την πειθαρχική κύρωση που θα επιβληθεί στον αθλητή.

β) *Η χρήση ή απόπειρα χρήσης μίας απαγορευμένης ουσίας ή απαγορευμένης μεθόδου* (άρθρο 2.2 Κώδικα), κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων ή εν όψει συμμετοχής σε αυτούς (άρθρο 128Z παρ.1 περ.α και παρ. 4 ν. 2725/1999, όπως ισχύει). Η επιτυχία ή η αποτυχία της χρήσης της απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου δεν επηρεάζει την διαπίστωση της παραβίασης κανόνα αντιντόπινγκ. Γι' αυτό το λόγο μάλιστα τιμωρείται με τις διατάξεις αυτές και η απόπειρα, με την εύλογη όμως επιφύλαξη ότι για να υπάρξει τιμωρητέα απόπειρα πρέπει να υπάρχει δόλος του αθλητή, σε αντίθεση με την απλή χρήση, για την οποία ισχύει επίσης η αντικειμενική ευθύνη.

Η χρήση απαγορευμένης ουσίας δεν αποτελεί παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ, όταν η ουσία αυτή χρησιμοποιείται από τον αθλητή για θεραπευτικούς λόγους ή για έλεγχο μιας ιατρικής κατάστασης. Η εξαίρεση αυτή (therapeutic use exemption - TUE) προβλέπεται τόσο στον Κώδικα (άρθρο 4.4), όσο και στον ελληνικό νόμο (άρθρο 128Z παρ. 5α). Οι ρυθμίσεις των διατάξεων αυτών δεν είναι ίδιες ως προς την ακολουθούμενη διαδικασία

²⁵ Βλ. σχετική επιχειρηματολογία του S. Gardiner, Sports Law, σελ. 309.

- ουσιαστικά δεν διαφέρουν ως προς την έννοια και τις προϋποθέσεις της εξαίρεσης - και για το λόγο αυτό πρέπει να γίνει δεκτό ότι ισχύουν και εφαρμόζονται οι προβλεπόμενες στον Κώδικα, καθώς εφαρμόζονται διεθνώς σε όλο το φάσμα των αθλητικών εκδηλώσεων, οπότε θα δημιουργούσε σύγχυση στους αθλητές να απαιτείται να ακολουθήσουν διαφορετική διαδικασία στις εσωτερικές διοργανώσεις. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ έχει υιοθετήσει ειδικό κανονισμό (Διεθνές Πρότυπο) για τη διαδικασία της κατ' εξαίρεση έγκρισης χρήσης για θεραπευτικούς σκοπούς (ΕΧΘΣ), οι οποίες ισχύουν και στην Ελλάδα με ρητή ρύθμιση που συμπεριλαμβάνεται στην ΥΑ 3416/2006 περί καθορισμού απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ (άρθρο 6).

γ) *Η άρνηση ή η αποτυχία ή η αποφυγή του αθλητή να υποβληθεί σε έλεγχο ντόπινγκ, όταν αυτό του ζητηθεί από τους αρμόδιους φορείς που διεξάγουν έλεγχο ντόπινγκ, ή η μη συμμόρφωσή του με τις διαδικασίες ελέγχου ντόπινγκ* (άρθρο 2.3 Κώδικα και άρθρο 128Ζ παρ.2 περ.α ν. 2725/1999, όπως ισχύει). Οι έννοιες άρνηση και αποτυχία αναφέρονται σε περιπτώσεις όπου τα μέλη της ομάδας δειγματοληψίας βρίσκουν τον αθλητή και του γνωστοποιούν την εντολή διενέργειας ελέγχου²⁶, οπότε ο αθλητής πρέπει να βαρύνεται από δόλο ή αμέλεια. Αντίθετα η έννοια της αποφυγής αναφέρεται σε περιπτώσεις, όπως όταν ο αθλητής κρύβεται από τους δειγματολήπτες και δεν λαμβάνει επίσημα γνώση της εντολής διενέργειας ελέγχου, οπότε απαιτείται να αποδειχθεί ότι ενεργεί με δόλο²⁷.

Η υποχρέωση του αθλητή να δεχθεί τη διενέργεια ελέγχου, οπότε του ζητηθεί από τους αρμόδιους φορείς προβλέπεται ρητά στον ελληνικό νόμο (άρθρο 128Δ παρ. 1), και στον Κώδικα άμεσα (άρθρο 21.1) και έμμεσα, καθώς ζητείται από τους οικείους αθλητικούς φορείς (π.χ. διεθνείς ή εθνικές ομοσπονδίες), να τεθεί ως προϋπόθεση για την εγγραφή των αθλητών και τη συμμετοχή τους σε αγώνες²⁸. Ο έλεγχος ντόπινγκ μπορεί να είναι κατά τη διάρκεια των αγώνων (εντός αγώνων – event testing) ή εκτός αγώνων (out of competition).

²⁶ Η όλη διαδικασία προβλέπεται αναλυτικά στα Διεθνή Πρότυπα του WADA και στην ΥΑ 19514/2005.

²⁷ Βλ. σχόλιο υπό άρθρο 2.3. του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ.

²⁸ Βλ. Εισαγωγή και άρθρα 20.3.3, 20.3.4 και 20.4.3 του Κώδικα.

Αρμόδιος φορέας για τη διενέργεια ελέγχου εντός αγώνων είναι για τους διεθνείς αγώνες ο διεθνής οργανισμός που είναι υπεύθυνος για τη διοργάνωση (π.χ. η Δ.Ο.Ε. για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, η οικεία διεθνής ομοσπονδία για τα παγκόσμια πρωταθλήματα κ.ο.κ.) ή την έχει θέσει υπό την αιγίδα του (άρθρο 15.1 του Κώδικα). Αν ο φορέας αυτός αποφασίσει να μη διενεργήσει έλεγχο, η εθνική επιτροπή αντιντόπινγκ του τόπου τέλεσης των αγώνων (για την Ελλάδα το Ε.Σ.ΚΑ.Ν.) μπορεί να δώσει σχετική εντολή μόνο με την έγκρισή του και σε συνεργασία με αυτόν ή με έγκριση του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ (άρθρο 15.1 του Κώδικα και 3 παρ. 3 της ΥΑ 19514/2005). Για όλους τους αγώνες εθνικού επιπέδου αρμόδιος φορέας είναι η αντίστοιχη εθνική επιτροπή αντιντόπινγκ. Αυτό προβλέπεται στο άρθρο 15.1 του Κώδικα, ενώ για την Ελλάδα η αντίστοιχη αρμοδιότητα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ρυθμίζεται τόσο στο άρθρο 128Ε παρ.7 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, όσο και στο άρθρο 3 παρ.2 της ΥΑ 19514/2005. Στις διατάξεις των άρθρων 128Ε παρ. 2-6 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, και 4-5 της ΥΑ 19514/2005 ορίζονται οι κατηγορίες των αθλημάτων και ο αριθμός των ελάχιστων ελέγχων που πρέπει να διενεργούνται, καθώς και οι διαδικασίες κλήρωσης και ορισμού των αγώνων και των αθλητών, που πρόκειται να υποβληθούν σε έλεγχο.

Δικαίωμα διενέργειας ελέγχου εκτός αγώνων έχουν ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ, η Δ.Ο.Ε. ή η Διεθνής Παραολυμπιακή Επιτροπή σε σχέση με τους Ολυμπιακούς και τους Παραολυμπιακούς Αγώνες αντίστοιχα, οι διεθνείς ομοσπονδίες των αθλημάτων και οι εθνικοί οργανισμοί αντιντόπινγκ τόσο της χώρας προέλευσης του αθλητή, όσο και της χώρας όπου βρίσκεται ο αθλητής για προετοιμασία ή αγώνες (άρθρο 15.2 Κώδικα). Στην Ελλάδα δικαίωμα διενέργειας ελέγχου εκτός αγώνων έχουν εκτός από τους παραπάνω διεθνείς φορείς το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού, η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και η οικεία αθλητική ομοσπονδία (άρθρο 128Ε παρ. 8 ν. 2725/1999, όπως ισχύει).

δ) *Η παράβαση των υποχρεώσεων που σχετίζονται με τη διαθεσιμότητα του αθλητή για έλεγχο εκτός αγώνων, συμπεριλαμβανομένης της μη παροχής πληροφοριών για εντοπισμό (whereabouts information) και αποτυχία ελέγχου λόγω λανθασμένων πληροφοριών* (άρθρο 2.4. Κώδικα), τιμωρούμενη όταν τελείται από δόλο ή αμέλεια. Η διάταξη αυτή, που όμοιά της δεν υπάρχει στον ελληνικό νόμο είναι πρόσφατη και επιβλήθηκε προκειμένου να

διασφαλιστεί η διενέργεια ελέγχων εκτός αγώνων χωρίς προηγούμενη ενημέρωση του αθλητή, οι οποίοι αποτελούν την ουσιαστικότερη μορφή ελέγχων ντόπινγκ²⁹, αφού είναι πλέον κοινά αποδεκτό ότι η χρήση απαγορευμένων ουσιών γίνεται περισσότερο κατά την περίοδο της προετοιμασίας του αθλητή και λιγότερο τις ημέρες των αγώνων. Σύμφωνα με το άρθρο 5.1.1 του Κώδικα κάθε διεθνής ομοσπονδία ετοιμάζει κατάλογο υπό έλεγχο διεθνούς επιπέδου αθλητών του οικείου αθλήματος και κάθε εθνικός οργανισμός αντιντόπινγκ ετοιμάζει κατάλογο υπό έλεγχο αθλητών εθνικού επιπέδου, στον οποίο συμπεριλαμβάνονται και οι διεθνούς επιπέδου αθλητές της χώρας αυτής. Οι αθλητές που εντάσσονται στους καταλόγους αυτούς υποχρεούνται να παρέχουν πληροφορίες για τους τόπους και τις ημέρες προπόνησης και αγώνων σε βάθος χρόνου, προκειμένου να μπορούν να υποβληθούν σε έλεγχο εκτός αγώνων χωρίς ενημέρωση (άρθρο 14.3 του Κώδικα). Αντίστοιχη διαδικασία προβλέπεται στην Ελλάδα για τους Έλληνες αθλητές, που εντάσσονται σε αντίστοιχο κατάλογο που ετοιμάζει το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. (άρθρο 6 ΥΑ 19514/2005).

ε) *Η αλλοίωση ή προσπάθεια αλλοίωσης του ελέγχου ντόπινγκ σε οποιονδήποτε στάδιο* (άρθρο 2.5 Κώδικα). Παρόμοια διάταξη δεν υπάρχει στον ελληνικό νόμο στο άρθρο 128Z περί πειθαρχικών παραβάσεων ντόπινγκ, ενώ αντίθετα η πράξη αυτή διώκεται ποινικά σύμφωνα με το άρθρο 128Θ παρ.6. Το άρθρο αυτό απαγορεύει πράξεις που ουσιαστικά ακυρώνουν τη διαδικασία ελέγχου ντόπινγκ, οι οποίες όμως δεν θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν στην έννοια των απαγορευμένων μεθόδων. Τέτοιες πράξεις είναι π.χ. η αλλαγή των αριθμών ταυτοποίησης στο πρωτόκολλο διενέργειας ελέγχου ντόπινγκ ή το σπάσιμο της φιάλης του Β δείγματος κατά την ανάλυσή του. Είναι προφανές ότι οι πράξεις αυτές συνιστούν πειθαρχικό αδίκημα μόνο αν τελούνται από δόλο.

στ) *Η κατοχή απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων* (άρθρο 2.6 Κώδικα). Παρόμοια διάταξη δεν υπάρχει στον ελληνικό νόμο στο άρθρο 128Z περί πειθαρχικών παραβάσεων ντόπινγκ, ενώ αντίθετα η πράξη αυτή διώκεται ποινικά σύμφωνα με το άρθρο 128Θ παρ. 4. Συγκεκριμένα πειθαρχικό παράπτωμα συνιστούν:

- η κατοχή από τον αθλητή σε οποιονδήποτε χρόνο και τόπο ουσίας που

²⁹ Το άρθρο 5.1.2 του Κώδικα ορίζει ρητά ότι οι έλεγχοι χωρίς προηγούμενη ενημέρωση του αθλητή αποτελούν προτεραιότητα.

απαγορεύεται σε έλεγχο εκτός αγώνων ή απαγορευμένης μεθόδου, εκτός αν ο αθλητής αποδείξει ότι η κατοχή συνδέεται με χρήση της ουσίας κατ' εξαίρεση για θεραπευτικούς σκοπούς που εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 4.4 του Κώδικα ή δώσει άλλη αποδεκτή δικαιολογία (άρθρο 2.6.1), καθώς και

- η κατοχή μίας ουσίας που απαγορεύεται σε έλεγχο εκτός αγώνων ή απαγορευμένης μεθόδου από οποιονδήποτε συντελεστή, σε σχέση με κάποιον αθλητή, αγώνα ή προπόνηση, εκτός αν ο συντελεστής αποδείξει ότι η κατοχή συνδέεται με χρήση της ουσίας κατ' εξαίρεση για θεραπευτικούς σκοπούς που εγκρίθηκε σε κάποιον αθλητή σύμφωνα με το άρθρο 4.4 του Κώδικα ή δώσει άλλη αποδεκτή δικαιολογία (άρθρο 2.6.2).

Ο όρος συντελεστής χρησιμοποιήθηκε από το νόμο 3057/2002 με την ίδια σχεδόν έννοια που ο Κώδικας χρησιμοποιεί τον όρο προσωπικό υποστήριξης του αθλητή (athlete support personnel). Τέτοια πρόσωπα είναι κατά τον Κώδικα ο προπονητής, γυμναστής, μάνατζερ, εκπρόσωπος του αθλητή, προσωπικό της ομάδας, διοικητικό στέλεχος, ιατρικό ή παραϊατρικό προσωπικό που συνεργάζεται ή εργάζεται με τον αθλητή στην προετοιμασία του ή τη συμμετοχή του σε αθλητικούς αγώνες. Στην έννοια του συντελεστή ο ελληνικός νόμος (άρθρο 128B στ) προσθέτει και τον συναθλητή³⁰, ενώ δεν συμπεριλαμβάνει τον μάνατζερ, τον εκπρόσωπο του αθλητή και το λοιπό προσωπικό της ομάδας.

ζ) Η κυκλοφορία οποιασδήποτε απαγορευμένης ουσίας ή απαγορευμένης μεθόδου (άρθρο 2.7 Κώδικα). Ούτε η συγκεκριμένη παράβαση περιλαμβάνεται στο άρθρο 128Z του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, ενώ αντίθετα η πράξη αυτή διώκεται ποινικά σύμφωνα με το άρθρο 128Θ παρ.4. Στην έννοια της κυκλοφορίας υπάγονται, σύμφωνα με τους ορισμούς του παραρτήματος του Κώδικα, η πώληση, χορήγηση, μεταφορά, αποστολή, παράδοση ή διάθεση μιας απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου σε αθλητή, είτε απευθείας είτε με τη

³⁰ Το να συμπεριλαμβάνεται και ο συναθλητής στα πρόσωπα που απαγορεύεται να κατέχουν απαγορευμένες ουσίες είναι επικίνδυνο, και απαιτείται ιδιαίτερα φειδωλή εφαρμογή της διάταξης αυτής, καθώς δεν είναι εύκολο να διαπιστωθεί αν το πρόσωπο αυτό, που είναι και το ίδιο αθλητής, τις κατείχε για προσωπική του χρήση ή για να τις χορηγήσει σε κάποιον συναθλητή του.

μεσολάβηση ενός ή περισσότερων προσώπων, όχι όμως η πώληση ή διάθεση από ιατρικό προσωπικό ή από πρόσωπα άλλα εκτός των συντελεστών μίας απαγορευμένης ουσίας για γνήσιους και νόμιμους θεραπευτικούς σκοπούς.

η) *Η χορήγηση ή η απόπειρα χορήγησης μίας απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου σε κάποιον αθλητή ή η διευκόλυνση, ενθάρρυνση, βοήθεια, παρότρυνση, συγκατάθεση και κάθε είδους συμμετοχή σε μία παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ ή σε μία απόπειρα παραβίασης κανόνα αντιντόπινγκ* (άρθρο 2.8 Κώδικα και άρθρο 128Z παρ. 1α ν. 2725/1999, όπως ισχύει). Στην ίδια κατηγορία παραβάσεων συμπεριλαμβάνονται κατά τον ελληνικό νόμο η πρόταση, έγκριση και η μη επιβολή ποινής για τη χρήση ή διευκόλυνση με οποιονδήποτε τρόπο της χρήσης ή της χορήγησης οποιουδήποτε απαγορευμένου μέσου (άρθρο 128Z παρ. 1β), καθώς και η παροχή αρωγής προς αποφυγή του ελέγχου ντόπινγκ ή των διαδικασιών αυτού και εντοπισμού απαγορευμένων μέσων (άρθρο 128Z παρ. 2γ).

Στο άρθρο 128Z του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, προβλέπονται ακόμα ως πειθαρχικές παραβάσεις ντόπινγκ η τέλεση απαγορευμένης δραστηριότητας, ιδίως σε αθλητικές εγκαταστάσεις, γυμναστήρια και σε χώρους άθλησης, στα ιδιωτικά γυμναστήρια και στις ιδιωτικές σχολές του άρθρου 32 του νόμου αυτού (παρ. 1γ), καθώς και η αναγνώριση ή ομολογία εγγράφως ή προφορικά μιας παράβασης ντόπινγκ (παρ. 2β). Με την τελευταία πρόβλεψη, η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί περιττή, αφού στην περίπτωση αυτή υπάρχει προφανώς μία από τις προηγούμενες παραβάσεις ντόπινγκ, ο νομοθέτης αναφέρεται στις ολοένα και αυξανόμενες περιπτώσεις δημόσιας ομολογίας από αθλητές ότι κατά το παρελθόν είχαν κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών. Οι ομολογίες αυτές έχουν κυρίως ή μόνο ηθική διάσταση, αφού συνήθως τέτοιες ομολογίες γίνονται μετά τη λήξη της αθλητικής σταδιοδρομίας των προσώπων αυτών, με αποτέλεσμα οι τυχόν επιβληθείσες σε βάρος τους πειθαρχικές κυρώσεις να μην έχουν κανένα αντίκρουσμα, ενώ είναι αμφίβολο και σε ποιο βαθμό μπορούν να ανατραπούν αθλητικά αποτελέσματα που επέφεραν και ποικίλες έννομες συνέπειες αρκετά χρόνια μετά την τέλεση των αγώνων. Οι παραπάνω πειθαρχικές παραβάσεις ντόπινγκ διώκονται πειθαρχικά, μόνο όταν τελούνται σε εθνικό επίπεδο, γιατί λόγω του ότι δεν συμπεριλαμβάνονται στον Κώδικα, δεν θεωρούνται τέτοιες από τους διεθνείς αθλητικούς φορείς.

Ο οργανισμός αντιντόπινγκ ή ο αθλητικός φορέας που διενήργησε τον έλεγχο ή στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται ο αθλητής, έχει το βάρος της απόδειξης ότι σημειώθηκε παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ (άρθρο 3 του Κώδικα), ο αθλητής όμως έχει το δικαίωμα να αποδείξει ότι δεν ακολουθήθηκαν οι κανόνες που συμπεριλαμβάνονται στα διεθνή πρότυπα, όπως π.χ. περί διενέργειας του ελέγχου ή ανάλυσης του δείγματος. Σε περίπτωση που η παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ αποδεικνύεται με θετικό δείγμα μετά από έλεγχο ντόπινγκ, ο φορέας που έκανε τον έλεγχο, αφού εξετάσει μήπως υπήρχε σύμφωνη με τους κανονισμούς έγκριση κατ' εξαίρεση χρήσης για θεραπευτικούς σκοπούς, καθώς και αν υπάρχει προφανής παραβίαση των διεθνών προτύπων ελέγχου και ανάλυσης δειγμάτων, ειδοποιεί άμεσα τον αθλητή για το αποτέλεσμα του ελέγχου (άρθρο 7 Κώδικα). Ο αθλητής έχει δικαίωμα να ζητήσει εξέταση του δεύτερου δείγματος, που είχε ληφθεί μαζί με το πρώτο, να είναι παρών σε αυτήν και να λάβει αντίγραφα όλων των σχετικών εγγράφων. Μέχρι την εξέταση του δεύτερου δείγματος ο διοργανωτής φορέας, αν η παραβίαση σημειώθηκε κατά τη διάρκεια αθλητικής διοργάνωσης, ή ο φορέας στον οποίον ανήκει ο αθλητής, μπορεί να αποφασίσει τον προσωρινό αποκλεισμό του τελευταίου. Αν μετά την εξέταση και του δεύτερου δείγματος το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση που αποδεικνύεται παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ σύμφωνα με τα παραπάνω, κινείται άμεσα³¹ η πειθαρχική διαδικασία σε βάρος του αθλητή ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου, το οποίο θεωρείται υπαίτιο της παραβίασης. Κατά τη διαδικασία αυτή το εγκαλούμενο πρόσωπο έχει το θεμελιώδες και αναφαίρετο δικαίωμα δίκαιης ακρόασης (άρθρο 8 Κώδικα), στο οποίο συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων τα δικαιώματά του να εκθέσει ο ίδιος ή με νομικό συμπαραστάτη τις απόψεις του για την παραβίαση, να συνοδεύεται από διερμηνέα, αν δεν μιλά την γλώσσα στην οποία διεξάγεται η διαδικασία, να παρουσιάσει απόδείξεις και να εξετάσει μάρτυρες προς απόδειξη των ισχυρισμών του.

³¹ Η παρ. 3 του άρθρου 128Ι του ν. 2725/1999 ορίζει προθεσμία 15 ημερών από την ημέρα που το Δ.Σ. αθλητικής ομοσπονδίας ή επαγγελματικού συνδέσμου λάβει γνώση μιας παράβασης ντόπινγκ ή των θετικών αποτελεσμάτων ενός ελέγχου, προκειμένου να διαβιβαστεί η υπόθεση στο αρμόδιο πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο με απειλή πειθαρχικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης της υποχρέωσης αυτής.

Αρμόδιος φορέας για την διεξαγωγή της πειθαρχικής διαδικασίας και την επιβολή των πειθαρχικών κυρώσεων είναι κατ' αρχήν ο υπεύθυνος για τη διοργάνωση του αγώνα κατά τη διάρκεια του οποίου σημειώθηκε η παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ (π.χ. η Δ.Ο.Ε. για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, οι διεθνείς ομοσπονδίες αθλημάτων για τα παγκόσμια πρωταθλήματα, οι ευρωπαϊκές για τα ευρωπαϊκά, οι εθνικές για τα εθνικά κ.ο.κ.), ενώ για παραβιάσεις κανόνων που δεν σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων, αρμόδιοι φορείς είναι η διεθνής και η εθνική ομοσπονδία, στην οποία υπάγεται ο αθλητής. Οι φορείς αυτοί διαθέτουν καταστατικά θεσμοθετημένα δικαιοδοτικά όργανα.

Στην Ελλάδα ο φορέας που διοργανώνει τον αγώνα είναι συνήθως η ομοσπονδία του αθλήματος, αν πρόκειται για αγώνα εθνικού πρωταθλήματος οποιουδήποτε αθλήματος, η ένωση, αν πρόκειται για αγώνα τοπικής εμβέλειας, και ο επαγγελματικός σύνδεσμος (Ε.Π.Α.Ε., Ε.Σ.Α.Κ.Ε.), αν πρόκειται για τα επαγγελματικά πρωταθλήματα ποδοσφαίρου και καλαθοσφαίρισης αντίστοιχα. Σύμφωνα με το άρθρο 128Ι παρ. 1 και 2 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο σε πρώτο βαθμό είναι το μονομελές πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο των άρθρων 119 - 122 του ίδιου νόμου για τα αθλήματα και τις κατηγορίες που προβλέπονται στις διατάξεις αυτές, το τριμελές πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο της Ε.Π.Α.Ε. (άρθρο 127Β παρ. 1) για το επαγγελματικό ποδόσφαιρο, η πενταμελής πρωτοβάθμια πειθαρχική επιτροπή της Ε.Π.Ο. (άρθρο 127Β παρ. 2) για το ερασιτεχνικό ποδόσφαιρο σε πανελλήνιο επίπεδο και η αρμόδια επιτροπή (νομική, δικαστική, πειθαρχική ή όπως αλλιώς καλείται) της ομοσπονδίας ή της ένωσης (άρθρο 129), ενώ σε δεύτερο βαθμό η Επιτροπή Εφέσεων της Ε.Π.Ο. (άρθρο 127Β παρ. 3) για το ποδόσφαιρο και το Α.Σ.Ε.Α.Δ. (άρθρα 123-127Α) για τα υπόλοιπα αθλήματα. Δικαίωμα προσφυγής στα δευτεροβάθμια δικαιοδοτικά όργανα έχουν το πρόσωπο στο οποίο έχει επιβληθεί κύρωση με την πρωτοβάθμια απόφαση και το Ε.Σ.ΚΑ. Ν., σε περιπτώσεις που εκτιμά ότι η πειθαρχική κύρωση που επιβλήθηκε δεν είναι ανάλογη με το είδος της παράβασης, ενώ αμφίβολο είναι αν μπορεί να εφαρμοστεί χωρίς τροποποίηση της σχετικής διάταξης του ελληνικού νόμου η πρόβλεψη του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 13.2.3 του Κώδικα,

σύμφωνα με την οποία δικαίωμα προσφυγής στο ανώτατο εθνικό δικαιοδοτικό όργανο έχουν ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ και η διεθνής ομοσπονδία του οικείου αθλήματος.

Ζήτημα εδώ δημιουργείται από τη διάταξη του άρθρου 13.2.1 του Κώδικα, σύμφωνα με την οποία σε κάθε περίπτωση παραβίασης κανόνα αντιντόπινγκ σε διεθνή διοργάνωση και σε κάθε περίπτωση που εμπλέκεται αθλητής διεθνούς επιπέδου³², αποκλειστικά αρμόδιο όργανο για την εκδίκαση τους σε δεύτερο βαθμό είναι το Διαιτητικό Αθλητικό Δικαστήριο (Court of Arbitration for Sport – CAS), που έχει ιδρυθεί από τη Δ.Ο.Ε. με έδρα τη Λωζάννη και αρμοδιότητα την επίλυση σε τελευταίο βαθμό των διαφορών που προκύπτουν από τη διεθνή αθλητική δραστηριότητα. Η ρύθμιση αυτή, ενώ είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της ενιαίας αντιμετώπισης των παραβάσεων ντόπινγκ σε διεθνές επίπεδο σε όλα τα αθλήματα, δημιουργεί πρόβλημα σε περίπτωση που αθλητής διεθνούς επιπέδου υποπέσει σε παράβαση ντόπινγκ είτε κατά τη διάρκεια ενός εθνικού πρωταθλήματος ή σε έλεγχο εκτός αγώνα, καθώς στην περίπτωση αυτή προβλέπεται παράλληλα από τον ελληνικό νόμο αρμοδιότητα σε δεύτερο βαθμό του Α.Σ.Ε.Α.Δ. ή - για το ποδόσφαιρο - της Επιτροπής Εφέσεων της Ε.Π.Ο. Το πρόβλημα αυτό καθίσταται σοβαρότερο από το γεγονός ότι σύμφωνα με το άρθρο 13.2.3 του Κώδικα δικαίωμα έφεσης στο CAS έχουν, εκτός από τον αθλητή ή το πρόσωπο που βλάπτεται από την προσβαλλόμενη απόφαση, τόσο ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ και η Δ.Ο.Ε. όσο και η διεθνής ομοσπονδία του αθλητή, αφού έτσι δεν μπορεί να αποκλειστεί με κανένα τρόπο σε εθνικό επίπεδο η προσφυγή των φορέων αυτών στο CAS με αποτέλεσμα να μπορεί να σημειωθεί ακόμη και το ακραίο φαινόμενο να προσφύγει ο αθλητής στο Α.Σ.Ε.Α.Δ. κατά απόφασης της εθνικής ομοσπονδίας του και να δικαιωθεί και παράλληλα να προσφύγει η διεθνής ομοσπονδία του αθλήματός του κατά της ίδιας απόφασης της εθνικής ομοσπονδίας στο CAS και να τιμωρηθεί αυστηρότερα. Στην περίπτωση αυτή η αθώωση του αθλητή από το Α.Σ.Ε.Α.Δ. δεν θα έχει κανένα αθλητικό αποτέλεσμα, αφού οι αποφάσεις του CAS είναι άμεσα εκτελεστές, σύμφωνα με τους κανονισμούς των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών, που το αναγνω-

³² Τέτοιος θεωρείται, σύμφωνα με τους ορισμούς που βρίσκονται στο παράρτημα του Κώδικα, ο αθλητής που συμπεριλήφθηκε από τη διεθνή ομοσπονδία του αθλήματός του στον κατάλογο υπό έλεγχο αθλητών αυτής.

ρίζουν ως ανώτατο διεθνές αθλητικό δικαιοδοτικό όργανο, και έτσι ο αθλητής δεν θα έχει δικαίωμα συμμετοχής σε αθλητικούς αγώνες οποιουδήποτε επιπέδου για όσο χρόνο διαρκεί η ποινή του. Εδώ πρόκειται στην ουσία για επιβεβαίωση της ισχύος της αθλητικής έννομης τάξης, η οποία γίνεται ακόμη πιο έντονη με τη διάταξη του προτελευταίου εδαφίου του άρθρου 13.2.3 του Κώδικα, όπου προβλέπεται το δικαίωμα του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντιντόπινγκ και της διεθνούς ομοσπονδίας να προσφύγουν στο CAS ακόμη και σε περιπτώσεις αθλητών εθνικού - και όχι διεθνούς - επιπέδου μετά την εξάντληση των δύο βαθμών δικαιοδοσίας σε εθνικό επίπεδο. Η διαφορά εδώ είναι ότι η προσφυγή μπορεί να γίνει κατά της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου. Με άλλα λόγια ο Παγκόσμιος Οργανισμός Αντιντόπινγκ και η διεθνής ομοσπονδία έχουν το δικαίωμα να προσβάλλουν στο CAS τόσο αποφάσεις εθνικής ομοσπονδίας όσο και εθνικού δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, δηλαδή μετά το τέλος του πρώτου ή του δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας για παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ, ανάλογα αν πρόκειται για αθλητή διεθνούς ή εθνικού επιπέδου αντίστοιχα, εφόσον κρίνουν ότι αυτή αντίκειται στον Κώδικα και τους άλλους σχετικούς κανονισμούς.

Οι πειθαρχικές κυρώσεις που επιβάλλονται για παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ έχουν σχέση τόσο με το αποτέλεσμα του αγώνα στον οποίο σημειώθηκε το πειθαρχικό παράπτωμα (μηδενισμός του αθλητή ή του σωματείου, αφαίρεση μεταλλίου, τροποποίηση της κατάταξης κ.ά.) όσο και με την επιβολή ποινών που υποχρεούνται να εκτίσουν οι υπαίτιοι στη συνέχεια και προβλέπονται στα άρθρα 9 - 12 του Κώδικα και στο άρθρο 128H του ν. 2725/1999, όπως ισχύει.

Η παραβίαση κανόνα αντιντόπινγκ κατά τη διάρκεια αθλητικής συνάντησης, για τον αθλητή που συμμετείχε σε ατομικό αγώνισμα, συνεπάγεται την ακύρωση της συμμετοχής του στο αγώνισμα και των συνακόλουθων από αυτή τη συμμετοχή συνεπειών, συμπεριλαμβανομένης της στέρησης βραβείων και μεταλλίων, ανεξάρτητα από τις οποιεσδήποτε άλλες κυρώσεις (άρθρο 9 Κώδικα και 128H παρ.1 ν. 2725/1999). Η κύρωση αυτή είναι μία από τις χαρακτηριστικότερες εφαρμογές της αντικειμενικής ευθύνης στο πειθαρχικό δίκαιο στον αθλητισμό και συμβαδίζει απόλυτα με την πρόβλεψη στον Κώδικα ως πειθαρχικού παραπτώματος της ύπαρξης στο σώμα του αθλητή απαγορευμένης ουσίας ανεξάρτητα από το δόλο ή την αμέλειά του. Σύμφωνα με τις

ρυθμίσεις αυτές ακόμη και αν ο αθλητής αποδείξει ότι δεν υπάρχει δόλος ή αμέλεια του στην παράβαση του κανονισμού αντιντόπινγκ ή ότι η παράβαση αυτή οφείλεται σε αποκλειστική ευθύνη τρίτου προσώπου (π.χ. λανθασμένη συνταγογράφηση από γιατρό για αντιμετώπιση ασθένειας ή μη αναγραφή σε φάρμακο της ύπαρξης στη σύνθεσή του απαγορευμένης ουσίας) ή ακόμη και σε τυχαίο γεγονός, η συμμετοχή του στον αγώνα κατά τη διάρκεια του οποίου σημειώθηκε η παράβαση ακυρώνεται σε κάθε περίπτωση, αν πρόκειται για ατομικό αγώνισμα. Το ίδιο συμβαίνει και αν ο αθλητής αποδείξει ότι η ουσία που βρέθηκε στον οργανισμό του, εφόσον συμπεριλαμβάνεται χωρίς εξαίρεση στον κατάλογο των απαγορευμένων ουσιών, δεν συνέβαλε καθόλου στη βελτίωση της αθλητικής του επίδοσης, είτε επειδή θα μπορούσε να επιφέρει αποτελέσματα μόνο αν είχε ληφεί κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας του είτε επειδή η επίδοσή του στο συγκεκριμένο αγώνα ήταν σημαντικά κατώτερη από τις επιδόσεις του σε άλλους αγώνες, όπου είχε ελεγχθεί και το αποτέλεσμα του ελέγχου ήταν αρνητικό³³. Είναι γεγονός πως αυτή η ρύθμιση μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να δημιουργεί την αίσθηση της αδικίας, η οποία όμως δεν μπορεί να αποκατασταθεί με την πρόκληση μιας νέας αδικίας σε βάρος των άλλων αθλητών που αγωνίστηκαν χωρίς απαγορευμένες ουσίες³⁴, αφού ο αθλητής δεν παύει να αγωνίστηκε κατά παράβαση κάποιου κανονισμού με διαφορετικές προϋποθέσεις από τους υπόλοιπους συναθλητές του. Η αδικία υπάρχει αναπόφευκτα στον αθλητισμό - αλλά και στη ζωή γενικότερα -, σε περιπτώσεις όπως π.χ. όταν ένας αθλητής παθαίνει τροφική δηλητηρίαση την παραμονή ενός αγώνα με αποτέλεσμα να μη συμμετέχει τελικά σε αυτόν ή ακυρώνεται επειδή στη σκυταλοδρομία έπεσε η σκυτάλη από συναθλητή του. Ο ισχυρισμός του αθλητή περί έλλειψης δόλου ή αμέλειας, εφόσον αποδειχθεί, μπορεί να οδηγήσει σε επιβολή ελαφρύτερης ποινής ή ακόμη και σε πλήρη απαλλαγή (άρθρο 10.5 Κώδικα), δεν μπορεί όμως σε καμία περίπτωση να διατηρήσει σε ισχύ το αποτέλεσμα του αγώνα στη διάρκεια του οποίου σημειώθηκε η παραβίαση του κανόνα.

³³ Παρόμοια επιχειρήματα δέχτηκε το ΑΣΕΑΔ στην απόφασή του 53/24.04.2002, και οδηγήθηκε στην αθώωση κολυμβήτριας.

³⁴ Αυτό ακριβώς το σκεπτικό, που συμπεριλαμβάνεται στην απόφαση του CAS στην υπόθεση Quigley v. UIT, μνημονεύεται στον Κώδικα στο σχόλιο υπό το άρθρο 2.1.1 προκειμένου να εξηγηθεί η αναγκαιότητα πρόβλεψης της αντικειμενικής ευθύνης.

Αντίθετα με τα ατομικά αθλήματα αν η παραβίαση κανόνα αντινόπινγκ έγινε από αθλητή που συμμετείχε σε ομαδικό άθλημα ή σε ομαδικό αγώνισμα ατομικού αθλήματος, για την εγκυρότητα του αποτελέσματος του οικείου αγώνα ή του οικείου ομαδικού αγωνίσματος αντίστοιχα, εφαρμόζονται οι σχετικοί κανονισμοί της διεθνούς ομοσπονδίας του αθλήματος (άρθρο 128H παρ. 1β ν. 2725/1999). Για τα ομαδικά αθλήματα οι κανονισμοί μπορούν να προβλέπουν αποκλεισμό της ομάδας και ακύρωση του αποτελέσματος, εφόσον περισσότερα από ένα μέλη αυτής έχουν υποπέσει σε παραβίαση κανονισμού αντινόπινγκ, ενώ για τα ομαδικά αγωνίσματα ατομικών αθλημάτων, εφόσον ένα ή περισσότερα μέλη της ομάδας υπέπεσαν σε σχετική παραβίαση (άρθρο 11 Κώδικα). Στο ζήτημα αυτό υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις μεταξύ των διεθνών ομοσπονδιών των ομαδικών αθλημάτων, αλλά και των εθνικών ομοσπονδιών ή επαγγελματικών συνδέσμων σε ορισμένες χώρες. Υπάρχουν μάλιστα διεθνείς ομοσπονδίες αθλημάτων, όπως της πετοσφαίρισης, που επιβάλλουν μηδενισμό της ομάδας σε συγκεκριμένο αγώνα, έστω και αν μόνο ένας αθλητής της έχει υποπέσει σε πειθαρχικό παράπτωμα ντόπινγκ³⁵. Σε άλλα αθλήματα και κυρίως στο ποδόσφαιρο αμφισβητείται κατά πόσο πρέπει να αναγνωρίζεται αντικειμενική ευθύνη του σωματείου σε περίπτωση τιμωρίας αθλητή του για χρήση απαγορευμένων ουσιών, έστω και αν ο αθλητής αυτός π.χ. σημείωσε το νικητήριο τέρμα της ομάδας του, ή υποστηρίζεται πως πρέπει να του καταλογίζεται ευθύνη μόνο σε περίπτωση απόδειξης ευθύνης του για το παράπτωμα αυτό³⁶. Γεγονός είναι πάντως ότι η ρύθμιση του συγκεκριμένου ζητήματος στον Κώδικα δεν συμβαδίζει σε αυστηρότητα με τις υπόλοιπες ρυθμίσεις, που συμπεριλαμβάνονται σε αυτόν.

Οι κυρώσεις που επιβάλλονται για παράβαση ντόπινγκ ποικίλλουν ανάλογα με τη φύση της παράβασης και την ιδιότητα των υπαιτίων ως εξής:

i) Στους αθλητές επιβάλλεται σύμφωνα με τον Κώδικα, όπως προαναφέρθηκε, *ακύρωση των αποτελεσμάτων του αγώνα* (άρθρο 9), αλλά *ακόμη και της διοργάνωσης κατά την διάρκεια της οποίας σημειώθηκε η παράβαση* (άρθρο 10.1), με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του φορέα της διοργάνωσης, εκτός αν ο αθλητής αποδείξει ότι δεν επέδειξε δόλο ή αμέλεια και τα αποτελέσματά του στους άλλους αγώνες της ίδιας διοργά-

³⁵ Άρθρο 4.3.2 FIVB Code of conduct.

³⁶ Βλ. για το ζήτημα αυτό και Θ. Κασρινού, ό.π. σελ. 48.

νωσης εκτός αυτού της παράβασης δεν επηρεάστηκαν από την παράβαση (άρθρο 10.1.1). Επιπλέον στους αθλητές επιβάλλεται ποινή απαγόρευσης συμμετοχής σε κάθε είδους αθλητικές συναντήσεις και διοργανώσεις όλων των αθλημάτων για δύο χρόνια σε περίπτωση παράβασης των άρθρων 2.1, 2.2 και 2.6 του Κώδικα (παραπάνω υπό α, β και στ), δηλαδή σε περίπτωση παρουσίας απαγορευμένης ουσίας στο σώμα του ή χρήσης ή απόπειρας χρήσης ή κατοχής απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου. Σε περίπτωση νέας παράβασης³⁷ επιβάλλεται ισόβιος αποκλεισμός (άρθρο 10.2 Κώδικα)³⁸. Για ορισμένες ουσίες όμως προβλεπόμενες στο σχετικό κατάλογο, οι οποίες συνήθως συναντώνται και σε φάρμακα που κυκλοφορούν νόμιμα για αντιμετώπιση διάφορων ασθενειών, με αποτέλεσμα να αυξάνεται η πιθανότητα η χρήση τους να γίνει χωρίς δόλο του αθλητή, ή οι οποίες είναι λιγότερο πιθανό να χρησιμοποιηθούν για ντόπινγκ, προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής μικρότερης ποινής, εφόσον ο αθλητής αποδείξει ότι δεν είχε πρόθεση ενίσχυσης της αθλητικής του επίδοσης (άρθρο 10.3 Κώδικα). Στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλεται από έγγραφη επίπληξη μέχρι ποινή απαγόρευσης συμμετοχής μέχρι ένα χρόνο, ενώ σε περίπτωση δεύτερης παράβασης ποινή απαγόρευσης δύο χρόνων και σε τρίτη παράβαση ισόβια απαγόρευση. Αν η παράβαση είναι του άρθρου 2.3 του Κώδικα (άρνηση ή αποτυχία υποβολής σε έλεγχο) ή του άρθρου 2.5 αυτού (αλλοίωση ελέγχου ντόπινγκ) η επιβαλλόμενη κύρωση είναι απαγόρευση δύο ετών την πρώτη φορά και ισόβια τη δεύτερη, ενώ αν η παράβαση είναι του άρθρου 2.7 του Κώδικα (κυκλοφορία) ή του άρθρου 2.8 αυτού (χορήγηση απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου) η περίοδος απαγόρευσης που επιβάλλεται ως κύρωση είναι τουλάχιστον τεσσάρων ετών και μέχρι ισόβια (άρθρο 10.4 Κώδικα). Τέλος σε περίπτωση παράβασης του άρθρου 2.4 του Κώδικα (παράβαση των υποχρεώσεων που σχετίζονται με τη διαθεσιμότητα του αθλητή για έλεγχο εκτός αγώνων, συμπεριλαμβανομένης της μη παροχής πληροφοριών για εντοπισμό και αποτυχία ελέγχου λόγω λανθασμένων πληροφοριών) η επιβαλλόμενη κύρωση είναι απαγόρευση συμμετοχής για περίοδο από

³⁷ Ως δεύτερη παράβαση θεωρείται αυτή που έγινε μόνο μετά από τη γνωστοποίηση στον αθλητή της πρώτης.

³⁸ Ενδιαφέρον παρουσιάζει η επιχειρηματολογία υπέρ της εναρμόνισης των ποινών αυτών σε όλα τα αθλήματα που παρατίθεται ως σχόλιο στο άρθρο 10.2 του Κώδικα.

τρεις μήνες μέχρι δύο χρόνια σύμφωνα με τους κανονισμούς του οργανισμού του οποίου ο έλεγχος απέτυχε ή η υποχρέωση παροχής πληροφοριών παραβιάστηκε (άρθρο 10.4.3).

Αν ο αθλητής αποδείξει ότι σε συγκεκριμένη παράβαση κανόνα αντιντόπινγκ των άρθρων 2.1 (παρουσία απαγορευμένης ουσίας) και 2.2 (χρήση απαγορευμένης ουσίας) του Κώδικα δεν είχε δόλο ή αμέλεια, μπορεί να του επιβληθεί μειωμένη ποινή (άρθρο 10.5.1 Κώδικα). Η εφαρμογή της εξαίρεσης αυτής είναι πάρα πολύ σπάνια (π.χ. στην περίπτωση που η ουσία του χορηγήθηκε δολίως από αντίπαλο)³⁹. Αντίθετα πιο συχνή μπορεί να είναι η εφαρμογή των ελαφρυντικών του άρθρου 10.5.2 του Κώδικα, σύμφωνα με την οποία αν ο αθλητής αποδείξει ότι σε συγκεκριμένη παράβαση κανόνα αντιντόπινγκ των άρθρων 2.1 (παρουσία απαγορευμένης ουσίας), 2.2 (χρήση απαγορευμένης ουσίας), 2.3 (μόνο για την αποτυχία υποβολής σε έλεγχο) και 2.8 (χορήγηση απαγορευμένης ουσίας) του Κώδικα δεν είχε δόλο ή βαριά αμέλεια, μπορεί να του επιβληθεί μειωμένη ποινή μέχρι το μισό της αρχικά προβλεπόμενης και σε περίπτωση ισόβιας απαγόρευσης μέχρι οκτώ χρόνια. Με δεδομένο ότι αρχή του Κώδικα είναι ότι ο αθλητής ευθύνεται για οτιδήποτε εισέρχεται στον οργανισμό του, για την επιλογή του ιατρικού προσωπικού, καθώς και όλων των συντελεστών της δραστηριότητάς του, στις περιπτώσεις που η παράβαση ντόπινγκ οφείλεται σε λήψη βιταμίνης ή συμπληρώματος διατροφής με λανθασμένη αναγραφή της σύνθεσής του ή σε χορήγηση της απαγορευμένης ουσίας από κάποιον συντελεστή από δόλο ή αμέλεια εν αγνοία του αθλητή, δεν επιβάλλεται μειωμένη ποινή λόγω έλλειψης δόλου ή αμέλειας κατά το άρθρο 10.5.1, αλλά μειωμένη ποινή κατά το άρθρο 10.5.2 λόγω έλλειψης δόλου ή βαριάς αμέλειας⁴⁰. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, αν η παράβαση συνίσταται στην παρουσία της απαγορευμένης ουσίας, ο αθλητής πρέπει να αποδείξει πώς βρέθηκε στο σώμα του η απαγορευμένη ουσία. Η ποινή που επιβάλλεται στον αθλητή μπορεί να μειωθεί μέχρι το μισό της προβλεπόμενης, αν ο αθλητής βοηθήσει ουσιαστικά στην αποκάλυψη παραβιάσεων κανόνων αντιντόπινγκ από συντελεστές (άρθρο 10.5.3).

Σε περίπτωση συρροής παραβάσεων ισχύουν τα εξής: Αν κατά τη διάρκεια του ίδιου ελέγχου ο αθλητής βρεθεί να έχει υποπέσει σε δύο παραβά-

³⁹ Βλ. σχόλιο υπό άρθρο 10.5.2 Κώδικα.

⁴⁰ Βλ. σχόλιο υπό άρθρο 10.5.2 Κώδικα.

σεις παρουσίας ή χρήσης απαγορευμένων ουσιών, από τις οποίες για τη μία προβλέπεται η μειωμένη ποινή του άρθρου 10.3 του Κώδικα, θεωρείται ότι έχει υποπέσει σε μία μόνο παράβαση, αλλά η ποινή που επιβάλλεται είναι των δύο ετών (άρθρο 10.6.2). Αν πάλι ο αθλητής υποπέσει σε δύο διαφορετικές παραβάσεις καθ' υποτροπήν, από τις οποίες η μία αναφέρεται σε ουσία για την οποία προβλέπεται μειωμένη ποινή, η απαγόρευση που επιβάλλεται για τη δεύτερη παράβαση είναι από δύο έως τριών ετών. Σε περίπτωση τρίτης παράβασης όμως του επιβάλλεται ισόβιος αποκλεισμός (άρθρο 10.6.3).

Η περίοδος απαγόρευσης συμμετοχής του αθλητή μπορεί να ξεκινάει την ημέρα έκδοσης της απόφασης του πειθαρχικού οργάνου ή, ανάλογα με το τι προβλέπεται από τους κανονισμούς του φορέα που επιβάλλει την κύρωση, από την ημέρα λήψης του δείγματος ή άλλη ενδιαμέση ημερομηνία, κατά την οποία επιβλήθηκε στον αθλητή προσωρινή απαγόρευση συμμετοχής μέχρι την έκδοση πειθαρχικής απόφασης (άρθρο 10.8 Κώδικα). Κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής απαγόρευσης απαγορεύεται στον αθλητή να συμμετέχει με οποιαδήποτε ιδιότητα σε οποιονδήποτε αγώνα ή άλλη δραστηριότητα αθλητικού φορέα, εκτός από την περίπτωση απαγόρευσης για περισσότερα από τέσσερα χρόνια, οπότε ο αθλητής μπορεί μετά από τέσσερα χρόνια να ασχοληθεί αποκλειστικά σε τοπικό και ερασιτεχνικό επίπεδο με άλλο άθλημα. Ο αθλητής καθ' όλη τη διάρκεια της ποινής του πρέπει να είναι διαθέσιμος για έλεγχο εκτός αγώνων (άρθρο 10.9 Κώδικα).

ii) Στους συντελεστές επιβάλλεται ως βασική κύρωση η προσωρινή - όση και για τους αθλητές - ή ισόβια *απαγόρευση συμμετοχής στην οργάνωση και τη διεξαγωγή αθλητικών συναντήσεων και διοργανώσεων και άσκησης των καθηκόντων τους κατά τη διεξαγωγή των πιο πάνω* (άρθρα 10 Κώδικα και 128Η ν. 2725/1999, όπως ισχύει).

Σε περίπτωση όμως που η παράβαση αφορά σε ανήλικο και δεν περιλαμβάνει ουσία από αυτές που τιμωρούνται με μειωμένη ποινή (άρθρο 10.3 Κώδικα), η επιβαλλόμενη κύρωση είναι ισόβια απαγόρευση από την πρώτη παράβαση (άρθρο 10.4.2 Κώδικα).

Εκτός από τις παραπάνω πειθαρχικές κυρώσεις σε αθλητές και συντελεστές υπάρχει η δυνατότητα επιβολής και των παρακάτω πειθαρχικών κυρώσεων, που προβλέπονται από το ν. 2725/1999, όπως ισχύει και επιβάλλονται σωρευτικά με την κύρωση που αναλύθηκε παραπάνω:

α) Αν ο αθλητής είναι επαγγελματίας μπορεί να του επιβληθεί και πρόστιμο μέχρι 100.000 ευρώ (άρθρο 128Η παρ. 2.1 στ). Μάλιστα πέρα από την εν λόγω κύρωση που επιβάλλεται από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, κύρωση μπορεί να επιβάλλει σε αθλητή του που υποπίπτει σε παράβαση ντόπινγκ και το σωματείο ή η Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. όπου ανήκει, ανάλογα με το καταστατικό ή τον εσωτερικό κανονισμό του, ανεξάρτητα από τις κυρώσεις της εθνικής ομοσπονδίας ή συνδέσμου. Η κύρωση αυτή μάλιστα μπορεί να είναι εκτός από πρόστιμο και διακοπή ή λύση του συμβολαίου.

Πρόστιμο μέχρι 200.000 ευρώ, μπορεί να επιβληθεί από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο και σε περίπτωση που υπαίτιος της παράβασης είναι συντελεστής – πρόσωπο που συνδέεται επαγγελματικά με τον αθλητισμό (άρθρο 128Η παρ. 2.2 δ).

β) Η παραπομπή στην Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος του άρθρου 130 του νόμου 2725/1999 (άρθρο 128Η παρ. 2.2 ε) μόνο όμως για τους συντελεστές, η οποία μπορεί να οδηγήσει στην στέρηση της φίλαθλης ιδιότητας⁴¹. Η στέρηση της φίλαθλης ιδιότητας δεν είναι παρεπόμενη ποινή, ούτε πειθαρχική, αλλά διοικητική πειθαρχικού χαρακτήρα⁴², αφού δεν επιβάλλεται από το ποινικό δικαστήριο, ούτε από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο, αλλά από την Ε.Φ.Π.

γ) Η προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας άσκησης του επαγγέλματος του προπονητή με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (άρθρα 128Η παρ. 7 και 31 παρ. 7 ν. 2725/1999). Στην περίπτωση αυτή δεν πρόκειται για παρεπόμενη ποινή, αλλά για διοικητική κύρωση.

δ) Η στέρηση των κάθε είδους παροχών και ευεργετημάτων της Πολιτείας και των αθλητικών ομοσπονδιών και των τυχόν φορολογικών απαλλαγών, καθώς επίσης και η διακοπή τυχόν υποτροφίας που έχει χορηγηθεί και η επιστροφή κάθε οικονομικής παροχής που τυχόν του δόθηκε από την ημέρα της τέλεσης της παράβασης (άρθρα 128Η παρ. 2.1 δ και ε και 33 παρ. 6 εδ. β ν. 2725/1999). Η κύρωση αυτή της στέρησης των προνομίων επιβάλλεται σε αθλητές και παρά το ότι στο νόμο αναφέρεται ως πειθαρχική κύρωση,

⁴¹ Βλ. σχετικά ΣτΕ 3530/1988, ΕπιθΑθΛδικ 1995, 358, ΕΦΙ 122/ 22.9.1989, ΕπιθΑθΛδικ 1992, 313.

⁴² ΣτΕ 3288/1992, Πανδέκτης, Ι:4, 570.

αποτελεί μάλλον διοικητική πράξη όταν επιβάλλεται από τη Γ.Γ.Α. ή άλλο διοικητικό όργανο και οιονεί πειθαρχική ποινή, όταν επιβάλλεται από την ομοσπονδία του αθλητή.

ε) *Η έκπτωση ή αποκλεισμός από τη συμμετοχή σε διοίκηση, όργανο ή επιτροπή οποιουδήποτε αθλητικού φορέα ή σωματείου αθλητών προκειμένου για αθλητή (άρθρο 128Η παρ. 2.1 ζ) ή η έκπτωση από τη διοικητική θέση που τυχόν κατέχει στον αθλητισμό και απαγόρευση εκπροσώπησης οποιουδήποτε αθλητικού φορέα, προκειμένου για συντελεστή (άρθρο 128Η παρ. 2.2 γ).* Οι εν λόγω κυρώσεις είναι επίσης διοικητικής φύσεως και προστέθηκαν ρητά στο κείμενο του νόμου με το ν. 3057/2002.

Τέλος μία ιδιόμορφη πειθαρχική κύρωση προβλέπεται στην παράγραφο 9 του άρθρου 128Η, σύμφωνα με την οποία, όποιος δεν συμμορφώνεται με την απόφαση του αρμόδιου πειθαρχικού οργάνου με την οποία επιβλήθηκε κύρωση για παράβαση ντόπινγκ ή όποιος συνεργεί σε αυτό τιμωρείται με πρόστιμο μέχρι 50.000 ευρώ. Το ότι παρά την ασαφή διατύπωση της διάταξης πρόκειται για πειθαρχική κύρωση που επιβάλλεται από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο και όχι για ποινική, προκύπτει τόσο από το ότι η διάταξη εντάσσεται στο άρθρο περί πειθαρχικών κυρώσεων όσο και από το ότι το πρόστιμο ως ποινική κύρωση δεν μπορεί να είναι ανώτερο από 590 ευρώ (άρθρο 57 ΠΚ).

3. Το ντόπινγκ ως ποινικό αδίκημα

Οι συνέπειες του ντόπινγκ τόσο στην υγεία των αθλουμένων όσο και στον αθλητισμό γενικότερα δικαιολογούν σαφώς την έκταση που έχει λάβει το ζήτημα ως μείζον αθλητικό, αλλά και κοινωνικό πρόβλημα. Για το λόγο αυτό έχει γίνει αντικείμενο ειδικής νομοθετικής ρύθμισης σε αρκετές χώρες, κάποιες από τις οποίες έχουν τυποποιήσει και ειδικά ποινικά αδικήματα.

Οι έννομες τάξεις των περισσότερων χωρών (Η.Π.Α., Καναδάς, Μεγ. Βρετανία, Αυστρία, Ισπανία, Πολωνία κ.ά.) έχουν υιοθετήσει την άποψη ότι το ντόπινγκ είναι μόνο πειθαρχικό αδίκημα και δεν είναι επιτρεπτή η ποινικοποίησή του. Οι σχετικές πράξεις διώκονται μόνο αν στοιχειοθετούνται άλλα εγκλήματα του ποινικού δικαίου, όπως οι σωματικές βλάβες, η ανθρωποκτονία, οι παραβάσεις του νόμου για τα ναρκωτικά, αλλά ακόμη και η απάτη ή άλλα αδικήματα.

Άλλα κράτη, όπως η Γαλλία, δέχονται ότι το ντόπινγκ αποτελεί αθλητικό αδίκημα διωκόμενο πειθαρχικά, ενώ ποινικό αδίκημα είναι μόνο η χορήγηση και όχι η χρήση των απαγορευμένων ουσιών. Έτσι κατά το γαλλικό δίκαιο ο αθλητής που χρησιμοποιεί απαγορευμένη ουσία ή μέθοδο εν γνώσει των πιθανών επιπτώσεων στην υγεία του, διαπράττει ένα καθαρά αθλητικό αδίκημα, που πρέπει να τιμωρηθεί με πειθαρχική κύρωση. Αντίθετα, η πράξη αυτού που χορηγεί στον αθλητή τέτοια ουσία ή μέθοδο ή τη διακινεί εμπεριέχει πολύ μεγαλύτερη απαξία και χρήζει ποινικής δίωξης, αφού θέτει σε κίνδυνο την υγεία όχι μόνο του συγκεκριμένου αθλητή, αλλά και ενός απροσδιόριστου συνόλου (αν πρόκειται για διακίνηση). Η παραπάνω άποψη έρχεται σε λογική ακολουθία με την υποστηριζόμενη στο ποινικό δίκαιο θέση ότι η αυτοπροσβολή του εννόμου αγαθού της μορφικής και λειτουργικής ακεραιότητας του ανθρώπινου σώματος μένει ατιμώρητη⁴³. Η ατιμωρησία αυτή, που εκφράστηκε και στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα περί σωματικών βλαβών, αποτελεί ειδική έκφραση της ελευθερίας στη διάθεση των εννόμων αγαθών από το φορέα τους⁴⁴. Εξαιρέση αποτελούν μόνο τα εγκλήματα τεχνητής πρόκλησης ανικανότητας για τη στρατιωτική υπηρεσία⁴⁵ και απάτης σχετικής με τις ασφάλειες⁴⁶ του ΠΚ, χρήσης ναρκωτικών ουσιών⁴⁷, πρόκλησης ανικανότητας κατά το Στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα⁴⁸ και χρήσης ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ⁴⁹.

Αντίθετα σύμφωνα με τον ελληνικό και βελγικό νόμο, και πρόσφατα τον ιταλικό, το ντόπινγκ είναι και αθλητικό αδίκημα τιμωρούμενο με πειθαρχικές

⁴³ Λ. Μαργαρίτη, Σωματικές βλάβες, σελ. 83 επ., Ν. Παρασκευόπουλου, Ποινική ευθύνη από αυτοκαταστροφικές πράξεις, ΕλλΕπΕγλ 1989, τεύχ. 3-4, σελ. 58 επ.

⁴⁴ Λ. Μαργαρίτη, ό.α.π.

⁴⁵ Άρθρο 203 ΠΚ. Βλ. σχετικά Α. Παπαδαμάκη, Εγκλήματα κατά της στρατιωτικής υπηρεσίας, 1990, σελ. 133 επ.

⁴⁶ Άρθρο 388 παρ. 2 ΠΚ. Βλ. σχετικά Α. Παπαδαμάκη, Τα περιουσιακά εγκλήματα, 2000, σελ. 208 επ.

⁴⁷ Άρθρο 29 επ. ν. 3459/2006. Βλ. σχετικά Ν. Παρασκευόπουλου, Η καταστολή της διάδοσης των ναρκωτικών στην Ελλάδα, 1997, σελ. 27 επ.

⁴⁸ Άρθρο 42 ΣΠΚ.

⁴⁹ Υποστηρίζεται όμως, Ν. Παρασκευόπουλου, Αθλητισμός, doping και ναρκωτικά. Προοπτικές διεξόδου, Εφημερίδα Ελευθεροτυπία, 27.9.2000, σελ. 9, ότι οι εξαιρέσεις του παραπάνω κανόνα στα ναρκωτικά και το doping πρέπει να εκλείψουν de lege ferenda, τόσο για λόγους συνέπειας του ποινικού δικαίου, όσο και επειδή οι χρήστες των ουσιών αυτών είναι συνήθως τα θύματα.

κυρώσεις και ποινικό.

Η επιλογή από τον Έλληνα νομοθέτη να τιμωρείται ποινικά και η χρήση απαγορευμένων ουσιών από τον ίδιο τον αθλητή για τη βελτίωση της απόδοσής του οδηγεί με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι πρόθεσή του είναι να προστατεύσει με τη σχετική διάταξη κάποιο άλλο έννομο αγαθό εκτός από τη μορφική και λειτουργική ακεραιότητα του σώματος των αθλητών, το οποίο ο αθλητής-δράστης δεν μπορεί να διαθέσει. Αυτό το έννομο αγαθό έχει προφανώς σχέση με την αθλητική δραστηριότητα, της οποίας οι σπουδαιότερες εκδηλώσεις, οι αγώνες, τίθενται σε κίνδυνο, όταν όλοι οι συμμετέχοντες δεν αγωνίζονται με ίσους όρους, όπως αυτοί καθορίζονται από τους κανόνες της αθλητικής έννομης τάξης, δηλαδή με τις φυσικές τους δυνάμεις και τα επιτρεπόμενα μέσα βελτίωσης της απόδοσής τους (π.χ. προπόνηση, ειδική διατροφή, λήψη βιταμινών κτλ.). Ο κίνδυνος αυτός αφορά στην αξιοπιστία των αγώνων και στο αποτέλεσμά τους, το οποίο αλλοιώνεται όταν ορισμένοι από τους συμμετέχοντες ενισχύουν αθέμιτα την απόδοσή τους χρησιμοποιώντας ουσίες που απαγορεύονται.

Έτσι προστατευόμενο από τις σχετικές διατάξεις έννομο αγαθό είναι η γνησιότητα του αποτελέσματος των αθλητικών αγώνων⁵⁰. Η άποψη αυτή, που υποστηρίζεται και στην ελληνική θεωρία⁵¹, είναι η ισχύουσα *de lege lata* και κερδίζει διαρκώς έδαφος και σε άλλες χώρες⁵². Με βάση όσα προαναφέρθηκαν καλύπτει όλες τις περιπτώσεις απαγορευμένων ουσιών, που συμβάλλουν στην αλλοίωση του αθλητικού αποτελέσματος μέσω της βελτίωσης της απόδοσης των αθλητών είτε προκαλούν κίνδυνο βλάβης της υγείας τους είτε όχι.

Αντίθετα δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι με τις σχετικές διατάξεις προστατεύεται παράλληλα και το έννομο αγαθό της μορφικής και λειτουργικής ακεραιότητας του σώματος του ανθρώπου με τυποποίηση της διακινδύνευσής του, παρά το ότι αυτό έχει συνεκτιμηθεί τόσο από το νομοθέτη όσο και από την αθλητική έννομη τάξη. Το έννομο αυτό αγαθό προστατεύεται επαρκώς με τις διατάξεις περί σωματικών βλαβών του ΠΚ ως προς τη βλάβη του και από τις διατάξεις περί διακίνησης ναρκωτικών ως προς τη διακινδύνευσή του.

⁵⁰ Βλ. και ορισμό του ντόπινγκ στο άρθρο 128Α ν. 2725/1999, όπως ισχύει.

⁵¹ Ι. Παπαδογιαννάκη, *ό.π.* σελ. 62 επ.

⁵² Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι η πρόσφατη τροποποίηση της σχετικής ιταλικής νομοθεσίας.

Στα εγκλήματα μάλιστα του ντόπινγκ δεν τυποποιείται η βλάβη του έννομου αγαθού της γνησιότητας του αποτελέσματος των αθλητικών αγώνων, αλλά η διακινδύνευσή του, αφού για την τέλεσή τους δεν απαιτείται να αλλοιωθεί το αποτέλεσμα του αγώνα, αλλά αρκεί η χορήγηση ή η χρήση των ουσιών, ακόμη μάλιστα και η κατασκευή ή διακίνησή τους, που θα έθεταν σε κίνδυνο λόγω της φύσης τους και της απαγόρευσης χρήσης τους το αποτέλεσμα του αγώνα, ακόμη και αν ο αθλητής δεν συμμετείχε τελικά σε αυτόν ή ουδέποτε τις χρησιμοποίησε.

Στόχος της ποινικής καταστολής των σχετικών πράξεων είναι όχι η ανταπόδοση, δηλαδή η ικανοποίηση της πολιτείας ή της κοινής γνώμης με την ποινή που θα επιβληθεί στο δράστη, αλλά κυρίως η πρόληψη, ειδική και γενική. Οι ποινές που επιβάλλονται, όσο και αν μέχρι σήμερα έχει γίνει μικρή εφαρμογή αυτής της διάταξης⁵³, αποσκοπούν στο να αποτρέψουν το δράστη από το να ξανατελέσει το ίδιο έγκλημα στο μέλλον (ειδική πρόληψη). Ταυτόχρονα όμως αποσκοπούν και στο να παραδειγματίσουν και να αποτρέψουν άλλους αθλητές από τη χρήση των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ή τρίτους από τη διακίνηση αυτών (γενική πρόληψη)⁵⁴.

Βέβαια στον τομέα της πρόληψης δεν είναι εύκολο να γίνουν θαύματα και να περιοριστεί από τη μια μέρα στην άλλη η έκταση του φαινομένου, αφού αυτό είναι στέρεα δεμένο με τη σύγχρονη κοινωνία της αγοράς⁵⁵. Οι ίδιοι μάλιστα οι αθλητές θεωρούν ότι η πρόληψη (ειδική και γενική) πετυχαίνεται καλύτερα με πειθαρχικές κυρώσεις μεγάλου χρονικά αποκλεισμού από την αθλητική δραστηριότητα, παρά με ποινικές. Οι τελευταίες σε κάθε περίπτωση είναι εξαιρετά σπάνιες για τους αθλητές, άρα αμελητέες μπροστά στα σύγχρονα οικονομικά μεγέθη του αθλητισμού⁵⁶. Παρ' όλα αυτά ο χαρακτήρισμός των συμπεριφορών αυτών ως εγκλημάτων φαίνεται αναγκαίος, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν, και λειτουργεί και συμβολικά συμβάλλοντας στη μη περαιτέρω επέκταση του προβλήματος.

Τα εγκλήματα ντόπινγκ τυποποιούνται, όπως προαναφέρθηκε, στις δια-

⁵³ Βλ. και Ι. Παπαδογιαννάκη, ό.π. σελ. 66.

⁵⁴ Βλ. και Ι. Παπαδογιαννάκη, ό.π. σελ. 63.

⁵⁵ Ν. Παρασκευόπουλου, ό.π.

⁵⁶ Βλ. σχετική διδακτορική διατριβή, Κ. Sougi, Η συμπεριφορά του τιμωρημένου αθλητή υψηλής αγωνιστικής ομαδικών αθλημάτων, Αθήνα, 1998 και Δ. Παναγιωτόπουλου, ό.π. σελ. 450, σημ. 174, όπου αναφέρεται ότι το 58% των ερωτηθέντων αθλητών απάντησε ότι για το ντόπινγκ πρέπει να επιβάλλεται ποινή μεγάλου αποκλεισμού και όχι ποινική δίωξη.

τάξεις των άρθρων 128Θ και 128ΙΑ παρ. 1-4 του ν. 2725/1999, όπως συμπληρώθηκε με τα άρθρα 60 και 65 αντίστοιχα του ν. 3057/2002. Στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 128Θ τυποποιούνται τα βασικά εγκλήματα ντόπινγκ, η χορήγηση απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων στον αθλητή (παρ. 1) και η χρήση τους από αυτόν (παρ. 2).

Τα δύο εγκλήματα τυποποιούν την διακινδύνευση της ομαλής διεξαγωγής των αθλητικών αγώνων υπό διαφορετικό πρίσμα, αφού το αντικείμενο του εγκλήματος της χορήγησης (αθλητής) καθίσταται υποκείμενο του εγκλήματος της χρήσης. Η χορήγηση των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων είναι πρότερη χρονικά πράξη από τη χρήση, αλλά η τέλεση του εγκλήματος αυτού δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά την τέλεση και του εγκλήματος της χρήσης, αφού δεν αποκλείεται ο αθλητής τελικά να μην κάνει χρήση της απαγορευμένης ουσίας ή μεθόδου και αντίστροφα, δεν αποκλείεται κάποιος αθλητής να κάνει χρήση μίας ουσίας, την οποία ο ίδιος απέκτησε χωρίς να του τη χορηγήσει κάποιος άλλος (π.χ. την έκλεψε).

Το βασικό έγκλημα της χορήγησης απαγορευμένων ουσιών ή μεθόδων τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών⁵⁷ και με χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη (ρήτρα σχετικής επικουρικότητας). Η επιβολή μόνο της χρηματικής ποινής με την παραδοχή ελαφρυντικών περιστάσεων αποκλείεται. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 128Θ προβλέπεται η επιβολή της παρεπόμενης ποινής της ισόχρονης με την επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας ποινή απαγόρευσης άσκησης επαγγέλματος σχετικού με τον αθλητισμό. Επίσης στην παράγραφο 5 του άρθρου 128Θ του ν. 2725/1999, προβλέπονται τρεις ακόμη παρεπόμενες ποινές: ι) η δήμευση και καταστροφή των απαγορευμένων ουσιών, καθώς και των αντικειμένων που χρησίμευσαν ή διευκόλυναν τη διάπραξη της παράβασης⁵⁸, ιι) η σφράγιση του συνόλου των εγκαταστάσεων της επιχείρησης που χρησίμευσε για τη διάπραξη της παράβασης, εφόσον ανήκει στο πρόσωπο που καταδικάστηκε, και ιιι) η δημοσίευση της καταδικαστικής απόφασης στον Τύπο⁵⁹. Τέλος στο κείμενο του ν. 2725/1999 προβλέπεται επίσης από την αρχική

⁵⁷ Στο προϊσχύσαν δίκαιο τιμωρούνταν με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

⁵⁸ Η δήμευση ως παρεπόμενη ποινή προβλέπεται στο άρθρο 76 παρ. 1 του ΠΚ και ως μέτρο ασφαλείας στο άρθρο 76 παρ. 2.

⁵⁹ Η δημοσίευση καταδικαστικής απόφασης προβλέπεται ως παρεπόμενη ποινή στο άρθρο 68

του ακόμη μορφή έμμεσα μία οιονεί παρεπόμενη ποινή, που δεν απαιτείται να απαγγελθεί από το δικαστήριο, αλλά συνοδεύει απαραίτητα την αμετάκλητη ποινική καταδίκη κάποιου προσώπου για διάθεση ουσιών ή μεθόδων φαρμακοδιέγερσης (ντόπινγκ). Πρόκειται για την πρόβλεψη ότι αποκλείεται η δυνατότητα των προσώπων αυτών να είναι μέλη αθλητικών σωματείων (άρθρο 3 παρ. 1β ν. 2725/1999), οργάνων διοίκησης και επιτροπών ενώσεων (άρθρο 12 παρ. 1 σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ. 1β ν. 2725/1999) ή ομοσπονδιών (άρθρο 21 σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ. 1β ν. 2725/1999), συνδέσμων φιλάθλων (άρθρο 41B παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παρ. 1β ν. 2725/1999), οργάνων διαιτησίας ομαδικών ή ατομικών αθλημάτων (άρθρα 44 παρ. 4 και 45 σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ. 1β ν. 2725/1999), διοίκησης Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. (άρθρο 83 παρ. 1 σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ. 1β ν. 2725/1999) ή διοικητικών συμβουλίων επαγγελματικών συνδέσμων (άρθρο 96 παρ. 6 σε συνδυασμό με άρθρα 83 παρ. 1 και 3 παρ. 1β ν. 2725/1999) ή να αποκτούν άδεια άσκησης επαγγέλματος προπονητή (άρθρο 31 παρ. 2β σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ. 1β ν. 2725/1999).

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 128Θ του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, τυποποιείται μία διακεκριμένη μορφή του εγκλήματος της χορήγησης απαγορευμένων ουσιών ή μεθόδων. Το εν λόγω έγκλημα μετατρέπεται - ορθότατα - σε κακούργημα, όταν ο αθλητής στον οποίο χορηγείται η απαγορευμένη ουσία ή μέθοδος είναι ανήλικος. Στην περίπτωση αυτή επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη, ενώ προβλέπεται ως παρεπόμενη ποινή - εκτός από τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου και την οιονεί παρεπόμενη ποινή που προαναφέρθηκε - η στέρηση της άδειας άσκησης σχετικού με τον αθλητισμό επαγγέλματος για δέκα χρόνια, ανεξάρτητα από το μέγεθος της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής.

Το δεύτερο βασικό έγκλημα ντόπινγκ, η χρήση των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων από τον αθλητή, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι δύο ετών⁶⁰, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη (ρήτρα σχετικής επικουρικότητας). Επιβάλλονται και στο έγκλημα αυτό οι παρεπόμενες ποινές της παραγράφου 5 του άρθρου 128Θ⁶¹, ενώ ισχύει κι

ΠΚ.

⁶⁰ Στο προϊσχύσαν δίκαιο τιμωρούνταν με φυλάκιση μέχρι ενός έτους.

⁶¹ Εδώ βέβαια δύσκολα βρίσκει πεδίο εφαρμογής η σφράγιση των εγκαταστάσεων της επιχείρησης που χρησίμευσε για τη διάπραξη της παράβασης, εφόσον αυτή ανήκει στο πρόσωπο που

εδώ η οιονεί παρεπόμενη ποινή, που δεν απαιτείται να απαγγελθεί από το δικαστήριο, αλλά συνοδεύει απαραίτητα την αμετάκλητη ποινική καταδίκη κάποιου προσώπου για χρήση ουσιών ή μεθόδων φαρμακοδιέγερσης.

Ένα σημαντικό κενό στο προϊσχύσαν δίκαιο⁶² κάλυψε η τυποποίηση στην παράγραφο 4 του άρθρου 128Θ του ν. 2725/1999 του εγκλήματος της κατασκευής, διακίνησης κτλ απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων, που είναι αντίστοιχο με το έγκλημα του άρθρου 5 του ν. 1729/1987 για τα ναρκωτικά. Με δεδομένη την έκταση που έχει λάβει το πρόβλημα του ντόπινγκ η απαξία όλων των πράξεων που προηγούνται της χορήγησης των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων στους αθλητές και της χρήσης τους από αυτούς είναι εξίσου μεγάλη, αν όχι μεγαλύτερη ακόμη από την απαξία των μεμονωμένων πράξεων χορήγησης ή χρήσης τους. Πράξεις του εγκλήματος αυτού είναι η κατασκευή, εκχύλιση, τροποποίηση και παρασκευή, η αποθήκευση και διεκπεραίωση, η μεταφορά και διακίνηση, η εισαγωγή, εξαγωγή, εμπορία και πώληση, η προμήθεια και κατοχή και η προσφορά και η χρηματοδότηση της προμήθειας των ουσιών και μεθόδων που απαγορεύονται σύμφωνα με την ΚΥΑ του άρθρου 128Γ του ν. 2725/1999. Το έγκλημα της παραγράφου 4 του άρθρου 128Θ του ν. 2725/1999 τιμωρείται με τις ποινές της παραγράφου 1 (του εγκλήματος χορήγησης απαγορευμένων ουσιών ή μεθόδων), δηλαδή με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών και με χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη (ρήτρα σχετικής επικουρικότητας), ενώ προβλέπεται και η επιβολή των παρεπόμενων ποινών του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 128Θ και της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου. Αντίθετα για το έγκλημα αυτό δεν ισχύει η οιονεί παρεπόμενη ποινή της στέρησης του δικαιώματος του να είναι μέλος σε αθλητικό σωματείο κτλ., αφού στο άρθρο 3 παρ. 1β του ν. 2725/1999, όπου προβλέπεται η σχετική απαγόρευση, γίνεται αναφορά σε καταδίκη μόνο για χρήση ή διάθεση ουσιών ή μεθόδων φαρμακοδιέγερσης και όχι για άλλη πράξη κατασκευής ή διακίνησης τους. Βέβαια αυτή η απαγόρευση θα μπορούσε να προκύψει έμμεσα, αν ο δράστης του σχετικού εγκλήματος παραπεμφθεί στην Ε.ΦΙ.Π. και του επιβληθεί κύρωση κατά τις διατάξεις του άρθρου 130 του ν. 2725/1999, οπότε σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1δ του ίδιου νόμου δεν μπορεί

καταδικάστηκε.

⁶² Βλ. μεταξύ άλλων Α. Μαυρομάτη, Ποινικά αδικήματα στον αθλητισμό, σελ. 240.

να είναι μέλος αθλητικού σωματείου κτλ.

Στην παράγραφο 6 του άρθρου 128Θ του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, τυποποιείται για πρώτη φορά ένα άλλο έγκλημα αφηρημένης διακινδύνευσης της γνησιότητας του αποτελέσματος των αθλητικών αγώνων, η παρακώλυση ελέγχου ντόπινγκ. Εδώ ο νομοθέτης τυποποιεί σε ποινικό αδίκημα πράξεις που συναντώνται ολοένα και συχνότερα τελευταία, λόγω της αύξησης των ελέγχων ντόπινγκ, οι οποίες συνιστούν πλέον σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα σύμφωνα με το άρθρο 2.5 του Παγκόσμιου Κώδικα Αντιντόπινγκ, καθώς αποσκοπούν στην παρεμπόδιση της πραγματοποίησης των ελέγχων αυτών ή ανάλυσης των δειγμάτων, προφανώς για να αποφευχθεί η διαπίστωση της τέλεσης κάποιας παράβασης ντόπινγκ. Πράξεις του εγκλήματος αυτού είναι η παρακώλυση των αρμοδίων για έλεγχο ντόπινγκ φορέων στην άσκηση του καθήκοντός τους, η καταστροφή ή αλλοίωση των δειγμάτων ύστερα από διενέργεια νόμιμου ελέγχου, ή το να καθίσταται ανέφικτη η χρήση τους καθώς και η πλαστογραφία, νόθευση ή αλλοίωση της καταγραφής του αποτελέσματος του ελέγχου. Το έγκλημα της παραγράφου 6 του άρθρου 128Θ του ν. 2725/1999 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα σύμφωνα με άλλη διάταξη (ρήτρα σχετικής επικουρικότητας), ενώ δεν προβλέπεται η επιβολή παρεπόμενων ποινών.

Τέλος στο άρθρο 128ΙΔ του ν. 1646/1986, που προστέθηκε με το άρθρο 65 του ν. 3057/2002 τυποποιούνται ακόμη τέσσερα εγκλήματα σχετικά με το ντόπινγκ ίππων.

4. Αντί επιλόγου

Με την έκταση που έχει λάβει σήμερα το πρόβλημα του ντόπινγκ θα ήταν ουτοπικό να υποστηριχθεί ότι μπορεί άμεσα να κατανικηθεί. Μπορεί όμως και πρέπει ο αγώνας καταπολέμησής του να γίνει με όλα τα δυνατά όπλα, ώστε η νίκη να έρθει μακροπρόθεσμα. Κυριότερο αυτών η πρόληψη, ιδίως με τη μορφή της ενημέρωσης αθλητών, γονέων, προπονητών, γιατρών, διοικητικών στελεχών, δημοσιογράφων και όλων των εμπλεκόμενων με τον αθλητισμό για όλες τις διαστάσεις και τις συνέπειές του. Στόχος θα πρέπει να είναι οι κατασταλτικές διατάξεις, πειθαρχικές και ποινικές που αναφέρθηκαν παραπάνω, να έχουν στο μέλλον την ελάχιστη δυνατή εφαρμογή, λόγω ανυπαρξίας σχετικών παραβάσεων.

B. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το δεύτερο κεφάλαιο της ΕΑΔ είναι αφιερωμένο αποκλειστικά στην αυτούσια παράθεση νομοθετικών κειμένων που έχουν άμεσα ή έμμεσα σαν αντικείμενο τον Ελληνικό Αθλητισμό. Στη θέση αυτή θα δημοσιεύουμε επίσης υπουργικές αποφάσεις, διατάγματα, κανονισμούς, εγκυκλίους, καταστατικά ομοσπονδιών κλπ. Μάλιστα θα δημοσιεύονται και παλαιότερα νομοθετήματα, εφόσον φυσικά εξακολουθούν να ισχύουν και να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την σύγχρονη αθλητική πραγματικότητα.

5.

N. 3479/2006 (ΦΕΚ 152 Α)

Ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία αθλητικών επαγγελματικών ενώσεων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Ίδρυση, οργάνωση και λειτουργία αθλητικών επαγγελματικών ενώσεων και άλλες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 96 του ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α) αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Στις αθλητικές ομοσπονδίες, στις οποίες καλλιεργείται άθλημα επαγγελματικού χαρακτήρα, φορέας διεξαγωγής του οποίου είναι αθλητική ανώνυμη εταιρία, κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος, συνιστώνται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού, έπειτα από εισηγήσεις της ολομέλειας των Τμημάτων Αμειβομένων Αθλητών (Τ.Α.Α.) και της Αθλητικής Ομοσπονδίας, επαγγελματικές ενώσεις, ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, οι οποίες λειτουργούν, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού τους, με τη μορφή σωματείου ή αστικού συνεταιρισμού, αποτελούνται δε, αποκλειστικά και υποχρεωτικά, από τις αθλητικές εταιρείες, που συμμετέχουν σε αυτό το άθλημα.

2. Τα κάθε είδους οργανωτικά και λειτουργικά θέματα της επαγγελματικής ένωσης ρυθμίζονται με το καταστατικό αυτής και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονισμών. Το καταστατικό και οι κανονισμοί καταρτίζονται, εγκρίνονται και τίθενται σε ισχύ, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων και συμπλη-

ρωματικά, με τις διατάξεις περί σωματείων ή αστικών συνεταιρισμών, κατά περίπτωση.

3. Οι επαγγελματικές ενώσεις απολαύουν διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας ως προς την εσωτερική τους οργάνωση και λειτουργία σε σχέση με την αντίστοιχη αθλητική ομοσπονδία, της οποίας αποτελούν μέλη.

4. Το καταστατικό των επαγγελματικών ενώσεων και οι για την εκπλήρωση εκδιδόμενοι γενικοί και ειδικοί κανονισμοί αυτών, καθώς και οι τροποποιήσεις τους, ψηφίζονται από το οικείο όργανο αυτών και εγκρίνονται μετά από έλεγχο της νομιμότητας αυτών και γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού.»

Άρθρο 2

Το άρθρο 97 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 33 του ν. 3057/2002 (ΦΕΚ 239 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 97

Ένωση Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας

1. Η Ένωση Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών (Ε.Π.Α.Ε.), νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που ιδρύθηκε με το ν. 879/1979 (ΦΕΚ 56 Α') με έδρα την Αθήνα και λειτούργησε ακολούθως, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του ν. 2433/1996 (ΦΕΚ 180 Α'), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα, μετονομάζεται σε «Ένωση Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας» (εφεξής Ένωση Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας), αποτελεί την επαγγελματική ένωση των Ποδοσφαιρικών Ανωνύμων Εταιρειών, των Τμημάτων Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Τ.Α.Π.) ή των σωματείων, που συμμετέχουν, κατά τους οικείους κανονισμούς στα εθνικά πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας και λειτουργεί εφεξής, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού αυτής, ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, με τη μορφή είτε του σωματείου, κατά το άρθρο 78 και επόμενα του Αστικού Κώδικα είτε του αστικού συνεταιρισμού, κατά τις διατάξεις του ν. 1667/1986 (ΦΕΚ 196 Α'), διεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων και συμπληρωματι-

κά από τις ως άνω διατάξεις του Αστικού Κώδικα ή του ν. 1667/ 1986, κατά περίπτωση. Για τις σχέσεις της με το εξωτερικό υποχρεούται να χρησιμοποιεί σαν πρώτο συνθετικό της ονομασίας της τη λέξη «Ελληνική» στην αντίστοιχη γλώσσα. Όπου στον παρόντα νόμο και στην αθλητική εν γένει νομοθεσία αναφέρεται η λέξη «Ε.Π.Α.Ε.» ή «Ε.Σ.Α.Π.Ε.», εφεξής, νοείται η «Ένωση Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας», όπου δε οι ως άνω λέξεις συνδέονται με την Α΄ Εθνική Κατηγορία, νοείται η «Ένωση Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Α΄ Εθνικής Κατηγορίας».

2. Η Ένωση Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας είναι τακτικό μέλος της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.) και έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις, που έχουν οι ενώσεις ποδοσφαιρικών σωματείων - μέλη αυτής, επιφυλασσομένων ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος.»

Άρθρο 3

Μετά το άρθρο 97 του ν. 2725/1999 προστίθεται άρθρο 97Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 97Α

Σύσταση Ένωσης Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου Α΄ Εθνικής Κατηγορίας

1. Συνιστάται, ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, επαγγελματική ένωση των ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών, που, κατά τους οικείους κανονισμούς, συμμετέχουν στο εθνικό πρωτάθλημα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Α΄ Εθνικής Κατηγορίας. Η Ένωση λειτουργεί, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού της, με τη μορφή του αστικού συνεταιρισμού του ν. 1667/1986 και διέπεται από τις διατάξεις του καταστατικού της, του παρόντος, των κανονισμών της Ε.Π.Ο. και των υπερκείμενων Διεθνών Συνομοσπονδιών Ποδοσφαίρου και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του ν. 1667/1986 (εφεξής Ένωση Α΄ Εθνικής Κατηγορίας).

2. Η Ένωση Α΄ Εθνικής Κατηγορίας είναι τακτικό μέλος της Ε.Π.Ο. και έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις, που έχουν οι ενώσεις ποδοσφαιρικών σωματείων - μέλη αυτής, επιφυλασσομένων ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος.»

Άρθρο 4

Το άρθρο 98 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 98

Αρμοδιότητες των Ενώσεων Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου

1. Στις αρμοδιότητες των Ενώσεων Α΄ Εθνικής Κατηγορίας και Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας ανήκουν:

α) Η διοίκηση και διαχείριση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, μέσα στο πλαίσιο των νόμων του Κράτους και του καταστατικού, των κανονισμών και των σκοπών της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.).

β) Η οργάνωση και η διεξαγωγή των πρωταθλημάτων του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Α΄ Εθνικής Κατηγορίας, καθώς και της Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας αντίστοιχα, σύμφωνα με τους κανονισμούς και αποφάσεις της Ε.Π.Ο. και των υπερκείμενων Διεθνών Συνομοσπονδιών Ποδοσφαίρου και η επίλυση οποιουδήποτε ζητήματος ανακύπτει από τη διεξαγωγή των αγώνων αυτών, εφόσον δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου.

γ) Ο καθορισμός των ειδικότερων όρων και κανόνων συμμετοχής των επαγγελματικών ομάδων στο αντίστοιχο πρωτάθλημα και διεξαγωγής των αγώνων πρωταθλημάτων αρμοδιότητάς τους, περιλαμβανομένων, υποχρεωτικά, και των κανόνων ειδικού πειθαρχικού δικαίου. Κατά την κατάρτιση του σχετικού Κανονισμού λαμβάνονται υπόψη οι γενικοί όροι και κανόνες των κανονισμών πρωταθλημάτων της Ε.Π.Ο..

δ) Η τήρηση του Μητρώου των ποδοσφαιριστών, αρμοδιότητάς τους, παράλληλα με την Ε.Π.Ο. και ο καθορισμός των γενικών όρων της σύμβασης παροχής υπηρεσιών αυτών, περιλαμβανομένων και των οικονομικών σχέσεων αυτών με τα μέλη της Ένωσης, καθώς και η επίλυση των οικονομικών διαφορών αυτών με τους ποδοσφαιριστές και τους προπονητές τους.

ε) Η θέσπιση πειθαρχικών κανόνων και κανόνων διαχείρισης και λειτουργίας των μελών τους, καθώς και η εποπτεία και ο έλεγχος για την τήρηση των κανόνων αυτών.

στ) Η άσκηση της πειθαρχικής εξουσίας υπό τους όρους του παρόντος και των οικείων καταστατικών και κανονισμών, καθώς και η έκδοση ειδικού κανονισμού δεοντολογίας των διοικητικών και τεχνικών στελεχών του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, αρμοδιότητάς τους.

ζ) Η διοίκηση, διαχείριση και εκμετάλλευση της περιουσίας των Ενώσεων, ιδίως δε η παραχώρηση δικαιωμάτων διαφημιστικής εκμετάλλευσης και προβολής δραστηριοτήτων τους, που υπάγονται στην εκπλήρωση των σκοπών τους, καθώς και η προστασία και προαγωγή κάθε συλλογικού συμφέροντος (οικονομικού, κοινωνικού, πολιτιστικού) των μελών τους, ιδίως δε η σύναψη, για λογαριασμό τους, συμφωνιών ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων αγώνων ή στιγμιοτύπων τους και διαφημιστικής εκμετάλλευσης του ονόματος και της εμφάνισης των ποδοσφαιριστών αρμοδιότητάς τους, μέσα στο πλαίσιο της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας και με την επιφύλαξη ιδιαίτερα των διατάξεων, που διασφαλίζουν την ικανοποίηση των αναγκών ραδιοτηλεοπτικής ενημέρωσης του κοινού.

η) Η παροχή στα μέλη τους οικονομικής, τεχνικής, οργανωτικής, τεχνολογικής, ερευνητικής και επιστημονικής υποστήριξης, για την αύξηση ή βελτίωση των προϊόντων του ποδοσφαίρου, καθώς και η διαχείριση των προϊόντων αυτών.

θ) Η λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της βίας στα γήπεδα και του ντόπινγκ.

ι) Η οργάνωση και διεξαγωγή τακτικών σεμιναρίων επιμόρφωσης των διοικητικών και τεχνικών στελεχών του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, η ίδρυση κέντρων επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και η συνεργασία με τέτοια κέντρα, για τη μεταποδοσφαιρική επαγγελματική κατάρτιση των ποδοσφαιριστών, αρμοδιότητάς τους.

ια) Η ικανοποίηση κοινωνικών και πολιτιστικών αναγκών στο χώρο του ποδοσφαίρου.

ιβ) Η αντιμετώπιση κάθε άλλου ζητήματος, αναγκαίου για την προαγωγή και ανάπτυξη του αθλήματος αρμοδιότητάς τους, που δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου, ιδίως δε η οργάνωση και λειτουργία από τους συλλόγους - μέλη ακαδημιών ποδοσφαίρου, καθώς και η οργάνωση και διεξαγωγή αγωνιστικών εκδηλώσεων μεταξύ τους.

ιγ) Η αντιμετώπιση κάθε άλλου θέματος, που ανατίθεται σε αυτές, από την Ε.Π.Ο. ή από ειδικές διατάξεις του παρόντος ή κανονιστικών εν γένει πράξεων.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 101 παράγραφος 3 του παρόντος, οι γενικοί και ειδικοί κανονισμοί, που καταρτίζονται για την εκ-

πλήρωση των σκοπών των Ενώσεων του παρόντος, καθώς και οι τροποποιήσεις αυτών, ψηφίζονται από τη Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.) της Ε.Π.Ο., μετά από γνώμη της οικείας Ένωσης και έλεγχο της νομιμότητας αυτών από τον Υπουργό Πολιτισμού.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 99 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 37 παράγραφος 4 του ν. 3259/2004 (ΦΕΚ 149 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 99

Μέλη των Ενώσεων Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου

1. Μέλη των Ενώσεων Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου καθίστανται, αντίστοιχα, οι ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες, που, κατά τους οικείους κανονισμούς, έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, αρμοδιότητάς τους και πληρούν τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις του κανονισμού της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

2. Τα μέλη της Ένωσης Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας διακρίνονται σε τακτικά και πάρεδρα, ως ακολούθως:

α) Τακτικά μέλη είναι οι Π.Α.Ε., που, κατά τους οικείους κανονισμούς, συμμετέχουν στο πρωτάθλημα της Β' Εθνικής Κατηγορίας.

β) Πάρεδρα μέλη είναι οι Π.Α.Ε., τα Τ.Α.Π. και τα ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία, που, κατά τους οικείους κανονισμούς, συμμετέχουν στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας.

3. Με την επιφύλαξη ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος και του καταστατικού της οικείας Ένωσης, τα πάρεδρα μέλη δεν μπορούν να ασκήσουν δικαιώματα τακτικού μέλους ούτε να συμμετέχουν στα όργανα διοίκησης της Ένωσης.

4. Τα κριτήρια, καθώς και οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις εγγραφής ως μέλους των Ενώσεων του παρόντος, καθώς και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά καθορίζονται με ειδικό κανονισμό, που εκδίδεται, κατά τη διαδικασία της παραγράφου 2 του άρθρου 98, του παρόντος. Μεταξύ των κριτηρίων περιλαμβάνονται ιδίως τα κριτήρια της βαθμολογικής θέσης της

ομάδας, της οικονομικής της κατάστασης, της βιωσιμότητας αυτής, της καταλληλότητας των αθλητικών της εγκαταστάσεων, καθώς και τα κριτήρια που τίθενται από το σύστημα αδειοδότησης της UEFA, όπως επίσης και η ύπαρξη αναπτυξιακών υποδομών και ακαδημιών αθλητών στις υποψήφιες για εγγραφή στην Ένωση ομάδες.

5. Αποβάλλουν την ιδιότητα του μέλους της οικείας Ένωσης οι Π.Α.Ε. ή τα Τ.Α.Π. ή τα ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία κατά περίπτωση, που, κατά τους οικείους κανονισμούς, υποβιβάζονται σε Κατηγορία του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου ή παύουν για οποιονδήποτε λόγο, κατά τις οικείες νόμιμες διατάξεις ή τους κανονισμούς, να έχουν δικαίωμα συμμετοχής στα πρωταθλήματα αρμοδιότητας αυτής.

6. Οι Κανονισμοί των Ενώσεων του παρόντος έχουν εφαρμογή και στα πάρεδρα μέλη.

7. Όπου στις διατάξεις του παρόντος αναφέρεται ο όρος «μέλη της Ένωσης» νοούνται τα τακτικά και τα πάρεδρα μέλη.»

Άρθρο 6

Η περίπτωση στ' του άρθρου 100 του ν. 2725/1999, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 34 του ν. 3057/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για την Ένωση Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας από τις εισπράξεις, λόγω μετάδοσης ή αναμετάδοσης από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο ή οποιοδήποτε άλλο οπτικοακουστικό μέσο των ποδοσφαιρικών αγώνων, στους οποίους μετέχουν ομάδες της Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 84 του παρόντος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΟΡΓΑΝΑ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΑΥΤΩΝ

Άρθρο 7

Το άρθρο 101 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 35 του ν. 3057/2002 και με το άρθρο 29 παράγραφος 2 του ν. 3262/2004 (ΦΕΚ 173 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 101**Όργανα διοίκησης των Ενώσεων Επαγγελματικού Ποδοσφαίρου**

1. Τα όργανα διοίκησης των Ενώσεων είναι η Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.), το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) και όσα καθορίζονται με το καταστατικό τους. Οι αρμοδιότητες αυτών και κάθε άλλο θέμα, που αφορά τη συγκρότηση, οργάνωση και λειτουργία τους, ορίζονται με το καταστατικό τους, επιφυλασσομένων των διατάξεων του παρόντος.

2. Στην Ένωση Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας, λειτουργούν, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού, για κάθε Κατηγορία, ίδια όργανα, ήτοι:

- α) Γενική Συνέλευση της Β΄ Εθνικής Κατηγορίας και
- β) Γενική Συνέλευση της Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας.

3. Με ειδικούς Κανονισμούς, που ψηφίζει η Γενική Συνέλευση της αντίστοιχης Ένωσης, ύπερα από πρόταση του Δ.Σ., και εγκρίνονται, μετά από έλεγχο νομιμότητας από τον Υπουργό Πολιτισμού, καθορίζονται τα θέματα που αφορούν την οργάνωση και λειτουργία της Ένωσης και των Οργάνων της.

4. Οι Ενώσεις εκπροσωπούνται στο Δ.Σ. της Ε.Π.Ο. από:

- α) τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Α΄ Εθνικής Κατηγορίας, ο οποίος ασκεί τα καθήκοντα του Α΄ Αντιπροέδρου του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο.,
- β) τέσσερα (4) μέλη, προερχόμενα τρία (3) από την Α΄ Εθνική Κατηγορία και ένα (1) από τη Β΄ Εθνική Κατηγορία, τα οποία εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση της οικείας Ένωσης.

5. Στις Ενώσεις λειτουργούν ίδια δικαιοδοτικά όργανα ως ακολούθως:

- α) Οι από το άρθρο 95 του παρόντος προβλεπόμενες πρωτοβάθμιες επιτροπές επίλυσης οικονομικών διαφορών και
- β) Τα από τα άρθρα 119, 122 και 127B του παρόντος προβλεπόμενα πρωτοβάθμια δικαιοδοτικά όργανα.

Τα ως άνω όργανα και των δύο Ενώσεων του παρόντος συγκροτούνται και συντίθενται από τα ίδια πρόσωπα, λογιζόμενα, κατά περίπτωση, ως ένα ενιαίο όργανο. Με ειδικό κανονισμό ρυθμίζονται τα θέματα της εσωτερικής λειτουργίας των οργάνων αυτών.

Μέχρι εκδόσεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 127 παρ. 2 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 47 του ν. 3057/2002 και στη συνέχεια με το άρθρο 14 του ν. 3262/2004, αποφάσεως, η δαπάνη για τη

λειτουργία και τη γραμματειακή υποστήριξη των ως άνω οργάνων βαρύνει την Ένωση Α΄ Εθνικής Κατηγορίας.»

Άρθρο 8

Μετά το άρθρο 101 του ν. 2725/1999 προστίθεται νέο άρθρο 101Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 101Α

Σύνθεση οργάνων διοίκησης των Ενώσεων

1. Στο Δ.Σ. της Ένωσης Α΄ Εθνικής Κατηγορίας μετέχει ως μέλος ένας (1) εκπρόσωπος από κάθε Π.Α.Ε. της Κατηγορίας, ο οποίος πρέπει να είναι ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. αυτής ή κάτοχος του δέκα τοις εκατό (10%) τουλάχιστον των μετοχών αυτής. Μετέχει επίσης ως μέλος ένα μέλος του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο..

2. Στο Δ.Σ. της Ένωσης Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας μετέχει ως μέλος ένας (1) εκπρόσωπος από κάθε Π.Α.Ε. της Β΄ Εθνικής Κατηγορίας, ο οποίος πρέπει να είναι ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. αυτής ή κάτοχος του δέκα τοις εκατό (10%) τουλάχιστον των μετοχών αυτής. Μετέχουν επίσης τέσσερα (4) μέλη προερχόμενα από τη Γ΄ Εθνική Κατηγορία και υποδεικνυόμενα από αυτήν, τα οποία είναι είτε Πρόεδροι ή Αντιπρόεδροι ή κάτοχοι ομοίως του δέκα τοις εκατό (10%) τουλάχιστον των μετοχών Π.Α.Ε. Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας είτε Πρόεδροι ή Αντιπρόεδροι των μετεχόντων στην Κατηγορία Τ.Α.Π. ή ερασιτεχνικών σωματείων. Μετέχει επίσης και ένα μέλος του Δ.Σ. της Ε.Π.Ο..

3α) Στη Γενική Συνέλευση της Ένωσης Α΄ Εθνικής Κατηγορίας, καθώς και σε αυτή των Π.Α.Ε. Β΄ Εθνικής Κατηγορίας, κάθε Π.Α.Ε. – μέλος αυτών μετέχει με έναν εκπρόσωπό της, ο οποίος πρέπει να είναι ο Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. αυτής ή κάτοχος του δέκα τοις εκατό (10%) τουλάχιστον των μετοχών της.

β) Στη Γενική Συνέλευση της Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας κάθε Π.Α.Ε. – μέλος αυτής μετέχει με έναν εκπρόσωπό της, ο οποίος πρέπει να είναι ο Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος αυτής ή κάτοχος του δέκα τοις εκατό (10%) τουλάχιστον των μετοχών αυτής και κάθε Τ.Α.Π. ή ερασιτεχνικό σωματείο με τον Πρόεδρο ή τον Αντιπρόεδρο αυτού.

γ) Στη Γενική Συνέλευση της Ένωσης Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας, μετέχουν οι εκπρόσωποι των Π.Α.Ε. Β΄ Εθνικής Κατηγορίας, καθώς και τέσ-

σερα (4) μέλη προερχόμενα από τη Γ' Εθνική Κατηγορία κατ' ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 2 του παρόντος.»

Άρθρο 9

Μετά το άρθρο 101Α του ν. 2725/1999, προστίθεται νέο άρθρο 101Β, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 101Β

Εσωτερικός έλεγχος των οργάνων διοίκησης των Ενώσεων

1. Ο Πρόεδρος και τα λοιπά μέλη του Δ.Σ., καθώς και τα μέλη των λοιπών μόνιμων οργάνων και επιτροπών των Ενώσεων του παρόντος, εξαιρουμένων των δικαιοδοτικών-πειθαρχικών οργάνων αυτών, υπόκεινται στο διοικητικό-διαχειριστικό έλεγχο της Γενικής Συνέλευσης της οικείας Ένωσης κατόπιν γραπτών αναφορών, ερωτήσεων, μομφών ή παραπόνων των μελών της, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στο Καταστατικό και τους Κανονισμούς της.

2. Τα μέλη της κάθε Ένωσης έχουν το δικαίωμα να προκαλούν έκτακτο διαχειριστικό έλεγχο αυτής από ορκωτό ελεγκτή της επιλογής τους και με έξοδά τους. Νέος έκτακτος έλεγχος δεν είναι δυνατός, πριν από την πάροδο δώδεκα (12) μηνών από τον προηγούμενο, που ασκήθηκε από το ίδιο ή άλλο μέλος. Τα πορίσματα του ελέγχου κοινοποιούνται υποχρεωτικά σε όλα τα μέλη της Ένωσης, στα μέλη των Γενικών Συνελεύσεων και των Δ.Σ. και στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΣΥΣΤΑΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 10

Μετά το άρθρο 101Β του ν. 2725/1999 προστίθεται νέο άρθρο 101Γ, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 101Γ

Σύσταση ειδικών επιτελικών μονάδων

1. Για την ενίσχυση του επιτελικού έργου των Ενώσεων του παρόντος στη στρατηγική σχεδίαση, χάραξη, παρακολούθηση και αξιολόγηση της αθλη-

τικής και οικονομικής πολιτικής στον τομέα ευθύνης τους, συνιστώνται, με απόφαση του αρμόδιου, κατά το καταστατικό τους, οργάνου, σε κάθε Ένωση ειδικές επιτελικές μονάδες, σε επίπεδο τουλάχιστον Γραφείου.

2. Οι ειδικότερες αρμοδιότητες των ως άνω μονάδων καθορίζονται με τον ειδικό κανονισμό του άρθρου 101 παράγραφος 3 του παρόντος.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Άρθρο 11

Μετά το άρθρο 101Γ του ν. 2725/1999 προστίθεται νέο άρθρο 101Δ, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 101Δ

Διαδικασία έκδοσης - Έναρξη ισχύος Κανονισμών

1. Με γενικούς ή ειδικούς κανονισμούς, που καταρτίζονται, εγκρίνονται και τίθενται σε ισχύ, κατά τη διαδικασία του άρθρου 98 παράγραφος 2 του παρόντος, ρυθμίζονται η εν γένει οργάνωση και λειτουργία της διοίκησης και διαχείρισης του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, οι σχέσεις που διέπουν τα μέλη των Ενώσεων, οι κανόνες που ισχύουν για τους επαγγελματίες ποδοσφαιριστές, η οργάνωση, εποπτεία και διεξαγωγή των επισήμων ή φιλικών αγώνων του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, η λήψη ειδικότερων μέτρων (προληπτικών και κατασταλτικών) για την αντιμετώπιση της βίας στους αγωνιστικούς χώρους, καθώς και της χρήσης απαγορευμένων ουσιών και κάθε άλλο συναφές θέμα ή λεπτομέρεια, τηρουμένων των νόμων του Κράτους, των καταστατικών και των κανονισμών της Ε.Π.Ο. και των αντίστοιχων διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών.

2. Οι κανονισμοί, που έχουν ως αντικείμενο θέματα κοινού ενδιαφέροντος για τις Ενώσεις καταρτίζονται με αποφάσεις των Δ.Σ. των Ενώσεων και εγκρίνονται μετά από συμπίπτουσες αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων αυτών, οι οποίες συγκαλούνται κεχωρισμένως, με αποφάσεις των ως άνω Συμβουλίων.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 98 παράγραφος 2.

3. Δεν επιτρέπονται οι τροποποιήσεις των κανονισμών διάρθρωσης, ορ-

γάνωσης και διεξαγωγής των πρωταθλημάτων, καθώς και των προκηρύξεων αυτών κατά το χρονικό διάστημα διεξαγωγής των αγώνων πρωταθλημάτων, τυχόν δε γινόμενες ισχύουν από την επόμενη αγωνιστική περίοδο. Ειδικά οι κανονισμοί διάρθρωσης των πρωταθλημάτων εφαρμόζονται από τη μεθεπόμενη αγωνιστική περίοδο.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΡΥΘΜΙΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Άρθρο 12

Οικονομικά θέματα

1. Οι περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 102 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 36 του ν. 3057/2002, αντικαθίστανται ως εξής:

«α) ένα τοις εκατό(1%)στην Ε.Π.Ο,

β) ένα τοις εκατό (1%) στην Ένωση Α' Εθνικής Κατηγορίας και ενάμισι τοις εκατό (1,5%) στην Ένωση Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών.»

2. Η Ένωση Α' Εθνικής Κατηγορίας αναλαμβάνει αυτοδικαίως και χωρίς άλλη διατύπωση όλες τις νόμιμες ενοχικές υποχρεώσεις της Ε.Π.Α.Ε., που δημιουργήθηκαν από τη δραστηριότητα αυτής προς το Δημόσιο, την Ε.Π.Ο. και προς τους δημόσιους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Η Ένωση Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας αναλαμβάνει αντίστοιχα τα υπόλοιπα χρέη της Ε.Π.Α.Ε..

Οι απαιτήσεις της Ε.Π.Α.Ε., όπως αυτές υφίστανται έως τη δημοσίευση του παρόντος, εισπράττονται από την Ένωση Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας.

3. Για τη διαπίστωση των χρεών της Ε.Π.Α.Ε. που προκύπτουν από υποχρεώσεις έναντι άλλων νομικών προσώπων, δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και οποιουδήποτε τρίτου, ειδική επιτροπή, συγκροτούμενη, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, από εκπροσώπους των ενώσεων του παρόντος και της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, και στην οποία μετέχουν δύο (2) ορκωτοί ελεγκτές, καλεί, μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός, τους πιστωτές της Ε.Π.Α.Ε., με πρόσκληση, που δημοσιεύεται σε δύο (2) ημερήσιες εφημερί-

δες, όπως υποβάλλουν μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την τελευταία δημοσίευση, τα δικαιόγραφα τους με σημείωση των αξιουμένων από αυτούς ποσών. Με τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας η ως άνω ειδική Επιτροπή καλεί τα Δ.Σ. των ενώσεων του παρόντος για να εκφράσουν τις απόψεις τους επί των δηλώσεων των πιστωτών. Κατά την εφαρμογή της παρούσας διάταξης οι διοικήσεις των ενώσεων του παρόντος μπορούν να προέρχονται σε συμβιβασμό με τους ανωτέρω πιστωτές.

4. Οι οφειλές της Ένωσης Α΄ Εθνικής Κατηγορίας προς το Δημόσιο, που έχουν βεβαιωθεί κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, μπορούν να καταβληθούν, από την οικεία Ένωση, σε εξήντα (60) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, μαζί με το είκοσι τοις εκατό (20%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, που αναλογούν σε αυτές. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

5. Τα λαμβανόμενα ποσοστά από τις αμοιβές της παραγράφου 8 του άρθρου 84 του ν. 2725/1999, καθορίζονται για μεν την Ένωση Α΄ Εθνικής Κατηγορίας, σε δύο τοις εκατό (2%), λαμβανόμενο από τις αμοιβές των Π.Α.Ε. Α΄ Εθνικής Κατηγορίας, για δε την Ένωση Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας, σε δέκα τοις εκατό (10%), λαμβανόμενο από τις αμοιβές των μελών της Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας.

6. Η Ένωση Α΄ Εθνικής Κατηγορίας παρέχει, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού της, οικονομικές ενισχύσεις στα μέλη της, καθώς και στους συλλόγους της Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας, για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών τους είτε απευθείας σε αυτούς είτε μέσω της Ένωσης Β΄ και Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας ισομερώς. Οι ενισχύσεις αυτές εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα της Ένωσης Α΄ Εθνικής Κατηγορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Άρθρο 13

Το άρθρο 108 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 108**Έννοια όρων - Πεδίο εφαρμογής**

1. Επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι το διεξαγόμενο με ομάδες ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών (Π.Α.Ε.) και διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων. Στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο εντάσσεται και το πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας, στο οποίο επιτρέπεται, κατά ρητή πρόβλεψη των οικείων κανονισμών, να συμμετέχουν ομάδες Π.Α.Ε. ή Τμημάτων Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Τ.Α.Π.) αθλητικών σωματείων ή Τμημάτων Ερασιτεχνών Αθλητών αθλητικών σωματείων.

2. Οι Π.Α.Ε. είναι αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος.

3. Οι ποδοσφαιριστές, που αγωνίζονται στα πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου (Α', Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας) διακρίνονται σε επαγγελματίες, αμειβόμενους και ερασιτέχνες, κατά την ακόλουθη έννοια:

α) Επαγγελματίας ποδοσφαιριστής είναι εκείνος, που συνδέεται με συμβόλαιο παροχής αθλητικών υπηρεσιών με Π.Α.Ε., που αγωνίζεται στα πρωταθλήματα της Α', Β' ή Γ' Εθνικής Κατηγορίας.

β) Αμειβόμενος ποδοσφαιριστής είναι εκείνος, που συνδέεται με συμβόλαιο παροχής αθλητικών υπηρεσιών με Τμήμα Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Τ.Α.Π.) αθλητικού σωματείου, που αγωνίζεται στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας.

γ) Ερασιτέχνης ποδοσφαιριστής, είναι εκείνος, που ανήκει στο Τμήμα Ερασιτεχνών Αθλητών αθλητικού σωματείου, που αγωνίζεται στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής Κατηγορίας, χωρίς να συνδέεται με συμβόλαιο παροχής υπηρεσιών. Η αγωνιστική αθλητική δραστηριότητα των ποδοσφαιριστών της κατηγορίας αυτής σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί άσκηση επαγγελματικής αθλητικής δραστηριότητας, οι δε οικονομικές ή άλλες παροχές, που δίνονται από τα αθλητικά σωματεία στα οποία ανήκουν ή τις επαγγελματικές ενώσεις ή τις ομοσπονδίες, ως ενίσχυση για την υποστήριξη της αθλητικής τους δραστηριότητας, μέσα στο πλαίσιο των οικείων για τη φίλαθλη ιδιότητα διατάξεων, δεν αποτελούν οικονομικά ανταλλάγματα κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος, για την υπογραφή συμβολαίου παροχής υπηρεσιών με αμοιβή.

4. Στα πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Α΄ και Β΄ Εθνικής Κατηγορίας συμμετέχουν, μόνον, ομάδες ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών, στο δε πρωτάθλημα της Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας μπορούν να συμμετέχουν ομάδες ποδοσφαιρικών ανωνύμων εταιρειών ή τμήματος αμειβομένων ποδοσφαιριστών αθλητικού σωματείου ή τμήματος ερασιτεχνών ποδοσφαιριστών αθλητικού σωματείου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 110 του παρόντος.»

Άρθρο 14

Τα τρία πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 110 του ν. 2725/1999, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 37 του ν. 3259/2004 και την παράγραφο 5α του άρθρου 2 του ν. 3372/2005 (ΦΕΚ 187 Α΄), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Από την αγωνιστική περίοδο 2006-2007 και εφεξής τα ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία των οποίων οι ποδοσφαιρικές ομάδες ανέρχονται, κατά τους οικείους κανονισμούς, στο πρωτάθλημα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας, μπορούν να αγωνίζονται στο πρωτάθλημα αυτό, κατ' επιλογή τους είτε με τη μορφή του ερασιτεχνικού αθλητικού σωματείου (Τμήμα Ερασιτεχνών Ποδοσφαιριστών) είτε του Τμήματος Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (Τ.Α.Π.) αυτού είτε της ποδοσφαιρικής ανώνυμης Εταιρείας (Π.Α.Ε.).»

Άρθρο 15

Το άρθρο 112 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 37 παρ. 3 του ν. 3259/2004, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 112

Πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου

1. Τα κατ' έτος διεξαγόμενα πρωταθλήματα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου είναι:

- α) Το πρωτάθλημα της Α΄ Εθνικής Κατηγορίας.
- β) Το πρωτάθλημα της Β΄ Εθνικής Κατηγορίας.
- γ) Το πρωτάθλημα της Γ΄ Εθνικής Κατηγορίας.

2. Τα πρωταθλήματα της προηγούμενης παραγράφου αναδιαρθρώνονται με Κανονισμούς και τη διαδικασία του άρθρου 101Δ.»

Άρθρο 16

Μετά το άρθρο 112 του ν. 2725/1999 προστίθεται νέο άρθρο 112Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 112Α

Κριτήρια αξιολόγησης ερασιτεχνικών ομάδων ως υποψηφίων επαγγελματιών

1. Από την αγωνιστική περίοδο 2008-2009, με τη λήξη του ετήσιου πρωταθλήματος της Γ' Εθνικής Κατηγορίας, όλες οι θέσεις των υποβιβασόμενων σε κατηγορία του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου ομάδων της Γ' Εθνικής Κατηγορίας, όπως αυτές προσδιορίζονται από την οικεία προκήρυξη, καταλαμβάνονται από τις ανερχόμενες με βάση τη βαθμολογία των οικείων πρωταθλημάτων ομάδες του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου, εφόσον αυτές, πέραν της βαθμολογικής τους κατάταξης, πληρούν και τα κριτήρια της επόμενης παραγράφου, άλλως καλείται η αμέσως επόμενη βαθμολογικά ομάδα, η οποία πληροί τα κριτήρια της επόμενης παραγράφου.

2. Οι υποψήφιες ομάδες κρίνονται από τη Γενική Συνέλευση της Ένωσης, ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. αυτής, με βάση τα κριτήρια, που τίθενται από την Ένωση σε ειδικό Κανονισμό του άρθρου 101Δ και στην οικεία προκήρυξη. Κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη είναι ιδίως:

- α) η οικονομική κατάσταση και η βιωσιμότητα,
- β) η αγωνιστική κατάσταση,
- γ) ο μέσος όρος των εισιτηρίων της τελευταίας τριετίας,
- δ) ο πληθυσμός της πόλης όπου η έδρα της ομάδας,
- ε) οι γηπεδικές εγκαταστάσεις (χωρητικότητα σταδίου, κατάσταση γηπεδικού χώρου, υλικοτεχνική υποδομή).

3. Με τον ειδικό Κανονισμό της προηγούμενης παραγράφου εισάγεται σύστημα βαθμολόγησης των κριτηρίων, με βάση το οποίο καταρτίζεται ο τελικός πίνακας αξιολόγησης των υποψηφίων ομάδων.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗ

Άρθρο 17

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 115 του ν. 2725/ 1999, όπως αντι-

καταστάθηκαν, η μεν παράγραφος 1 με τα άρθρα 38 παρ. 4 του ν. 3057/2002 και 37 παρ. 5 του ν. 3259/2004, η δε παράγραφος 2 με το άρθρο 20 παρ.7 του ν. 2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α΄) και 37 παρ. 5 του ν. 3259/ 2004, αντικαθίστανται ως εξής:

«1) Από την αγωνιστική περίοδο 2006-2007 και εφεξής το πρωτάθλημα της Α2 Εθνικής Κατηγορίας καλαθοσφαίρισης διοργανώνεται και διεξάγεται από την Ε.Ο.Κ.. Από την ίδια αγωνιστική περίοδο και εφεξής τα ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία, των οποίων οι ομάδες καλαθοσφαίρισης ανέρχονται, κατά τους οικείους κανονισμούς, στο πρωτάθλημα καλαθοσφαίρισης της Α2 Εθνικής Κατηγορίας, μπορούν να αγωνίζονται στο πρωτάθλημα αυτό, κατ' επιλογή τους είτε με τη μορφή του ερασιτεχνικού αθλητικού σωματείου (Τμήμα Ερασιτεχνών Καλαθοσφαιριστών) είτε του Τμήματος Αμειβομένων Καλαθοσφαιριστών (Τ.Α.Κ.) αυτού είτε της Καλαθοσφαιρικής Ανώνυμης Εταιρίας (Κ.Α.Ε.).

2) Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 108 του παρόντος εφαρμόζονται, ανάλογα, και για τους καλαθοσφαιριστές των νομικών προσώπων της προηγούμενης παραγράφου.»

2. Για τις αγωνιστικές περιόδους 2006-2007 και 2007-2008 σε κάθε Τ.Α.Κ. και ερασιτεχνικό σωματείο που δικαιούται συμμετοχής στο πρωτάθλημα καλαθοσφαίρισης της Α2 Εθνικής Κατηγορίας παρέχεται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.) ετήσια τακτική επιχορήγηση ποσού εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.

3. Τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 99 του ν. 2725/1999, όπως αυτό αντικαθίσταται με το άρθρο 5 του παρόντος εφαρμόζονται ανάλογα και για τις ομάδες που εγγράφονται ως μέλη στον Ελληνικό Σύνδεσμο Ανώνυμων Καλαθοσφαιρικών Εταιρειών (Ε.Σ.Α.Κ.Ε.) με τον κανονισμό της παραγράφου 4 του άρθρου 105 του ν. 2725/1999.

4. Για τις Καλαθοσφαιρικές Ανώνυμες Εταιρίες (Κ.Α.Ε.) που δικαιούνται συμμετοχής στο πρωτάθλημα της Α1 Εθνικής Κατηγορίας Καλαθοσφαίρισης η προθεσμία κατάθεσης των σχετικών δικαιολογητικών του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 78 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 25 του ν. 3057/2002 και με το άρθρο 16 του ν. 3262/2004, ορίζεται σε σαράντα πέντε (45) ημέρες πριν από την έναρξη της αγωνιστικής περιόδου. Το πιστοποιητικό της Επιτροπής Επαγγελματικού

Αθλητισμού της παραγράφου 3 του άρθρου 77Α του ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 24 του ν. 3057/2002, εκδίδεται το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή των σχετικών δικαιολογητικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ

Άρθρο 18

Μετά το άρθρο 107 του ν. 2725/1999 προστίθεται άρθρο 107Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 107Α

Ένωση Σωματείων Αμειβομένων Πετοσφαιριστών

1. Συνιστάται επαγγελματική ένωση των τμημάτων αμειβομένων πετοσφαιριστών των αθλητικών σωματείων, που, κατά τους οικείους κανονισμούς συμμετέχουν στο εθνικό πρωτάθλημα Α1 Εθνικής Κατηγορίας Πετοσφαίρισης, με την επωνυμία «Ένωση Σωματείων Αμειβομένων Πετοσφαιριστών» και διακριτικό τίτλο «Ε.Σ.Α.Π.» και έδρα την Αθήνα, η οποία λειτουργεί, κατά ρητή πρόβλεψη του καταστατικού αυτής, με τη μορφή είτε του σωματείου, κατά το άρθρο 78 επόμενα του Αστικού Κώδικα είτε του αστικού συνεταιρισμού, κατά τις διατάξεις του ν. 1667/1986, διεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων και συμπληρωματικά από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα ή του ν. 1667/1986, κατά περίπτωση. Όπου στις διατάξεις του παρόντος αναφέρεται η φράση «Ολομέλεια Τμημάτων Αμειβομένων Αθλητών» νοείται, προκειμένου περί τμημάτων αμειβομένων αθλητών της Α1 Εθνικής Κατηγορίας Πετοσφαίρισης, η «Ε.Σ.Α.Π.».

2. Η Ε.Σ.Α.Π. απολαύει διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας ως προς την εσωτερική της οργάνωση και λειτουργία σε σχέση με την Ελληνική Ομοσπονδία Πετοσφαίρισης (Ε.Ο.ΠΕ.), της οποίας αποτελεί τακτικό μέλος.

3. Τα κάθε είδους οργανωτικά και λειτουργικά θέματα της Ε.Σ.Α.Π. ρυθμίζονται με το καταστατικό αυτής και των σε εκτέλεση αυτού εκδιδόμενων κανονισμών. Το καταστατικό και οι κανονισμοί καταρτίζονται, εγκρίνονται και τίθενται σε ισχύ, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και των σε εκτέ-

λεση αυτού εκδιδομένων κανονιστικών πράξεων και συμπληρωματικά με τις διατάξεις περί σωματείων ή αστικών συνεταιρισμών, κατά περίπτωση.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 98, 99, 101, 101Α, 101Β, 101Γ και 101Δ, εκτός αυτών των άρθρων 101 παράγραφος 4 και 101Α παράγραφοι 1 και 2, εφαρμόζονται και επί της Ε.Σ.Α.Π. ανάλογα.

5. Η Ε.Σ.Α.Π. μπορεί να επιχορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για την αντιμετώπιση λειτουργικών αναγκών αυτής.

6. Για τις αγωνιστικές περιόδους 2006-2007 και 2007- 2008 σε κάθε Τ.Α.Π. που δικαιούται συμμετοχής στο πρωτάθλημα πετοσφαίρισης της Α1 Εθνικής Κατηγορίας παρέχεται από τη Γ.Γ.Α. ετήσια τακτική επιχορήγηση ποσού εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.

Η επιχορήγηση αυτή προσαυξάνεται σε ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) στην περίπτωση που το Τ.Α.Π. μετάσχει στην ημιτελική φάση επίσημης ευρωπαϊκής διοργάνωσης και διπλασιάζεται στην περίπτωση που το Τ.Α.Π. μετάσχει στην τελική φάση της. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 102 του ν. 2725/1999, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 36 του ν. 3057/2002, εφαρμόζεται ανάλογα και στην προκείμενη περίπτωση.»

Άρθρο 19

Μετά το άρθρο 107Α του ν. 2725/1999 προστίθεται άρθρο 107Β, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 107Β

Θέματα αφορώντα την Α2 Εθνική Κατηγορία Πετοσφαίρισης

1. Από την αγωνιστική περίοδο 2006-2007 και εφεξής το πρωτάθλημα της Α2 Εθνικής Κατηγορίας πετοσφαίρισης διοργανώνεται και διεξάγεται από την Ε.Ο.ΠΕ.. Από την ίδια αγωνιστική περίοδο και εφεξής τα ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία, των οποίων οι ομάδες πετοσφαίρισης ανέρχονται, κατά τους οικείους κανονισμούς, στο πρωτάθλημα πετοσφαίρισης της Α2 Εθνικής Κατηγορίας, μπορούν να αγωνίζονται στο πρωτάθλημα αυτό, κατ' επιλογή τους είτε με τη μορφή του ερασιτεχνικού αθλητικού σωματείου (Τμήμα Ερασιτεχνών Πετοσφαιριστών) είτε του Τμήματος Αμειβομένων Πετοσφαιριστών αυτού.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 περιπτώσεις β' και γ' του άρθρου 108 του παρόντος εφαρμόζονται ανάλογα και για τους πετοσφαιριστές των νομικών προσώπων της προηγούμενης παραγράφου.

3. Για τις αγωνιστικές περιόδους 2006-2007 και 2007- 2008 σε κάθε Γ.Α.Π. και ερασιτεχνικό σωματείο που δικαιούται συμμετοχής στο πρωτάθλημα πετοσφαίρισης της Α2 Εθνικής Κατηγορίας παρέχεται από τη Γ.Γ.Α. ετήσια επιχορήγηση ποσού πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Άρθρο 20

Μετά το άρθρο 118 του ν. 2725/1999 προστίθεται άρθρο 118Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 118Α

Ευθύνες διοικούντων αθλητικά νομικά πρόσωπα

1. Τα πρόσωπα, που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των αθλητικών ανωνύμων εταιρειών (Α.Α.Ε.) ή των τμημάτων αμειβομένων αθλητών των αθλητικών σωματείων ή των συνεταιρισμών αυτών ή των αθλητικών επαγγελματικών ενώσεων ή των αθλητικών ομοσπονδιών, που καλλιεργούν άθλημα επαγγελματικού χαρακτήρα, κατά το χρόνο διάλυσης ή συγχώνευσης ή διαχωρισμού τους σε νέα νομικά πρόσωπα, ευθύνονται προσωπικά και αλληλεγγύως για την πληρωμή των φόρων, που, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, οφείλονται από τα ως άνω αθλητικά νομικά πρόσωπα, καθώς και των φόρων, που παρακρατούνται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Τα ως άνω πρόσωπα έχουν δικαίωμα αναγωγής κατά των προσώπων, που διετέλεσαν αντίστοιχα διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές του νομικού προσώπου, ως προς τους φόρους, που αφορούν σε χρήσεις προγενέστερες, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.

2. Στα ως άνω νομικά πρόσωπα, που συγχωνεύονται ή διαχωρίζονται, ευθύνεται αλληλεγγύως, μαζί με τα πιο πάνω πρόσωπα, για την πληρωμή των κατά τη προηγούμενη παράγραφο οφειλόμενων φόρων του διαλυόμενου

ή διαχωριζομένου νομικού προσώπου και εκείνο, που το απερρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο, που συστήθηκε, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.

3. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως, για τους παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου, που εκπροσωπούν ως εξής:

α) Αν έχει γίνει παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μια από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά.

β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μια από τις ως άνω ιδιότητες, κατά το χρόνο, που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου.

4. Οι Πρόεδροι των Δ.Σ., διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των Α.Α.Ε., Τ.Α.Α. ή σωματείων, που συμμετέχουν στα επαγγελματικά πρωταθλήματα, ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με το αντίστοιχο νομικό πρόσωπο για τα χρέη που αυτό δημιουργεί κατά το χρονικό διάστημα της θητείας τους.

5. Κατά των μελών των προσωρινών Διοικήσεων των Α.Α.Ε., Τ.Α.Α. ή σωματείων που διορίζονται από το αρμόδιο δικαστήριο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69 του Αστικού Κώδικα, κατόπιν σχετικής αίτησης του οικείου αθλητικού σωματείου ή μέλους αυτού δεν μπορούν να ληφθούν τα δυσμενή μέτρα που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως αυτές ισχύουν, όσον αφορά τις υποχρεώσεις που ορίζονται από τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου των Α.Α.Ε. που γεννήθηκαν από πράξεις προηγούμενων διοικήσεων, έστω και αν αυτά βεβαιώθηκαν ή κατέστησαν ληξιπρόθεσμα κατά τη διάρκεια της θητείας της προσωρινής διοίκησης. Τυχόν δυσμενή μέτρα που έχουν ληφθεί σε βάρος των ως άνω προσώπων έως τη δημοσίευση του παρόντος αίρονται αυτοδικαίως. Πρόεδροι Δ.Σ., διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι των προσωρινών διοικήσεων ευθύνονται με την ατομική τους περιουσία μόνο για τα χρέη και τις υποχρεώσεις του νομικού προσώπου που δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας τους.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΦΟΡΩΣΕΣ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΕΣ

Άρθρο 21

Το άρθρο 86 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 παρ. 1 και 2 του ν. 3057/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 86

Αμοιβές των επαγγελματιών και αμειβομένων αθλητών - Όρια αυτών

1. Οι κάθε είδους αμοιβές των επαγγελματιών και των αμειβομένων αθλητών (σε χρήμα ή σε είδος) καθορίζονται ελεύθερα με το συμβόλαιο, που υπογράφεται μεταξύ αυτών και της αντίστοιχης Εταιρείας ή Τ.Α.Α. αθλητικού σωματείου. Με το ίδιο ή όμοιο συμβόλαιο καθορίζονται ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής των ως άνω αμοιβών, σύμφωνα με τα όσα ειδικότερα ορίζονται από τον κανονισμό του άρθρου 87 του παρόντος. Ειδικά οι τυχόν αμοιβές σε είδος αποτιμώνται σε χρήμα, το ποσόν του οποίου αναγράφεται στο συμβόλαιο.

2. Το ετήσιο συνολικό ύψος των κάθε είδους αμοιβών του συνόλου των επαγγελματιών ή αμειβομένων αθλητών της κάθε Εταιρείας ή Τ.Α.Α. καθορίζεται από την εταιρία ή το Τ.Α.Α. και δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το εβδομήντα τοις εκατό (70%) των εσόδων του προϋπολογισμού της Εταιρείας ή του Τ.Α.Α.. Στο ως άνω συνολικό ύψος των αμοιβών δεν υπολογίζονται οι τυχόν δαπάνες, που καταβάλλονται στο σύλλογο από τον οποίο προέρχεται ο αθλητής.

3. Στον ετήσιο προϋπολογισμό της κάθε Εταιρείας ή Τ.Α.Α. αναγράφεται υπό ίδιο κωδικό αριθμό το ακριβές χρηματικό ποσό, που προκύπτει από την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

4. Εταιρεία ή Τ.Α.Α., που υπερβαίνει το ύψος του χρηματικού ποσού της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να καταβάλει στην επαγγελματική ένωση, που ανήκει, πρόστιμο που ορίζεται κατά τη διαδικασία της παραγράφου 7.

5. Κατ' εξαίρεση εταιρείες των οποίων οι ομάδες συμμετέχουν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις μπορούν να υπερβούν το όριο της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και μέχρι το ποσοστό ενενήντα τοις εκατό (90%) των

εσόδων του προϋπολογισμού, για το έτος συμμετοχής τους στις ως άνω διοργανώσεις. Στην περίπτωση διατήρησης της υπέρβασης σε επόμενα έτη, που δεν συμμετέχει η ομάδα στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις υποχρεούνται να καταβάλλουν στην Ένωση πρόστιμο που ορίζεται κατά τη διαδικασία της παραγράφου 7 για κάθε έτος.

6. Απαγορεύεται στις εταιρείες ή στα Τ.Α.Α. των αθλητικών σωματείων, καθώς και στους μετόχους ή τα μέλη αυτών ή σε κάθε τρίτο η καταβολή στους αθλητές έκτακτων παροχών (σε χρήμα ή σε είδος) πλέον των, κατά το παρόν άρθρο, ρητά, καθοριζομένων στο συμβόλαιο του αθλητή. Τα χρηματικά ποσά που συμφωνούνται μεταξύ σωματείου που διατηρεί Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. και αθλητή, υπέρ του τελευταίου, κατά την υπογραφή του συμβολαίου καταβάλλονται, εφόσον δεν υπάρχει ευνοϊκότερη για τον αθλητή ρύθμιση, ως εξής: το ένα τρίτο (1/3) αμέσως με την υπογραφή του συμβολαίου και τα υπόλοιπα δύο τρίτα (2/3) σε ισόποσες δόσεις κατανεμόμενες στη διάρκεια του συμβολαίου. Οι πάσης φύσεως καταβολές προς τους αθλητές διενεργούνται αποκλειστικά μέσω τραπεζικών λογαριασμών με εντολές πληρωμής ή δίγραμμες επιταγές.

7. Η παράβαση των ορισμών των προηγούμενων παραγράφων συνεπάγεται την επιβολή σε βάρος της υπαίτιας Εταιρείας ή Τ.Α.Α. προστίμου, το ύψος και η διαδικασία επιβολής του οποίου καθορίζεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της οικείας Ένωσης.

8. Οποιαδήποτε ιδιαίτερη γραπτή συμφωνία μεταξύ Εταιρείας ή Τ.Α.Α. και αθλητή η οποία συνάπτεται, πέρα από το συμβόλαιο και αναφέρεται σε θέματα του παρόντος άρθρου είναι απολύτως άκυρη και ουδέν έννομο αποτέλεσμα παράγει.»

Άρθρο 22

Στο άρθρο 88 του ν. 2725/1999 προστίθενται παράγραφοι 6, 7 και 8, που έχουν ως εξής:

«6. Ουδεμία εγγραφή ή μετεγγραφή επαγγελματία ή αμειβόμενου αθλητή εγκρίνεται, μη εκδιδόμενου, σε καμιά περίπτωση, του σχετικού δελτίου αθλητικής ιδιότητας, αν η σχετική αίτηση προς την οικεία ομοσπονδία δεν συνοδεύεται από παραστατικό της οικείας Δ.Ο.Υ., ότι κατεβλήθη ο αναλογών, κατά τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, φόρος προς το Ελληνικό Δημόσιο, για τα χρηματικά ποσά, που συμφωνούνται στο συμβόλαιο, μεταξύ Εταιρείας ή Τ.Α.Α. και αθλητή, υπέρ του τελευταίου.

7. Στην περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 6 του άρθρου 86 (καταβολή των υπέρ του αθλητή χρηματικών ποσών σε δόσεις) η καταβολή του φόρου που αναλογεί σε κάθε δόση αποδεικνύεται με σχετικό παραστατικό της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., το οποίο κατατίθεται στην οικεία επαγγελματική ένωση και την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού.

8. Η παράβαση των ορισμών των προηγούμενων παραγράφων συνεπάγεται, από το χρόνο τέλεσης της παράβασης, την απόλυτη ακυρότητα της εγγραφής ή μετεγγραφής του αθλητή, η δε συμμετοχή του στους αγώνες θεωρείται, για κάθε συνέπεια, αντικανονική, ελεγχόμενη από το οικείο δικαιοδοτικό όργανο και αυτεπαγγέλτως.»

Άρθρο 23

Στο άρθρο 89 του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 παρ. 4 του ν. 3057/2002 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Στους ερασιτέχνες αθλητές που μετέχουν σε επαγγελματικά πρωταθλήματα παρέχεται ιδιωτική ασφαλιστική κάλυψη για την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των δύο προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 24

Το άρθρο 90 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 του ν. 3262/2004 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 90

Χρονική διάρκεια των συμβολαίων

1. Η χρονική διάρκεια του συμβολαίου αμειβόμενου ή επαγγελματία αθλητή δεν επιτρέπεται, με ποινή ακυρότητας, να είναι μικρότερη των έξι (6) μηνών και μεγαλύτερη των πέντε (5) ετών. Σε κάθε περίπτωση η λήξη της χρονικής διάρκειας του συμβολαίου πρέπει να συμπίπτει το αργότερο, μία ημέρα πριν από την έναρξη της μετεγγραφικής περιόδου.

2. Η με οποιονδήποτε τρόπο ή συμφωνία μονομερούς ανανέωση του συμβολαίου της προηγούμενης παραγράφου απαγορεύεται, τυχόν δε γινόμενη είναι απολύτως άκυρη και συνεπάγεται τις συνέπειες της παραγράφου 8 του άρθρου 88 του παρόντος.

3. Εκπαιδευόμενος αθλητής, με τη συμπλήρωση του δεκάτου ογδού (18ου) έτους της ηλικίας του έχει υποχρέωση να υπογράψει με την εταιρία ή το Τ.Α.Α.,

που ανήκει συμβόλαιο παροχής υπηρεσιών, εφόσον η εταιρία ή το Τ.Α.Α. το επιθυμούν. Η χρονική διάρκεια του συμβολαίου αυτού εκτείνεται από ένα (1) έως τρία (3) έτη και καθορίζεται, αποκλειστικά και για μία μόνο φορά, από την εταιρία ή το Τ.Α.Α.. Επιτρέπεται συμφωνία των συμβαλλόμενων μερών, κατά την υπογραφή του ως άνω συμβολαίου, για διάρκεια αυτού, πέραν της προτεινόμενης από την εταιρία και μέχρι πέντε (5) ετών, συνολικά.

4. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και για τους ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές του ιδρυτικού της Εταιρείας ή του Τ.Α.Α. αθλητικού σωματείου ή για τους ερασιτέχνες αθλητές οποιουδήποτε άλλου αθλητικού σωματείου, με τα οποία η οικεία εταιρία ή το Τ.Α.Α. έχουν υπογράψει προγραμματικές συμβάσεις εκπαιδευτικής και τεχνικοοικονομικής υποστήριξης των αντίστοιχων αθλητικών τμημάτων των ως άνω σωματείων.

5. Τα πρόσωπα που διαμεσολαβούν στην κατάρτιση των συμβολαίων μεταξύ αθλητών ή προπονητών και Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. (μάνατζερς) μπορούν να συνάπτουν συμβάσεις συνεργασίας (διαμεσολάβησης) με αθλητές κατ' ανώτατο όριο μέχρι το είκοσι τοις εκατό (20%) των αθλητών κάθε ομάδας που δικαιούνται συμμετοχής στο οικείο πρωτάθλημα. Οι συμβάσεις διαμεσολάβησης καταγγέλλονται ελεύθερα από τους αθλητές (επαγγελματίες, αμοιβόμενους ή ερασιτέχνες) με μόνη την έγγραφη δήλωσή τους προς τον διαμεσολαβητή. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, της επαγγελματικής ένωσης και των συνδικαλιστικών οργάνων αθλητών και προπονητών καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις πρόσβασης και άσκησης του επαγγέλματος του αθλητικού διαμεσολαβητή (μάνατζερ).»

Άρθρο 25

Μετά το άρθρο 90 του ν. 2725/1999 προστίθεται άρθρο 90Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 90Α

Νομικό καθεστώς των επαγγελματιών και αμειβομένων αθλητών σε περίπτωση υποβιβασμού της ομάδας σε ερασιτεχνική κατηγορία.

1. Οι επαγγελματίες και οι αμειβόμενοι αθλητές, σε περίπτωση υποβιβασμού της ομάδας τους σε κατώτερη κατηγορία, στους αγώνες της οποίας δεν επιτρέπεται, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, συμμετοχή επαγγελματιών ή αμει-

βοιμένων αθλητών, αντίστοιχα, εξακολουθούν, κατ' εξαίρεση, να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως αθλητών και στην κατηγορία στην οποία υποβιβάζεται η ομάδα τους για ένα (1) έτος, εφόσον η χρονική διάρκεια του συμβολαίου τους καλύπτει το έτος αυτό, διατηρουμένων, κατά τα λοιπά, των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών τους, όπως αυτά καθορίζονται, μετά την κατά το άρθρο 86, παράγραφος 8 του παρόντος αναπροσαρμογή τους, στο συμβόλαιό τους και αντιστοιχούν στο ως άνω έτος προσφοράς των υπηρεσιών τους.

2. Το διάδοχο της Α.Α.Ε. ή του Τ.Α.Α. αθλητικό σωματείο, για την εκπλήρωση των οικονομικών υποχρεώσεών του προς τους ως άνω επαγγελματίες ή αμειβομένους αθλητές, αντίστοιχα, δικαιούται να εισπράττει, για λογαριασμό του, την, κατά τις ισχύουσες, κάθε φορά, διατάξεις, αποζημίωση, που υποχρεούται να καταβάλλει ο, μετά την αποδέσμευση του αθλητή, αποκτών τον επαγγελματία ή αμειβόμενο αθλητή νέος σύλλογος, προς το σύλλογο από τον οποίο προέρχεται ο αθλητής.»

Άρθρο 26

Μετά το άρθρο 90Α του ν. 2725/1999 προστίθεται άρθρο 90Β, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 90Β

Έννοια εκπαιδευόμενου αθλητή - Υποχρεώσεις - Αποδέσμευση αυτών

1. Εκπαιδευόμενος αθλητής είναι εκείνος ο οποίος διανύει ηλικία μέχρι δεκαοκτώ (18) ετών συμπληρωμένο και είναι εγγεγραμμένος σε Ακαδημία Εκπαίδευσης Αθλητών αθλητικής ανώνυμης Εταιρείας. Ως ημερομηνία συμπλήρωσης της ηλικίας λαμβάνεται η 31η Δεκεμβρίου του έτους συμπλήρωσης.

2. Οι εκπαιδευόμενοι αθλητές διατηρούν τη φίλαθλη ιδιότητά τους, απαγορευομένης της λήψης από αυτούς οποιασδήποτε αμοιβής ή αποζημίωσης, από τις μη επιτρεπόμενες κατά τις ισχύουσες, κάθε φορά, διατάξεις για τη φίλαθλη ιδιότητα.

3. Ο εκπαιδευόμενος αθλητής αποδεσμεύεται στις εξής, μόνο, περιπτώσεις:

- α) ύστερα από απόφαση της Εταιρείας στην οποία ανήκει,
- β) αν, με τη συμπλήρωση του δεκάτου ογδόου (18) έτους της ηλικίας του,

η εταιρία, στην οποία ανήκει, δεν υπογράψει με αυτόν σύμβαση προσφοράς υπηρεσιών (συμβόλαιο) ως επαγγελματία αθλητή.

4. Ο κατά την προηγούμενη παράγραφο αποδεσμευόμενος αθλητής είναι ελεύθερος να εγγραφεί, ως επαγγελματίας ή αμειβόμενος αθλητής, με τις ίδιες προϋποθέσεις, που, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, απαιτούνται για την απόκτηση της ιδιότητας επαγγελματία ή αμειβομένου αθλητή ή ως ερασιτέχνης αθλητής αθλητικού σωματείου.

5. Κατ' εξαίρεση των ορισμών των προηγούμενων παραγράφων στην περίπτωση υποβιβασμού της ομάδας της Εταιρείας σε κατηγορία, που δεν επιτρέπεται, κατά τις ισχύουσες διατάξεις, συμμετοχή αθλητικών ανωνύμων εταιρειών, το σύνολο των εκπαιδευόμενων αθλητών της Εταιρείας μεταφέρεται στο διάδοχο αθλητικό σωματείο, στο οποίο ανήκουν εφεξής, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά και για κάθε συνέπεια των διατάξεων περί ερασιτεχνών αθλητών του αθλήματος.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Άρθρο 27

Το άρθρο 21 του ν. 3262/2004 (ΦΕΚ 173Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 21

1. Απαγορεύεται, απολύτως, η διενέργεια κάθε είδους εγγραφών ή μετεγγραφών, μετά ή άνευ ανταλλάγματος, επαγγελματιών ή ερασιτεχνών ή εκπαιδευόμενων ή ελεύθερων ή δανεικών αθλητών, σε ποδοσφαιρική ή καλαθοσφαιρική ανώνυμη εταιρία, σε οποιαδήποτε νόμιμη μετεγγραφική περίοδο, που αρχίζει μετά τη λήξη της κάθε διαχειριστικής-οικονομικής χρήσης της, εφόσον το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων της Εταιρείας, όπως αυτό προσδιορίζεται από το άρθρο 48 παρ. 1 εδάφιο γ' του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει, συνυπολογιζόμενης και της πλασματικής αξίας των αθλητών του άρθρου 2 του ν. 3372/2005 (ΦΕΚ 187 Α'), για όσο χρονικό διάστημα λαμβάνεται αυτή υπόψη, είναι μικρότερο από το ένα δέκατο (1/10) του καταβεβλημένου μετοχικού τους κεφαλαίου.

2. Οι ποδοσφαιρικές ή καλαθοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες της προη-

γούμενης παραγράφου, για να διενεργήσουν, νόμιμα, μετεγγραφές οφείλουν να διαμορφώσουν το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων τους είτε με την πραγματοποίηση αυξήσεων του μετοχικού τους κεφαλαίου είτε με την πραγματοποίηση προσωρινών καταθέσεων από τους μετόχους τους, με σκοπό τη μελλοντική αύξηση του κεφαλαίου, πριν από κάθε μετεγγραφική περίοδο, που αρχίζει μετά τη λήξη της διαχειριστικής-οικονομικής τους χρήσης, σε επίπεδα τέτοια, ώστε να μην εμπίπτουν τουλάχιστον στις διατάξεις του εδαφίου γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει.

3. Οι αυξήσεις των μετοχικών κεφαλαίων ή οι προσωρινές καταθέσεις των μετόχων, που γίνονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύει, θα πρέπει να ολοκληρώνονται, πριν από την ημερομηνία έναρξης κάθε μετεγγραφικής περιόδου.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν παράλληλα και με τις λοιπές διατάξεις του ν. 2725/1999 και του κ.ν. 2190/1920, όπως ισχύουν κάθε φορά και εφαρμόζονται σε όλες τις ποδοσφαιρικές και καλαθοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες.»

Άρθρο 28

1. Η παράγραφος 7 του άρθρου 3 του ν. 2725/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«7.α) Πρόσωπα στα οποία συντρέχει οποιοδήποτε από τα κωλύματα του παρόντος άρθρου χάνουν αυτοδικαίως την ιδιότητά τους.

β) Η διαπιστωτική πράξη της έκπτωσης εκδίδεται από το διοικητικό συμβούλιο ή την εκτελεστική επιτροπή, κατά περίπτωση, του οικείου φορέα, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών, αφότου έλαβε γνώση. Σε περίπτωση παρέλευσης άπρακτης της ως άνω προθεσμίας, η πράξη εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού, μέσα στην ίδια ως άνω προθεσμία. Με την ίδια πράξη κηρύσσονται έκπρωτα από το αξίωμα του μέλους του Δ.Σ. ή της Εκτελεστικής Επιτροπής τα υπαίτια για τη μη έκδοση της ως άνω πράξης μέλη αυτών, τα οποία αντικαθίστανται κατά τις ισχύουσες διατάξεις.»

2. Στους δώδεκα (12) καλαθοσφαιριστές, που συμμετείχαν στην αποστολή της Εθνικής Ομάδας Καλαθοσφαίρισης, η οποία κατέκτησε την πρώτη θέση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Καλαθοσφαίρισης Ανδρών 2005, καταβάλλεται εφάπαξ και ισομερώς και κατά παρέκκλιση των άρθρων 31 και 34 του ν. 2725/1999, όπως αυτά ισχύουν, το συνολικό ποσόν των δύο εκα-

τομμυρίων ογδόντα οκτώ χιλιάδων (2.088.000) ευρώ. Στον προπονητή και στον βοηθό προπονητή καταβάλλεται, αντίστοιχα, ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%) και πενήντα τοις εκατό (50%) από το ποσό επιβράβευσης, που αντιστοιχεί σε κάθε καλαθοσφαιριστή.

Για την ως άνω αιτία ουδεμία άλλη οικονομική παροχή καταβάλλεται από το Δημόσιο.

Η σχετική δαπάνη βαρύνει τον τακτικό προϋπολογισμό της Γ.Γ.Α. και καταβάλλεται με τακτικά χρηματικά εντάλματα, που ελέγχονται από την Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου του Υπουργείου Πολιτισμού.

3. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 122 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 42 του ν. 3057/2002 και το άρθρο 12 του ν. 3262/2004, αντικαθίσταται ως εξής:

«Στη Θεσσαλονίκη λειτουργεί τοπικό πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο για την επίλυση αθλητικών διαφορών των ομάδων, οι οποίες προκύπτουν από την τέλεση των αγώνων τους στις διοικητικές περιφέρειες Ηπείρου, Θεσσαλίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, για τις κατηγορίες πρωταθλημάτων των ομαδικών αθλημάτων, που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 119 του παρόντος.»

4. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και προκειμένου περί του ειδικού τοπικού τμήματος του Α.Σ.Ε.Α.Δ. στη Θεσσαλονίκη του άρθρου 127 Α' του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 48 του ν. 3057/2000.

5. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του π.δ. 130/2000 (ΦΕΚ 113 Α'), όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1α του άρθρου 28 του ν. 3262/2004 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Στην περίπτωση έλλειψης, για οποιονδήποτε λόγο, του εκλεγέντος αντιπροσώπου ή του αναπληρωτή αυτού, διενεργούνται αρχαιρεσίες για την εκλογή του ελλείποντος, για τον υπόλοιπο της θητείας αυτού χρόνο.»

6. Οι από το νόμο παρεχόμενες στον Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού αποκλειστικές αρμοδιότητες ασκούνται παράλληλα και από τον Υπουργό Πολιτισμού.

7. Η παράγραφος 6 του άρθρου 126 του ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 46 του ν. 3057/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Αίτηση επανασυζήτησης της υποθέσεως ή ανάκλησης της αποφάσεως επιτρέπεται για λόγους μη νόμιμης ή εκπρόθεσμης κλήτευσης ή προσκόμισης νέων αποδεικτικών στοιχείων που δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν υπόψη κατά την εκδίκαση της υποθέσεως και εφόσον δεν έχει εκτελεσθεί η απόφαση, οποτεδήποτε εκδοθείσα.»

8. Με σκοπό την απόκτηση και των υπολοίπων απομενουσών ιδιοκτησιών στην περιοχή Σχιστό Κορδαλλού προκειμένου να ολοκληρωθεί στο σύνολό της η απαλλοτριώση που κηρύχθηκε με την υπ' αριθμ. 1098945/900 7/0010/10.11.2003 (ΦΕΚ 1225 Δ') κοινή υπουργική απόφαση για τη δημιουργία του προβλεπόμενου στο άρθρο 1 του ν. 2730/1999 (ΦΕΚ 130 Α') και χωροθετημένου με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 του ν. 3207/2003 (ΦΕΚ 302 Α') Αθλητικού Κέντρου Σχιστού Κορδαλλού, δύναται η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού να παρακαταθέσει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το αναλογούν στις συγκεκριμένες αυτές ιδιοκτησίες ποσό της επιδικασθείσας αποζημίωσης και μετά τη λήξη του προβλεπόμενου στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17 Α') δεκαοκταμήνου, εφόσον συναινούν προς τούτο εγγράφως οι ενδιαφερόμενοι ιδιοκτήτες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

ΤΡΙΤΟΤΕΛΙΚΕΣ - ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Μεταβατικές – Τελικές διατάξεις

1. Εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος οι Ενώσεις του παρόντος οφείλουν, κατά περίπτωση, να καταρτίσουν ή να τροποποιήσουν το καταστατικό και τους κανονισμούς τους με σκοπό την προσαρμογή τους στις διατάξεις του παρόντος.

2. Τα κάθε είδους θέματα, που αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης του παρόντος, κρίνονται, ανεξάρτητα από το χρόνο έκδοσης ή τροποποίησης των οικείων καταστατικών και κανονισμών, κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού, εφαρμοζόμενες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Το πάσης φύσεως προσωπικό, που κατά τη δημοσίευση του παρόντος υπηρετεί στην Ε.Π.Α.Ε. κατανέμεται, στις Ενώσεις του παρόντος, με κοινή απόφαση των Δ.Σ. αυτών, εγκρινόμενη από τον Υπουργό Πολιτισμού και καταλαμβάνει αντίστοιχες προς τη βαθμολογική και μισθολογική κατάστασή

του, οργανικές θέσεις. Το προσωπικό, που τυχόν πλεονάζει, καταλαμβάνει αντίστοιχες προσωρινές θέσεις στις Ενώσεις, συνιστώμενες με τους ειδικούς κανονισμούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και καταργούμενες με την αποχώρηση, για οποιονδήποτε λόγο, των υπαλλήλων που τις κατέχουν.

4. Όπου στο ν. 2725/1999, όπως αυτός ισχύει, αναφέρεται ο όρος «επαγγελματικός σύνδεσμος» νοείται η «επαγγελματική ένωση».

5. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 2725/1999, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2858/2000 (ΦΕΚ 247 Α') καταργείται.

6. Εντός δέκα (10) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ο Πρόεδρος της Ε.Π.Α.Ε. καλεί τις Π.Α.Ε. της Β' Εθνικής Κατηγορίας να υποδείξουν τους εκπροσώπους τους στη Γενική Συνέλευση και το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης, συγκαλεί τη Συνέλευση της Γ' Εθνικής Κατηγορίας προκειμένου να εκλέξει τα τέσσερα (4) μέλη (δύο από κάθε όμιλο), που θα την εκπροσωπήσουν στο Διοικητικό Συμβούλιο και τη Γενική Συνέλευση της Ένωσης και συγχρόνως καλεί την Ε.Π.Ο. να υποδείξει τον εκπρόσωπό της στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης. Ακολούθως συγκαλεί το ούτω προκύπτον Δ.Σ. της Ένωσης Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας, προκειμένου να συγκροτηθεί σε σώμα και απέρχεται.

7. Η μη εναρμόνιση του καταστατικού, των κανονισμών, των πράξεων και των αποφάσεων των αθλητικών ομοσπονδιών προς τις διατάξεις του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, και της λοιπής εν γένει αθλητικής νομοθεσίας συνεπάγεται την αυτοδίκαιη αναστολή της εφαρμογής των διατάξεων της ως άνω νομοθεσίας, που αφορούν:

α) τις κρατικές επιχορηγήσεις, για την αντιμετώπιση των λειτουργικών τους δαπανών και των δαπανών οργάνωσης ή συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες,

β) τις λοιπές κρατικές παροχές, διευκολύνσεις και κίνητρα, για την υποστήριξη των αθλητικών δραστηριοτήτων τους, καθώς και για την αξιοποίηση – εκμετάλλευση οικονομικών και εμπορικών δικαιωμάτων με αφορμή τις αθλητικές δραστηριότητές τους,

γ) φορολογικές απαλλαγές και ελαφρύνσεις,

δ) την αντιμετώπιση δαπανών για την εκτέλεση, βελτίωση ή συντήρηση αθλητικών έργων ή εγκαταστάσεων, ιδιοκτησίας τους ή μισθωμένες.

8. Η διαπιστωτική πράξη της αναστολής εκδίδεται από τον Γενικό Γραμ-

ματέα Αθλητισμού, ύστερα από εισήγηση του Ελεγκτικού Συμβουλίου του άρθρου 52 του ν. 2725/1999.

Ειδικότερα για τις αθλητικές ομοσπονδίες της άνω παραγράφου, αναστέλλονται, ιδίως και κατά περίπτωση, οι διατάξεις των άρθρων 26 παράγραφος 1, 50, 51, 54 παρ. 2, και 84 του ν. 2725/1999, όπως αυτές ισχύουν.

9. Η άρση της αναστολής εφαρμογής των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων συντελείται με την ολοκλήρωσή της, κατά την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, εναρμόνισης του καταστατικού και των κανονισμών τους ύστερα από απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, εκδιδόμενη, μετά από εισήγηση του, κατά το άρθρο 52 του ν. 2725/1999, όπως αυτό ισχύει, Ελεγκτικού Συμβουλίου και δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

10. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, καθορίζεται ο τρόπος διάθεσης των χρηματικών ποσών, που προκύπτουν από την αναστολή επιχορηγήσεων, ποσοστών ή άλλων χρηματικών παροχών κατά περίπτωση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

11. Αθλητικές ομοσπονδίες, στις οποίες βρίσκουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 7, 8 και 10 του παρόντος, επιλέγουν τις διατάξεις του καταστατικού τους ελεύθερα, μη δεσμευόμενες από αυτές του ν. 2725/1999.

12. Ειδικά για το άθλημα του ποδοσφαίρου όλα τα θέματα λειτουργίας και οργάνωσης του αθλήματος της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και των μελών της ρυθμίζονται αυτόνομα από την Ε.Π.Ο. και τα όργανά της σύμφωνα με το καταστατικό και τους κανονισμούς της, καθώς και αυτούς που καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Συνομοσπονδία Ποδοσφαίρου, ακόμη και αν προβλέπονται διαφορετικές ρυθμίσεις στο ν. 2725/1999, όπως ισχύει, και στην εν γένει αθλητική νομοθεσία. Θέματα οικονομικού ελέγχου για τις επιχορηγήσεις που λαμβάνει η Ε.Π.Ο. από το κράτος, ελέγχου νομιμότητας, δημόσιας τάξης και ασφάλειας υπόκεινται στην αποκλειστική ρυθμιστική αρμοδιότητα του κράτους.

Άρθρο 30

Σύσταση Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής

1. Συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, η οποία αποτελείται από:

α) έναν επίτιμο ανώτατο δικαστικό λειτουργό, με βαθμό τουλάχιστον Συμβούλου της Επικρατείας ή αντίστοιχου βαθμού, ως Πρόεδρο,

β) τον Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού, ως αναπληρωτή Πρόεδρο,
γ) τον Νομικό Σύμβουλο του Κράτους στο Υπουργείο Πολιτισμού,
δ) τρεις (3) καθηγητές ή αναπληρωτές καθηγητές Τμημάτων Νομικής,
ε) τον Πρόεδρο της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Ο.Ε.),
στ) τους δύο (2) Γενικούς Διευθυντές της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (Γ.Γ.Α.): α) Αθλητισμού και β) Αθλητικής Υποστήριξης, αντίστοιχα,
ζ) πέντε (5) μέλη της Ειδικής Νομοπαρασκευαστικής - Νομοτεχνικής Επιτροπής Αθλητισμού της Γ.Γ.Α., τα οποία εκτελούν και χρέη γενικών και ειδικών εισηγητών,
η) πέντε (5) φιλάθλους, εγνωσμένου κύρους και ειδικής γνώσης και εμπειρίας στα αθλητικά πράγματα του τόπου.

2. Έργο της συνιστώμενης Επιτροπής είναι η τελική κατάρτιση και επεξεργασία του Σχεδίου Αθλητικού Κώδικα, το προσχέδιο του οποίου ήδη καταρτίζεται από την Ειδική Νομοπαρασκευαστική-Νομοτεχνική Επιτροπή Αθλητισμού της Γ.Γ.Α..

3. Ως μέλη της γραμματείας της Επιτροπής ορίζονται πέντε (5) υπάλληλοι της Γ.Γ.Α..

4. Το τελικό Σχέδιο του Αθλητικού Κώδικα, που θα συντάξει η Επιτροπή του παρόντος άρθρου, θα υποβληθεί στη Βουλή των Ελλήνων για να κυρωθεί κατά τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 76 παρ. 6 του Συντάγματος.

5. Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο χρόνος περάτωσης του έργου, οι γενικοί και οι ειδικοί εισηγητές και τα μέλη της γραμματείας της Επιτροπής και ρυθμίζονται θέματα, που αναφέρονται στη λειτουργία, στη διοικητική και τη γραμματειακή υποστήριξή τους.

6. Στον Πρόεδρο, τα λοιπά μέλη της Επιτροπής, τους γενικούς και ειδικούς εισηγητές, καθώς και στα μέλη της γραμματείας αυτής καταβάλλεται αποζημίωση, καθοριζόμενη με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού.

Άρθρο 31

Καταργούμενες διατάξεις

Κάθε διάταξη αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος ή αναφερόμενη σε θέματα ρυθμιζόμενα από τις διατάξεις του νόμου αυτού καταργείται.

Άρθρο 32**Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις αυτού.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 18 Ιουλίου 2006

Όροι, Προϋποθέσεις και Άδεια Λειτουργίας Σκοπευτηρίων.**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 21 παρ. 1 του ν. 2168/1993 (Α'147),

β. του άρθρου 56Α του ν.2725/1999 (Α'121), όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 9 του ν.3057/2002 (Α'239) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 18 του ν.3207/2003 (Α'302) και του ν.3342/2005 (Α'131).

γ. της υπ' αριθμ. 46596/2004 από 22.11.2004 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Πολιτισμού και Δημόσιας Τάξης (Β'1793), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 9 του ως άνω άρθρου 56Α του ν.2725/1999.

2. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ/τος 63/2005 (Α98).

3. Την υπ' αριθμ. 509/8.3.2006 Απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού «περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Γεώργιο Ορφανό».

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1**Άδεια Λειτουργίας Σκοπευτηρίων**

1. Για τη λειτουργία οποιουδήποτε νέου Σκοπευτηρίου από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2, απαιτείται άδεια, η οποία χορηγείται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας περιφέρειας, προς τη διοίκηση της αθλητικής εγκατάστασης ή προς τον φορέα στον οποίο αυτή ανήκει, ύστερα από πρόταση της προβλεπόμενης από το άρθρο 56Α του ν.2725/1999 (Α'121) Επιτροπής, με τους όρους και τις προϋποθέσεις, που καθορίζονται από τις διατάξεις της

υπ' αρ. οικ. 46596 από 22.11.2004 Απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Οικονομίας και Οικονομικών Πολιτισμού και Δημόσιας Τάξης (Β'1793) και της παρούσας απόφασης. Πέραν των παραπάνω όρων και προϋποθέσεων για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε νέα σκοπευτήρια απαιτείται:

α) Τα υπαίθρια και ημιυπαίθρια σκοπευτήρια να απέχουν περιμετρικά τουλάχιστον 1.000 μέτρα από κατοικημένες περιοχές και να μην προκαλούν ηχητικές οχλήσεις σε αυτές.

β) Τα κλειστά Σκοπευτήρια απαιτείται να διαθέτουν πλήρη ηχομόνωση.

2. Προκειμένου περί Σωματειακών Σκοπευτηρίων που λειτουργούν σε χώρο που ανήκει κατά κυριότητα σε φορείς του Δημοσίου και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας απαιτείται η προσκόμιση σχετικού παραχωρητηρίου ή Ιδιωτικού Συμφωνητικού Μίσθωσης, από το οποίο να προκύπτει η έκταση που παραχωρείται, ο χρόνος παραχώρησης ή μίσθωσης και η παροχή έγκρισης για την τοποθέτηση αναχωμάτων εντός του χώρου αυτού και την εκτέλεση άλλων εργασιών που απαιτούνται για την λειτουργία Σκοπευτηρίου. Η προσκόμιση των ανωτέρω εγγράφων δεν απαλλάσσει τον ιδιοκτήτη από την υποχρέωση υποβολής των απαιτούμενων αδειών άλλων Υπηρεσιών.

3. Η προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 άδεια δεν χορηγείται, εφ' όσον φυσικά πρόσωπα μέλη της Διοίκησης της Αθλητικής Εγκατάστασης ή του Σωματείου στο οποίο αυτή ανήκει ή οι εκπρόσωποι των φορέων που αιτούνται την άδεια:

α. Έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα:

(1) Για πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος.

(2) Για παραβάσεις των νόμων περί ναρκωτικών και προστασίας της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα, για παραβάσεις διατάξεων που αφορούν την αλιεία με εκρηκτικές ύλες ή τοξικές ουσίες και για παραβάσεις του άρθρου 15 του ν.2168/1993 (Α'147).

(3) Για οποιοδήποτε πλημμέλημα που διώκεται αυτεπαγγέλτως και τελείται με πρόθεση, για το οποίο επιβλήθηκε στον υπαίτιο αμετακλήτως ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, ως και για οποιοδήποτε πλημμέλημα

που προβλέπεται από τις διατάξεις του ως άνω νόμου 2168/1993, ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής. Η απαγόρευση αυτή ισχύει για διάστημα πέντε ετών, από την έκτιση ή την άφεση με χάρη και σε περίπτωση επιβολής της ποινής με αναστολή για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.

β. Δεν παρέχουν εχέγγυα ασφαλούς φύλαξης και χρήσης των όπλων και λοιπών αντικειμένων, που αναφέρονται στο νόμο 2168/1993 και ιδιαίτερα εάν πάσχουν ή νοσηλεύτηκαν για ψυχασθένεια, ψυχοπάθεια, ή άλλες ψυχο-νευρωτικές καταστάσεις. Η κατάσταση της υγείας των ανωτέρω βεβαιώνεται με ιατρικό πιστοποιητικό.

γ. Δεν συμπλήρωσαν το 18^ο έτος της ηλικίας τους.

δ. Είναι έμποροι όπλων και φυσιγγίων πυρομαχικών.

4. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται ν' αρνηθούν τη χορήγηση της παραπάνω άδειας λειτουργίας των κατά το άρθρο 2 Σκοπευτηρίων ή να ανακαλέσουν ήδη χορηγηθείσα, εφ' όσον για τα αναφερόμενα στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου πρόσωπα εκκρεμεί σε βάρος τους ποινική δίωξη για τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 3 παραβάσεις.

5. Σε περίπτωση καταδίκης που αποτελεί κώλυμα για χορήγηση άδειας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 ή συνδρομής των κωλυμάτων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ανακαλούνται οι άδειες που έχουν χορηγηθεί.

6. Σε περίπτωση χορήγησης άδειας λειτουργίας Σκοπευτηρίου σε νομικό πρόσωπο, οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για όλα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

7. Η αρμόδια για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας του Σκοπευτηρίου Αρχή αναζητά αυτεπάγγελα, εφόσον λάβει τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου, Ποινικό Μητρώο Δικαστικής Χρήσης. Επίσης ζητά από τους ενδιαφερόμενους να καταθέσουν: α) υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 στην οποία αναφέρεται ότι ο δηλών δεν εμπίπτει στις απαγορευτικές διατάξεις του άρθρου 18 του ν.2168/1993 και ότι δεν τυγχάνει φυγόποινος ή φυγόδικος, β) Πιστοποιητικό ιατρού νευρολόγου ψυχιάτρου ή παθολόγου από το οποίο να προκύπτει η κατάσταση της ψυχικής υγείας του ενδιαφερομένου για φυσικό πρόσωπο ή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, προκειμένου περί Σωματείων.

Άρθρο 2

Διάκριση Σκοπευτηρίων

Τα Σκοπευτήρια διακρίνονται σε Ολυμπιακά, Εθνικά, Δημοτικά, Νομαρχιακά, Κοινοτικά και Σωματειακά.

Άρθρο 3

Κατηγορίες Σκοπευτηρίων

Τα Σκοπευτήρια κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες:

1. Σε κλειστά σκοπευτήρια αεροβόλων όπλων και σε σκοπευτήρια σταθερού στόχου είκοσι πέντε (25) και πενήντα (50) μέτρων, όπου τελούνται αγωνίσματα με τη χρήση ραβδωτών όπλων.

2. Σε ημιυπαίθρια σκοπευτήρια, που λειτουργούν σε στεγασμένο μεν χώρο, με ανοικτό όμως το πεδίο βολής, όπου διενεργούνται αγωνίσματα σταθερού στόχου.

3. Σε ανοικτά σκοπευτήρια, που διακρίνονται σε:

α. Σκοπευτήρια Σταθερού Στόχου

β. Σκοπευτήρια IPSC (Πρακτικής Σκοποβολής)

γ. Σκοπευτήρια Πήλινου Στόχου

δ. Σκοπευτήρια Διάθλου της Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας

ε. Σκοπευτήρια που διαμορφώθηκαν εντός πεδίων βολής στρατιωτικών υπηρεσιών και παραχωρήθηκαν εγγράφως προς χρήση, σε ΣΚ.Ο.Ε. ή σε Σωματεία Σκοποβολής και

στ. Σκοπευτήρια Τοξοβολίας.

4. Η κατάταξη των Σκοπευτηρίων, σε μία από τις κατηγορίες της παραγράφου 3, πραγματοποιείται με Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, ύστερα από γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 56 Α του ν.2725/1999 και της Οικείας Αθλητικής Ομοσπονδίας, με βάση τους ισχύοντες εκάστοτε κανονισμούς των οικείων αθλητικών Ομοσπονδιών.

Άρθρο 4

Υπεύθυνοι Σκοπευτηρίου Βολής Φύλαξης και Διακίνησης Όπλων και Πυρομαχικών Υποχρεώσεις αυτών

1. Σε κάθε Σκοπευτήριο, που λειτουργεί, ορίζεται υποχρεωτικά, από τη διοίκηση του, τουλάχιστον ένας υπεύθυνος για τη λειτουργία του, ένας υπεύ-

θυνος για τη φύλαξη και διακίνηση των όπλων και των πυρομαχικών, καθώς και ένας υπεύθυνος βολών για την τήρηση στα πεδία βολής του Σκοπευτηρίου των κανόνων ασφαλείας, που καθορίζονται από την οικεία και τη Διεθνή Ομοσπονδία Σκοποβολής, ως και την αθλητική νομοθεσία. Ο υπεύθυνος λειτουργίας του Σκοπευτηρίου και ο υπεύθυνος βολών απαιτείται να έχουν γνώσεις Οπλοτεχνικής Σκοποβολής.

2. Κατ' εξαίρεση μπορεί να ορίζεται ως υπεύθυνος ένα άτομο για όλες τις δραστηριότητες της προηγούμενης παραγράφου, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, που εκδίδεται ύστερα από αίτηση της διοίκησης της αθλητικής εγκατάστασης ή του φορέα στον οποίο ανήκει το σκοπευτήριο και γνώμη της προβλεπόμενης από το άρθρο 56Α του ν.2725/1999 (Α'121) Επιτροπής.

3. Απαγορεύεται να ορισθεί ως υπεύθυνος λειτουργίας του Σκοπευτηρίου, βολής και διακίνησης των όπλων και των πυρομαχικών άτομο στο πρόσωπο του οποίου συντρέχει κάποιο από τα κωλύματα των παραγράφων 3 έως 7 του άρθρου 1 της παρούσας.

4. Σκοπευτήρια που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας δεν επιτρέπεται να λειτουργούν εάν προηγουμένως δεν έχουν ορίσει τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου υπευθύνους.

5. Τα πλήρη στοιχεία των παραπάνω υπευθύνων ή υπεύθυνου γνωστοποιούνται εγγράφως, υποχρεωτικά, στο Τμήμα Ασφαλείας στην περιοχή δικαιοδοσίας του οποίου λειτουργεί το Σκοπευτήριο ή στην Αστυνομική Υπηρεσία που ασκεί αρμοδιότητες ασφαλείας στην περιοχή αυτή, ως και στην Αρχή που εξέδωσε την άδεια λειτουργίας, εντός δέκα (10) ημερών από την χορήγηση αυτής.

6. Οι υπεύθυνοι λειτουργίας των Σκοπευτηρίων υποχρεούνται:

α. Να μην επιτρέπουν τη διεξαγωγή αγώνων σκοποβολής, εφόσον δεν έχει εκδοθεί η προβλεπόμενη από το άρθρο 56Α, παρ. 8 του ν.2725/1999 (Α'121), όπως προστέθηκε με το άρθρο 9 του ν.3057/2002 (Α'239) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 του ν.3207/2003 (Α'302), άδεια διεξαγωγής της αρμόδιας Ομοσπονδίας.

β. Να τηρούν απαρέγκλιτα τον κανονισμό λειτουργίας του Σκοπευτηρίου.

γ. Να τηρούν τις διατάξεις της υπ' αρ. οικ. 46596/2004 από 22.11.2004 Κοινής Απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Οικονομίας και Οικονομικών Πολιτισμού και Δημόσιας Τάξης (Β'1793) για θέματα ασφάλειας αθλητών, θεατών και υγιεινής.

δ. Να μην επιτρέπουν τη συμμετοχή σε αγώνες ή προπονήσεις σκοποβολής ατόμων που δεν κατέχουν σε ισχύ άδεια κατοχής σκοπευτικών όπλων και οπλοφορίας για εξάσκηση στη σκοποβολή, καθώς και σε ισχύ Δελτίο Σκοπευτή της αρμόδιας Ομοσπονδίας, θεωρημένο για το συγκεκριμένο έτος ή σε ισχύ Δελτίο Σκοπευτή, προκειμένου περί αθλητών που συμμετέχουν σε αγώνες ή προπονήσεις με όπλα νομίμως κατεχόμενα από το Σωματείο στο οποίο ανήκουν.

Επίσης, να μην επιτρέπουν την είσοδο σε ανήλικους αθλητές σκοποβολής, που κατέχουν Δελτίο Σκοπευτή της οικείας Ομοσπονδίας εφόσον δεν συνοδεύονται από τον προπονητή ή τον εκπαιδευτή σκοποβολής ή από τον υπεύθυνο του Σωματείου που ανήκουν.

ε. Να ενημερώνουν άμεσα την αρμόδια Αστυνομική Αρχή του τόπου λειτουργίας του Σκοπευτηρίου, σε περίπτωση οποιουδήποτε ατυχήματος ή παραβίασης των κανόνων ασφαλούς διενέργειας του αγωνίσματος από αθλητές, προπονητές, κριτές ή παράγοντες Σωματείων.

στ. Να διευκολύνουν την είσοδο και διενέργεια ανά πάσα στιγμή ελέγχων, από υπαλλήλους της Γ.Γ.Α. και τις Αστυνομικές Αρχές και να επιδεικνύουν τα προβλεπόμενα από το άρθρο 5 βιβλία.

ζ. Να προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες για την έγκαιρη ανανέωση της άδειας λειτουργίας του σκοπευτηρίου και σε περίπτωση τροποποίησης του καταστατικού, του κανονισμού λειτουργίας ή την αλλαγή της Διοίκησης, προκειμένου περί νομικών προσώπων, να ενημερώνουν σχετικά τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

η. Να απαγορεύουν την εντός του Σκοπευτηρίου είσοδο εμπόρων όπλων πυρομαχικών, με σκοπό την πώληση ή διάθεση των ειδών αυτών σε Σωματεία ή αθλητές.

θ. Να μεριμνούν για την περισυλλογή των καλύκων αναλωθέντων φυσιγίων κατά τους αγώνες και προπονήσεις με πυροβόλα όπλα κεντρικής πυροδότησης και να προβαίνουν στην πώληση αυτών κατόπιν άδειας της αρμόδι-

ας Αστυνομικής Αρχής, σε νομίμως λειτουργούντα εργοστάσια κατασκευής φυσιγγίων σκοποβολής προς αναγόμωση ή χυτήρια μετάλλων. Η αποκομιδή καλύκων φυσιγγίων εκτός των χώρων του σκοπευτηρίου, κατά παράβαση της ανωτέρω διαδικασίας, από σκοπευτές, υπεύθυνους σκοπευτηρίων ή άλλα πρόσωπα, απαγορεύεται αυστηρώς.

7. Οι υπεύθυνοι λειτουργίας των υπαίθριων και ημιυπαίθριων Σκοπευτηρίων υποχρεούνται επιπλέον των αναφερομένων στην προηγούμενη παράγραφο:

α. Να τοποθετούν προ της διεξαγωγής αθλημάτων με τη χρήση πυροβόλων όπλων περιμετρικά του χώρου διεξαγωγής αγώνων και προπονήσεων, λωρίδα πλάτους 35 εκατοστών του μέτρου, με την οποία παρεμποδίζεται η είσοδος στο χώρο αυτό των θεατών.

β. Να τοποθετούν σε τέσσερα σημεία περιμετρικά του χώρου του Σκοπευτηρίου και σε απόσταση δέκα (10) έως είκοσι (20) μέτρων ενδεικτικές σημάνσεις από ερυθρό ύφασμα διαστάσεων ενάμισι μέτρου (1½) τοποθετημένες σε ιστό ύψους τεσσάρων (4) μέτρων. Επίσης στην είσοδο του Σκοπευτηρίου να τοποθετούν πινακίδα διαστάσεων τουλάχιστον 70 cm X 70 cm με την ευδιάκριτη σήμανση «ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΚΟΠΕΥΤΗΡΙΟ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΒΟΛΕΣ».

γ. Να τηρούν τα προβλεπόμενα από την παράγραφο 1 του επόμενου άρθρου βιβλία.

8. Κατά τη διεξαγωγή αγώνων σκοποβολής, ορίζεται απαραίτητως από το οικείο Σωματείο ή την Ομοσπονδία για κάθε πεδίο βολής του Σκοπευτηρίου ένας Αρχηγός Βολής, με γνώσεις Οπλοτεχνικής Σκοποβολής. Ο αναφερόμενος στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου Υπεύθυνος Βολών δεν επιτρέπεται την έναρξη του αγώνα σε Πεδίο Βολής του Σκοπευτηρίου, στο οποίο δεν ορίστηκε Αρχηγός Βολής.

9. Για Αγώνες Σκοποβολής που διεξάγονται σε πεδία βολής στρατιωτικών υπηρεσιών, ορίζεται από τη Γ.Γ.Α. κατόπιν προτάσεως της οικείας Ομοσπονδίας 5μελής Επιτροπή αποτελούμενη από μέλη των Σωματείων στα οποία παραχωρήθηκε εγγράφως η χρήση του χώρου αυτού, η οποία είναι υπεύθυνη για την τήρηση των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 5

Τηρούμενα βιβλία

1. Σε κάθε Σκοπευτήριο τηρούνται με ευθύνη του υπεύθυνου λειτουργίας του σκοπευτηρίου τα ακόλουθα βιβλία:

α. Βιβλίο Σκοπευτηρίου στο οποίο καταχωρούνται το ονοματεπώνυμο του αθλητή, ο αριθμός του όπλου που χρησιμοποιείται σε κάθε προπόνηση ή αγώνα, ο αριθμός της άδειας κατοχής του όπλου και η υπηρεσία έκδοσης της, ο αριθμός του Δελτίου Σκοπευτή της αρμόδιας Ομοσπονδίας και το Σωματείο στο οποίο ανήκει, η ημερομηνία τέλεσης του σχετικού αγώνα ή προπόνησης.

β. Βιβλίο Όπλων στο οποίο καταχωρούνται τα στοιχεία των φυλασσομένων εντός του Σκοπευτηρίου όπλων, που ανήκουν κατά κυριότητα σε αναγνωρισμένα Αθλητικά Σωματεία, χωριστά για το καθένα ή σε φυσικά πρόσωπα που κατέχουν Δελτίο Σκοπευτή (ΔΕ.ΣΚ.).

γ. Βιβλίο διακινήσεως των πυρομαχικών στο οποίο καταχωρούνται κατά είδος και κατηγορία και σύμφωνα με τα τηρούμενα νόμιμα παραστατικά έγγραφα, όλες οι ποσότητες αυτών που ανήκουν σε αναγνωρισμένα Αθλητικά Σωματεία ή φυσικά πρόσωπα κατόχους ΔΕ.ΣΚ. και φυλάσσονται εντός του χώρου του Σκοπευτηρίου. Στους ειδικούς χώρους αποθήκευσης του Σκοπευτηρίου επιτρέπεται η φύλαξη μέχρι εξήντα χιλιάδες (60.000) φυσίγγια συνολικά.

δ. Βιβλίο στο οποίο καταχωρούνται όλα τα όπλα που προορίζονται, για τη συλλογή ή είναι κειμήλια του Σκοπευτηρίου.

ε. Βιβλίο περισυλλογής καλύκων στο οποίο καταχωρούνται, μετά από κάθε αγώνα ή προπόνηση, ο αριθμός και το είδος περισυλλεχθέντων καλύκων αναλωθέντων φυσιγγίων.

2. Τα ανωτέρω βιβλία στα οποία καταχωρείται κάθε μεταβολή που επέρχεται στα όπλα και τα πυρομαχικά, θεωρούνται από το Διοικητή του Τμήματος Ασφαλείας ή της αστυνομικής υπηρεσίας που ασκεί αρμοδιότητες ασφάλειας, στην περιοχή δικαιοδοσίας των οποίων λειτουργεί το Σκοπευτήριο.

Άρθρο 6

Λοιπές υποχρεώσεις οργάνων Σκοπευτηρίου Βασικοί κανόνες λειτουργίας

1. Απαγορεύεται η εισαγωγή, φύλαξη, χρησιμοποίηση και τοποθέτηση μέσα στα Σκοπευτήρια όπλων και πυρομαχικών, ξένων προς το άθλημα της σκοποβολής.

2. Αθλητές Σκοπευτές κάτοχοι ισχυουσών αδειών κατοχής και οπλοφορίας ως και ΔΕ.ΣΚ. της αρμόδιας Ομοσπονδίας δύνανται να παραδίδουν τα όπλα τους στο Σκοπευτήριο προς φύλαξη, εφόσον αυτό διαθέτει ξεχωριστούς χώρους από αυτούς στους οποίους φυλάσσονται τα όπλα των Σωματείων και Ομοσπονδιών και πληρούν τους αυτούς όρους ασφαλείας.

3. Οι διοικήσεις των αθλητικών εγκαταστάσεων ή των φορέων στους οποίους ανήκουν τα Σκοπευτήρια υποχρεούνται μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να εφαρμόσουν τα πιο πάνω και να υποβάλλουν, μέσα στην ίδια προθεσμία, στο Τμήμα Ασφαλείας στην περιοχή δικαιοδοσίας του οποίου λειτουργεί το Σκοπευτήριο ή στην Αστυνομική Υπηρεσία που ασκεί αρμοδιότητες ασφαλείας στην περιοχή αυτή, τα ακόλουθα:

α. Πλήρη κατάλογο των πιστολιών, περιστρόφων, όπλων και πυρομαχικών τα οποία φυλάσσονται σ' αυτά και χρησιμοποιούνται ή μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο άθλημα της σκοποβολής.

β. Πλήρη κατάλογο των όπλων που ανήκουν μεν κατά κυριότητα σε φυσικά πρόσωπα, Αθλητές Σκοπευτές κατόχους των αναφερομένων στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου αδειών και δελτίου, είναι όμως στη διαρκή κατοχή του Σκοπευτηρίου και χρησιμοποιούνται μέσα σ' αυτό και,

γ. Πλήρη κατάλογο όλων των όπλων που προορίζονται για την συλλογή ή τα κειμήλια του Σκοπευτηρίου.

4. Οι πιο πάνω κατάλογοι συνοδεύονται υποχρεωτικά από υπεύθυνη δήλωση προς την ίδια Αστυνομική Αρχή, στην οποία βεβαιώνεται ότι όλα τα όπλα και πυρομαχικά που αναφέρονται στους καταλόγους έχουν καταχωρηθεί στα βιβλία που προβλέπονται στην παρούσα.

5. Η μεταφορά των παραπάνω όπλων και πυρομαχικών από τόπο σε τόπο, αποδεικνύεται με υπεύθυνη δήλωση του έχοντος άδεια κατοχής αυτών, που υποβάλλεται στις παραπάνω Αστυνομικές Αρχές τουλάχιστον δύο (2) ημέρες πριν την πραγματοποίηση της μεταφοράς.

6. Σε περίπτωση που περιέρχονται στα παραπάνω σκοπευτήρια, στο μέλλον, νέα όπλα και πυρομαχικά, ο υπεύθυνος λειτουργίας υποχρεούται μέσα σε δέκα ημέρες το αργότερο από της αποκτήσεως τους να τα δηλώσει στην αρμόδια Αστυνομική Αρχή.

7. Σε περίπτωση απώλειας ή καταστροφής οποιουδήποτε εκ των παρα-

πάνω όπλων ή πυρομαχικών, ο κάτοχος της άδειας αυτών ως και ο υπεύθυνος του σκοπευτηρίου, υποχρεούται να αναφέρει στην αρμόδια Αστυνομική Αρχή, την μεν απώλεια μόλις τη διαπιστώσει, τη δε καταστροφή το ταχύτερο δυνατό και με κάθε γνωστή λεπτομέρεια.

8. Το Νομικό Πρόσωπο επ' ονόματι του οποίου έχει χορηγηθεί η άδεια λειτουργίας του Σκοπευτηρίου, ο υπεύθυνος του Σκοπευτηρίου, οι προπονητές και εκείνοι που χρησιμοποιούν το Σκοπευτήριο είναι υπεύθυνοι για την τήρηση των κανονισμών ασφαλείας, όπως αυτοί καθορίζονται από τους Κανονισμούς της Διεθνούς Ομοσπονδίας Σκοποβολής (U.I.T.).

Άρθρο 7

Όροι ασφαλούς φύλαξης Όπλων και Πυρομαχικών

1. Τα Σκοπευτήρια που διατηρούν πλήρως στεγασμένους χώρους, εντός των οποίων φυλάσσονται όπλα και πυρομαχικά νομίμως κατεχόμενα από Σωματεία Σκοποβολής ή αθλητές σκοπευτές που κατέχουν τις αναφερόμενες στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 άδειες και ΔΕ.ΣΚ. υποχρεούνται όπως:

α. Φυλάσσουν και ασφαλιζουν σε αυτοτελείς και ανεξάρτητους χώρους τα όπλα κάθε σωματείου ή Ομοσπονδίας, χωριστά, καθώς και σε αυτοτελή και ανεξάρτητο χώρο τα όπλα των φυσικών προσώπων αθλητών σκοπευτών. Σε ανεξάρτητους από τα όπλα αυτοτελείς χώρους αποθηκεύονται για κάθε Σωματείο, Ομοσπονδία ή φυσικά πρόσωπα, τα πυρομαχικά αυτών.

β. Οι χώροι φύλαξης αποθήκευσης όπλων και πυρομαχικών απαιτείται να είναι κατασκευασμένοι με τέτοιο υλικό, ώστε να είναι αδύνατη η ρήξη ή διάτρηση αυτών με συνήθη εργαλεία. Διαθέτουν θύρες ασφαλείας (θωρακισμένες), σύγχρονο σύστημα συναγερμού και δεν έχουν παράθυρα ή άνοιγμα σε φωταγωγό ή ακάλυπτο χώρο.

γ. Ο υπεύθυνος για τη διακίνηση των όπλων και των πυρομαχικών διαχειριστής αποθήκης αποθηκεύει τα όπλα και τα φυσίγγια σε χρηματοκιβώτια εντοιχισμένα ή σταθερά στερεωμένα στον τοίχο ή το δάπεδο της αποθήκης, η οποία περιμετρικά είναι κατασκευασμένη από οπλισμένο σκυρόδεμα τουλάχιστον 20 cm.

δ. Τα όπλα για το διάθλο της Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας φυλάσσονται σε ανεξάρτητους χώρους της εν λόγω Ομοσπονδίας, που πληρούν τους παραπάνω όρους ασφαλείας.

2. Τα Σκοπευτήρια που λειτουργούν σε μη κατοικημένες περιοχές υποχρεούνται επιπλέον να διαθέτουν φύλακα καθ' όλη τη διάρκεια του εικοσιτετραώρου.

3. Τα παραπάνω Σκοπευτήρια είναι δυνατόν να κατέχουν όπλα ως συλλεκτικά, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της υπ' αριθμ. 3009/2/84δ από 23.7.2004 (Β' 1208) Απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξεως, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 8

Προσφυγές

1. Σε περίπτωση μη χορήγησης ή ανάκλησης των προβλεπόμενων από την παρούσα απόφαση αδειών, επιτρέπεται η προσφυγή του ενδιαφερομένου ενώπιον του Υπουργού Πολιτισμού, εντός μηνός από την κοινοποίηση σ' αυτόν της σχετικής απόφασης.

2. Σε περίπτωση επιβολής των προβλεπόμενων από την παράγραφο 2 του άρθρου 9 διοικητικών κυρώσεων ο ενδιαφερόμενος δύναται να προσφύγει στον Υπουργό Πολιτισμού εντός δέκα πέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής απόφασης.

Άρθρο 9

Κυρώσεις

1. Στους παραβάτες των διατάξεων της παρούσας απόφασης επιβάλλονται οι κυρώσεις που προβλέπονται από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του ν.2168/1993 (Α'147), όπως κάθε φορά ισχύει.

2. Σε περίπτωση που το Σκοπευτήριο παύσει να πληροί έστω και μία από τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας λειτουργίας, αυτή αφαιρείται προσωρινά με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας που την εξέδωσε, για χρονικό διάστημα από δέκα (10) ημέρες έως δύο (2) μήνες. Η αφαίρεση της άδειας παρατείνεται για όσο χρόνο το Σκοπευτήριο δεν πληροί όλες τις απαιτούμενες για την αρχική χορήγηση της άδειας προϋποθέσεις.

Άρθρο 10

Μεταβατικές διατάξεις

Ήδη υφιστάμενα υπαίθρια και ημιυπαίθρια Σκοπευτήρια που δεν πλη-

ρούν τις προϋποθέσεις της περίπτ. α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 της παρούσας μπορούν να εξακολουθούν τη λειτουργία τους μόνο εφόσον, κατά την κρίση της Επιτροπής Ελέγχου του άρθρου 56Α του ν.2725/1999, έχουν λάβει κάθε πρόσφορο και εύλογο ηχομονωτικό μέτρο και παρέχουν πλήρη προστασία των περιοίκων από βολίδες, σκάγια και άλλες παρελκόμενες των βολών οχλήσεις, με την υποχρέωση όπως εντός έτους από της έναρξης ισχύος της παρούσας εφοδιασθούν με άδεια, για τη χορήγηση της οποίας δεν εξετάζεται η προϋπόθεση της απόστασης από κατοικημένες περιοχές. Δεν επιτρέπεται η διεξαγωγή αγώνων και προπονήσεων κατά τις μεσημβρινές ώρες κοινής ησυχίας και μετά τη δύση του ηλίου σε περίπτωση που απέχουν περιμετρικά λιγότερο από χίλια (1.000) μέτρα, από κατοικημένες περιοχές και εφόσον κατά την κρίση της Επιτροπής Ελέγχου από τη λειτουργία του Σκοπευτηρίου προκαλείται όχληση στους κατοίκους.

Άρθρο 11

Τελικές Καταργούμενες διατάξεις

1. Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης δεν εφαρμόζονται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε Σκοπευτήρια που ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα και πάσης μορφής εταιρείες.
2. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας καταργείται κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα ζητήματα των Σκοπευτηρίων του άρθρου 2 της απόφασης αυτής.

Άρθρο 12.

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευση της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 26 Απριλίου 2006

Κανονισμός λειτουργίας διαρκούς επιτροπής αντιμετώπισης της βίας (Δ.Ε.Α.Β.).

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του α.ν. 397/68 «Περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων».

β. Του π.δ. 63/2005 (ΦΕΚ 98/Α΄/22.4.2005) «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα».

γ. Του π.δ. 77/1985 «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού».

δ. Του ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121/Α/1999) «Ερασιτεχνικός και Επαγγελματικός Αθλητισμός και άλλες διατάξεις», αρ. 41Α, όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3057/2002 (ΦΕΚ 239/Α/10.10.2002) «Τροποποίηση και συμπλήρωση του ν. 2725/99, ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλες διατάξεις».

2. Την υπ' αριθμ. 509/8.3.2006 (ΦΕΚ 282/Β/2006) απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού Πολιτισμού «περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού, Γεώργιο Ορφανό»,

3. Από τον Κανονισμό αυτόν δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Ίδρυση – Σκοπός - Αρμοδιότητες

Η Δ.Ε.Α.Β. αποτελεί συλλογικό όργανο της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και έχει τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από το άρθρο 41Α ν. 2725/1999, όπως αυτός σήμερα ισχύει, ή από κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη του νόμου αυτού.

Σκοπός της επιτροπής είναι η πρόληψη και αντιμετώπιση των φαινομένων Βίας στους αγωνιστικούς χώρους καθώς και των ενεργειών που δυσφημούν τον Αθλητισμό, σύμφωνα με όσα προβλέπονται αρ. 41Α ν. 2725/1999

και στον ν. 1787/1988 (ΦΕΚ 130/Α'/1988) «κύρωση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τη Βία των θεατών και την ανάρμωση συμπεριφορά στις Αθλητικές συναντήσεις και ιδιαίτερα στους Ποδοσφαιρικούς Αγώνες».

Άρθρο 2

Μέσα

Για την επίτευξη του σκοπού της η Δ.Ε.Α.Β. χρησιμοποιεί κάθε πρόσφορο και νόμιμο μέσο και ειδικότερα:

1. Συνεργάζεται άμεσα με την Αστυνομική Αρχή για την λήψη των μέτρων τάξης στους αγώνες των Εθνικών Πρωταθλημάτων όλων των ομαδικών αθλημάτων όπως και κάθε άλλης αθλητικής εκδηλώσεως κατά περίπτωση.

2. Συνεργάζεται άμεσα με τις διοργανώτριες κατά περίπτωση αρχές των ομαδικών αθλημάτων και προτείνει την λήψη συγκεκριμένων μέτρων, προτείνει τρόπους για την σωστή διακίνηση των εισιτηρίων στους φιλάθλους, την γνώμη της για την ημερομηνία και ώρα διεξαγωγής των αγώνων, όταν προκύπτουν προβλήματα που αφορούν την Δημόσια Τάξη κ.λ.π.

3. Διοργανώνει σεμινάρια, ομιλίες και εκδηλώσεις που σκοπεύουν στην καλλιέργεια του Φιλάθλου Πνεύματος και της αθλητικής συμπεριφοράς στους αγωνιστικούς χώρους. Στα πλαίσια αυτά συνεργάζεται ιδίως και με Κρατικές Αρχές με αθλητές, παράγοντες, διαιτητές, προπονητές, Συνδέσμους Φιλάθλων και εν γένει ανθρώπους του αθλητισμού για την προαγωγή του σκοπού της.

4. Συνεργάζεται με τους επίσημους φορείς του Αθλητισμού για την καλύτερη δυνατή πρόληψη και αντιμετώπιση των φαινομένων Βίας. Ιδίως, συνεργάζεται με την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού για την καλύτερη δυνατή εποπτεία των Συνδέσμων Φιλάθλων, σύμφωνα και με το άρθ. 41B ν. 2725/1999, καθώς και με τα όργανα της Αθλητικής Δικαιοσύνης για την συστηματική καταγραφή της πειθαρχικής συμπεριφοράς ομάδων και φυσικών προσώπων.

5. Συνεργάζεται με κάθε αντίστοιχο διεθνή φορέα που έχει ως στόχο την Αντιμετώπιση της Βίας στον Αθλητισμό και τους Αθλητικούς Χώρους. Ιδίως συμμετέχει στην Διαρκή Επιτροπή Αντιμετώπισης της Βίας του Συμβουλίου της Ευρώπης, εκπροσωπώντας την χώρα μας στις συνελεύσεις της, καθώς και σε όλα τα διεθνή fora με ανάλογο αντικείμενο.

Εκπρόσωποί της ορίζονται ο Πρόεδρος ή Μέλη της Δ.Ε.Α.Β. με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

6. Διατηρεί κατά την διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου αρχείο με τις

πειθαρχικές ποινές που επιβάλλονται σε ομάδες και φυσικά πρόσωπα που συνεχονται με τον Αθλητισμό και εισηγείται την λήψη μέτρων προς τα αρμόδια όργανα κάθε φορά που εντοπίζονται φαινόμενα συστηματικής παραβατικότητας. Για την καλύτερη επίτευξη της προάσπισης του Φιλάθλου Πνεύματος συνεργάζεται με την Ε.Φ.Π., επισημαίνοντας προς αυτήν κάθε συμπεριφορά που χρήζει τιμωρίας.

7. Προς τον σκοπό της δραστηριοποίησης και ευαισθητοποίησης του φίλαθλου κοινού προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης της Βίας δημιουργεί τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά μηνύματα, διοργανώνει σε συνεργασία με τις αρχές των ομαδικών αθλημάτων αγώνες με σκοπό την προαγωγή του Αθλητικού Πνεύματος και γενικά μετέρχεται κάθε απαραίτητου για την προαγωγή του σκοπού της μέσου.

8. Συνεργάζεται με τους αναγνωρισμένους Συνδέσμους Φιλάθλων των ομάδων ώστε να διασφαλίζεται η ορθή και σύμφωνη με τους όρους του αθλητικού νόμου λειτουργία τους και επιβλέπει την συμπεριφορά τους. Παράλληλα επισημαίνει προς τις αρμόδιες αρχές τυχόν παρέκκλιση αυτών από τους όρους του νόμου και εισηγείται την τιμωρία των παραβατών.

9. Αξιολογεί τους διεξαγόμενους αγώνες των Εθνικών Πρωταθλημάτων των ομαδικών αθλημάτων, όπως αυτά προσδιορίζονται στο αρ.41 Α του ν. 2725/99, από άποψη επικινδυνότητας, διαβιβάζοντας προς την Αστυνομική Αρχή την γνώμη της. Για τους αγώνες που κρίνει αναγκαίο ορίζει Παρατηρητές της από το ειδικό σώμα που καταρτίζει προς το σκοπό αυτό. Οι εκθέσεις των Παρατηρητών της Δ.Ε.Α.Β. διαβιβάζονται σε όσες περιπτώσεις κρίνεται σκόπιμο από την Επιτροπή προς τα Δικαιοδοτικά Όργανα κάθε αθλήματος, διατηρούνται σε μορφή Αρχείου στα γραφεία της Επιτροπής και αποτελούν αντικείμενο μελέτης.

Άρθρο 3

Σύνθεση – Έδρα – Συμμετοχή μελών

1. Η Δ.Ε.Α.Β. αποτελείται συνολικά από δεκαπέντε μέλη, εκπροσώπους της Πολιτείας, της Ελληνικής Αστυνομίας και των φορέων των ομαδικών αθλημάτων και συνεδριάζει σε επταμελή ή εννεαμελή σύνθεση, με τη συμμετοχή των εκπροσώπων του αθλήματος του οποίου το θέμα απασχολεί την Επιτροπή, η δε ολομέλεια ως ορίζει το άρθρο 41 Α παρ.1 του ν.2725/99, όπως τροποποιήθηκε με το αρ.2 ν.3057/02 και το άρθρο 1 παρ.2 ν.3262/2004.

Τα μέλη της Επιτροπής διορίζονται για θητεία τριών ετών με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού.

2. Η Επιτροπή εδρεύει στην Αθήνα και στεγάζεται στην Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Συνεδριάζει τακτικά τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα, σε μέρα και ώρα που καθορίζει στην αρχή κάθε αγωνιστικής περιόδου. Οι συνεδριάσεις της Επιτροπής δεν είναι δημόσιες. Κατόπιν αποφάσεως του Προέδρου της, η Επιτροπή μπορεί να συνεδριάζει εκτάκτως και σε κάθε άλλη περίπτωση που αυτό κρίνεται απαραίτητο. Έκτακτη συνεδρίαση της Επιτροπής μπορεί να γίνει και σε κάθε περίπτωση που αυτό ζητηθεί εγγράφως από τρία τουλάχιστον μέλη της Επιτροπής που συμμετέχουν με δικαίωμα ψήφου στην σύνθεσή της.

3. Η συμμετοχή των μελών της Επιτροπής στις συνεδριάσεις είναι υποχρεωτική. Σε περίπτωση επαναλαμβανόμενης αδικαιολόγητης απουσίας μέλους, η Επιτροπή δύναται, με απόφαση που λαμβάνεται κατά πλειοψηφία να εισηγείται την παύση και αντικατάστασή του προς τον αρμόδιο Υπουργό. Για την καταβολή της μηνιαίας αποζημίωσής τους τα μέλη θα πρέπει να έχουν παρευτεί τουλάχιστον στις μισές κάθε μήνα συνεδριάσεις της Επιτροπής, στις άλλες δε να είναι δικαιολογημένες επαρκώς οι απουσίες τους. Η νόμιμη παρουσία των μελών βεβαιώνεται με πράξη του Προέδρου της που εκδίδεται στο τέλος κάθε μήνα. Εφ' όσον η Επιτροπή δεν κάνει καμία συνεδρίαση μέσα σε ένα μήνα, τα μέλη της δεν δικαιούνται αποζημίωσης.

Άρθρο 4

Λήψη αποφάσεων

1. Η Δ.Ε.Α.Β. συνεδριάζει σε απαρτία όταν παρίσταται τουλάχιστον το ήμισυ των μελών της σύνθεσής της, ανάλογα με το θέμα επί του οποίου καλείται να αποφασίσει.

2. Οι αποφάσεις της Δ.Ε.Α.Β. λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Η ψηφοφορία είναι κατ' αρχήν φανερή. Μυστική ψηφοφορία γίνεται μόνο στις περιπτώσεις προσωπικών θεμάτων των μελών της Επιτροπής. Σε περίπτωση ισοψηφίας βαρύνει η ψήφος του Προέδρου, εκτός της μυστικής ψηφοφορίας.

3. Κατά τις συνεδριάσεις κρατούνται από τον Γραμματέα πρακτικά. Τα πρακτικά αυτά υπογράφονται από τον Πρόεδρο, τα παρισταμένα στην συνεδρίαση μέλη και τον Γραμματέα.

Άρθρο 5

Πρόεδρος της Δ.Ε.Α.Β.

Ο Πρόεδρος της Δ.Ε.Α.Β.:

1. Είναι γενικά υπεύθυνος για την καλή και εύρυθμη λειτουργία της Δ.Ε.Α.Β.. Διευθύνει και συντονίζει το έργο της Επιτροπής, προΐσταται των συνεδριάσεών της και καταρτίζει την ημερήσια διάταξη αυτών. Προΐσταται επίσης του Διοικητικού Προσωπικού που απασχολείται για την λειτουργία της Δ.Ε.Α.Β..

2. Εκπροσωπεί την Επιτροπή ενώπιον κάθε Διοικητικής ή Δικαστικής Αρχής και παντός τρίτου φυσικού ή νομικού προσώπου. Ιδίως δε, συνεργάζεται απευθείας με τους θεσμικούς φορείς των ομαδικών αθλημάτων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που εμπíπτουν στις αρμοδιότητες της Δ.Ε.Α.Β., παρίσταται σε συσκέψεις για την λήψη και την εφαρμογή μέτρων ασφαλείας πριν από κρίσιμες αθλητικές συναντήσεις και ενημερώνει τον Υπουργό Πολιτισμού και τον Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού για κάθε θέμα που εμπíπτει στις αρμοδιότητες της Δ.Ε.Α.Β. καθώς και την πορεία του έργου της.

Άρθρο 6

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος:

1. Αναπληρώνει τον Πρόεδρο της Δ.Ε.Α.Β. στα καθήκοντά του, σε όσες περιπτώσεις αυτός απουσιάζει ή κωλύεται να παραστεί.

2. Αναλαμβάνει κάθε επιμέρους καθήκον που του ανατίθεται, κατόπιν προτάσεως και σχετικής απόφασης του Προέδρου ή της Επιτροπής.

Άρθρο 7

Τα Μέλη της Δ.Ε.Α.Β.

Τα μέλη της Δ.Ε.Α.Β.:

1. Συμμετέχουν ανελλιπώς στις συνεδριάσεις της Επιτροπής.

Επαναλαμβανόμενη αδικαιολόγητη απουσία τους αποτελεί λόγω αντικατάστασής τους, κατόπιν σχετικής εισήγησης της Επιτροπής προς τον Υπουργό Πολιτισμού.

2. Αναλαμβάνουν την διεκπεραίωση κάθε ζητήματος που τους ανατίθεται με απόφαση της Επιτροπής και δύνανται να εκπροσωπούν αυτή σε αθλητικές συναντήσεις ή δημόσιες εκδηλώσεις.

3. Υπογράφουν τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Δ.Ε.Α.Β., εφόσον παρίστανται στις συνεδριάσεις αυτές.

4. Στα μέλη της Δ.Ε.Α.Β. χορηγείται κάρτα Ελευθέρως Εισόδου από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού που ισχύει για όλους τους αγωνιστικούς χώρους της χώρας. Η κάρτα αυτή βεβαιώνει την ιδιότητα του μέλους της Δ.Ε.Α.Β. και διασφαλίζει στα μέλη της Δ.Ε.Α.Β. την απρόσκοπτη κίνηση σε όλους τους χώρους του γηπέδου.

5. Οι υπεύθυνοι των αθλητικών χώρων όπου διεξάγεται η αθλητική εκδήλωση υποχρεούνται να διευκολύνουν τα μέλη της Δ.Ε.Α.Β. σε κάθε περίπτωση. Η μη συμμόρφωση προς τα ανωτέρω από οποιονδήποτε υπεύθυνο για τη διεξαγωγή της αθλητικής συνάντησης και η μη διευκόλυνση των μελών της Δ.Ε.Α.Β. στην άσκηση των καθηκόντων τους επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 41Ζ ν. 2725/1999 όπως αυτός τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 ν. 3057/2002.

Άρθρο 8

Παρατηρητές της Δ.Ε.Α.Β.

1. Στα πλαίσια των σκοπών της Δ.Ε.Α.Β. και για την επίτευξη των στόχων της στην Επιτροπή λειτουργεί ειδικό σώμα Παρατηρητών Αγώνων σύμφωνα με τους όρους του αρ. 41 ν. 2725/1999. Μέχρι την έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος που προβλέπεται στην περ. ε' της παραγράφου 5 του άρθρου 41Α ν. 2725/1999 ο ορισμός των Παρατηρητών της Δ.Ε.Α.Β., τα καθήκοντά τους και η αμοιβή τους ορίζονται από τις μέχρι τούδε κείμενες διατάξεις.

2. Ως Παρατηρητές διορίζονται πρόσωπα που διαθέτουν ειδικά προσόντα και ικανότητες για την εκτέλεση του έργου τους. Επαγγελματική εμπειρία και επιστημονική κατάρτιση, καθώς και οποιαδήποτε προηγούμενη σχέση με τον χώρο του αθλητισμού αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις. Ειδικότερες λεπτομέρειες που αφορούν την ηλικία καθώς και τα επιπλέον προσόντα που απαιτούνται από τους Παρατηρητές ρυθμίζονται με απόφαση της Δ.Ε.Α.Β..

3. Ιδίως, οι Παρατηρητές πρέπει:

α) Να μην έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα για αδικήματα που προβλέπονται στο αρ. 3β του ν. 2725/1999, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το αρ. 1 του ν. 2858/2000. Επίσης, να μην έχουν τιμωρηθεί ποτέ με στέρηση της Φιλάθλου ιδιότητός τους από την Ε.Φ.Ι.Π.

β) Να μην είναι μέτοχοι Π.Α.Ε., Κ.Α.Ε., Τ.Α.Π. ή μέλη της Διοίκησής

τους, καθώς επίσης και να μην συνδέονται με οποιονδήποτε τρόπο επαγγελματικά με αυτές.

γ) Να μην είναι μέλη ή μέλη διοίκησης σωματείου που παίρνει μέρος σε Πρωτάθλημα εθνικής κατηγορίας ομαδικού αθλήματος.

δ) Να μην είναι μέλη διοίκησης ή Παρατηρητές της διοργανώτριας αρχής οιασδήποτε Εθνικού Πρωταθλήματος ομαδικού αθλήματος, εφ' όσον πρόκειται για παρατηρησία του συγκεκριμένου αθλήματος.

ε) Να μην είναι μέλη συνδέσμου οπαδών οιασδήποτε Αθλητικού σωματείου.

4. Οι υποψήφιοι Παρατηρητές συμπληρώνουν ειδική έντυπη αίτηση που υποβάλλουν στην Γραμματεία της Δ.Ε.Α.Β. Οι αιτήσεις αυτές ελέγχονται από την Επιτροπή. Η Επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο με τα ονόματα των Παρατηρητών τα οποία αποστέλλονται με την θετική γνώμη της Επιτροπής προς τους συναρμόδιους Υπουργούς Πολιτισμού Οικονομίας και Οικονομικών για να συμπεριληφθούν στην απόφαση περί αποζημίωσης σύμφωνα με τα οριζόμενα στα δύο τελευταία εδάφια του άρθρου 41Α ν. 2725/1999.

Άρθρο 9

Έργο του Παρατηρητή

1. Ο Παρατηρητής διορίζεται από την Δ.Ε.Α.Β. σε αξιολογημένης επικινδυνότητας αγώνες Εθνικών Πρωταθλημάτων ή ομαδικών αθλημάτων. Ο διορισμός γίνεται με επίσημο διοριστήριο έγγραφο που υπογράφεται από τον Πρόεδρο ή τον Αναπληρωτή Πρόεδρο. Το έγγραφο αυτό εξασφαλίζει στον Παρατηρητή της Δ.Ε.Α.Β. την απρόσκοπτη είσοδο και κυκλοφορία εντός όλων των χώρων του γηπέδου όπου διεξάγεται η αθλητική συνάντηση στην οποία έχει οριστεί. Τυχόν άρνηση συμμόρφωσης από τους υπευθύνους της αθλητικής εγκατάστασης ή των διαγωνιζομένων ομάδων, επιφέρει τις κυρώσεις του άρθ. 41Ζ του ν. 2725/1999.

2. Μέλος από τον κατάλογο του Σώματος των Παρατηρητών δύναται να παρίσταται εκπροσωπώντας την Επιτροπή μόνος του ή συνοδεύοντας τον Πρόεδρο ή και μέλος της Δ.Ε.Α.Β., σε τυχόν συσκέψεις που πραγματοποιούνται με την συμμετοχή της Αστυνομίας, των εκπροσώπων της Διοργανώτριας αρχής, των ομάδων και άλλων εμπλεκόμενων φορέων πριν από την διεξαγωγή κάποιας αθλητικής συνάντησης για τον καθορισμό των απαραίτητων μέτρων τάξης.

3. Ο Παρατηρητής υποχρεούται να μεταβεί στο χώρο τέλεσης του αγώνα στον οποίο έχει ορισθεί τουλάχιστον μία (1) ώρα πριν από την έναρξη της συνάντησης, εάν δεν έχει ειδικότερες οδηγίες από την Δ.Ε.Α.Β. λόγω της κρισιμότητας του αγώνα. Οφείλει να κινείται με την μεγαλύτερη δυνατή διακριτικότητα και αμεροληψία καθ' όλη την διάρκεια της παρουσίας του στο γήπεδο.

Κατά την προσέλευσή του στο γήπεδο επικοινωνεί με τον Επικεφαλής Αξιωματικό των Αστυνομικών Δυνάμεων καθώς και τους Υπευθύνους Ασφαλείας των ομάδων για την τήρηση των μέτρων τάξης πριν την έναρξη του παιχνιδιού καθώς και για την ύπαρξη τυχόν συμβάντων βίαιης συμπεριφοράς που δεν υπέπεσαν στην αντίληψή του κατά την προσέλευση των φιλάθλων. Σε όσες περιπτώσεις έχουν αποφασισθεί ιδιαίτερα μέτρα ασφάλειας για τις ανάγκες του αγώνα σε συσκέψεις πριν την διεξαγωγή του, ενημερώνεται για την πορεία των μέτρων αυτών. Κατά την διάρκεια του αγώνα παρακολουθεί όσα συμβαίνουν στο γήπεδο, είτε από χώρο που προβλέπεται ειδικά γι' αυτόν δίπλα στον αγωνιστικό χώρο είτε από το Κέντρο Ελέγχου που υπάρχει στο γήπεδο και καταγράφει όλα τα περιστατικά βίαιης συμπεριφοράς καθώς και τα γεγονότα που μπορούν να αποτελέσουν αφορμή ή να οδηγήσουν σε βίαια επεισόδια. Κατά την ανάπαυλα του παιχνιδιού, δύναται να κινείται και στον χώρο των αποδυτηρίων, όποτε αυτό είναι δυνατό. Επίσης καταγράφει κάθε υβριστική, προσβλητική ή ρατσιστική συμπεριφορά που λαμβάνει χώρα στο γήπεδο. Ο Παρατηρητής δεν καταγράφει συμπεριφορές και περιστατικά που αποτελούν αντικείμενο του πειθαρχικού ελέγχου του Διαιτητή του αγώνα και των κανονισμών γενικά που ισχύουν για κάθε άθλημα.

Άρθρο 10

Υπερπαρατηρητές

1. Με απόφαση της Δ.Ε.Α.Β., κάποια από τα πρόσωπα του καταλόγου των Παρατηρητών που διαθέτουν ιδιαίτερα προσόντα και αυξημένη εμπειρία δύναται σε αγώνες ιδιαίτερης σημασίας και αυξημένης επικινδυνότητας να ορίζονται ως υπερπαρατηρητές. Χρήη υπερπαρατηρητή επιτελούν σε κάθε περίπτωση, εφ' όσον οριστούν προς τούτο, και τα μέλη της Δ.Ε.Α.Β.

2. Ο Υπερπαρατηρητής είναι ο κύριος εκπρόσωπος της Δ.Ε.Α.Β. στο γήπεδο συνεργάζεται με τον Παρατηρητή και τον κατευθύνει στα ειδικότερα καθήκοντά του υποβάλλει επίσης προς την Δ.Ε.Α.Β. την έκθεσή του. Πλην των άλλων καθηκόντων του, αξιολογεί επίσης και το έργο του Παρατηρητή.

Άρθρο 11

Έκθεση του Παρατηρητή

Μετά την λήξη του παιχνιδιού ο Παρατηρητής συντάσσει και υποβάλλει προς την Δ.Ε.Α.Β. έντυπη έκθεση με την αναφορά του για τα όσα έλαβαν χώρα πριν, κατά την διεξαγωγή, και μετά το τέλος της Αθλητικής συνάντησης. Το έντυπο της εκθέσεως αυτής είναι συγκεκριμένο, παραλαμβάνεται από την γραμματεία της Δ.Ε.Α.Β. μαζί με το διοριστήριο και συμπληρώνεται και υπογράφεται ιδιοχειρώς από τον Παρατηρητή. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται προς την γραμματεία της Δ.Ε.Α.Β. μαζί με το διοριστήριο και συμπληρώνεται και υπογράφεται ιδιοχειρώς από τον Παρατηρητή. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται προς την γραμματεία της Δ.Ε.Α.Β. αμέσως μετά την λήξη του αγώνα, ή όταν οι περιστάσεις δεν το επιτρέπουν, υποβάλλεται το αργότερο το πρωί της επόμενης ημέρας από την διεξαγωγή της συνάντησης. Το περιεχόμενο της έκθεσης είναι απόρρητο και δεν δημοσιοποιείται, παρά μόνο με απόφαση της Δ.Ε.Α.Β.

Άρθρο 12

Έλεγχος του Παρατηρητή

1. Οι εκθέσεις των Παρατηρητών εισάγονται από τον Γραμματέα προς συζήτηση στην πρώτη συνεδρίαση της Δ.Ε.Α.Β.. Όσες εκθέσεις αναφέρουν πειθαρχικά τιμωρούμενες από την Αθλητική Δικαιοσύνη ή ποινικά κολάσιμες συμπεριφορές διαβιβάζονται αμέσως προς τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα.

2. Σε όσες περιπτώσεις η Επιτροπή από τρίτες πηγές ή μαρτυρίες ή από την αξιολόγηση του Υπερπαρατηρητή διαπιστώνει πλημμέλεια στην άσκηση των καθηκόντων του Παρατηρητή, αυτός καλείται ενώπιον της Επιτροπής για διευκρινήσεις. Αν από την ακρόαση του Παρατηρητή προκύψει ότι ηθελημένα ή από έλλειψη της απαιτούμενης προσοχής έχει παραλείψει να αναφέρει επιλήψιμα γεγονότα που συνέβησαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του, και ως εκ της φύσεώς τους όφειλε να τα παρατηρήσει, τότε του επιβάλλεται από την Επιτροπή προσωρινή παύση. Σε περίπτωση υποτροπής διαγράφεται από τον Πίνακα των Παρατηρητών.

Άρθρο 13

Σύσταση Υποεπιτροπών

Η Δ.Ε.Α.Β. για την υποβοήθηση του έργου της συστήνει με απόφασή της

υποεπιτροπές από μέλη της ή και μη μέλη, στις οποίες αναθέτει επί μέρους τομείς δραστηριότητας. Οι υποεπιτροπές αυτές έχουν καθαρά εισηγητικό χαρακτήρα προς τη Δ.Ε.Α.Β..

Άρθρο 14

Αρχείο οπτικοακουστικών δεδομένων

1. Η Δ.Ε.Α.Β. δύναται να ζητά με αίτησή της από την αστυνομία την παροχή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προέρχονται από την λειτουργία στις αθλητικές εγκαταστάσεις των κλειστών κυκλωμάτων παρακολούθησης. Τα δεδομένα αυτά παρέχονται σε μορφή ψηφιακού δίσκου και χορηγούνται μόνο για λόγους στατιστικούς και ερευνητικούς και σε καμία άλλη περίπτωση.

2. Τα δεδομένα αυτά διατηρούνται από την Δ.Ε.Α.Β., σε όσες περιπτώσεις αυτά έχουν ιστορική ή προδήλως επιστημονική αξία, για την επίτευξη του έργου της, και πάντως όχι για περισσότερες από δεκαπέντε (15) ημέρες. Η περαιτέρω χρήση, αναπαραγωγή και ανατύπωση εικόνων και ήχου απαγορεύονται ρητώς.

3. Τα δεδομένα των οποίων η διατήρηση κρίνεται απαραίτητη για λόγους ιστορικούς και ερευνητικούς διατηρούνται σε ασφαλή χώρο αποθήκευσης στα γραφεία της Δ.Ε.Α.Β.. Στον χώρο αυτό δυνατότητα πρόσβασης έχει μόνο ο Πρόεδρος και ο Αναπληρωτής Πρόεδρος της Δ.Ε.Α.Β.. Η πρόσβαση στο υλικό αυτό δεν επιτρέπεται σε κανένα, συμπεριλαμβανομένου και του διοικητικού Προσωπικού της Δ.Ε.Α.Β.

4. Σε κάθε περίπτωση, η διατήρηση δεδομένων για λόγους ιστορικούς και επιστημονικούς πρέπει να είναι συμβατή με τους όρους του ν. 2472/97, όπως αυτός ισχύει.

Άρθρο 15

Έναρξη Ισχύος

Ο παρών κανονισμός ισχύει από την ημέρα δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 6 Απριλίου 2006

8.

ΥΑ 24560/2003 (ΦΕΚ 1071 Β)

Εγκατάσταση και λειτουργία ηλεκτρονικού συστήματος εποπτείας αθλητικών εγκαταστάσεων.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Έχοντας υπόψη:

α) τις διατάξεις του Α.Ν.397/68 «περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής»

β) τις διατάξεις του Ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α΄) «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα»

γ) τις διατάξεις του Ν. 2725/1999 (ΦΕΚ 121 Α΄) «Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός Αθλητισμός και άλλες διατάξεις» και ιδίως της παραγράφου 6, εδάφια α και β του άρθρου 41Ε, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν.3057/2003 (ΦΕΚ 239 Α΄) «Τροποποίηση και συμπλήρωση του Ν. 2725/1999 «Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Πολιτισμού και άλλες διατάξεις».

δ) τις διατάξεις του άρθρου 9β του Συντάγματος και 5α του Ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α΄) «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»

ε) την 25140/4.9.2002 (ΦΕΚ 1156/Β/5.9.2002) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού «περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού Γεώργιο Λιάνη».

στ) την απόφαση 1122/7.9.2000 της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΦΕΚ 1234, Β΄) «Οδηγία για τα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης»

ζ) το έγγραφο με 500/10.4.2003 της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, με το οποίο ορίστηκε εκπρόσωπος της Αρχής στην Επιτροπή σύνταξης της κοινής υπουργικής απόφασης.

η) τη σημασία του αθλητισμού ως κοινωνικής δραστηριότητας και τη συνταγματική επιταγή για τον εποπτικό και διαφυλακτικό ρόλο της Πολιτείας (άρθρο 16 παρ. 9 του Συντάγματος).

θ) το γεγονός ότι από την απόφαση αυτή προκαλούνται δαπάνες οι οποίες βαρύνουν τους ιδιοκτήτες των αθλητικών εγκαταστάσεων, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 41Ε του Ν. 2725/1999, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 3057/2003 και άρα η έκδοση της απόφασης δεν συνεπάγεται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Αντικείμενο ρύθμισης

Για την πρόληψη και αντιμετώπιση πράξεων βίας και εν γένει αξιόποινων πράξεων με αφορμή αθλητικές συναντήσεις ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης ή πετοσφαίρισης, της ανώτατης κατηγορίας εθνικού πρωταθλήματος, εγκαθίστανται και λειτουργούν τα ηλεκτρονικά συστήματα που περιγράφονται στην παρούσα απόφαση, με σκοπό την εποπτεία των χώρων αθλητικών εγκαταστάσεων, κατά τη διεξαγωγή των παραπάνω αθλητικών συναντήσεων, καθώς και των προσώπων που ευρίσκονται στις εγκαταστάσεις αυτές.

Άρθρο 2

Εποπτευόμενοι χώροι

1. Οι χώροι που εποπτεύονται είναι: ο αγωνιστικός χώρος, οι κερκίδες, οι διάδρομοι των αποδυτηρίων, ο αμέσως εξωτερικά περιβάλλον χώρος, οι βοηθητικές εγκαταστάσεις (όπως βοηθητικά γήπεδα, χώροι αναψυχής κ.ά.), οι εγγύς της αθλητικής εγκατάστασης χώροι προσέγγισης των θεατών προς την αθλητική εγκατάσταση και οι χώροι στάθμευσης των αυτοκινήτων.

2. Δεν εποπτεύονται οι χώροι της εισόδου και του εσωτερικού των ιατρείων και των αποχωρητηρίων, τα αποδυτήρια των αθλητών και των διαιτητών, τα γραφεία και κάθε κλειστός χώρος στον οποίο δεν υπάρχει δημόσια πρόσβαση.

Άρθρο 3

Ηλεκτρονικό Σύστημα Εποπτείας - Τεχνικές προδιαγραφές

1. Το ηλεκτρονικό σύστημα εποπτείας θα είναι ψηφιακής τεχνολογίας και θα αποτελείται από κατάλληλο για κάθε αθλητική εγκατάσταση και ανάλογο με τις μορφολογικές και χωροταξικές ιδιαιτερότητες της κάθε αθλητικής εγκατάστασης αριθμό έγχρωμων, αυτόματων και υψηλής ευκρίνειας

εικονοληπτών (κάμερες) και αντίστοιχο αριθμό παρακολουθητών εικόνας (μόνιτορ), έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η συνολική κατόπτευση των περιγραφόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 χώρων.

2. Οι εικονολήπτες θα είναι τηλεχειριζόμενοι, θα τοποθετούνται μέσα σε ειδικά κουβούκλια για να προστατεύονται από τις καιρικές συνθήκες και τις υπαίτιες φθορές και να εξασφαλίζονται οι συνθήκες λειτουργίας τους (θερμοκρασία, υγρασία), το δε σύστημα στήριξής τους θα είναι αφενός μη προσεγγίσιμο από τους θεατές και αφετέρου ικανής ακαμψίας, ώστε να εξασφαλίζεται η αναγκαία σταθερότητα των εικονοληπτών.

3. Οι εικονολήπτες που καλύπτουν τις κερκίδες, τον αγωνιστικό χώρο, τον αμέσως εξωτερικά περιβάλλοντα χώρο και τους χώρους των θεατών προς την αθλητική εγκατάσταση θα είναι περιστρεφόμενοι, εφοδιασμένοι με οπτικό σύστημα αυτόματης εστίασης, αυτόματο διάφραγμα και μεταβαλλόμενης εστιακής απόστασης (zoom), η οποία στη μέγιστη μεγέθυνση θα εξασφαλίζει τη δυνατότητα εξατομίκευσης προσώπων, στη δε ελάχιστη και σε συνδυασμό με το πλήθος των εικονοληπτών θα εξασφαλίζει την κάλυψη του συνόλου των χώρων αυτών. Στους βοηθητικούς χώρους η κάλυψη της απαίτησης της εξατομίκευσης και συνολικής κατόπτεισης μπορεί να γίνεται και με άλλου τύπου κάμερες.

4. Το σύστημα θα συμπληρώνεται με εγκατάσταση λήψης, καταγραφής και αποθήκευσης σε ψηφιακή μορφή του ήχου, καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας του περιγραφόμενου στο άρθρο 4 Κέντρου Ελέγχου.

5. Οι εικονολήπτες θα τηλεχειρίζονται μέσω κατάλληλων συσκευών από το κέντρο ελέγχου, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η παρακολούθηση του συνόλου των θεατών και των λοιπών προβλεπόμενων χώρων.

6. Για κάθε εικονολήπτη θα υπάρχει αντίστοιχος παρακολουθητής, η εικόνα δε οποιουδήποτε εξ αυτών, κατά κρίση, θα μπορεί να μεταφέρεται σε ιδιαίτερο παρακολουθητή μεγαλύτερων διαστάσεων, να καταγράφεται και να αποθηκεύεται σε ψηφιακή μορφή, να εκτυπώνεται αμέσως με υψηλή ευκρίνεια και να μεταφέρεται σε πραγματικό χρόνο από τους αγωνιστικούς χώρους Αθηνών και Θεσσαλονίκης στη ΓΑΔΑ και ΓΑΔΘ.

7. Το σύστημα θα έχει τη δυνατότητα να δέχεται σήμα (εικόνας και ήχου) και από κινητή ή φορητή ασύρματη κάμερα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 4

Κέντρο Ελέγχου

1. Όλα τα σήματα από τους εικονολήπτες θα μεταφέρονται σε κλειστό κέντρο ελέγχου, που θα βρίσκεται σε κατάλληλο σημείο των κερκίδων, ώστε να έχει άμεση οπτική επαφή με τον αγωνιστικό χώρο και τις κερκίδες και θα γειτνιάζει ή θα συστεγάζεται με το κέντρο επιχειρήσεων της Ελληνικής Αστυνομίας.

2. Δυνατότητα πρόσβασης στο οίκημα του κέντρου ελέγχου έχουν μόνο οι χειριστές της Ελληνικής Αστυνομίας και τα ειδικά εξουσιοδοτημένα από αυτήν άτομα.

3. Το Κέντρο Ελέγχου πρέπει να έχει τις κατάλληλες διαστάσεις και την κατάλληλη διαμόρφωση, να είναι κλιματιζόμενο και να έχει τη δυνατότητα φιλοξενίας τουλάχιστον τριών (3) καθημένων ατόμων.

4. Η είσοδος στο Κέντρο Ελέγχου θα πρέπει να ελέγχεται με κατάλληλο ηλεκτρονικό σύστημα.

Άρθρο 5

Ενημέρωση εποπτευόμενων προσώπων

1. Σε εμφανή σημεία και στους εποπτευόμενους χώρους στους οποίους προσέρχονται ή παραμένουν φίλαθλοι ή οχήματα, με δαπάνες και ευθύνη του ιδιοκτήτη της αθλητικής εγκατάστασης, τοποθετούνται ή αναρτώνται σε συνεννόηση με την αρμόδια Αστυνομική Αρχή ευδιάκριτες πινακίδες στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα, στις οποίες αναγράφεται ότι ο συγκεκριμένος χώρος εποπτεύεται ηλεκτρονικά από την Ελληνική Αστυνομία για την πρόληψη και την αντιμετώπιση πράξεων βίας και εν γένει ποινικών αδικημάτων.

2. Με ευθύνη της οικείας διοργανώτριας Αρχής, οι φίλαθλοι ενημερώνονται από τα μεγάφωνα, πριν από την έναρξη κάθε αθλητικής συνάντησης, για την ύπαρξη και λειτουργία του συστήματος ηλεκτρονικής εποπτείας.

3. Ο επικεφαλής Αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας ο οποίος είναι υπεύθυνος για την τήρηση των μέτρων τάξης και ασφάλειας στην αθλητική εγκατάσταση μεριμνά και ελέγχει για την τήρηση όλων των ανωτέρω.

4. Πριν από την έναρξη λειτουργίας του συστήματος σε κάθε αθλητική εγκατάσταση, η κατά τόπο αρμόδια Αστυνομική Αρχή ανακοινώνει δια του

Τύπου την έναρξη της λειτουργίας αυτής. Στην ανακοίνωση αυτή ορίζεται εκτός των άλλων και ότι το δικαίωμα αντίρρησης και πρόσβασης που προβλέπεται στο νόμο 2472/97 ασκείται στο οικείο Αστυνομικό Τμήμα.

Άρθρο 6

Λειτουργία του Ηλεκτρονικού Συστήματος

1. Η χρήση και η λειτουργία των ηλεκτρονικών συστημάτων εποπτείας ανήκει αποκλειστικά στην Ελληνική Αστυνομία, η οποία έχει τις υποχρεώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας, σύμφωνα με το Ν. 2472/1997.

2. Πριν την έναρξη κάθε αγωνιστικής περιόδου ο οικείος Διευθυντής της Διεύθυνσης Αστυνομίας ή Αστυνομικής Διεύθυνσης, ορίζει με διαταγή του για όλη την αγωνιστική περίοδο τους εξειδικευμένους αστυνομικούς οι οποίοι θα χειρίζονται και θα λειτουργούν το ηλεκτρονικό σύστημα σύμφωνα με τις οδηγίες του αστυνομικού της παραγράφου 3 του άρθρου 5 της παρούσας.

3. Χρόνος λειτουργίας του συστήματος είναι ο οριζόμενος κάθε φορά από την αρμόδια Αστυνομική αρχή χρόνος μεταξύ της έναρξης και της λήξης των μέτρων τάξης και ασφάλειας για την κάθε αθλητική συνάντηση.

4. Ο ιδιοκτήτης της αθλητικής εγκατάστασης οφείλει τουλάχιστον τρεις (3) ημέρες πριν την διεξαγωγή της αθλητικής συνάντησης να έχει αποκαταστήσει οποιαδήποτε βλάβη ή δυσλειτουργία του συστήματος και να διευκολύνει τον έλεγχο καλής λειτουργίας του από τους αρμόδιους της Ελληνικής Αστυνομίας, οποιαδήποτε στιγμή του ζητηθεί.

5. Δύο (2) ημέρες πριν την έναρξη της αθλητικής εκδήλωσης το Αστυνομικό Τμήμα στην εδαφική αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η αθλητική εγκατάσταση μαζί με τους εξειδικευμένους αστυνομικούς που έχουν οριστεί σύμφωνα με τη διαδικασία της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, προβαίνει στον έλεγχο και επιθεώρηση καλής λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος και του κέντρου ελέγχου της εν λόγω αθλητικής εγκατάστασης μετά το πέρας του οποίου συντάσσεται σχετική έκθεση. Εφόσον από την έκθεση αυτή προκύπτει αδυναμία λειτουργίας του όλου συστήματος ο οικείος Αστυνομικό Διευθυντής της Διεύθυνσης Αστυνομίας ή Αστυνομικής Διεύθυνσης εισηγείται στον Υπουργό Πολιτισμού την απαγόρευση τέλεσης της αθλητικής συνάντησης.

Άρθρο 7

Διαχείριση Δεδομένων

1. Τα δεδομένα, τα οποία έχουν καταγραφεί, αποθηκευτεί, και αναπαράχθει με οποιοδήποτε τρόπο, τηρούνται και φυλάσσονται από το οικείο Αστυνομικό Τμήμα στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η συγκεκριμένη αθλητική εγκατάσταση, σε ειδικά προς τούτο διαμορφωμένο και φυλασσόμενο χώρο.

2. Εάν κατά τη διεξαγωγή της αθλητικής συνάντησης δεν έχουν προκύψει ενδείξεις πράξεων βίας και τέλεσης ποινικών αδικημάτων, το υλικό καταστρέφεται με σχετικό πρωτόκολλο, μετά την πάροδο τριμήνου από την ημερομηνία διεξαγωγής της αθλητικής συνάντησης.

3. Στις περιπτώσεις που έχουν καταγραφεί ενδείξεις βίας και αξιόποινων πράξεων, τα αποθηκευμένα δεδομένα διαβιβάζονται από το αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα στο οικείο πειθαρχικό όργανο και, με τη σχετική δικογραφία, ως προανακριτικό υλικό, στην αρμόδια Εισαγγελική ή Ανακριτική Αρχή, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

Άρθρο 8

Έλεγχος Τεχνικών Προδιαγραφών και Έλεγχος Συστήματος

1. Οι τεχνικές προδιαγραφές του συστήματος της κάθε αθλητικής εγκατάστασης υπόκειται σε έγκριση, πριν από την εγκατάσταση του συστήματος, από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

2. Ο έλεγχος της ύπαρξης και λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος εποπτείας στις επιμέρους αθλητικές εγκαταστάσεις γίνεται από την επιτροπή του άρθρου 56α του Ν. 2725/99 όπως ισχύει, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου της αθλητικής εγκατάστασης για την έκδοση της προβλεπόμενης άδειας λειτουργίας, με την επιφύλαξη πάντοτε της περίπτωσης ή της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Ν.2472/1997.

Άρθρο 9

Γνωστοποίηση δεδομένων στη ΔΕΑΒ

1. Τα δεδομένα τα οποία προκύπτουν από τη λειτουργία του συστήματος γνωστοποιούνται ύστερα από αίτηση από την Ελληνική Αστυνομία στη Διарκή Επιτροπή για την αντιμετώπιση της Βίας (ΔΕΑΒ), καθόσον είναι απαραίτητο για την άσκηση του έργου της, όπως προβλέπεται στην παρ. 3 αρθρ.

41 α του Ν.2725/99, όπως ισχύει. Τα συναφή με πράξεις βίας διαβιβαζόμενα προσωπικά δεδομένα διατηρούνται από τη ΔΕΑΒ σε αντίγραφο αρχείου για τις ανάγκες της επίτευξης του επί μέρους έργου της και για χρονικό διάστημα όχι πέραν των δεκαπέντε (15) ημερών.

2. Τα αποθηκευμένα δεδομένα και το αναφερόμενο αρχείο, μετά την πάροδο των δεκαπέντε (15) ημερών, καταστρέφονται και συντάσσεται σχετικό πρακτικό.

3. Η ΔΕΑΒ δύναται να διατηρήσει τα δεδομένα για ιστορικούς, επιστημονικούς ή στατιστικούς σκοπούς.

4. Στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας της ΔΕΑΒ περιγράφονται τα ειδικότερα μέτρα ασφαλείας των δεδομένων για όσο διάστημα διατηρούνται αυτά, η πρόσβαση στο χώρο αποθήκευσης, καθώς και το εξειδικευμένο προσωπικό που χειρίζεται το αρχείο.

Άρθρο 10

Έναρξη εφαρμογής - Μεταβατικές διατάξεις

1. Ως ημερομηνία, μετά την πάροδο της οποίας απαγορεύεται η διεξαγωγή αθλητικής συνάντησης του άρθρου 1 της παρούσας απόφασης σε αθλητική εγκατάσταση που δεν διαθέτει τα προβλεπόμενα ηλεκτρονικά συστήματα, ορίζεται η 31η Δεκεμβρίου 2003.

2. Σε όσες από τις αθλητικές εγκαταστάσεις της προηγούμενης παραγράφου τοποθετείται και λειτουργεί ανάλογο σύστημα για τις ανάγκες των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και σύμφωνα με τις προδιαγραφές ασφαλείας των Αγώνων, ως ημερομηνία, μετά την πάροδο της οποίας απαγορεύεται η διεξαγωγή αθλητικής συνάντησης λόγω της απουσίας των προβλεπόμενων από την παρούσα απόφαση ηλεκτρονικών συστημάτων, ορίζεται η 31η Δεκεμβρίου 2004. Στο μεταξύ μπορούν να χρησιμοποιούνται συστήματα εγκατεστημένα για Ολυμπιακή χρήση, με ανάλογη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της παρούσας και υπό τις ίδιες εγκρίσεις.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 24 Ιουλίου 2003

**Τροποποίηση και συμπλήρωση Απόφασης για την εγκατάσταση
και λειτουργία ηλεκτρονικού συστήματος Εποπτείας
Αθλητικών Εγκαταστάσεων.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του α.ν. 397/68 «περί επανασυστάσεως της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και των αρμοδιοτήτων αυτής».

β) της παραγράφου 5 του άρθρου 41Ε του ν. 2725/1999 (ΦΕΚ Α' 121), όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3057/2002 (ΦΕΚ Α' 239) και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3372/2005 (ΦΕΚ Α'), όπως η παράγραφος αυτή (5) αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 3262/2004 (ΦΕΚ 173 Α')

γ) της παραγράφου 6α του αυτού ως άνω άρθρου 41Ε του ν. 2725/1999.

δ) του π.δ. 63/2005 (ΦΕΚ Α' 98) «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα».

2. Την υπ' αριθμ. 509/8.3.2006 Απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Πολιτισμού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Πολιτισμού» (ΦΕΚ Β»228).

3. Την υπ' αριθμ. 24560/2003 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Πολιτισμού και Δημόσιας Τάξης «Εγκατάσταση και λειτουργία ηλεκτρονικού συστήματος εποπτείας αθλητικών εγκαταστάσεων» (ΦΕΚ Β' 1071).

4. Το γεγονός από την απόφαση αυτή δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε την ως άνω κοινή Υπουργική απόφαση υπ' αριθμ. 24560/2003 (ΦΕΚ Β' 1071), ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

Για την πρόληψη και αντιμετώπιση πράξεων βίας και εν γένει αξιοποι-
ων πράξεων με αφορμή αθλητικές συναντήσεις σε αθλητικές εγκαταστά-
σεις, που προορίζονται για τη διεξαγωγή αγώνων των εθνικών πρωταθλημά-
των, καθώς και του Κυπέλλου Ελλάδος, στους οποίους μετέχουν Αθλητική
Ανώνυμη Εταιρεία (Α.Α.Ε.) ή Τμήμα Αμειβομένων Αθλητών (Τ.Α.Α.) το-
ποθετούνται και λειτουργούν τα ηλεκτρονικά συστήματα που περιγράφονται
στην παρούσα απόφαση, με σκοπό την εποπτεία των χώρων των αθλητικών
εγκαταστάσεων, καθώς και των προσώπων που βρίσκονται σε αυτές, κατά τη
διεξαγωγή των παραπάνω αθλητικών συναντήσεων.

Άρθρο 2

Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής: «Δυνατότητα πρό-
σβασης στο οίκημα του κέντρου ελέγχου έχουν μόνο οι χειριστές της Ελληνικής
Αστυνομίας και τα εξουσιοδοτημένα από αυτή άτομα μεταξύ των οποίων και
ο υπεύθυνος ασφαλείας αγώνων με τον αναπληρωτή του, που προβλέπονται
από την παράγραφο 4 του άρθρου 41Δ του ν 2725/1999 (ΦΕΚ Α΄ 121), όπως η
παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 4 του ν 3262/2004 (ΦΕΚ Α΄ 173)».

Άρθρο 3

Το άρθρο 10 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10

Τοποθέτηση των συστημάτων Δαπάνες

1. Η ευθύνη και οι δαπάνες για την τοποθέτηση και συντήρηση των πα-
ραπάνω ηλεκτρονικών συστημάτων βαρύνουν τους ιδιοκτήτες των αθλητικών
εγκαταστάσεων.

2. Οι ιδιοκτήτες των αθλητικών εγκαταστάσεων σε συνεργασία με την/τις
προμηθεύτριας εταιρείας, υποχρεούνται να εκπαιδεύσουν το αστυνομικό
προσωπικό που ορίζεται για τη χρήση και λειτουργία των ηλεκτρονικών συ-
στημάτων εποπτείας.

3. Κατά την πρώτη εφαρμογή της παρούσας απόφασης ο καθορισμός των σχετικών διαδικασιών και η μέριμνα για την τοποθέτηση των ως άνω συστημάτων στο σύνολο των αθλητικών εγκαταστάσεων του άρθρου 1 αυτής, καθώς και για τη χορήγηση από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα των προβλεπομένων, από τις διατάξεις του ν 2472/1997, αδειών ανήκει στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α) με χρέωση των ιδιοκτητών των εγκαταστάσεων.

4. Στη Γ.Γ.Α. συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού ειδική Επιτροπή, αποτελούμενη από τους:

α) Το Γενικό Διευθυντή Υποστήριξης Αθλητισμού της ΓΓΑ.

β) Ένα Καθηγητή Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

γ) Ένα Καθηγητή Τμήματος Πληροφορικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

δ) Ένα Καθηγητή Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών Πανεπιστημίου της Χώρας.

ε) Ένα Ειδικό Συνεργάτη Πληροφορικής του Υφυπουργείου Αθλητισμού.

στ) Τον Προϊστάμενο του Τμήματος ηλεκτρομηχανολογικών μελετών της Δ/σης Μελετών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

ζ) Ένα αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας που προτείνεται από το Αρχηγείο της.

5. Έργο της Επιτροπής είναι η λεπτομερής διατύπωση των τεχνικών προδιαγραφών των ηλεκτρονικών συστημάτων κατά αθλητική εγκατάσταση, η σύνταξη της σχετικής προκήρυξης και η διενέργεια του δημόσιου διαγωνισμού με ενσφράγιστες προσφορές και η αξιολόγηση των προσφορών μέχρι την ανάδειξη μειοδότη καθώς και η εισήγηση, θετική ή αρνητική, για το αποτέλεσμα του διαγωνισμού. Ο Υπουργός Πολιτισμού έχει το δικαίωμα της τελικής κατακύρωσης ή μη του αποτελέσματος και τη δυνατότητα να αποφασίσει διαφορετικά με πλήρως αιτιολογημένη απόφαση του.

6. Η Επιτροπή της παραγράφου τέσσερα (4) οφείλει να περαιώσει το έργο της εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη συγκρότησή της.

Άρθρο 4

Μετά το άρθρο 10, προστίθεται άρθρο 11, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 11**Προσαρμογές υφισταμένων συστημάτων**

1. Ιδιοκτήτες ή μακροχρόνιοι χρήστες αθλητικών εγκαταστάσεων, στις οποίες έχουν ήδη τοποθετηθεί ηλεκτρονικά συστήματα εποπτείας, οφείλουν να προσαρμόσουν τα συστήματα αυτά προς αυτά της παρούσας απόφασης. Για το σκοπό αυτό, υποβάλλουν στην Επιτροπή του προηγούμενου άρθρου τις τεχνικές προδιαγραφές του συστήματος, που χρησιμοποιούν, προκειμένου αυτή να αποφασίσει τις αναγκαίες προσαρμογές, εντάσσοντας αυτές στις διαδικασίες της παραγράφου 5 του άρθρου 10 αυτής της απόφασης. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρούσας απόφασης».

2. Μετά την πάροδο οκτώ (8) μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης απαγορεύεται η διεξαγωγή αθλητικών συναντήσεων στις αναφερόμενες στο άρθρο 1 αθλητικές εγκαταστάσεις που δεν διαθέτουν τα προαναφερόμενα ηλεκτρονικά συστήματα».

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευση της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 14 Απριλίου 2006

Γ. ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Με δεδομένο τον επί χρόνια περιορισμό, αν όχι αποκλεισμό, της νομολογίας των οργάνων απονομής της Αθλητικής Δικαιοσύνης από τα φώτα της επιστημονικής δημοσιότητας, θα προχωρήσουμε από την θέση αυτή στην δημοσίευση αποφάσεων όχι μόνο των ποινικών- πολιτικών και διοικητικών δικαστηρίων όλων των βαθμών που αφορούν υποθέσεις με αθλητικό περιεχόμενο, αλλά, κυρίως, και των «δικαιοδοτικών» οργάνων του αθλητικού χώρου, όπως του ΑΣΕΑΔ, της ΕΦΠ, των πειθαρχικών οργάνων, των επιτροπών επίλυσης οικονομικών διαφορών κ.λ.π.. Παράλληλα, στο μέτρο του δυνατού θα δημοσιεύουμε αποφάσεις διεθνούς αθλητικού ενδιαφέροντος και περιεχομένου όπως αυτές του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ), της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και αποφάσεις αλλοδαπών δικαστηρίων με πρακτικό ενδιαφέρον για τον Ελληνικό Αθλητισμό. Οι αποφάσεις θα δημοσιεύονται χωρίς να παρατίθενται τα ονόματα των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές.

5. ΕΦΠΠ 06/2005

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Ιωάννης Βασιλειάδης, Κωνσταντίνος Ξυδιάς, Μαρία Μπάρολα και
Ιωάννης Νικολόπουλος

Εισηγητής: Γιώργος Παναγόπουλος

**Διάθεση κονδυλίων επιχορηγήσεως για δημόσιες σχέσεις. Η πρόδηλη
δυσαναλογία μεταξύ επιδιωκόμενου αθλητικού σκοπού της επι-
χορηγήσεως και σκοπού διάθεσής της αποτελεί προσβολή του
φιλάθλου πνεύματος και λόγο στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας**

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, «Φίλαθλος θεωρείται πας όστις αγαπά την γυμναστικήν ή την αγωνιστικήν και όστις επιδιώκει την προαγωγήν τούτων υπό την ιδιότητα του διοικούντος τα γυμναστικά ή αγωνιστικά σωματεία, συνδέσμους, ενώσεις και ομοσπονδίας, του μέλους αυτών και του άρχοντος, του κριτού, του διαιτητού, του ιατρού αγώνων και του αρχηγού ομάδος, είτε επιδίδεται εις σωμασκήσιν ή ενεργώσιν ασκεί άθλημα τι υπό την ιδιότητα του ασκουμένου ή του αθλητού είτε τυγχάνει απλούς φίλος των πάσης φύσεως γυμναστικών και αγωνιστικών εκδηλώσεων. Ο φίλαθλος εις πάσαν περίπτωσιν και υπό οιανδήποτε ιδιότητα δέον να κινείται εξ ειλικρινούς προς τη άσκησιν ή την άθλησιν αγάπης και να μη αποβλέπει εις την δια της ασκήσεως ή της αθλήσεως ή και της καθ' οιονδήποτε τρόπον αναμίξεώς του εις τα αθλητικά πράγματα απόκτησιν υλικού τινός οφέλους ή βελτίωσιν της οικονομικής του θέσεως και να επιδεικνύει εν τη κοινωνία ανεπίληπτον από απόψεως ήθους και συμπεριφοράς διαγωγήν».

2. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας «Οι διοικούντες τα πάσης φύσεως γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία κ.λ.π., τα μέλη αυτών και οι άρχοντες, οι κριταί, οι διαιτηταί, οι ιατροί αγώνων και οι αρχηγοί γυμναστικών και αγωνιστικών ομάδων εκτός των εν άρθρω 1 του παρόντος δέον επιπλέον εν τη ενασκήσει των καθηκόντων των καθ'

οιονδήποτε τρόπον εις ουσιαστικήν αντίθεσιν προς τα αρχάς του φιλάθλου πνεύματος».

3. Σύμφωνα με το άρθρο 130 παρ. παρ. 1 και 2 του Ν. 2725/1999, «οι ασχολούμενοι με τα κάθε είδους αθλήματα και τις εν γένει αθλητικές, αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις, καθώς και οι παρακολουθούντες τις εκδηλώσεις αυτές, οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους. Η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, ως διοικούντων, μελών, αθλητών, προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων».

4. Κατά το χρονικό διάστημα από 10.10.2004 μέχρι 30.04.2005, το Δ.Σ. της Ε.Ο.Π., διέθεσε, με σχετικές αποφάσεις που εν συνεχεία εγκρίθηκαν από την πλειοψηφία των μελών του, μεγάλο μέρος των κρατικών επιχορηγήσεων της Ομοσπονδίας, ήτοι συνολικό ποσό 43.588,42 €, για δαπάνες δημοσίων σχέσεων και προσωπικών αναγκών των μελών του Δ.Σ., οι οποίες παρατίθενται αναλυτικά στην από 14/7/2005 έκθεση ελέγχου του Ελεγκτικού Συμβουλίου της Γ.Γ.Α

Υποστηρίχθηκε κατά την ακροαματική διαδικασία, ότι οι ως άνω δαπάνες είχαν στην πραγματικότητα ως σκοπό την προαγωγή του αθλήματος της πυγμαχίας, αφού εγένοντο με σκοπό τον επηρεασμό διαφόρων - μη κατονομαζόμενων πάντως αθλητικών παραγόντων του εσωτερικού και του εξωτερικού, ούτως ώστε να προωθηθούν με τον τρόπο αυτό οι αθλητικοί σκοποί της Ε.Ο.Π. Δεν αμφισβητείται, ότι η διάθεση χρηματικών κονδυλίων εκ μέρους των αθλητικών σωματείων, για την προαγωγή των «δημοσίων σχέσεων» τους, δεν αντιβαίνει αυτή καθαυτήν στο φιλάθλο πνεύμα. Ωστόσο, τα επενδύμενα για το σκοπό αυτό κονδύλια πρέπει να βρίσκονται πάντοτε σε αναλογία με τα κονδύλια εκείνα του εγκεκριμένου προϋπολογισμού που επενδύονται άμεσα για αθλητικούς σκοπούς του σωματείου (διοργάνωση εκδηλώσεων, αθλητικός εξοπλισμός). Τυχόν δυσαναλογία μεταξύ των διατιθέμενων για τους ανωτέρω σκοπούς κονδυλίων αντίκειται στις αρχές του φιλάθλου

πνεύματος, αφού η διάθεση υπέρογκων κονδυλίων για τις δημόσιες σχέσεις του αθλητικού σωματείου αποβαίνει τελικώς εις βάρος της αμιγούς αθλητικής δραστηριότητάς του και επιπλέον δημιουργεί εύλογες υπόνοιες για τον προσπορισμό ιδίου οφέλους των μελών του σωματείου που συμμετέχουν στις σχετικές δραστηριότητες.

Στην προκείμενη περίπτωση, η δυσαναλογία μεταξύ των κονδυλίων του προϋπολογισμού της Ε.Ο.Π. που διατέθηκαν για δημόσιες σχέσεις του σωματείου και των λοιπών κονδυλίων που εναπέμεναν προς διάθεση σε αμιγώς αθλητικούς σκοπούς, είναι πρόδηλη. Ουδεμία εξάλλου επίδραση ασκεί το γεγονός, ότι τα μέλη του Δ.Σ. είχαν ενδεχομένως - κατά τους ισχυρισμούς τους - δεχθεί προφορικές διαβεβαιώσεις της Διοίκησης, ότι θα εγκρινόταν ποσό ετήσιας επιχορήγησης πολύ μεγαλύτερο από εκείνο που τελικώς εγκρίθηκε. Αποτελεί εξάλλου κοινό τόπο, ότι ο υποβαλλόμενος από τα αθλητικά σωματεία, προς έγκριση από την Γ.Γ.Α., προϋπολογισμός, σπανίως εγκρίνεται στον σύνολό του και συνεπώς οι διοικούντες τα αθλητικά σωματεία οφείλουν, μέχρι την ανακοίνωση του τελικού ύψους των επιχορηγήσεων από την Γ.Γ.Α., να διαχειρίζονται τα περιουσιακά στοιχεία του σωματείου με φειδώ και όχι με γνώμονα τον υποβληθέντα προϋπολογισμό.

Για τους λόγους αυτούς, η Ε.ΦΙ.Π. κρίνει, ότι τα διατεθέντα για δημόσιες σχέσεις κονδύλια, όπως αυτά εγκρίθηκαν από τις σχετικές αποφάσεις του Δ.Σ. της Ε.Ο.Π., υπερέβαιναν κατά πολύ το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, δηλαδή την προαγωγή της αθλητικής δραστηριότητας του σωματείου και συνεπώς η απόφαση των μελών του Δ.Σ. της Ε.Ο.Π. περί εγκρίσεως των εν λόγω δαπανών αντίκειται στις αρχές του φιλάθλου πνεύματος. Η επιστροφή στα ταμεία του σωματείου, μέρους των διατεθέντων για δημόσιες σχέσεις κονδυλίων εκ μέρους του Α΄ Αντιπροέδρου και συγκεκριμένα ποσού 37.500,00 €, η οποία έλαβε χώρα τον Οκτώβριο του έτους 2005, ήτοι μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου από την Γ.Γ.Α. και την διατύπωση του σχετικού πορίσματος του Ελεγκτικού Συμβουλίου, σε καμία περίπτωση δεν αναιρεί το χαρακτηρισμό των ενεργειών των μελών του Δ.Σ. της Ε.Ο.Π., ως αντικειμένων στο φιλάθλο πνεύμα, αλλά μάλλον τον επιβεβαιώνει.

Λεδομένου, ότι η καθ' ύλην αρμοδιότητα της Ε.ΦΙ.Π. δεν επεκτείνεται σε κάθε παράβαση της αθλητικής και λοιπής νομοθεσίας, αλλά μόνον στις παραβάσεις εκείνες, οι οποίες εν ταυτώ συνιστούν παραβίαση των αρχών

του φιλάθλου πνεύματος, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας και του άρθρου 130 του Ν. 2725/1999, η Επιτροπή κρίνει, ότι, πλην της χρήσεως, με την έγκριση του Δ.Σ. της Ε.Ο.Π., δυσανάλογου τμήματος των επιχορηγήσεων της Γ.Γ.Α. για δημόσιες σχέσεις του σωματείου, οι λοιπές παραβάσεις που καταγράφονται στην από 11/7/2005 Έκθεση Ελέγχου του Ελεγκτικού Συμβουλίου και συγκεκριμένα: α) η παράβαση του άρθρου 50 παρ. 5 του Ν. 2725/1999 (διάθεση επιχορήγησης Γ.Γ.Α., ποσού 70.000 €, χωρίς την έγκρισή της, για σκοπό διαφορετικό από εκείνο για τον οποίο δόθηκε, ήτοι ως «επιστροφή άτοκης ταμειακής διευκόλυνσης» προς τον Α' Αντιπρόεδρο του Δ.Σ. Ιωάννη Πετρόπουλο), β) η παράβαση του άρθρου 30 παρ. 3 του Ν. 2725/1999 (πρόσληψη τεσσάρων (4) υπαλλήλων χωρίς αυτή να διέλθει από την προβλεπόμενη στο Ν. 2190/1994 διαδικασία), γ) η μη τήρηση του απαιτούμενου από το νόμο βιβλίου περιουσιακών στοιχείων και η ελλιπής τήρηση των βιβλίων πρακτικών Δ.Σ. και Γ.Σ. σε κινητά φύλλα, τα οποία επικολλήθηκαν όψιμα, μετά την διαπίστωση της παράβασης από το Ελεγκτικό Συμβούλιο και δ) η παράβαση του άρθρου 52 παρ. 3 του Ν. 2725/1999 (συστηματική παρακώλυση έργου Ελεγκτικού Συμβουλίου), και άπτονται εν μέρει του φιλάθλου πνεύματος, αλλά και μπορούν να συνεκτιμηθούν συμπληρωματικά για την συνολικότερη αξιολόγηση της συμπεριφοράς των διοικούντων την Ε.Ο.Π. και για την επιμέτρηση των επιβαλλομένων, δυνάμει του διατακτικού της παρούσης, πειθαρχικών ποινών.

Για αυτούς τους λόγους

Η Ε.Φ.Ι.Π επιβάλλει ομόφωνα τις ακόλουθες ποινές:

1. στον Αντιπρόεδρο Ε.Ο. Πυγμαχίας, την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για επτά (7) έτη, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του, υφ' οιαδήποτε ιδιότητα, στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες

2. στον Πρόεδρο Ε.Ο Πυγμαχίας, την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για πέντε (5) έτη, με το ειδικότερο κλπ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε.

Χαλάνδρι, Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου 2005

6. ΕΦΠ 07/2006

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Ιωάννης Βασιλειάδης, Κωνσταντίνος Ξυδιάς και Μαρία Μπάραλα

Εισηγητής: Ιωάννης Νικολόπουλος

Προπονητής. Η προσπάθεια παραπλάνησης Ελληνοδίκου Επιτροπής περί της νομίμου συμμετοχής αθλητών σε αγώνες και η υβριστική συμπεριφορά προς αθλητές και παράγοντες αποτελούν λόγο στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας. Ο αποκλεισμός αθλητού από την ομάδα αποτελεί παραβίαση του φιλάθλου πνεύματος μόνο σε περιπτώσεις εξοφθάλμων αδικιών προδήλως εκκινουμένων από ανταθλητικά κριτήρια.

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, «Φίλαθλος θεωρείται πας όστις αγαπά την γυμναστική ή την αγωνιστική και όστις επιδιώκει την προαγωγήν τούτων υπό την ιδιότητα του διοικούντος τα γυμναστικά ή αγωνιστικά σωματεία, συνδέσμους, ενώσεις και ομοσπονδίας, του μέλους αυτών και του άρχοντος, του κριτού, του διαιτητού, του ιατρού αγώνων και του αρχηγού ομάδος, είτε επιδίδεται εις σωμασκιάν ή ενεργώς ασκεί άθλημα τι υπό την ιδιότητα του ασκούμενου ή του αθλητού είτε τυγχάνει απλούς φίλος των πάσης φύσεως γυμναστικών και αγωνιστικών εκδηλώσεων. Ο φίλαθλος εις πάσαν περίπτωσιν και υπό οιανδήποτε ιδιότητα δέον να κινήται εξ ειλικρινούς προς τη άσκησιν ή την άθλησιν αγάπης και να μη αποβλέπει εις την δια της ακήσεως ή της αθλήσεως ή και της καθ' οιονδήποτε τρόπον αναμίξεώς του εις τα αθλητικά πράγματα απόκτησιν υλικού τινός οφέλους ή βελτίωσιν της οικονομικής του θέσεως και να επιδεικνύει εν τη κοινωνία ανεπίληπτον από απόψεως ήθους και συμπεριφοράς διαγωγήν».

2. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας «Οι διοικούντες τα πάσης φύσεως γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία κ.λ.π., τα μέλη αυτών και οι άρχοντες, οι κριταί, οι διαιτηταί, οι ιατροί αγώνων και οι

αρχηγοί γυμναστικών και αγωνιστικών ομάδων εκτός των εν άρθρω 1 του παρόντος δέον επιπλέον εν τη ενασχίσει των καθηκόντων των καθ' οιονδήποτε τρόπον εις ουσιαστικήν αντίθεσιν προς τα αρχάς του φιλάθλου πνεύματος».

3. Σύμφωνα με το άρθρο 130 παρ. παρ. 1 και 2 του Ν. 2725/1999, «οι ασχολούμενοι με τα κάθε είδους αθλήματα και της εν γένει αθλητικές, αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις, καθώς και οι παρακολουθούντες τις εκδηλώσεις αυτές, οφείλουν να τηρούν της αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους. Η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιαδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, ως διοικούντων, μελών, αθλητών, προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων».

4. Ο Π.Σ εργάσθηκε ως ομοσπονδιακός προπονητής στην Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκι από τον Φεβρουάριο του 1998 έως και τον Μάρτιο του 2005. Μετά τη λήξη της συνεργασίας του με την Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσίου Σκι (Ε.Ο.Θ.Σ.) και συγκεκριμένα τον Σεπτέμβριο του έτους 2005, ο Π.Σ. εμφανίστηκε στους αγώνες Πανελληνίου Πρωταθλήματος Wakeboard, που πραγματοποιήθηκαν στην Καστοριά την 24.9.2005, ως αρχηγός των ομάδων «Ζηρός Φιλιπιάδας» και «Γ.Σ. Δίας Ιωαννίνων». Γνωρίζοντας, ότι βάσει του Εσωτερικού Κανονισμού της Ε.Ο.Θ.Σ. και συγκεκριμένα του άρθρου 27, όλοι οι αθλητές θαλασσίου σκι πρέπει να είναι ασφαλισμένοι από τα σωματεία τους κατά παντός κινδύνου και ατυχήματος κατά τη διάρκεια των προπονήσεων και των αγώνων στην Ελλάδα, μολονότι ο Π.Σ. είχε ήδη λάβει από την εταιρεία «ΑΣΙΠΣ ΠΡΟΝΟΙΑ» αρνητική απάντηση στο αρχικό του αίτημα περί ασφαλίσεως των πενήντα οκτώ αθλητών που θα συμμετείχαν στους αγώνες και δεν είχε λάβει καμία απάντηση στο πανομοιότυπο, εκ νέου διατυπωθέν, αίτημά του, εμφάνισε παρ' όλ' αυτά στην Ελλανόδικο Επιτροπή την αίτηση ασφαλίσεως που είχε υποβάλει, ισχυριζόμενος ενώπιον της Επιτροπής, ότι δεν πρόλαβε να παραλάβει το ασφαλιστήριο πριν ταξιδεύσει για την Καστοριά και ότι αυτό είχε σίγουρα εκδοθεί στο μεσοδιάστημα. Η προσπάθεια του Π. Σ. να παραπλανήσει την Ελλανόδικο Επιτροπή, επιτυγ-

χάνοντας έτσι την παρά τον Εσωτερικό Κανονισμό της Ε.Ο.Θ.Σ. συμμετοχή ανασφάλιστων αθλητών στους αγώνες αποτελεί πράξη προδήλως αντίθετη στο φιλάθλο πνεύμα. Ο Π. Σ. όφειλε, ως αρχηγός της ομάδας δύο σωματείων να προστατεύσει τα μέλη της ομάδας του, αλλά και τους λοιπούς αθλητές, των οποίων - έστω και οικειοθελώς - ανέλαβε την ευθύνη ασφάλισης, μεριμνώντας ώστε να πληρούνται όλες οι τυπικές αλλά και ουσιαστικές εκείνες προϋποθέσεις για την ασφαλή συμμετοχή των αθλητών στους επίμαχους αγώνες της 24.9.2005.

5. Την 15.10.2005, κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του διεθνούς αγώνα Eagle Palace στον Αθωνικό Χαλκιδικής, ο Π. Σ. καταφέρθηκε υβριστικά κατά του παρισταμένου συνέδρου. Οι ως άνω καταθέσεις μαρτύρων σχετικά με τη αντιαθληΤUCΉ συμπεριφορά του Π. Σ. κρίνονται πειστικές, αφού ο Π.Σ. είχε και στο παρελθόν, υπό την ιδιότητά του ως ομοσπονδιακού προπονητή, δώσει δείγματα βίαιης συμπεριφοράς. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα αναφέρεται η ανάρμοστη συμπεριφορά του έναντι των νεαρών πρωταθλητριών του θαλασσίου σκι και μελών της Εθνικής Ομάδας, Α.Α. και Α.Π., κατά τη διάρκεια της δεύτερης ημέρας των Πανευρωπαϊκών Αγώνων (28.8.2003), τις οποίες, όπως καταθέτουν οι αυτόπτες μάρτυρες, αποκάλεσε δημόσια «γαϊδούρες» και «καριόλες», συνοδεύοντας τις υβριστικές αυτές εκφράσεις από απρεπείς χειρονομίες. Η συμπεριφορά αυτή δεν αρμόζει σε πρόσωπο φέρον την ιδιότητα του προπονητή, ο οποίος οφείλει, στο πλαίσιο του παιδαγωγικού του ρόλου, να κρατά χαμηλούς τόνους έναντι των αθλητών της ομάδας του, αποφεύγοντας ακραίες εκδηλώσεις και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς. Συνεπώς, από το σύνολο των ανωτέρω περιστατικών, για τα οποία καταθέτουν σωρεία αυτοπτών μαρτύρων, προκύπτει, ότι ο Π.Σ. χαρακτηριζόταν συχνά από βίαιες αντιδράσεις, τόσο στις επαφές του με τους παράγοντες του αθλητικού χώρου του θαλασσίου σκι, όσο και στις σχέσεις του με τους αθλητές της Εθνικής Ομάδας, τους οποίους προπονούσε με την ιδιότητα του Ομοσπονδιακού Προπονητή. Πρόκειται αναμφίβολα για εκδηλώσεις αντικείμενες στις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και του ολυμπιακού ιδεώδους κατά την έννοια των διατάξεων που παρατίθενται στη νομική αιτιολογία της παρούσης απόφασης.

6. Ενόψει των ανωτέρω σαφών παραβάσεων των αρχών του φιλάθλου πνεύματος παρέλκει η εξέταση του προβαλλόμενου στην από 22.1.2004 κα-

ταγγελία των αθλητών λόγου, σχετικά με την ανατιολόγητη και αυθαίρετη επιλογή των αθλητών που επρόκειτο να συμμετάσχουν ως μέλη της Εθνικής Ομάδας στους Πανευρωπαϊκούς Αγώνες του Αγρινίου την 27.8.2003 και 31.8.2003. Σημειωτέον, ότι τυχόν επεμβάσεις της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος στις αποφάσεις των προπονητών περί επιλογής συγκεκριμένων αθλητών και αποκλεισμού άλλων ευρίζεται στις παρυφές της αρμοδιότητάς της και δικαιολογείται μόνο σε περιπτώσεις εξόφθαλμων αδικιών, προδήλως εκκινούμενων από αντιαθλητικά ελατήρια και σκοπιμότητες. Τέτοια όμως συμπεριφορά δεν αποδείχθηκε επαρκώς στην προκείμενη περίπτωση, ενώ θα πρέπει επιπροσθέτως να σημειωθεί, ότι η Ε.ΦΙ.Π., λόγω της παρόδου δύο και πλέον ετών από την σχετική καταγγελία των αθλητών, δεν είναι πλέον κατά χρόνον αρμοδία για την εξέταση του επίμαχου λόγου καταγγελίας των ανωτέρω αναφερομένων αθλητών θαλάσσιου σκι.

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π επιβάλλει ομόφωνα στον Π.Σ. την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για δεκαπέντε (15) μήνες, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του, υφ' οιανδήποτε ιδιότητα, στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε.

Χαλάνδρι, 15 Φεβρουαρίου 2006

7. ΕΦΠ 08/2006

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Μαρία Μπάραλα και Ιωάννης Νικολόπουλος

Εισηγήτρια: Μαρία Μπάραλα

Νόμιμη η σύνθεση της Ε.Φ.Π παρόντων των τριών από τα πέντε μέλη της. Η εκδικητική συμπεριφορά παραγόντων του σωματείου εις βάρος αθλητών λόγω διαφορών με τους γονείς τους αποτελεί παραβίαση του φιλάθλου πνεύματος

Την 10η Φεβρουαρίου 2006 και ώρα 13.30 η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΙΛΑΘΛΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ συνήλθε σε συνεδρίαση, στην οποία παρέστησαν ο Πρόεδρος της Ε.Φ.Π. κ. Χρήστος Χατζηαθανασίου και τα τακτικά μέλη Ιωάννης Νικολόπουλος και Μαρία Μπάραλα, η οποία είχε ορισθεί ως εισηγήτρια της υποθέσεως, απόντων των τακτικών κ.κ. Ιωάννη Βασιλειάδη και Κωνσταντίνου Ξυδιά που λίγο προ της έναρξης της συνεδρίασης δήλωσαν κώλυμα, χωρίς αυτό να επηρεάζει την σύνθεση της επιτροπής που βρισκόταν σε νόμιμη απαρτία καθόσον παραβρισκονταν τα τρία από τα πέντε μέλη αυτής.

Αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

1. Οι καταγγέλοντες είναι γονείς ανήλικων αθλητών που ανήκαν στην δύναμη του κολυμβητικού τμήματος του σωματείου ΗΛΥΣΙΑΚΟΣ. Κατά τη διάρκεια εκάστου μηνός κατέβαλαν στο Σωματείο το ποσό των σαράντα πέντε (45) ευρώ για τις υπηρεσίες εκμάθησης του αθλήματος που το σωματείο προσέφερε στα παιδιά τους. Το ποσό αυτό, που δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως συνδρομή, δεδομένου ότι οι περισσότεροι γονείς δεν ήταν μέλη του σωματείου, εισπράτετο με απλές αποδείξεις, χωρίς το Σωματείο να εκδίδει, ως όφειλε, τα προβλεπόμενα από το άρθρο 7 του ν. 2725/99 παραστατικά, σύμφωνα με τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

2. Πέραν της ως άνω μηνιαίας συνδρομής το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου κατά τη συνεδρίαση του της 7.6.1999 είχε λάβει απόφαση για ετήσια έκτακτη εισφορά των γονέων των ανήλικων κολυμβητών προκειμένου

να καλυφθούν έξοδα ιατρικής περίθαλψης και φυσιοθεραπευτικής δαπάνης. Το ποσό της έκτακτης αυτής οικονομικής ενίσχυσης, που ανερχόταν σε 70 ευρώ, καταβλήθηκε κατά τη διάρκεια της περασμένης περιόδου από όλους τους γονείς, πλην των καταγγελλόντων οι οποίοι αρνήθηκαν να το καταβάλουν, καθόσον οι συγκεκριμένοι γονείς δεν ήταν μέλη του σωματείου για να καταβάλλουν έκτακτες «εισφορές». Η άρνηση τους αυτή, καθώς και το γεγονός ότι οι καταγγέλλοντες είχαν την πρωτοβουλία της προσπάθειας ιδρύσεως «Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων» των ανήλικων αθλητών - ενέργεια που το Δ.Σ. του Σωματείου δεν επικροτούσε αφού θεωρούσε ότι με αυτό τον τρόπο οι καταγγέλλοντες θα παρενέβαιναν στο έργο και τη δικαιοδοσία τους – είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα «εχθρικό» κλίμα μεταξύ της Διοίκησης του Σωματείου και των καταγγελλόντων γονέων. Το Δ.Σ. του ΗΛΥΣΙΑΚΟΥ κατά την συνεδρίαση της 10.4.2005 αποφάσισε να ζητήσει από τους τρεις γονείς να επιλέξουν άλλο σωματείο για την προπόνηση των παιδιών τους. Απεστάλη η από 14.4.2005 επιστολή με την οποία τους ζητήθηκε να αλλάξουν σωματείο, δεδομένου ότι «δεν συμφωνούσαν με τους κανόνες λειτουργίας του συγκεκριμένου σωματείου». Εν συνεχεία το Δ.Σ. με την από 25.4.2005 απόφαση του προέβη στην διαγραφή από το κολυμβητικό τμήμα του Συλλόγου των αθλητών «... εξαιτίας των προβλημάτων που δημιουργούν οι γονείς τους στο τμήμα, παρά τις επανειλημμένες συστάσεις μας, εμποδίζοντας έτσι την ομαλή του λειτουργία και την ηρεμία των παραγόντων, προπονητών και αθλητών». Η απόφαση αυτή πέραν του γεγονότος ότι ελέγχεται ως προς την νομιμότητα της, αφού μεσούσης της αθλητικής περιόδου οι αθλητές δεν μπορούσαν να γραφτούν σε άλλο σύλλογο, ούτε ο σύλλογος είχε δικαίωμα διαγραφής των αθλητών χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, αποτέλεσε, κατά την άποψη της Επιτροπής, το πραγματικό αίτιο για τα συμβάντα διαδραματίστηκαν εν συνέχεια.

3. Την 27.4.2005 η έφορος κάλεσε τον νεαρό αθλητή Χ. και του ζήτησε να αποχωρήσει από το Κολυμβητήριο επειδή όπως του ανέφερε υπήρχε ένα πρόβλημα με τους γονείς του και το Σωματείο.

4. Την 5η Μαΐου 2005 και περί ώρα 16.45 κατά τη διάρκεια της προπόνησης τους, ο προπονητής του κολυμβητικού τμήματος ζήτησε από τους ανήλικους αθλητές να βγούνε από την πισίνα και να αποχωρήσουν από το

κολυμβητήριο, αναφέροντας ότι υπήρχε απόφαση του Δ.Σ. που απαγόρευε στα παιδιά να συμμετάσχουν στις προπονήσεις. Η αποπομπή των ανηλίκων από το χώρο που αθλούντο, κατά τη διάρκεια του μαθήματος, παρουσία όλων των άλλων συναθλητών τους, είναι βέβαιο ότι τους έφερε σε ιδιαίτερα δυσάρεστη θέση. Τούτο ανεξαρτήτως του καλού, ή μη, τρόπου με τον οποίο ο προπονητής προσπάθησε να συμπεριφερθεί. Το γεγονός και μόνο της αποπομπής, υπό τις συνθήκες που έλαβε χώρα, ενδέχεται να πλήγωσε την προσωπικότητα των μικρών παιδιών που αδυνατούσαν να κατανοήσουν για ποιο λόγο τους στερούσαν, και μάλιστα της προσκλήσεως του αθλητού από την Κολυμβητική Ομοσπονδία Ελλάδος στη συγκέντρωση της 14ης Μαΐου 2005 στο Ζάππειο για σωματομετρήσεις, γεγονός που του αποστέρησε τη δυνατότητα επιλογής στα κλιμάκια των Προεθνικών Ομάδων.

Οι προπεριγραφείσες ενέργειες δεν αρμόζουν σε πρόσωπα φέροντα την ιδιότητα του προέδρου και της εφόρου, οι οποίοι οφείλουν να αποφεύγουν τη δημιουργία ακραίων καταστάσεων και να μην συμπεριφέρονται με αντεκδικητικό τρόπο, μεταφέροντας την αντιπαλότητα που υπήρχε με τους γονείς στα παιδιά τους, «ξεσπώντας» σ' αυτά. Συνεπώς, από το σύνολο των ανωτέρω περιστατικών, για τα οποία καταθέτουν σωρεία αυτοπτών μαρτύρων, οι καταθέσεις των οποίων κρίνονται αξιόπιστες, προκύπτει, ότι τόσο ο Πρόεδρος όσο και η Έφορος υπέπεσαν σε συμπεριφορές αντικείμενες στις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και του ολυμπιακού ιδεώδους κατά την ...

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π., απορρίπτουσα την ένσταση των εγκαλουμένων περί χρονικής αναρμοδιότητας της, αφού κατά την κρίση της η οριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 130 του ν. 2725/99 προθεσμία είναι ενδεικτική και σε καμία περίπτωση δεν αρχίζει να τρέχει πριν από την εκκαθάριση σε επαρκή βαθμό των πραγματικών στοιχείων της υπόθεσης, δεδομένου ότι η επιτροπή ζήτησε στοιχεία για προανακριτικές ενέργειες από μέσα Ιουνίου 2005,

Επιβάλλει

α) στον Πρόεδρο του ΗΛΥΣΙΑΚΟΥ Α.Ο, ως νόμιμο εκπρόσωπο αυτού, την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για είκοσι (20) μήνες, και β) στην Έφορο του κολυμβητικού τμήματος ως έχουσα άμεση σχέση με τα προ-

αναφερθέντα περιστατικά την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για δέκα (10) μήνες, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής τους, υφ' οιασδήποτε ιδιότητα, στα κάθε είδους αθλητικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, και απαλλάσσει τον προπονητή.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε.

Χαλάνδρι, 23 Φεβρουαρίου 2006

8. ΕΦΠ 17/2006

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Ιωάννης Βασιλειάδης, Δημήτριος Χατζημιχάλης και Μαρία Μπάρολα

Εισηγητής: Γιώργος Παναγόπουλος

Οι διαπληκτισμοί ή άλλες απαξιοτικές και ειρωνικές συμπεριφορές διαιτητή προς φιλάθλους, προπονητές ή παράγοντες εν γένει μιας αθλητικής συνάντησης, ακόμη και αν δεν συνιστούν παράνομες πράξεις, αποτελούν, λόγω των ιδιαίτερων ηθικών απαιτήσεων από τους διαιτητές, λόγο στέρησης της φίλαθλης ιδιότητας.

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας, «Φίλαθλος θεωρείται πας όστις αγαπά την γυμναστική ή την αγωνιστική και όστις επιδιώκει την προαγωγήν τούτων υπό την ιδιότητα του διοικούντος τα γυμναστικά ή αγωνιστικά σωματεία, συνδέσμους, ενώσεις και ομοσπονδίας, του μέλους αυτών και του άρχοντος, του κριτού, του διαιτητού, του ιατρού αγώνων και του αρχηγού ομάδος, είτε επιδίδεται εις σωμασκήν ή ενεργώς ασκεί άθλημα τι υπό την ιδιότητα του ασκουμένου ή του αθλητού είτε τυγχάνει απλούς φίλος των πάσης φύσεως γυμναστικών και αγωνιστικών εκδηλώσεων. Ο φίλαθλος εις πάσαν περίπτωσιν και υπό οιανδήποτε ιδιότητα δέον να κινείται εξ ειλικρινούς προς τη άσκησιν ή την άθλησιν αγάπης και να μη αποβλέπει εις την δια της ασκήσεως ή της αθλήσεως ή και της καθ' οιονδήποτε τρόπον αναμίξεώς του εις τα αθλητικά πράγματα απόκτησιν υλικού τινός οφέλους ή βελτίωσιν της οικονομικής του θέσεως και να επιδεικνύει εν τη κοινωνία ανεπίληπτον από απόψεως ήθους και συμπεριφοράς διαγωγήν».

2. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας «Οι διοικούντες τα πάσης φύσεως γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία κ.λπ., τα μέλη αυτών και οι άρχοντες, οι κριταί, οι διαιτηταί, οι ιατροί αγώνων και οι αρχηγοί γυμναστικών και αγωνιστικών ομάδων εκτός των εν άρθρω 1 του

παρόντος δέον επιπλέον εν τη ενασκήσει των καθηκόντων των να μη έρχονται καθ' οιονδήποτε τρόπον εις ουσιαστικήν αντίθεσιν προς τα αρχάς του φιλάθλου πνεύματος»

3. Σύμφωνα με το άρθρο 130 παρ. παρ. 1 και 2 του Ν. 2725/1999, «οι ασχολούμενοι με τα κάθε είδους αθλήματα και τις εν γένει αθλητικές, αγωνιστικές ή γυμναστικές εκδηλώσεις, καθώς και οι παρακολουθούντες τις εκδηλώσεις αυτές, οφείλουν να τηρούν τις αρχές του φιλάθλου πνεύματος και των παραδόσεων του αθλητισμού και του ολυμπιακού ιδεώδους. Η παράβαση των ανωτέρω αρχών επισύρει στους παραβάτες ως κύρωση την οριστική ή για ορισμένη χρονική διάρκεια απαγόρευση παρακολούθησης οποιασδήποτε αθλητικής εκδήλωσης, συμμετοχής τους υπό οποιαδήποτε ιδιότητα, ως διοικούντων, μελών, αθλητών, προπονητών, γυμναστών στα κάθε είδους αθλητικά, γυμναστικά και αγωνιστικά σωματεία, ενώσεις, επαγγελματικούς συνδέσμους ή ομοσπονδίες, καθώς και της συμμετοχής τους ως διαιτητών, παρατηρητών ή ιατρών αγώνων».

4. Σύμφωνα με το άρθρο 41 παρ. 2 εδ. 2 του Ν. 2725/1999: «Απαγορεύεται οποιαδήποτε δημόσια δήλωση ή άλλη ενέργεια αθλητών, προπονητών, μελών διοικήσεων αθλητικών σωματείων, ενώσεων, ομοσπονδιών, Τ.Α.Α. ή Α.Α.Ε. ή διαιτητών που μπορεί να διαταράξει την ομαλή διεξαγωγή αθλητικής συνάντησης ή να πυροδοτήσει την ένταση και την αντιπαράθεση μεταξύ φιλάθλων».

5. Ο Ν.Ζ. υπήρξε ένας εκ των τριών διαιτητών, που διαιτήτευσαν την Τετάρτη 3 Μαΐου 2006 τον αγώνα μεταξύ των ομάδων καλαθοσφαίρισης της ΑΕΚ και του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ. Ο αγώνας έληξε με σκορ 70-65 υπέρ της ΑΕΚ. Σημειωτέον, ότι τα διατυπούμενα από τον καταγγέλλοντα φίλαθλο Α.Κ. παράπονα σχετικά με την ποιότητα της διαιτησίας του καταγγελλομένου διαιτητή, τόσο στο συγκεκριμένο αγώνα, όσο και σε παλαιότερους αγώνες του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ., δεν αφορούν την παρούσα Επιτροπή, η οποία δεν έχει εκ του νόμου την αρμοδιότητα να κρίνει την επαγγελματική απόδοση των διαιτητών οποιουδήποτε αθλήματος, συμπεριλαμβανομένης βεβαίως και της καλαθοσφαίρισης.

6. Ενώ η επαγγελματική απόδοση των διαιτητών οποιουδήποτε αθλήματος κατά τη διάρκεια ενός αγώνα δεν αφορά ούτε εμπίπτει στην καθ' ύλην αρμοδιότητα της Ε.ΦΙ.Π., αλλά διαφορετικών ενδεχομένως οργάνων (ΚΕΔ

κ.λπ.), το έργο της διαιτησίας μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να υπαχθεί στον έλεγχο της Επιτροπής, αναφορικά με την έρευνα και τη διαπίστωση, εάν και κατά πόσο ο καταγγελλόμενος διαιτητής επέδειξε, πριν, κατά τη διάρκεια ή και μετά τον αγώνα, συμπεριφορά αντίθετη προς το φιλάθλο πνεύμα, όπως η έννοια αυτού εξειδικεύεται από τις αναφερόμενες στη νομική θεμελίωση της παρούσης διατάξεις του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας και του Ν. 2725/1999. Για το λόγο αυτό εξάλλου, οι διατάξεις του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας και του Ν. 2725/1999 προβλέπουν ρητώς τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων σε διαιτητές, κρίνοντας εύλογα, ότι το έργο του διαιτητή θα πρέπει να αξιολογείται όχι μόνο με βάση τους κανονισμούς του κάθε αθλήματος, αλλά και με βάση τη γενικώς ισχύουσα σε όλο το φάσμα του αθλητικού γίγνεσθαι αρχή του ολυμπιακού και φιλάθλου πνεύματος, η τήρηση της οποίας ελέγχεται αρμοδίως από την τέως Επιτροπή Φιλάθλου Ιδιότητας (Ε.Φ.Ι.) και νυν Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.Φ.Ι.Π.).

7. Όπως προκύπτει από το σχετικό φύλλο αγώνα και ειδικότερα τη συνταχθείσα από την κοιμισάριο συμπληρωματική έκθεση, ο καταγγελλόμενος διαιτητής εισήλθε, πριν την έναρξή του, στον αγωνιστικό χώρο, αγνοώντας την φιλοξενούμενη ομάδα του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ. και χαιρετώντας μόνο τον προπονητή της ΑΕΚ. Όπως επίσης εκτίθεται στη συμπληρωματική έκθεση του φύλλου αγώνα, ο καταγγελλόμενος, όταν προφανώς ο προπονητής του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ κ. Πεδουλάκης του ζήτησε το λόγο για την ως άνω διακριτική μεταχείριση εις βάρος του, ανέφερε κατά λέξη ότι «θα χαιρετάει όποιον γουστάρει». Η συμπεριφορά αυτή, η οποία προφανώς έγινε αντιληπτή από το σύνολο των παρευρισκομένων (παραγόντων, παικτών, δημοσιογράφων και φιλάθλων), προδήλως διατάραξε την ομαλή διεξαγωγή της συγκεκριμένης αθλητικής συνάντησης και πυροδότησε την ένταση στον αγωνιστικό χώρο, κατά τρόπο αντικείμενο στη διάταξη του άρθρου 41 του Ν. 2725/1999, της οποίας το περιεχόμενο αποτελεί ουσιαστικά εξειδίκευση των αρχών του φιλάθλου πνεύματος.

8. Περαιτέρω, σύμφωνα με την προφορική μαρτυρία του φιλάθλου Α.Κ., που συνόδευε τον καταγγέλλοντα, ο καταγγελλόμενος διαιτητής, αμέσως μετά το πέρας του αγώνα – που όπως προαναφέρθηκε έληξε εις βάρος του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ. – στράφηκε προς την πλευρά του κ. Κ, υβρίζοντάς τον με την φράση «Αντε γαμήσου». Από την προφορική μαρτυρία του Α. Κ προ-

κύπτει, ότι κατά τη διάρκεια του αγώνα είχε δημιουργηθεί πράγματι ένταση μεταξύ του καταγγελλόμενου διαιτητή και των φιλάθλων του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ., που πυροδοτήθηκε κυρίως από την αναγκαστική αποχώρηση του προπονητή του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ. κ. Πεδουλάκη εκ του αγωνιστικού χώρου στο 3ο μόλις λεπτό του αγώνα, κατόπιν αποφάσεως του καταγγελλόμενου διαιτητή περί επιβολής δύο διαδοχικών τεχνικών ποινών· αποφάσεως της οποίας η ορθότητα ή μη εκφεύγει των ορίων ελέγχου της παρούσας Επιτροπής. Δεν αποδείχθηκε πάντως ο ισχυρισμός του καταγγελλόμενου διαιτητή, ότι καθ' όλη τη διάρκεια του αγώνα ο καταγγέλλων τον «καθύβριξε χυδαία», ούτε εξάλλου περιέχεται τέτοια παρατήρησή του στο σχετικό φύλλο αγώνα. Συνεπώς, η «λόγω» εξύβριση του καταγγελλόμενου Ν.Ζ. ήταν απρόκλητη ή πάντως ιδιαίτερα δυσανάλογη προς την συμπεριφορά του καταγγέλλοντος Α.Κ, ο οποίος φέρεται απλώς να σχολίασε, όχι με υβριστικό τρόπο, την απόδοση του διαιτητή και να παραπονέθηκε για μεροληπτική στάση εις βάρος του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ.

9. Είναι αληθές, ότι οι διαπληκτισμοί και η ανταλλαγή άκομψων χαρακτηρισμών κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων αποτελεί φαινόμενο κατακριτέο και αντικείμενο βεβαίως στο φίλαθλο πνεύμα, αλλά όχι πάντως πρωτόγνωρο στο χώρο του αθλητισμού. Όμως, ειδικά η συμμετοχή διαιτητών σε τέτοια περιστατικά, δηλαδή των παραγόντων ακριβώς εκείνων, οι οποίοι ενσαρκώνουν και προσωποποιούν την αρχή της αμεροληψίας και της τηρήσεως ίσων αποστάσεων μέσα στο - σύμφυτο προς την έννοια του αθλητισμού - κλίμα αντιπαλότητας που επικρατεί σε κάθε αγωνιστικό χώρο, αποτελεί πράξη εντόνως κατακριτέα από την άποψη του φιλάθλου πνεύματος, η οποία σαφέστατα εμπίπτει στο πλαίσιο της καθ' ύλην αρμοδιότητας της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος, παρά τα όσα υποστηρίζονται στο από 22.5.2006 υπόμνημα του καταγγελλόμενου. Διαιτητής, ο οποίος – ενώ έχει πάντοτε τη δυνατότητα να απευθυνθεί στα όργανα της τάξεως που επιτηρούν τους αγωνιστικούς χώρους – επιλέγει να εμπλακεί αυτοπροσώπως σε υβριστικές στιχομυθίες με φιλάθλους, για οποιονδήποτε λόγο και με οποιονδήποτε αφορμή, δικαιολογημένη ή μη, ενεργεί κατά τρόπο αντίθετο στο φίλαθλο πνεύμα και υποδαυλίζει την ούτως ή άλλως υφιστάμενη ένταση του αγώνα, εγκαταλείποντας ανεπίτρεπτα τον θεσμικό του ρόλο, ως εγγυητή της ουδετερότητας και της αμεροληψίας εντός του αγωνιστικού χώρου. Σημειωτέον, ότι

οι ανωτέρω έννοιες της αμεροληψίας και της ουδετερότητας δεν αφορούν αποκλειστικά και μόνο στην ορθή τήρηση των οικείων κανόνων του κάθε αθλήματος από το σώμα των διαιτητών, αλλά αφορούν και στη γενικότερη συμπεριφορά τους στον αγωνιστικό χώρο, τόσο προς τους παράγοντες των συμμετεχουσών ομάδων, όσο και προς τους παριστάμενους φιλάθλους. Η σκόπιμη παράλειψη χαιρετισμού των παραγόντων μίας εκ των συμμετεχουσών ομάδων και συγκεκριμένα της φιλοξενούμενης ομάδος του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ. εκ μέρους του καταγγελλόμενου διαιτητή, η δήλωση του εν λόγω διαιτητή προς τον προπονητή της ανωτέρω ομάδος ότι «θα χαιρετάει όποιον του γουστάρει», η μη απάντηση του διαιτητού στη διαμαρτυρία του προπονητού όπως ακούγεται στο DVD του αγώνα « Μου είπες ότι θα σφυράς ότι θέλεις», σε συνδυασμό με την εξύβριση φιλάθλου της ίδιας ομάδος μετά το πέρας του αγώνα – οποιοσδήποτε και αν ήταν ο λόγος που την προκάλεσε - δεν σχετίζονται βεβαίως με την απόδοση του καταγγελλόμενου διαιτητή καθ'εαυτήν, αλλά συνιστούν οπωσδήποτε συμπεριφορά ασυμβίβαστη με τον ως άνω περιγραφόμενο θεσμικό του ρόλο και αντικείμενη συνεπώς στις έννοιες του φιλάθλου πνεύματος, όπως αυτές περιγράφονται και εξειδικεύονται στη νομική θεμελίωση της παρούσης αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π., συνεκτιμώντας την βαρύτητα της συμπεριφοράς του καταγγελλόμενου διαιτητή, όπως αυτή προκύπτει από την ιδιότητά και το θεσμικό του ρόλο, την ένταση του καταγγελλόμενου γεγονότος και τις συνοδευτικές περιστάσεις (γενικότερη συμπεριφορά του καταγγελλόμενου διαιτητή πριν την έναρξη και κατά τη διάρκεια του αγώνα), επιβάλλει στον Ν.Ζ. την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για ένα (1) έτος, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του σε αθλητικούς αγώνες, με την ιδιότητα του διαιτητή ή και οποιανδήποτε άλλην ιδιότητα.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε.

Χαλάνδρι, 28 Ιουνίου 2006

9. ΕΦΠΠ 18/2006

Πρόεδρος: Χρήστος Χατζηαθανασίου

Μέλη: Ιωάννης Βασιλειάδης, Δημήτριος Χατζημιχάλης και Μαρία Μπάρολα

Εισηγητής: Γιώργος Παναγόπουλος

Η κακή διαιτησία δεν αποτελεί παραβίαση των αρχών του φιλάθλου πνεύματος, εκτός εάν από την όλη συμπεριφορά του διαιτητή στον αγώνα προκύπτει παραβίαση των αρχών της αμεροληψίας και ουδετερότητας που πρέπει να διέπουν κάθε διαιτησία. Η ειρωνική και απαξιωτική συμπεριφορά διαιτητή προς συντελεστές της συνάντησης συνιστούν συμπεριφορά που ενισχύει την ως άνω διαπίστωση.

1. Ο αγώνας έληξε με σκορ 78-71 υπέρ της ΟΛΥΜΠΙΑ ΛΑΡΙΣΑΣ. Οι καταγγέλλοντες φίλαθλοι υποστηρίζουν, ότι, ενώ στο συγκεκριμένο παιχνίδι επικράτησε το φιλάθλο πνεύμα μεταξύ των αντιπάλων, οι καταγγελλόμενοι διαιτητές εξελίχθηκαν σε αρνητικούς παράγοντες, προσβάλλοντας αγωνιζόμενους και φιλάθλους. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην καταγγελία, «Διαρκείς λεκτικές αντιπαραθέσεις με παίκτες, αντεγκλήσεις με προπονητές, διάλογος και ανταλλαγή ειρωνικών χαρακτηρισμών με φιλάθλους, δημιούργησαν κλίμα διαρκούς έντασης στον αγωνιστικό χώρο και την εξέδρα, με όσους κινδύνους μπορεί αυτό να σημάνει».

2. Ειδικότερα, ως προς τους καταγγελλόμενους διαιτητές Χ.Τ. και Α. Μ., οι εκ των καταγγελλόντων κατέθεσαν, ότι οι ανωτέρω διαιτητές δεν αντάλλαξαν υβριστικές φράσεις με τους φιλάθλους και ότι ο κύριος λόγος για τον οποίον συμπεριλήφθηκαν στην εξεταζόμενη καταγγελία μαζί με τον Διαιτητή Α΄ Χ.Σ, ήταν η συναισθηματική φόρτιση των καταγγελλόντων φιλάθλων, επειδή κατά την κρίση τους αδικήθηκε αγωνιστικά η ομάδα του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ. Η εξέταση όμως των ανωτέρω παραπόνων των καταγγελλόντων, τα

οποία επικεντρώνονται στην ποιότητα της διαιτησίας των κ.κ. ..., δεν εμπίπτει στην καθ' ύλην αρμοδιότητα της παρούσας Επιτροπής, καθ' ότι η δικαιοδοσία της τελευταίας περιορίζεται αποκλειστικά στον έλεγχο συμπεριφορών και ενεργειών αντικείμενων στο φιλάθλο πνεύμα και δεν εκτείνεται στον έλεγχο της επαγγελματικής απόδοσης των διαιτητών οποιουδήποτε αθλήματος, συμπεριλαμβανομένης βεβαίως και της καλαθοσφαίρισης.

3. Ενώ η επαγγελματική απόδοση των διαιτητών οποιουδήποτε αθλήματος κατά τη διάρκεια ενός αγώνα δεν αφορά ούτε εμπίπτει στην καθ' ύλην αρμοδιότητα της Ε.Φ.Ι.Π., αλλά διαφορετικών ενδεχομένως οργάνων (ΚΕΔ κ.λπ.), το έργο της διαιτησίας μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να υπαχθεί στον έλεγχο της Επιτροπής, αναφορικά με την έρευνα και τη διαπίστωση, εάν και κατά πόσο ο καταγγελλόμενος διαιτητής επέδειξε, πριν, κατά τη διάρκεια ή και μετά τον αγώνα, συμπεριφορά αντίθετη προς το φιλάθλο πνεύμα, όπως η έννοια αυτού εξειδικεύεται από τις αναφερόμενες στη νομική θεμελίωση της παρούσης διατάξεις του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας και του Ν. 2725/1999. Για το λόγο αυτό εξάλλου, οι διατάξεις του Κανονισμού Φιλάθλου Ιδιότητας και του Ν. 2725/1999 προβλέπουν ρητώς τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων σε διαιτητές, κρίνοντας εύλογα, ότι το έργο του διαιτητή θα πρέπει να αξιολογείται όχι μόνο με βάση τους κανονισμούς του κάθε αθλήματος, αλλά και με βάση τη γενικώς ισχύουσα σε όλο το φάσμα του αθλητικού γίγνεσθαι αρχή του ολυμπιακού και φιλάθλου πνεύματος, η τήρηση της οποίας ελέγχεται αρμοδίως από την τέως Επιτροπή Φιλάθλου Ιδιότητας (Ε.Φ.Ι.) και νυν Επιτροπή Φιλάθλου Πνεύματος (Ε.Φ.Ι.Π.).

4. Όπως προκύπτει από την προφορική κατάθεση του εκ των καταγγελλόντων φιλάθλων Ι. Π., ο Διαιτητής Α' Χ.Σ., αμέσως μετά τη λήξη του παιχνιδιού και κατά την ώρα αποχώρησης του φιλάθλων, «κοίταξε δήθεν το ρολόι του και είπε: «Αντε τώρα πάτε στο Fame Story». Ο ως άνω καταγγελλόμενος, στο από 22.5.2006 υπόμνημά του, υποστηρίζει, ότι οι καταγγέλλοντες εξύβριζαν το σώμα των διαιτητών ασταμάτητα με ακατονόμαστες φράσεις σε όλη τη διάρκεια της αναμέτρησης. Γίνεται μάλιστα επίκληση του βίντεο του αγώνα, από το οποίο όμως δεν προκύπτει τέτοια συμπεριφορά των φιλάθλων. Αντιθέτως, ο παρατηρητής του αγώνα Β.Γ. αναφέρει στη σχετική έκθεσή του, ότι οι φιλάθλοι δεν προέβησαν κατά τη διάρκεια του αγώνα, είτε σε υβριστικά συνθήματα είτε σε οποιασδήποτε μορφής βιαιοπραγίες κατά των διαιτητών.

Ούτε εξάλλου οι ίδιοι οι διαιτητές αναφέρουν κάτι σχετικό στο φύλλο αγώνα, στο οποίο η συμπεριφορά των θεατών καταγράφεται ως «καλή». Υπό τις ανωτέρω συνθήκες και δεδομένα, η συμπεριφορά του καταγγελλόμενου Χ.Σ. υποδηλώνει αδικαιολόγητη ειρωνική διάθεση και εμπάθεια προς το φίλαθλο κοινό της ομάδας του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γ.Σ., έχοντας ως αναγκαίο επακόλουθο την πυροδότηση της έντασης στον αγωνιστικό χώρο, κατά τρόπο αντικείμενο στη διάταξη του άρθρου 41 του Ν. 2725/1999, της οποίας το περιεχόμενο αποτελεί ουσιαστικά εξειδίκευση των αρχών του φιλάθλου πνεύματος. Πράγματι, ο δεχόμενος ειρωνικές παρατηρήσεις φίλαθλος, ιδίως μάλιστα όταν η ομάδα του έχει ηττηθεί και όταν επιπλέον οι εν λόγω παρατηρήσεις προέρχονται από το σώμα του διαιτητών, καθίσταται ιδιαίτερα επιρρεπής σε επιθετική και αντιαθλητική συμπεριφορά, την οποία οι διαιτητές οφείλουν, σύμφωνα με τα κατωτέρω αναλυτικά αναφερόμενα, να περιορίζουν και όχι να υποδαυλίζουν.

5. Είναι αληθές, ότι οι διαπληκτισμοί και η ανταλλαγή άκομψων χαρακτηρισμών κατά τη διάρκεια αθλητικών αγώνων αποτελεί φαινόμενο κατακριτέο και αντικείμενο βεβαίως στο φίλαθλο πνεύμα, αλλά όχι πάντως πρωτόγνωρο στο χώρο του αθλητισμού. Όμως, ειδικά η συμμετοχή διαιτητών σε τέτοια περιστατικά, δηλαδή των παραγόντων ακριβώς εκείνων, οι οποίοι ενσαρκώνουν και προσωποποιούν την αρχή της αμεροληψίας και της τηρήσεως ίσων αποστάσεων μέσα στο - σύμφυτο προς την έννοια του αθλητισμού - κλίμα αντιπαλότητας που επικρατεί σε κάθε αγωνιστικό χώρο, αποτελεί πράξη εντόνως κατακριτέα από την άποψη του φιλάθλου πνεύματος, η οποία σαφέστατα εμπίπτει στο πλαίσιο της καθ' ύλην αρμοδιότητας της Επιτροπής Φιλάθλου Πνεύματος, παρά τα όσα υποστηρίζονται στο από 22.5.2006 υπόμνημα των καταγγελλόμενων. Διαιτητής, ο οποίος – ενώ έχει πάντοτε τη δυνατότητα να απευθυνθεί στα όργανα της τάξεως που επιτηρούν τους αγωνιστικούς χώρους – επιλέγει να εμπλακεί αυτοπροσώπως σε υβριστικές ή ειρωνικού περιεχομένου στιχομυθίες με φιλάθλους, για οποιονδήποτε λόγο και με οποιονδήποτε αφορμή, δικαιολογημένη ή μη, ενεργεί κατά τρόπο αντίθετο στο φίλαθλο πνεύμα και δυναμιτίζει την ούτως ή άλλως υφιστάμενη ένταση του αγώνα, εγκαταλείποντας ανεπίτρεπτα τον θεσμικό του ρόλο, ως εγγυητή της ουδετερότητας και της αμεροληψίας εντός του αγωνιστικού χώρου. Σημειωτέον, ότι οι ανωτέρω έννοιες της αμεροληψίας και της ουδετερότητας δεν

αφορούν αποκλειστικά και μόνο στην ορθή τήρηση των οικείων κανόνων του κάθε αθλήματος από το σώμα των διαιτητών, αλλά αφορούν και στη γενικότερη συμπεριφορά τους στον αγωνιστικό χώρο, τόσο προς τους παράγοντες των συμμετεχουσών ομάδων, όσο και προς τους παριστάμενους φιλάθλους. Η επίδειξη – και μάλιστα αδικαιολόγητα – ειρωνικής και σκωπτικής διάθεσης απέναντι στο σώμα των φιλάθλων της ηττηθείσας ομάδας δεν σχετίζεται βεβαίως με την απόδοση του καταγγελλόμενου διαιτητή καθεαυτήν, αλλά συνιστά οπωσδήποτε συμπεριφορά ασυμβίβαστη με τον ως άνω περιγραφόμενο θεσμικό του ρόλο και αντικείμενη συνεπώς στις έννοιες του φιλάθλου πνεύματος, όπως αυτές περιγράφονται και εξειδικεύονται στη νομική θεμελίωση της παρούσης αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς

Η Ε.ΦΙ.Π., συνεκτιμώντας την βαρύτητα της συμπεριφοράς των καταγγελλόμενων διαιτητών, όπως αυτή προκύπτει από την ιδιότητά και το θεσμικό τους ρόλο, αλλά και το μερίδιο ευθύνης καθενός εκ των καταγγελλομένων, όπως αυτό προκύπτει από τα προσκομιζόμενα στοιχεία και την ακροαματική διαδικασία που προηγήθηκε:

α) επιβάλλει στον Χ.Σ. την ποινή της στέρησης της φιλάθλου ιδιότητας για δέκα (10) μήνες, με το ειδικότερο περιεχόμενο του αποκλεισμού της συμμετοχής του σε αθλητικούς αγώνες, με την ιδιότητα του διαιτητή ή και οποιονδήποτε άλλην ιδιότητα.

β) απαλλάσσει τους λοιπούς καταγγελλόμενους διαιτητές κ.κ. Χ.Τ. και Α.Μ., κρίνοντας, ότι δεν αποδείχθηκε αντιαθλητική συμπεριφορά τους κατά τη διεξαγωγή του εξεταζόμενου αγώνα και ότι συνεπώς δεν συντρέχει λόγος επιβολής κυρώσεως εις βάρος τους.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε.

Χαλάνδρι, 28 Ιουνίου 2006

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Από την θέση αυτή θα παραθέτουμε κείμενα γενικού αθλητικού ενδιαφέροντος, σχόλια, δελτία τύπου, γνωστοποιήσεις και ανακοινώσεις αθλητικών και επιστημονικών φορέων, πρακτικά συνεδριάσεων κ.λ.π. Επίσης θα παρατίθενται εισηγητικές εκθέσεις νομοθετημάτων, πρακτικά νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, πρακτικά της Βουλής, σχέδια νόμων, κείμενα φιλοσοφικού προβληματισμού καθώς και κείμενα με απόψεις για την ιστορία και την εξέλιξη του αθλητισμού στην Ελλάδα.

Βαθμός ικανοποίησης αθλουμένων από τα προγράμματα άθλησης για όλους Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών

(Η εισήγηση αυτή παρουσιάστηκε στο 6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Αθλητικής Διοίκησης της Ελληνικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού – Ηράκλειο 2005)

Εισαγωγή

Η αξιολόγηση κάθε αθλητικού προγράμματος μπορεί να πραγματοποιηθεί ποσοτικά και ποιοτικά όπου η ποιοτική αξιολόγηση προσδιορίζεται από το βαθμό ικανοποίησης του ατόμου που συμμετέχει στο πρόγραμμα (Αυθίνος, 1998). Όταν ακολουθείται η υποκειμενική προσέγγιση ορισμού της ποιότητας των αθλητικών υπηρεσιών («ικανοποίηση του ατόμου») αυτό προϋποθέτει έμφαση στην ικανοποίηση ή στην υπέρβαση των αναγκών και των προσδοκιών των αθλουμένων στα προγράμματα των Δήμων (Παπαδημητρίου, 2000). Σύμφωνα με τους Κάκκο και Σταύρου (2002) στα προγράμματα που γίνονται από τους Δημοτικούς Αθλητικούς Οργανισμούς (ΔΑΟ) και αναφέρονται στις ηλικίες από 19 έως 65+ ετών, το 85% των συμμετεχόντων είναι γυναίκες, επιβεβαιώνοντας την κυρίαρχη αντίληψη ότι τα προγράμματα άθλησης για όλους που αφορούν στις γυναίκες αποτελούν την πιο βασική συνιστώσα στο σχεδιασμό και την υλοποίηση προγραμμάτων των ΟΤΑ σ' όλη την ελληνική επικράτεια. Οι Κάκκος και Σταύρου (2004) παρουσιάζοντας ένα μοντέλο Τοπικού Ολοκληρωμένου Προγράμματος Ανάπτυξης Άθλησης για Όλους μεταξύ άλλων τόνισαν την αναγκαιότητα και τη χρησιμότητα της χρήσης ερευνητικών εργαλείων και μεθόδων για την αξιολόγηση των προγραμμάτων θεωρώντας την ως βασική επιμέρους φάση ενός ολοκληρωμένου ετήσιου προγράμματος του ΔΑΟ.

Οι Σταύρου και Κάκκος (2002, 2004), στα πλαίσια μιας ευρύτερης ερευνητικής μελέτης στην οποία συμμετείχαν αθλούμενες γυναίκες σε προγράμματα άθλησης για όλους τριών ΔΑΟ της Αττικής, ανέφεραν υψηλό βαθμό ικανοποίησης από τους προπονητές πτυχιούχους Φυσικής Αγωγής, μικρό βαθμό ικανοποίησης από τις αθλητικές εγκαταστάσεις, μέτριο βαθμό ικανοποίησης από τα προγράμματα και χαμηλό έως μέτριο βαθμό ικανοποίησης από τις γενικότερες αθλητικές υπηρεσίες και υποδομές των ΟΤΑ. Οι παραπάνω ερευνητές σημείωσαν ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των αθλουμένων σε διαφορετικούς ΔΑΟ στο βαθμό ικανοποίησης. Για τις ίδιες αξιολογούμενες παραμέτρους διαφορές σημειώθηκαν επίσης, μεταξύ των συμμετεχόντων που ασκούνταν συστηματικά (περισσότερο από 6 μήνες το χρόνο) και αυτών που ασκούνταν περιοδικά. Ειδικότερα, οι γυναίκες που αθλούνταν συστηματικά δήλωσαν υψηλότερο βαθμό ικανοποίησης από τους Πτυχιούχους Φυσικής Αγωγής (ΠΦΑ), από τις εγκαταστάσεις, από τα προγράμματα και από τις άλλες υπηρεσίες. Από την άλλη πλευρά, στην πανελλαδική έρευνα των Κουτσούκη, Σκορδίλη, Σπάρταλη, Χαρίτου, Ασωνίτου, Κάκκου και Σταύρου (2003) οι γυναίκες αθλούμενες εκτιμούσαν ως μέτρια την ανταπόκριση των χώρων, της ποσότητας και της ποιότητας του αθλητικού εξοπλισμού προς τις ανάγκες των προγραμμάτων που συμμετείχαν και είχαν χαμηλότερο βαθμό ικανοποίησης από τους άνδρες αθλούμενους.

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να προσδιορίσει τα επίπεδα ικανοποίησης γυναικών αθλουμένων που λάμβαναν μέρος σε προγράμματα άθλησης για όλους σε επιμέρους παραμέτρους που σχετίζονται με τους προπονητές, τα προγράμματα, τις εγκαταστάσεις και τις αθλητικές δημοτικές υπηρεσίες καθώς και να εξετάσει τις διαφορές με βάση τη διάρκεια της αθλητικής ενασχόλησης, τη συστηματικότητα της αθλητικής ενασχόλησης και τον ΔΑΟ που υλοποιούσε το πρόγραμμα.

Μεθοδολογία

Δείγμα: Στην έρευνα έλαβαν μέρος 418 γυναίκες που συμμετείχαν σε οργανωμένα προγράμματα άθλησης για όλους 7 ΔΑΟ του Λεκανοπεδίου της Αττικής (δύο από την Νομαρχία Πειραιά, δύο από τη βόρεια Αθήνα, ένας από τη βορειοανατολική Αθήνα, ένας από τη νότιο Αθήνα και ένας από την

Ανατολική Αττική). Οι συμμετέχουσες ήταν ηλικίας από 16 έως 68 ετών, το 26,4% αυτών ήταν άγαμες, το 34% είχε αποφοιτήσει από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ ως προς την επαγγελματική τους κατάσταση το 29% δήλωσε οικιακά, το 10% συνταξιούχοι, το 15% δημόσιοι υπάλληλοι, το 20% ιδιωτικοί υπάλληλοι, το 10% ελεύθεροι επαγγελματίες και το 14% φοιτητές /μαθητές.

Όργανο μέτρησης: Για την αξιολόγηση του βαθμού ικανοποίησης από τους προπονητές, τα προγράμματα, τις εγκαταστάσεις και τις αθλητικές δημοτικές υπηρεσίες όπως και για την καταγραφή των δημογραφικών και άλλων χαρακτηριστικών των συμμετεχόντων, χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο που περιγράφεται από τους Σταύρου και Κάκκο (2002).

Διαδικασία μέτρησης: Οι δοκιμαζόμενοι συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια ανώνυμα, λίγο πριν την έναρξη του προγράμματος τους, σύμφωνα με τις οδηγίες που δόθηκαν από τους ερευνητές και τους συνεργάτες τους σε κάθε δημοτικό αθλητικό πρόγραμμα.

Αποτελέσματα

Στον Πίνακα 1 παρουσιάζονται περιληπτικά τα ποσοστά απαντήσεων στα επιμέρους ερωτήματα, οι μέσες τιμές και οι σταθερές αποκλίσεις των τιμών στα ερωτήματα που αφορούν στους προπονητές- ΠΦΑ, τις αθλητικές εγκαταστάσεις, τα προγράμματα και τις δημοτικές αθλητικές υπηρεσίες αντίστοιχα. Στα επιμέρους ερωτήματα της 1ης ενότητας δεν σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές μεταξύ των αθλουμένων με βάση τη συστηματικότητα άθλησης στη διάρκεια του έτους όσο και μεταξύ των αθλουμένων με βάση τη διάρκεια της αθλητικής δραστηριότητας. Αντίθετα, σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές μεταξύ αθλουμένων σε διαφορετικούς ΔΑΟ σε όλα τα ερωτήματα της ενότητας, με τον 2ο ΔΑΟ της Νομαρχίας Πειραιά να έχει τις υψηλότερες τιμές.

Μόνο σε ένα (εξοπλισμός) από τα επιμέρους ερωτήματα της 2ης ενότητας σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές ($F=6.01, p<.01$) μεταξύ των αθλουμένων με βάση τη συστηματικότητα άθλησης στη διάρκεια του έτους (περισσότερο ικανοποιημένοι οι αθλούμενες που συμμετέχουν σχεδόν όλο το έτος). Επίσης, μόνο σε ένα ερώτημα (καθαριότητα) σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές ($F=3.77, p<.05$) μεταξύ των αθλουμένων με βάση τη διάρκεια της αθλητικής δραστηριότητας (περισσότερο ικανοποιημένες οι

αθλούμενες με έως 1 έτος εμπειρία). Αντίθετα, σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές μεταξύ αθλουμένων σε διαφορετικούς ΔΑΟ σε όλα τα ερωτήματα της ενότητας, με το ΔΑΟ της Βορειοανατολικής Αθήνας να έχει τις υψηλότερες τιμές στα περισσότερα ερωτήματα και το ΔΑΟ της Ανατολικής Αττικής τις χαμηλότερες.

Μόνο σε ένα (προσαρμογή προγραμμάτων στο επίπεδο των αθλουμένων) από τα επιμέρους ερωτήματα της 3ης ενότητας σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές ($F=3.99$, $p<.05$) μεταξύ των αθλουμένων με βάση τη συστηματικότητα άθλησης στη διάρκεια του έτους (περισσότερο ικανοποιημένοι οι αθλούμενες που συμμετέχουν σχεδόν όλο το έτος), ενώ σε κανένα ερώτημα της ενότητας δεν σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές μεταξύ των αθλουμένων με βάση τη διάρκεια της αθλητικής δραστηριότητας. Αντίθετα, σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές μεταξύ αθλουμένων σε διαφορετικούς ΔΑΟ σε όλα τα ερωτήματα της ενότητας, με το ΔΑΟ της Νότιας Αθήνας να έχει τις χαμηλότερες τιμές και το ΔΑΟ της Βόρειας Αθήνας και τον 2ο ΔΑΟ του Πειραιά τις υψηλότερες.

Πίνακας 1

Πόσο ικανοποιημένοι είστε από	Καθόλου - Λίγο (%)	Πολύ - πάρα πολύ (%)	Δεν απάντη- σαν (%)	M	SD
τους γυμναστές /προπονητές με βάση					
την ανταπόκριση στις ανάγκες σας	2	87	7	4,53	.75
το επίπεδο γνώσεών τους	1	86	10	4.59	.66
τις οδηγίες χρήσης των οργάνων εργύμασης	5	72	16	4.27	1.00
τις οδηγίες εκτέλεσης των προγραμμάτων	2	77	14	4.44	.85
τη βοήθεια στην επιλογή του προγράμματος	5	71	15	4.27	1.03
τη συμπεριφορά τους προς τους αθλούμενους	1	88	9	4.69	.64

τις αθλητικές εγκαταστάσεις με βάση					
την καθαριότητα	32	36	3	3.03	1.29
την ασφάλεια	22	47	9	3.39	1.23
την ευρυχωρία /άνεση	25	37	9	3.15	1.21
τα αποδυτήρια	46	22	8	2.52	1.34
τον αθλητικό και γενικότερο εξοπλισμό	37	29	7	2.86	1.24
τα προγράμματα άθλησης με βάση					
την ποικιλία των προγραμμάτων	9	58	9	3.72	1.01
την προσαρμογή των προγραμμάτων	15	49	13	3.55	1.13
την ανανέωση των προγραμμάτων	17	44	13	3.41	1.11
την παροχή εξειδικευμένων προγραμμάτων	28	26	15	2.96	1.14
τις διαφορετικές χρονικές ζώνες υλοποίησης	26	30	15	3.04	1.18
το δήμο σας με βάση					
τις δυνατότητες άθλησης στην περιοχή σας	12	52	8	3.57	.99
τα προσφερόμενα προγράμματα άσκησης	9	48	11	3.53	.87
τη συνέπεια στις προσφερόμενες υπηρεσίες	9	54	14	3.62	.95
την ποιότητα των προγραμμάτων	7	55	12	3.68	.85
το ωράριο υλοποίησης των προγραμμάτων	16	49	12	3.47	1.01
τον αριθμό των αθλητικών εγκαταστάσεων	31	21	13	2.81	1.04
την ποιότητα των αθλητικών εγκαταστάσεων	30	19	14	2.79	1.02
την ενημέρωση για τα προγράμματα	30	25	13	2.85	1.10
την κατασκευή νέων εγκαταστάσεων	40	13	17	2.43	1.14
τη διοργάνωση αθλητικών γεγονότων	25	27	17	2.96	1.15
την ύπαρξη εξειδικευμένου προσωπικού	16	47	15	3.44	1.18
την παροχή υπηρεσιών υποστήριξης	40	20	15	2.57	1.21
το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών	16	54	11	3.62	1.18

Σε έξι επιμέρους ερωτήματα της 4ης ενότητας σημειώθηκε στατιστικώς σημαντική επίδραση ($F=3.25-7.16$, $p<.05$ -.001) του παράγοντα συστηματικότητα άσκησης σε αρκετά ερωτήματα (προσφερόμενα προγράμματα, ενημέρωση, νέες εγκαταστάσεις, αθλητικά γεγονότα, επιστημονικό προσωπικό, άλλες υπηρεσίες) με τους λιγότερο συστηματικά αθλούμενους να είναι ικανοποιημένοι περισσότερο από νέες εγκαταστάσεις, διοργάνωση αθλητικών γεγονότων, εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και άλλες υπηρεσίες από τους περισσότερο συστηματικά αθλούμενους. Επίσης, μόνο σε ένα ερώτημα (ευκαιρίες άσκησης) σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές ($F=3.05$, $p<.05$) μεταξύ των αθλούμενων με βάση τη διάρκεια της αθλητικής δραστηριότητας (περισσότερο ικανοποιημένες οι αθλούμενες με 1-3 έτη εμπειρίας). Αντίθετα, σημειώθηκαν στατιστικώς σημαντικές διαφορές μεταξύ αθλούμενων σε διαφορετικούς ΔΑΟ σε όλα τα ερωτήματα της ενότητας εκτός από το ερώτημα που αναφέρεται στο εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό. Ο ΔΑΟ της Ανατολικής Αττικής είχε τις χαμηλότερες τιμές ενώ ο ΔΑΟ της Βορειοανατολικής Αθήνας και ο 2ος του Πειραιά τις υψηλότερες.

Συζήτηση & Συμπεράσματα

Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας σχετικά με τα επίπεδα ικανοποίησης των συμμετεχόντων σε προγράμματα άθλησης για όλους επιβεβαιώνουν σε σημαντικό βαθμό τα ευρήματα προηγούμενων ερευνών (Κουτσούκη & συνεργάτες, 2003; Σταύρου & Κάκκος, 2002) που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία 4 χρόνια. Ειδικότερα, οι γυναίκες ασκούμενες σε δημοτικά αθλητικά προγράμματα δήλωσαν πολύ υψηλό βαθμό ικανοποίησης από τους προπονητές-πτυχιούχους Φυσικής Αγωγής σε όλες τις παραμέτρους για τις οποίες ερωτήθηκαν. Επίσης, η διάρκεια και η συστηματικότητα της αθλητικής συμμετοχής δεν αποτέλεσαν παράγοντα που διαφοροποιεί σημαντικά το βαθμό ικανοποίησης. Ακόμα και οι διαφορές που σημειώθηκαν μεταξύ των ΔΑΟ οφείλονται στις πολύ υψηλές τιμές που σημειώθηκαν σε έναν συγκεκριμένο ΔΑΟ. Με βάση τα παραπάνω, φαίνεται ότι οι προπονητές ανταποκρίνονται με συνέπεια και σταθερότητα στις απαιτήσεις και τις προσδοκίες των συμμετεχόντων στα προγράμματα.

Τα αποδυτήρια (κυρίως), ο εξοπλισμός και η καθαριότητα είναι τα αδύνατα σημεία των αθλητικών χώρων και εγκαταστάσεων με χαμηλό βαθμό ικανοποίησης (ειδικά στην περίπτωση ενός ΔΑΟ) που σημαίνει ότι δεν αντα-

ποκρίνονται στις ανάγκες και στις προσδοκίες των αθλουμένων. Αυτό απαιτούσε άμεσες ενέργειες εκ μέρους των ΔΑΟ ώστε να διορθωθεί η κατάσταση ειδικά στην περίπτωση της υγιεινής και της καθαριότητας.

Αν και γενικά ο βαθμός ικανοποίησης από τα προγράμματα είναι πάνω του μετρίου ωστόσο όσον αφορά στα εξειδικευμένα προγράμματα η ικανοποίηση είναι μικρότερη ενώ για την ποικιλία των προγραμμάτων και την προσαρμογή στα επίπεδα των αθλουμένων είναι μεγαλύτερη. Επίσης, μεγάλες είναι και οι διαφορές μεταξύ των ΔΑΟ σε όλα τα ερωτήματα της ενότητας.

Η ικανοποίηση από τις δυνατότητες-ευκαιρίες άθλησης στην περιοχή που κατοικούν οι αθλούμενες, η συνέπεια, η ποιότητα και το κόστος των παρεχομένων αθλητικών υπηρεσιών δηλώνει ανταπόκριση στις προσδοκίες-απαιτήσεις των συμμετεχόντων, ενώ αντίθετα δεν ισχύει το ίδιο για τον αριθμό των αθλητικών χώρων, την ύπαρξη νέων και σύγχρονων αθλητικών εγκαταστάσεων και την παροχή υποστηρικτικών υπηρεσιών στην άθληση (π.χ. μετακίνηση, στάθμευση, ενημέρωση, κλπ). Επίσης, τόσο η συστηματικότητα της άθλησης όσο και ο ΔΑΟ που υλοποιεί το πρόγραμμα είναι παράγοντες που επιδρούν σημαντικά στη διαμόρφωση των επιπέδων ικανοποίησης.

Όπως σημειώνει ο Αυθίνος (1998) δεν πρέπει να σταματά κανείς στο «έμεινε ή δεν έμεινε ικανοποιημένος ο αθλούμενος» αλλά να γίνεται προσπάθεια να βρεθεί το γιατί ή ο καταλληλότερος τρόπος βελτίωσης του αξιολογούμενου προγράμματος (επάρκεια) και σε σχέση με τις εγκαταστάσεις ο βαθμός ασφάλειας, συντήρησης, υγιεινής, κλπ. Θεωρώντας ότι η αξιολόγηση των στόχων και των υπηρεσιών θεωρείται βασικό χαρακτηριστικό της οργάνωσης των ΔΑΟ και με βάση το χρονικό διάστημα διεξαγωγής της έρευνας (στο μέσο περίπου της περιόδου) εκτιμάται ότι αν οι ΔΑΟ εφάρμοζαν με συστηματικό τρόπο μετρήσεις ή πληροφόρηση που θα είχαν για το βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων θα τους έδινε τη δυνατότητα άμεσων τροποποιήσεων και διορθωτικών κινήσεων στην ίδια περίοδο και επανασχεδιασμού προγραμμάτων και υπηρεσιών για την επόμενη περίοδο (Κάκκος & Σταύρου, 2004).

Βιβλιογραφία

Αυθίνος, Ι. (1998). Άσκηση – Άθληση - Κινητική Αναψυχή: Οργανωτική Διάσταση. Αθήνα.

Κάκκος, Β., & Σταύρου, Ν.Α. (2004). Τοπικό ολοκληρωμένο πρόγραμμα

ανάπτυξης Άθλησης για Όλους. Στο Δ. Παπαδημητρίου (Επιμ.), Πρακτικά 5ου Πανελληνίου Συνεδρίου Αθλητικής Διοίκησης (σελ. 137 – 141). Πάτρα, Ελλάδα.

Κάκκος, Β., & Σταύρου, Ν.Α. (2002). Θέση και ρόλοι της γυναίκας στα Προγράμματα Άθλησης για Όλους. Πρακτικά 3ου Πανελληνίου Συνεδρίου Ελληνικής Εταιρείας Αθλητικής Διοίκησης «Δυνατότητες – Αδυναμίες – Ευκαιρίες – Απειλές» (Ηλεκτρονική μορφή – CD-ROM). Θεσσαλονίκη, Αθήνα.

Κουτσούκη, Δ., Σκορδίλη, Ε., Σπάρταλη, Ι., Χαρίτου Σ., Ασωνίτου, Κ., Κάκκος, Β., & Σταύρου, Ν.Α. (2003). Ποιοτική αξιολόγηση Προγραμμάτων «Άθληση για Όλους» στην Ελλάδα. Η Ελλάδα σε Κίνηση, 4, 14 – 23.

Παπαδημητρίου, Δ. (2000). Η διαδικασία αξιολόγησης της απόδοσης των δημοτικών αθλητικών φορέων. Πρακτικά σεμιναρίου στελεχών δημοτικών αθλητικών οργανισμών, 2ο Πανελλήνιο Συνέδριο Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών, Αθήνα.

Σταύρου, Ν.Α., & Κάκκος, Β. (2004). Ικανοποίηση πολιτών από τις αθλητικές υπηρεσίες: Διαφορές μεταξύ Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών. Στο Δ. Παπαδημητρίου (Επιμ.), Πρακτικά 5ου Πανελληνίου Συνεδρίου Αθλητικής Διοίκησης (σελ. 90 – 94). Πάτρα, Ελλάδα.

Σταύρου, Ν.Α., & Κάκκος, Β. (2002). Βαθμός ικανοποίησης πολιτών από τις προσφερόμενες Αθλητικές Δημοτικές υπηρεσίες σε Προγράμματα Άθλησης για Όλους. Πρακτικά 3ου Πανελληνίου Συνεδρίου Ελληνικής Εταιρείας Αθλητικής Διοίκησης «Δυνατότητες – Αδυναμίες – Ευκαιρίες – Απειλές» (Ηλεκτρονική μορφή – CD-ROM). Θεσσαλονίκη, Αθήνα.

**Αποσπάσματα από τις εκθέσεις δράσης
των ετών 2004 μέχρι 30-6-2006.**

Α. ΕΚΘΕΣΗ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ Ε.Σ.ΚΑ.Ν ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2004

Το 2004 ήταν ουσιαστικά η πρώτη χρονιά λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν). Τα μέλη, εκτός από τα σημαντικά λειτουργικά προβλήματα που είχαν να αντιμετωπίσουν και την ανάγκη συμπλήρωσης του θεσμικού πλαισίου, έπρεπε να αντεπεξέλθουν, από την πλευρά τους, στη μεγάλη πρόκληση που είχε αναλάβει η χώρα μας, τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων. Παράλληλα στόχος ήταν η διαμόρφωση πλαισίου επικοινωνίας με τους ελληνικούς και διεθνείς αθλητικούς φορείς, με τους οποίους πρόκειται να συνεργαστεί για την πραγματοποίηση του σκοπού του. Στους διάφορους αυτούς τομείς δράσης έγιναν τα παρακάτω:

1. Οργάνωση – Λειτουργία

Στις αρχές του 2004 ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετώπιζε το Ε.Σ.ΚΑ.Ν ήταν η στέγασή του. Το πρόβλημα αυτό διευθετήθηκε από τον Υφυπουργό Πολιτισμού κ. Γεώργιο Ορφανό, που παραχώρησε γραφεία στη Γ.Γ.Α.

Το Συμβούλιο κατάρτισε και πρότεινε έγκαιρα τον προϋπολογισμό για το έτος 2004. Όμως, λόγω γραφειοκρατικών διαδικασιών, ουσιαστικά το Ε.Σ.ΚΑ.Ν απέκτησε δικό του προϋπολογισμό μόνο για το χρονικό διάστημα Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 2004.

Για την εύρυθμη λειτουργία του στελεχώθηκε με υπόλογο για τα οικονομικά θέματα, γραμματείς και διοικητικό προσωπικό. Επίσης συγκροτήθηκε επιστημονικό τμήμα, με ειδικούς επιστήμονες, το οποίο έχει ήδη αναλάβει το έργο της επιστημονικής υποστήριξης της δράσης του Ε.Σ.ΚΑ.Ν, ενώ βρισκε-

ται σε εξέλιξη η σύσταση ομάδας για την συγγραφή εκπαιδευτικού υλικού.

Πέρα από όλα αυτά είναι σε ανάπτυξη πρόγραμμα προβολής και επικοινωνίας του Συμβουλίου μέσω της δημιουργίας ιστοσελίδας.

2. Θεσμικό πλαίσιο

Το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ υπέβαλε στον Υφυπουργό Πολιτισμού εισηγήσεις για την έκδοση των εξής:

- Της υπ' αρ. 5387/5.2.2004 Υπουργικής Απόφασης για τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του Ε.Σ.ΚΑ.Ν (ΦΕΚ 309/11-2-2004, τεύχος Β')
- Της υπ' αρ. 33081/5.8.2004 Κοινής Υπουργικής Απόφασης, για τον καθορισμό των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ για το 2004 (ΦΕΚ 1229/11-8-2004, τεύχος Β')
- Της υπ' αρ. 3519/26.1.2005 Κοινής Υπουργικής Απόφασης, για τον καθορισμό των απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ για το 2005, με συνοδευτικό το έντυπο εξαίρεσης για θεραπευτικούς λόγους (TUE) - (ΦΕΚ 124/2.2.2005, τεύχος Β')

Τέλος ολοκληρώθηκε η κατάρτιση του σχεδίου υπουργικής απόφασης που θα εκδώσει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και αφορά στον καθορισμό των διαδικασιών του έλεγχου ντόπινγκ κλπ., κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 128 Ε παρ. 10 του ν. 2725/1999, όπως ισχύει.

3. Ολυμπιακοί Αγώνες

Ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων το Ε.Σ.ΚΑ.Ν, είχε στενή και συνεχή συνεργασία με την Επιτροπή Ολυμπιακής Προετοιμασίας της Ε.Ο.Ε, προκειμένου να πραγματοποιηθούν εκτός αγώνων έλεγχοι σε όλους τους αθλητές της προ – ολυμπιακής και προ – παραολυμπιακής ομάδας. Ύστερα από εισήγηση του Ε.Σ.ΚΑ.Ν προς τον Υφυπουργό Πολιτισμού, παρασχέθηκε από τη Γ.Γ.Α. η απαιτούμενη οικονομική υποστήριξη για τη διενέργεια των ως άνω ελέγχων (πραγματοποιήθηκαν 576 έλεγχοι).

4. Διεθνείς σχέσεις

Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων τα μέλη του Συμβουλίου πραγματοποίησαν συναντήσεις γνωριμίας και συνεργασίας με τους εκπροσώπους του Παγκόσμιου Οργανισμού Αντί – Ντόπινγκ (WADA). Συγκεκριμένα τα γραφεία του Ε.Σ.ΚΑ.Ν επισκέφτηκαν οι David Howman, γενικός

διευθυντής και Rune Andersen, διευθυντής. Λίγες ημέρες αργότερα πραγματοποιήθηκε συνάντηση του David Howman με τον Υφυπουργό Πολιτισμού κ. Γιώργο Ορφανό και ανταλλαγή απόψεων με την παρουσία της Προέδρου του Ε.Σ.ΚΑ.Ν.

Το 2004, μέλη του Συμβουλίου εκπροσώπησαν το Ε.Σ.ΚΑ.Ν σε όλες τις συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν από αντίστοιχους φορείς του εξωτερικού (WADA, ANADO - Association of National Antidoping Organisations, Council of Europe). Κατά τη διάρκεια των συναντήσεων αυτών παρουσίασαν την προσπάθεια που γίνεται στη Ελλάδα για την καταπολέμηση του ντόπινγκ και μετέφεραν στην Ελλάδα την τεχνογνωσία και εμπειρία αντίστοιχων φορέων του εξωτερικού.

Ακόμη το Συμβούλιο ήρθε σε επαφή με οργανισμούς που είναι διαπιστευμένοι να εκπαιδεύουν δειγματολήπτες, όπως είναι η IDTM και το A.D.N. (Οργανισμός Αντί - Ντόπινγκ Νορβηγίας), προκειμένου να καλύψει περαιτέρω ανάγκες για ελέγχους στο μέλλον πιστοποιώντας νέους δειγματολήπτες, βάσει του νόμου.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν προχώρησε σε συμφωνία με τον Οργανισμό Αντί - Ντόπινγκ της Νορβηγίας (A.D.N.), με τον οποίο υπογράφηκε σχετική σύμβαση συνεργασίας. Για την ανάγκη της συνεργασίας αυτής η εκπρόσωπος του A.D.N. Anne Capellen ταξίδεψε στην Αθήνα δύο φορές μέσα στο 2004.

Τέλος, πληρώθηκε η συνδρομή στο ANADO για το 2004 και το 2005, καθώς επίσης μέσω Ε.Σ.ΚΑ.Ν, πληρώθηκε η συνδρομή της Ελλάδας στο WADA.

5. Σχέσεις με ελληνικούς φορείς

Καθ' όλη τη διάρκεια του έτους τα μέλη του Συμβουλίου είχαν συναντήσεις με τους Υφυπουργούς Πολιτισμού και τους Γενικούς Γραμματείς Αθλητισμού, προκειμένου να τους ενημερώνουν για θέματα που άπτονται των αρμοδιοτήτων του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και να τους υποβάλουν τις προτάσεις τους για την καταπολέμηση του ντόπινγκ.

Μεταξύ άλλων, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν υπέβαλε γνωμοδότηση προς τον Υφυπουργό, ενόψει του συνεδρίου MINEPS της UNESCO, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα και προτάσεις ενόψει του τελικού κειμένου της υπό διαμόρφωση διεθνούς Συνθήκης, που αποτέλεσε αντικείμενο του συνεδρίου. Επίσης μέλη του Συμβουλίου είχαν ενεργό ρόλο κατά τη διάρκεια του συνεδρίου.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν συνεργάστηκε με τον επικεφαλής της υπηρεσίας δειγματοληπτών του Ο.Α.Κ.Α, κ. Παναγιώτη Τσαρούχα, καθώς και με το διευθυντή του εργαστηρίου ντόπινγκ κ. Κώστα Γεωργακόπουλο. Από κοινού με την υπηρεσία δειγματοληψίας του Ο.Α.Κ.Α προετοίμασαν στα τέλη του 2004 και προέβησαν στις αρχές του 2005 σε διενέργεια εξετάσεων, προκειμένου να πιστοποιήσει το Ε.Σ.ΚΑ.Ν τους ήδη υπάρχοντες δειγματολήπτες.

Τέλος στις αρχές του 2004 κάλεσε τους εκπροσώπους όλων των αθλητικών ομοσπονδιών και επαγγελματικών συνδέσμων, συμπεριλαμβανομένης της εθνικής αθλητικής ομοσπονδίας ατόμων με αναπηρίες. Στις συναντήσεις αυτές οι εκπρόσωποι ενημερώθηκαν για τη σύσταση και το σκοπό του Συμβουλίου και τους ζητήθηκε να αποστείλουν στο Συμβούλιο πληροφορίες για το αγωνιστικό τους πρόγραμμα, τις εθνικές τους ομάδες και τα whereabouts των αθλητών. Ακόμη τους ζητήθηκε η αποστολή των πειθαρχικών κανονισμών που διέπουν τις ομοσπονδίες τους, προκειμένου το Ε.Σ.ΚΑ.Ν να ελέγξει την εναρμόνισή τους με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο για το ντόπινγκ κ.λ.π. και να ασκήσει την εκ του νόμου αρμοδιότητά του παρακολούθησης της εφαρμογής τους σχετικά με τις διαδικασίες πειθαρχικού ελέγχου και την επιβολή κυρώσεων στους παραβάτες ντόπινγκ.

Β. ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 2005

Πρόλογος

Το Εθνικό Συμβούλιο Καταπολέμησης του Ντόπινγκ (Ε.Σ.ΚΑ.Ν) είναι ο ελληνικός Εθνικός Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ. Σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο για τον Έλεγχο (International Standard for Testing) του Παγκόσμιου Οργανισμού ΑντιΝτόπινγκ (World Anti-Doping Agency, WADA) ο Εθνικός Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ είναι η ανεξάρτητη αρχή που ορίζεται από κάθε χώρα, ως η έχουσα την κύρια αρμοδιότητα για την υιοθέτηση και εφαρμογή κανονισμών αντι-ντόπινγκ, την εντολή ελέγχου ντόπινγκ σε αθλητές, τη διαχείριση των αποτελεσμάτων και τη διεξαγωγή ακροαματικών διαδικασιών σε εθνικό επίπεδο.

Συστήθηκε και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 128

ΣΤ του Ν. 2725/1999, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει, με σκοπό το σχεδιασμό, την παρακολούθηση, τον έλεγχο, το συντονισμό και την εφαρμογή των δράσεων και προγραμμάτων για την καταπολέμηση του ντόπινγκ σε εθνικό επίπεδο.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και αποτελείται από εννέα μέλη από τα οποία:

α. Τρία μέλη είναι νομικοί με γνώσεις και εμπειρία σε θέματα αθλητισμού.

β. Τρία μέλη είναι επιστήμονες από το χώρο της Ιατρικής, Φαρμακολογίας και Τοξικολογίας, επιλεγόμενα από καταλόγους που υποβάλλουν αντίστοιχα, ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, οι Πρόεδροι των Τμημάτων Ιατρικής και Φαρμακευτικής των Α.Ε.Ι.

γ. Τρία μέλη είναι πρόσωπα κύρους από το χώρο του αθλητισμού. Από αυτά ένα μέλος επιλέγεται από κατάλογο που υποβάλλουν οι Πρόεδροι των Τμημάτων Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) και δύο υποδεικνύονται από την ολομέλεια της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής (Ε.Ο.Ε.). Από τα τελευταία το ένα είναι μέλος της ολομέλειας της Ε.Ο.Ε. ως εκπρόσωπος αθλητικής ομοσπονδίας και το άλλο μη εν ενεργεία αθλητής υψηλού επιπέδου, μέλος της Επιτροπής Αθλητών της Ε.Ο.Ε.

1. Οργάνωση

Κατά το έτος 2005 ολοκληρώθηκε το οργανωτικό πλαίσιο για την καλύτερη λειτουργία και εκτέλεση του έργου του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. (Ν.2725/1999, άρθρο 128ΣΤ, παρ. 14). Συγκεκριμένα:

α. Ολοκληρώθηκε η συγκρότηση του Επιστημονικού Τμήματος,

β. Συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 8 της Κ.Υ.Α. 3519/26.01.2005 (Φ.Ε.Κ. 124/Β'/02.02.2005) Επιτροπή Εξαιρέσεων Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς

γ. Συγκροτήθηκε Συγγραφική Ομάδα στην οποία ανατέθηκε η παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού κατά το διάστημα 01/03/2005 – 31/10/2005

δ. Ολοκληρώθηκε η εκπαιδευτική συνεργασία με το Νορβηγικό Οργανισμό Αντι Ντόπινγκ (ADN) η οποία είχε ως στόχο τη μεταφορά προς το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. τεχνογνωσίας περί της οργάνωσης/λειτουργίας ενός οργανισμού αντι-ντόπινγκ.

ε. Αναπτύχθηκε ιστοσελίδα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. στη διεύθυνση www.eskan.gr

μέσω της οποίας διευκολύνεται η πρόσβαση σε πληροφορίες και έντυπα, καθώς και η επικοινωνία των ενδιαφερομένων με το Ε.Σ.ΚΑ.Ν.

ζ. Διαμορφώθηκε το οργανόγραμμα με βάση το οποίο λειτουργεί το Ε.Σ.ΚΑ.Ν.

στ. Αναπτύχθηκαν τα ακόλουθα έντυπα ελέγχου ντόπινγκ, προκειμένου, η επικοινωνία με την κατά νόμο αρμόδια για τη δειγματοληψία υπηρεσία του Ο.Α.Κ.Α., τους αθλητές και τις αθλητικές ομοσπονδίες για συγκεκριμένο τύπο πληροφοριών να γίνεται κατά τρόπο ενιαίο.

1. Εντολή Διενέργειας Ελέγχου Ντόπινγκ Εκτός Αγώνων
2. Εντολή Διενέργειας Ελέγχου Ντόπινγκ Εντός Αγώνων Ατομικών Αθλημάτων
3. Εντολή Διενέργειας Ελέγχου Ντόπινγκ Εντός Αγώνων Ομαδικών Αθλημάτων
4. Εντολή Διενέργειας Ελέγχου Ντόπινγκ Εκτός Αγώνων Ομαδικών Αθλημάτων
5. Ορισμός Εκπροσώπου Ε.Σ.ΚΑ.Ν.
6. Αναφορά Εκπροσώπου Ε.Σ.ΚΑ.Ν.
7. Έντυπο Πληροφοριών για τον Εντοπισμό Αθλητή
8. Έντυπο Αλλαγών στις Πληροφορίες Εντοπισμού Αθλητή
9. Έντυπο Ετήσιας Δραστηριότητας Εθνικών Ομάδων
10. Έντυπο Πληροφοριών Προετοιμασίας Ομάδας
11. Έντυπο Αλλαγών στις Πληροφορίες Εντοπισμού Ομάδας
12. Αίτηση για Κατ' Εξαίρεση Χρήση Απαγορευμένης/ων Ουσίας/ών για Θεραπευτικούς Σκοπούς - ΕΧΘΣ
13. Αίτηση για Κατ' Εξαίρεση Χρήση Απαγορευμένης/ων Ουσίας/ών για Θεραπευτικούς Σκοπούς, Συνοπτική Διαδικασία -σΕΧΘΣ
14. Απόφαση Επιτροπής ΕΧΘΣ

2. Θεσμικό Πλαίσιο

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. συνέταξε και υπέβαλε στον Υφυπουργό Πολιτισμού, αρμόδιο για θέματα Αθλητισμού σχέδια για τις ακόλουθες υπουργικές αποφάσεις:

α) Κ.Υ.Α. 3519/26.01.2005 (Φ.Ε.Κ. 124/Β'/02.02.2005) «Καθορισμός απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ κατά την έννοια των άρθρων 128Β και 128Γ του Ν. 2725/1999» του Υπουργού Υγείας και Κοινωνι-

κής Αλληλεγγύης και του Υφυπουργού Πολιτισμού, αρμόδιου για θέματα Αθλητισμού.

Με τη δημοσίευση της Υ.Α. αυτής ανανεώθηκε η ελληνική νομοθεσία ώστε να συμβαδίζει με το Διεθνές Πρότυπο Καταλόγου Απαγορευμένων 2005 του WADA και καθορίστηκαν οι διαδικασίες έγκρισης κατ' Εξαίρεση Χρήσης Απαγορευμένων Ουσιών και Μεθόδων για Θεραπευτικούς Σκοπούς (TUEs) σε εθνικό επίπεδο.

β) Υ.Α. 19514/26.04.2005 (Φ.Ε.Κ. 648/Β'16.05.2005) «Καθορισμός των διαδικασιών του ελέγχου ντόπινγκ σε αθλητές και κάθε άλλης αναγκαίας λεπτομέρειας» του Υφυπουργού Πολιτισμού, αρμόδιου για θέματα Αθλητισμού.

Με τη δημοσίευση της Υ.Α. αυτής ολοκληρώθηκε το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ώστε να ασκήσει τις προβλεπόμενες από το Ν. 2725/1999 αρμοδιότητές του, και καθορίστηκαν οι διαδικασίες σχεδιασμού, οργάνωσης και υλοποίησης προγράμματος ελέγχου ντόπινγκ, συλλογής, συσκευασίας και μεταφοράς δειγμάτων ούρων και αίματος, ανάλυσης δειγμάτων και διαχείρισης αποτελεσμάτων.

γ) «Καθορισμός απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ κατά την έννοια των άρθρων 128 Β και 128 Γ του Ν. 2725/1999» του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του Υφυπουργού Πολιτισμού, αρμόδιου για θέματα Αθλητισμού.

Με τη δημοσίευση της Κ.Υ.Α. αυτής θα ανανεωθεί η ελληνική νομοθεσία ώστε να συμβαδίζει με το Διεθνές Πρότυπο Καταλόγου Απαγορευμένων 2006 του WADA.

3. Εκπροσώπηση σε διεθνές επίπεδο

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ως ο Εθνικός Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ, εκπροσώπησε την Ελλάδα σε διεθνείς συναντήσεις υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης, της UNESCO, του WADA και του ANADO.

4. Εκπαιδευτική/ Ενημερωτική Δραστηριότητα

Η εκπαιδευτική δραστηριότητα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. περιελάμβανε τρεις άξονες: την παραγωγή έντυπου εκπαιδευτικού υλικού, την εκμετάλλευση της ιστοσελίδας του Συμβουλίου και την άμεση επαφή με τις ομάδες-στόχους μέσω διαλέξεων.

Η συγγραφική ομάδα υπό την εποπτεία του Συμβουλίου συνέγραψε τη μονογραφία «Ντόπινγκ, Σύγχρονη Θεώρηση του Προβλήματος», η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα κεφάλαια:

1. Ιστορία του Ντόπινγκ

2. Ανεπιθύμητες Ενέργειες από τη Χρήση Απαγορευμένων Ουσιών και Μεθόδων Ντόπινγκ

3. Νομικό Πλαίσιο του Ντόπινγκ

4. Η Επιστημονική και Ηθική Διάσταση του Αθλητισμού και το φαινόμενο του Ντόπινγκ. Επίσης η συγγραφική ομάδα παρήγαγε σειρά ενημερωτικών φυλλαδίων με τίτλο «Ερωτήσεις & Απαντήσεις» απευθυνόμενα σε αθλητές, προπονητές και γονείς.

Το εκπαιδευτικό υλικό πρόκειται να διατεθεί αρχικά σε αθλητικές ομοσπονδίες, οι οποίες με τη σειρά τους θα μεριμνήσουν για τη διανομή σε αθλητικά σωματεία και ευθύνης τους. Στη συνέχεια θα διατεθεί σε άλλους αθλητικούς φορείς, Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και, ύστερα από την έγκριση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, στα σχολεία της χώρας.

Η ιστοσελίδα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο επικοινωνίας και παροχής πληροφοριών στους ενδιαφερομένους, καθώς σε αυτήν έχουν αναρτηθεί τα κείμενα των νόμων και υπουργικών αποφάσεων που διέπουν τον έλεγχο ντόπινγκ σε εθνικό επίπεδο, πληροφοριακό/ ενημερωτικό υλικό και έντυπα προς συμπλήρωση, καθώς επίσης και σύνδεσμοι προς διευκόλυνση της επικοινωνίας με εθνικούς και διεθνείς φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο πεδίο της καταπολέμησης του ντόπινγκ.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν, πιστεύοντας στην αποτελεσματικότητα της άμεσης επαφής με τους ενδιαφερόμενους, συμμετείχε με παρουσιάσεις εκπροσώπων του σε ημερίδες/σεμινάρια/ συμπόσια ποικίλων φορέων.

Τέλος, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., επιθυμώντας να διαδραματίσει ενεργό ρόλο σε διεθνές επίπεδο, επεδίωξε και τελικά ανέλαβε τη διοργάνωση περιφερειακού Εκπαιδευτικού Συμποσίου του WADA, το οποίο πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 26 και 27 Μαΐου του 2006, με συμμετοχή 15 χωρών.

5. Συνεργασία με Εθνικούς Φορείς

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. κατά τη διάρκεια του 2005 συνεργάστηκε με τις εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες και τους επαγγελματικούς συνδέσμους, το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, την Αρχή Προστασίας Προσω-

πικών Δεδομένων και το Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.), στο οποίο υπάγονται διοικητικώς η Υπηρεσία Δειγματοληψίας και το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ.

Η συνεργασία με τις εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες και τους επαγγελματικούς συνδέσμους είναι απαραίτητη για τους ακόλουθους λόγους:

- α) αποτελούν το δίαυλο επικοινωνίας του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με τους αθλητές
- β) επιλαμβάνονται, μέσω των αρμοδίων οργάνων τους, των πειθαρχικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης κανονισμών αντι-ντόπινγκ
- γ) διαβιβάζουν στο Ε.Σ.ΚΑ.Ν. το ετήσιο αγωνιστικό και προπονητικό πρόγραμμα.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., με τη δημοσίευση των Υ.Α. 3519/26.01.2005 (Φ.Ε.Κ. 124/Β'/02.02.2005) και 19514/26.04.2005 (Φ.Ε.Κ. 648/Β'/16.05.2005), διοργάνωσε σειρά ημερίδων και επιμέρους συναντήσεων με τους ανωτέρω φορείς, προκειμένου να ενημερωθούν για το νέο καθεστώς διενέργειας ελέγχων, ενώ ανταποκρίθηκε σε αιτήματα για περαιτέρω συναντήσεις, προκειμένου να αποσαφηνιστούν λεπτομέρειες και διαδικαστικά ζητήματα.

Η προσαρμογή των ομοσπονδιών /συνδέσμων στο νέο καθεστώς ήταν σε γενικές γραμμές ικανοποιητική. Όμως, παρά τις προσπάθειες του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., δεν αποφεύχθηκαν προβλήματα, με χαρακτηριστικότερα την αποστολή εντολών διενέργειας ελέγχου εντός αγώνων από πλευράς ομοσπονδιών προς την Υπηρεσία Δειγματοληψίας του Ο.Α.Κ.Α., παρά τα αντιθέτως οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 128 Ε του Ν. 2725/99, ή ακόμη και προς το Ε.Σ.ΚΑ.Ν.

Η συνεργασία Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γ.Γ.Α. και Ε.Σ.ΚΑ.Ν οδήγησε στη διενέργεια ελέγχων στις τελικές φάσεις των Πανελληνίων Σχολικών Πρωταθλημάτων, με πρώτο αυτό της Άρσης Βαρών, με εντολές της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Παιδείας. Από τους ελέγχους αυτούς προέκυψε ένα Αντικανονικό Αναλυτικό Αποτέλεσμα σε αθλήτρια της κολύμβησης.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., πραγματοποίησε σειρά συναντήσεων με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να γνωμοδοτήσει σχετικά με την τήρηση αρχείων από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν που περιλαμβάνουν προσωπικά δεδομένα αθλητών.

Αναμένεται η γνωμοδότηση του σχετικού εισηγητή.

Η συνεργασία του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με το Ο.Α.Κ.Α. είναι ζωτικής σημασίας, καθώς σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 αντίστοιχα του άρθρου 128 Δ του Ν. 2725/98,

την ευθύνη της δειγματοληψίας έχει η αρμόδια υπηρεσία του Ο.Α.Κ.Α., τη δε ανάλυση των δειγμάτων διενεργεί υποχρεωτικά το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α., και μόνον σε περίπτωση αδυναμίας αυτών, οι ανωτέρω δραστηριότητες είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν από άλλον κατάλληλα διαπιστευμένο φορέα. Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με τη σειρά του, σύμφωνα με την παρ. 7γ του άρθρου 128 ΣΤ του ίδιου νόμου, παρακολουθεί την εκπαίδευση/κατάρτιση των δειγματοληπτών και τις διαδικασίες αδιάβλητης συλλογής και μεταφοράς των δειγμάτων σε αναγνωρισμένο εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ και χορηγεί ταυτότητες στους εντεταλμένους δειγματολήπτες.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ήδη από το 2004, οργάνωσε σειρά συναντήσεων με την Υπηρεσία Δειγματοληψίας του Ο.Α.Κ.Α., με στόχο τη διαμόρφωση ενός κοινά αποδεκτού συστήματος αξιολόγησης/διαπίστευσης των δειγματοληπτών, στην κατεύθυνση των αρμοδιοτήτων χορήγησης ταυτοτήτων και παρακολούθησης της εκπαίδευσης/κατάρτισης των δειγματοληπτών που του παρέχει ο Ν. 2725/98.

Η πρόοδος των συζητήσεων οδήγησε στην από κοινού διεξαγωγή εκπαιδευτικής ημερίδας στις 15/01/2005 στο Ο.Α.Κ.Α., όπου παρουσιάστηκαν ο απολογισμός δράσης της Υπηρεσίας Δειγματοληψίας για το 2004, οι αναφορές των Ανεξάρτητων Παρατηρητών του WADA για τον έλεγχο ντόπινγκ κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας 2004 (καθώς οι εθνικοί φορείς απετέλεσαν τους διαδόχους της εμπειρίας των Υπηρεσιών Ελέγχου Ντόπινγκ της Ο.Ε.Ο.Α. ΑΘΗΝΑ 2004 και στελέχη τους ενεπλάκησαν σε διάφορους βαθμούς στο εν λόγω έργο) και οι τροποποιήσεις του Καταλόγου Απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων του WADA για το 2005.

Την ημερίδα ακολούθησαν γραπτές εξετάσεις σε περισσότερες της μιας περιόδους, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, ώστε να διευκολυνθεί στη συμμετοχή του το σύνολο των δειγματοληπτών. Εισηγητές των θεμάτων και βαθμολογητές ήταν στελέχη της Υπηρεσίας Δειγματοληψίας, ενώ οι εκπρόσωποι του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. συμμετείχαν στη διαδικασία κλήρωσης των θεμάτων και παρέστησαν ως παρατηρητές στο σύνολο της διαδικασίας. Με την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων από την Υπηρεσία Δειγματοληψίας, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. προχώρησε σε προσωπικές συνεντεύξεις με τους επιτυχόντες και τελικώς χορήγησε ταυτότητες.

Η Υπηρεσία Δειγματοληψίας, προκειμένου να καλύψει τις αυξημένες υπό το νέο καθεστώς ανάγκες της σε δειγματολήπτες, εκπαιδύσε ορισμένο αριθμό υποψηφίων στο διάστημα Μαρτίου-Ιουνίου 2005. Εκπρόσωποι του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. παρακολούθησαν το σύνολο των διαλέξεων, ενώ οι εξετάσεις διεξήχθησαν κατά τα περιγραφόμενα ανωτέρω.

Οι συζητήσεις με την Υπηρεσία Δειγματοληψίας συνεχίστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, με συμμετοχή τόσο του Εργαστηρίου Ελέγχου Ντόπινγκ όσο και της Διοίκησης του Ο.Α.Κ.Α. Τα σημαντικότερα εκκρεμή θέματα αποτελούν το σύστημα αξιολόγησης των δειγματοληπτών, τα ασυμβίβαστα με την ιδιότητα του δειγματολήπτη και η διεθνής εκπροσώπηση της χώρας.

6. Εξαιρέσεις Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. καθιέρωσε έντυπα αιτήσεων για την κατ' εξαίρεση χρήση απαγορευμένων ουσιών για θεραπευτικούς σκοπούς κατά την κανονική και τη συνοπτική διαδικασία, τα οποία αφενός διανεμήθηκαν στις αθλητικές ομοσπονδίες, προκειμένου να προωθηθούν σε συλλόγους και αθλητές, αφετέρου αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ώστε να διευκολυνθεί η πρόσβαση των ενδιαφερομένων σε αυτές.

Η Επιτροπή Κατ' Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς δέχθηκε μέχρι 31-12-2005 28 αιτήσεις tue και 76 αιτήσεις κατά τη συνοπτική διαδικασία. Από τις πρώτες 24 έγιναν δεκτές, ενώ 4 απορρίφθηκαν. Από τις αιτήσεις κατά τη συνοπτική διαδικασία, 70 έγιναν δεκτές ενώ υποδείχθηκε η υποβολή κανονικής αίτησης σε 6. Επίσης μας 23 κοινοποιήσεις tue από παγκόσμιες ομοσπονδίες

7. Διενέργεια Ελέγχων

Σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου 128 Ε του Ν. 2725/98, η εντολή διενέργειας ελέγχου ντόπινγκ εντός αγώνων δίνεται από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ενώ σύμφωνα με την παρ. 7 του ίδιου άρθρου, η αντίστοιχη εντολή εκτός αγώνων δίνεται από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού, την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή ή την οικεία εθνική αθλητική ομοσπονδία.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. άρχισε να ασκεί τις ανωτέρω αρμοδιότητές του αμέσως μετά την ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου, με τη δημοσίευση της Υ.Α. 19514/26.04.2005 (Φ.Ε.Κ. 648/Β'/16.05.2005), ενώ μέχρι τότε οι εντολές διενέργειας ελέγχου ντόπινγκ εντός αγώνων δίνονταν από τις οικείες εθνικές αθλη-

τικές ομοσπονδίες/διοργανώσεις αρχές. Για το λόγο αυτό, το πρόγραμμα ελέγχων που διενήργησε το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. εντός του 2005 αποτελεί μέρος μόνον ενός ολοκληρωμένου ετησίου σχεδιασμού.

Για τις ανάγκες των ελέγχων εκτός αγώνων, σχεδιάστηκε και εφαρμόστηκε ένα πρόγραμμα, με βάση τις αρχές του Παγκόσμιου Κώδικα Αντι-Ντόπινγκ του WADA (άρθρο 5), και πιο συγκεκριμένα το Διεθνές Πρότυπο για τον Έλεγχο (παράγραφοι 4.1-4.6). Καταρτίστηκε ο Κατάλογος Ελεγχόμενων Αθλητών για το 2005, ενώ παράλληλα σχεδιάστηκαν οι διαδικασίες απόκτησης και διαχείρισης πληροφοριών προπόνησης/διαμονής (whereabouts), ανάλογα με το αν πρόκειται για ατομικά ή ομαδικά αθλήματα (τα σχετικά έντυπα στο Παράρτημα 1). Για το 2005 καταρτίστηκε το πρόγραμμα κατανομής των ελέγχων, με βάση τα αγωνιστικά προγράμματα κάθε αθλήματος που παρείχαν στο Ε.Σ.ΚΑ.Ν οι σχετικές ομοσπονδίες.

Η διενέργεια για πρώτη φορά σε εθνικό επίπεδο ελέγχων εκτός αγώνων χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, με εντολή του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., έγινε στις 27/05/2005 σε αθλητές των εθνικών ομάδων Κολύμβησης και Άρσης Βαρών. Αντίστοιχα, η διενέργεια για πρώτη φορά σε εθνικό επίπεδο ελέγχων εντός αγώνων, με εντολή του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. και όχι της οικείας εθνικής αθλητικής ομοσπονδίας, όπως ήταν η μέχρι εκείνη τη στιγμή πρακτική, έγινε στις 04/06/2005, κατά τη διάρκεια του Πανελληνίου Πρωταθλήματος Στίβου 10000 μέτρων Ανδρών-Γυναικών-Νέων.

Έκτοτε, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. έχει διενεργήσει 796 ελέγχους εντός αγώνων σε 20 αθλήματα, εκ των οποίων 7 παρουσία σαν αντικανονικά αναλυτικά ευρήματα και 198 ελέγχους εκτός αγώνων σε 11 αθλήματα, εκ των οποίων 1 παρουσία σε αντικανονικό αναλυτικό εύρημα.

8. Παρακολούθηση Ελέγχων από Εκπροσώπους Ε.Σ.ΚΑ.Ν.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ασκώντας το δικαίωμα της παρακολούθησης των διαδικασιών δειγματοληψίας που του παρέχεται από το άρθρο 128 ΣΤ, παρ. 7γ του Ν.2725/1999 όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε από το Ν.3057/2002 όρισε εκπροσώπους του (μέλη του Συμβουλίου και του Επιστημονικού Τμήματος) στο πλαίσιο 207 εντολών ελέγχου. Οι εκπρόσωποι του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. παρευρέθηκαν σε 16 διαδικασίες δειγματοληψίας εντός αγώνων και 16 εκτός αγώνων.

9. Παρακολούθηση Εφαρμογής Κανονισμών

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν παρακολούθησε την εφαρμογή των κανονισμών οικείων αθλητικών ομοσπονδιών, όπως της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδας – Κ.Ο.Ε, του Συνδέσμου Ελληνικών Γυμναστικών Αθλητικών Σωματείων – Σ.Ε.Γ.Α.Σ, της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης-Ε.Ο.Κ, της Ελληνικής Ομοσπονδίας Τριάθλου – Ε.Ο.ΤΡΙ., της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ποδηλασίας – Ε.Ο.Π, της Ελληνικής Φίλαθλης Ομοσπονδίας Μπείζμπολ – Ε.Φ.Ο.Μ, σχετικά με τις διαδικασίες του πειθαρχικού ελέγχου και την επιβολή κυρώσεων στους αθλητές που υπέπεσαν σε παραβάσεις ντόπινγκ.

Στην περίπτωση παραβίασης ντόπινγκ από τον καλαθοσφαιριστή ALFONSO ALBERT GARCIA, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν, εκτιμώντας ότι έσφαλε το Μονομελές Δικαιοδοτικό Όργανο Καλαθοσφαίρισης με την απαλλαγή του ως άνω αθλητή, άσκησε προσφυγή στο Α.Σ.Ε.Α.Δ κατά της απαλλακτικής απόφασης και αναμένεται η έκδοση σχετικής απόφασης από το Α.Σ.Ε.Α.Δ.

Γ. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ Ε.Σ.ΚΑ.Ν ΑΠΟ ΤΗΝ 1/01/2006 ΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ 30/6/2006

1. Υπουργική απόφαση για τον καθορισμό απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων για το έτος 2006.

Με την δημοσίευση της Κ.Υ.Α. «Καθορισμός απαγορευμένων ουσιών και μεθόδων ντόπινγκ κατά την έννοια των άρθρων 128B και 128Γ του Ν. 2725/1999». του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του Υφυπουργού Πολιτισμού, αρμόδιου για θέματα Αθλητισμού στις 13/02/2006, ανανεώθηκε η ελληνική νομοθεσία ώστε να συμβαδίζει με το Διεθνές Πρότυπο Καταλόγου Απαγορευμένων Ουσιών και Μεθόδων 2006 του WADA.

2. Εκπροσώπηση σε διεθνές επίπεδο

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ως ο Εθνικός Οργανισμός Αντι-Ντόπινγκ, εκπροσώπησε την Ελλάδα σε διεθνείς συναντήσεις υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης, της UNESCO, του WADA και του ANADO.

3. Εκπαιδευτική/ Ενημερωτική Δραστηριότητα

Η ιστοσελίδα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο επικοινωνίας και παροχής πληροφοριών στους ενδιαφερομένους, καθώς σε αυτήν

έχουν αναρτηθεί τα κείμενα των νόμων και υπουργικών αποφάσεων που διέπουν τον έλεγχο ντόπινγκ σε εθνικό επίπεδο, πληροφοριακό/ ενημερωτικό υλικό και έντυπα προς συμπλήρωση, καθώς επίσης και σύνδεσμοι προς διευκόλυνση της επικοινωνίας με εθνικούς και διεθνείς φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο πεδίο της καταπολέμησης του ντόπινγκ.

Επίσης, το εκπαιδευτικό υλικό του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. παρουσιάστηκε στους ενδιαφερόμενους φορείς και στα Μ.Μ.Ε. σε ημερίδα που διοργανώθηκε στην Αθήνα στις 25-01-2006. Επίσης, αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. (www.eskan.gr) και διανεμήθηκε σε ομοσπονδίες και αθλητικούς φορείς.

Παράλληλα η διαφημιστική εκστρατεία του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. περιελάμβανε την παραγωγή και προώθηση διαφημιστικού υλικού, όπως μπλουζάκια, καπέλα, καρφίτσες πέτου, κλειδοθήκες, με το μότο «η ουσία είναι ο αθλητής» και συμπληρώθηκε από την συμμετοχή διακεκριμένων αθλητών ως πρεσβευτές της ιδέας αυτής.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν, πιστεύοντας στην αποτελεσματικότητα της άμεσης επαφής με τους ενδιαφερόμενους, συμμετείχε με παρουσιάσεις εκπροσώπων του σε ημερίδες/ σεμινάρια/ συμπόσια ποικίλων φορέων.

4. Εκπαιδευτικό Συμπόσιο Ε.Σ.ΚΑ.Ν. - WADA

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., επιθυμώντας να διαδραματίσει ενεργό ρόλο σε διεθνές επίπεδο, διοργάνωσε σε συνεργασία με τον WADA το 5ο Διεθνές Εκπαιδευτικό Συμπόσιο για τον Ντόπινγκ στις 26 και 27 Μαΐου στην Αθήνα. Ήταν μια σημαντική ανταλλαγή γνώσεων κι εμπειριών μεταξύ 60 συμμετεχόντων από 19 χώρες, με πολλές και ενδιαφέρουσες θεματικές ενότητες όπως: ο εκπαιδευτικός προσανατολισμός κατά του Ντόπινγκ, η ιστορική αναδρομή, τα θέματα υγείας και ηθικής, ο ετήσιος αλλά και ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός. Οι εκπρόσωποι του ΕΣΚΑΝ είχαν ενεργή συμμετοχή κάνοντας 3 παρουσιάσεις ενώ ήταν και επικεφαλής στις ομάδες εργασίας που διαμορφώθηκαν στο συνέδριο.

Καινοτομία του Συμποσίου ήταν η εφαρμογή για πρώτη φορά του e-Forum, ενός νέου εργαλείου που βοηθά στην εξασφάλιση παρακολούθησης και επικοινωνίας ανάμεσα στους μετέχοντες και τη χώρα Σύμβουλο κάθε αντίστοιχης διοργάνωσης. Τα συμπεράσματα των συνεδριάσεων και οι σχετικές παρουσιάσεις έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του WADA (www.wada-ama.org).

5. Συνεργασία με Εθνικούς και Διεθνείς Φορείς

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. κατά τη διάρκεια του 2006 συνεργάστηκε με διεθνείς και εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες και τους επαγγελματικούς συνδέσμους, το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, την Αθλητικό Κέντρο Αθηνών (Ο.Α.Κ.Α.), στο οποίο υπάγονται διοικητικώς η Υπηρεσία Δειγματοληψίας και το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ.

Πιο συγκεκριμένα, συνεργάστηκε με τον WADA για τη διαχείριση αποτελεσμάτων ελέγχων καθώς και με διεθνείς αθλητικούς φορείς όπως η UEFA, η UCI και ο Κυπριακός Ο.Α για την αποτελεσματικότερη διεξαγωγή ελέγχων, αλλοδαπών και Ελλήνων εντός και εκτός συνόρων.

Η συνεργασία με τις εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες και τους επαγγελματικούς συνδέσμους είναι απαραίτητη για τους ακόλουθους λόγους:

- α) αποτελούν το δίαυλο επικοινωνίας του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με τους αθλητές
- β) επιλαμβάνονται, μέσω των αρμοδίων οργάνων τους, των πειθαρχικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης κανονισμών αντι-ντόπινγκ
- γ) διαβιβάζουν στο Ε.Σ.ΚΑ.Ν. το ετήσιο αγωνιστικό και προπονητικό πρόγραμμα.

Η συνεργασία Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γ.Γ.Α. και Ε.Σ.ΚΑ.Ν οδήγησε στη διενέργεια ελέγχων στις τελικές φάσεις των Πανελληνίων Σχολικών Πρωταθλημάτων, με εντολές της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Παιδείας.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., πραγματοποίησε σειρά συναντήσεων με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να γνωμοδοτήσει σχετικά με την τήρηση αρχείων από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν που περιλαμβάνουν προσωπικά δεδομένα αθλητών.

Η συνεργασία του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με το Ο.Α.Κ.Α. είναι ζωτικής σημασίας, καθώς σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 αντίστοιχα του άρθρου 128 Δ του Ν. 2725/98, τη μεν ευθύνη της δειγματοληψίας έχει η αρμόδια υπηρεσία του Ο.Α.Κ.Α., τη δε ανάλυση των δειγμάτων διενεργεί υποχρεωτικά το Εργαστήριο Ελέγχου Ντόπινγκ του Ο.Α.Κ.Α., και μόνον σε περίπτωση αδυναμίας αυτών, οι ανωτέρω δραστηριότητες είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν από άλλον κατάλληλα διαπιστευμένο φορέα. Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με τη σειρά του, σύμφωνα με την παρ. 7γ του άρθρου 128 ΣΤ του ίδιου νόμου, παρακολουθεί την εκπαίδευση/κατάρτιση των δειγματοληπτών και τις διαδικασίες αδιάβλητης συλλογής και

μεταφοράς των δειγμάτων σε αναγνωρισμένο εργαστήριο ελέγχου ντόπινγκ και χορηγεί ταυτότητες στους εντεταλμένους δειγματολήπτες.

Οι συζητήσεις με την Υπηρεσία Δειγματοληψίας συνεχίστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, με συμμετοχή τόσο του Εργαστηρίου Ελέγχου Ντόπινγκ όσο και της Διοίκησης του Ο.Α.Κ.Α. Τα σημαντικότερα εκκρεμή θέματα αποτελούν το σύστημα αξιολόγησης των δειγματοληπτών, τα ασυμβίβαστα με την ιδιότητα του δειγματολήπτη και η διεθνής εκπροσώπηση της χώρας.

6. Εξαιρέσεις Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς

Η Επιτροπή Κατ' Εξαίρεση Χρήσης για Θεραπευτικούς Σκοπούς δέχθηκε μέχρι 29-6-2006 27 αιτήσεις tue και 104 αιτήσεις κατά τη συνοπτική διαδικασία. Από τις πρώτες 23 έγιναν δεκτές, ενώ 4 απορρίφθηκαν. Από τις αιτήσεις κατά τη συνοπτική διαδικασία, 99 έγιναν δεκτές ενώ υποδείχθηκε η υποβολή κανονικής αίτησης σε 5. Επίσης μας κοινοποιήθηκαν 5 tues από παγκόσμιες ομοσπονδίες.

7. Διενέργεια Ελέγχων

Σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου 128Ε του Ν. 2725/98, η εντολή διενέργειας ελέγχου ντόπινγκ εντός αγώνων δίνεται από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., ενώ σύμφωνα με την παρ. 7 του ίδιου άρθρου, η αντίστοιχη εντολή εκτός αγώνων δίνεται από το Ε.Σ.ΚΑ.Ν., το Γενικό Γραμματέα Αθλητισμού, την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή ή την οικεία εθνική αθλητική ομοσπονδία.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. άρχισε να ασκεί τις ανωτέρω αρμοδιότητές του αμέσως μετά την ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου, με τη δημοσίευση της Υ.Α. 19514/26.04.2005 (Φ.Ε.Κ. 648/Β'/16.05.2005), ενώ μέχρι τότε οι εντολές διενέργειας ελέγχου ντόπινγκ εντός αγώνων δίνονταν από τις οικείες εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες/διοργανώσεις αρχές. Για το λόγο αυτό, το πρόγραμμα ελέγχων που διενήργησε το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. εντός του 2006 αποτελεί μέρος μόνον ενός ολοκληρωμένου ετησίου σχεδιασμού.

Καταρτίστηκε ο Κατάλογος Ελεγχόμενων Αθλητών για το 2006, ενώ παράλληλα σχεδιάστηκε το πρόγραμμα κατανομής των ελέγχων, με βάση τα αγωνιστικά προγράμματα κάθε αθλήματος που παρείχαν στο Ε.Σ.ΚΑ.Ν οι σχετικές ομοσπονδίες.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. έχει διενεργήσει 1.222 ελέγχους εντός αγώνων σε 22 αθλήματα, εκ των οποίων 12 παρουσίασαν αντικανονικά αναλυτικά ευρήμα-

τα και 147 ελέγχους εκτός αγώνων σε 8 αθλήματα, εκ των οποίων κανένα δεν παρουσίασε αντικανονικό αναλυτικό εύρημα.

8. Παρακολούθηση Ελέγχων από Εκπροσώπους Ε.Σ.ΚΑ.Ν.

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. ασκώντας το δικαίωμα της παρακολούθησης των διαδικασιών δειγματοληψίας που του παρέχεται από το άρθρο 128ΣΤ, παρ. 7γ του Ν.2725/1999 όπως αυτός συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε από το Ν.3057/2002 όρισε εκπροσώπους του (μέλη του Συμβουλίου και του Επιστημονικού Τμήματος) στο πλαίσιο των εντολών ελέγχου. Οι εκπρόσωποι του Ε.Σ.ΚΑ.Ν. παρευρέθηκαν σε 19 διαδικασίες δειγματοληψίας εντός αγώνων.

9. Παρακολούθηση Εφαρμογής Κανονισμών

Το Ε.Σ.ΚΑ.Ν παρακολούθησε την εφαρμογή των κανονισμών οικείων αθλητικών ομοσπονδιών, όπως της Κολυμβητικής Ομοσπονδίας Ελλάδας – Κ.Ο.Ε, του Συνδέσμου Ελληνικών Γυμναστικών Αθλητικών Σωματείων – Σ.Ε.Γ.Α.Σ, της Ελληνικής Ομοσπονδίας Πετοσφαίρισης - Ε.Ο.ΠΕ, της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ξιφασκίας – Ε.Ο.Ξ., της Ελληνικής Ομοσπονδίας Πυγμαχίας – Ε.Ο.Π, της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης – Ε.Ο.Κ, σχετικά με τις διαδικασίες του πειθαρχικού ελέγχου και την επιβολή κυρώσεων στους αθλητές που υπέπεσαν σε παραβάσεις ντόπινγκ.

Στην περίπτωση παράβασης ντόπινγκ από τον πετοσφαιριστή CARLOS MORENO, το Ε.Σ.ΚΑ.Ν, εκτιμώντας ότι έσφαλε το Μονομελές Δικαιοδοτικό Όργανο Πετοσφαίρισης με την απαλλαγή του ως άνω αθλητή, άσκησε προσφυγή στο Α.Σ.Ε.Α.Δ κατά της απαλλακτικής απόφασης και αναμένεται η έκδοση σχετικής απόφασης από το Α.Σ.Ε.Α.Δ.

